

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1929-1930	N° 287	Zittingsjaar 1929-1930	
PROJET DE LOI, N° 25 AMENDEMENTS, N° 215 ET 265.	SÉANCE du 10 juin 1930	VERGADERING van 10 Juni 1930	WETSONTWERP, N° 25. AMENDEMENTEN, N° 215 EN 265.

PROJET DE LOI

portant révision de la loi du 10 décembre 1924, modifiée par celle du 27 juillet 1927, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et décès prématuré.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION (1)
PAR M. RUBBENS.

MADAME, MESSIEURS,

Le projet qui vous est soumis et que la Commission vous propose d'adopter avec les amendements du Gouvernement et ceux qu'elle vous présente elle-même, se distingue par les cinq caractères suivants :

1° Il réalise la codification des nombreuses dispositions légales qui régissent actuellement la matière complexe des pensions de vieillesse.

2° Il refond et augmente d'une façon considérable les taux des pensions et des rentes, en même temps qu'il augmente les versements personnels, les cotisations patronales et la contribution de l'Etat.

3° Il modifie et améliore notablement le mécanisme actuel de l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

4° Il étend le nombre des bénéficiaires.

5° Il crée un régime spécial en faveur de certains travailleurs occupés dans les industries particulièrement insalubres.

(1) La Commission présidée par M. Poncelet était composée :

1° des membres de la Commission de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance et des Assurances Sociales : MM. Boeckx, Bodart, Carpentier, Debersé, De Bruycker, Debruyne (R.), Dejardin (L.), Delattre, Delvigne, de Pierpont, Dierkens, Falony, Lombard, Mampaey, Pater, Uytroever, Van Akkere (F.), van den Corput, Van Walleghem, Vergels, Vind vogel ;

2° des membres désignés par les sections : MM. De Bruycker, de Pierpont, Rubbens, Debruyne (R.), Delor, Joris.

WETSONTWERP

houdende herziening van de wet van 10 December 1924, gewijzigd bij die van 27 Juli 1927, op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (1)
UITGEBRACHT DOOR DEN HEER RUBBENS.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het wetsontwerp, dat aan uw oordeel wordt onderworpen en dat de Commissie U voorstelt aan te nemen met de amendementen van de Regeering en deze door haar zelf ingediend, heeft vijf kenmerken :

1° Het brengt de codificering tot stand van de talrijke wetsbepalingen die thans het zoo ingewikkeld vraagstuk der onderdomspensioenen regelen.

2° De pensioenen en renten worden omgewerkt en aanzienlijk vermeerderd, terwijl ook de persoonlijke stortingen, de patroonsbijdragen en de Staatstoelage worden vermeerderd.

3° Het wijzigt en verbetert merkbaar het tegenwoordig mecanisme van de verzekering tegen ouderdom en voortijdigen dood.

4° Het aantal belanghebbenden wordt uitgebreid.

5° Het brengt een bijzonder stelsel tot stand voor zekere arbeiders in de zeer ongezonde nijverheidsbedrijven.

(1) De Commissie voorgezeten door den heer Poncelet, bestond uit :

1° de leden van de Commissie voor de Nijverheid, den Arbeid en de Sociale Voorzorg en Verzekeringen : de heeren Boeckx, Bodart, Carpentier, Debersé, De Bruycker, Debruyne (R.), Dejardin (L.), Delattre, Delvigne, de Pierpont, Dierkens, Falony, Lombard, Mampaey, Pater, Uytroever, Van Akkere (F.), van den Corput, Van Walleghem, Vergels, Vind vogel ;

2° de leden aangeduid door de afdeelingen : de heeren De Bruycker, de Pierpont, Rubbens, Debruyne (R.), Delor, Joris.

I.

La codification des dispositions en vigueur.

Les lois en vigueur, auxquelles s'ajoutent de très nombreux Arrêtés Royaux, sont :

1e La loi du 20 août 1920, modifiée par les lois du 10 décembre 1924 et du 20 juillet 1927, sur les pensions de vieillesse. Cette loi est applicable aux vieillards nés avant le 1er janvier 1863.

2e La loi du 10 décembre 1924, modifiée par celle du 20 juillet 1927, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

3e La loi du 20 juillet 1927 accordant un complément aux bénéficiaires de la pension prévue par la loi du 20 août 1920;

4e La loi du 24 décembre 1928 accordant un complément aux bénéficiaires de la majoration de rente de vieillesse ou de l'allocation gratuite de vieillesse prévues par la loi du 10 décembre 1924;

5e Enfin, la loi du 2 avril 1929, accordant, pour 1928, une allocation complémentaire aux vieillards bénéficiaires de la pension de vieillesse, de la majoration de rente de vieillesse ou de l'allocation gratuite de vieillesse.

La loi nouvelle et ses Arrêtés Royaux d'exécution remplaceront l'ensemble de ces dispositions.

II.

Augmentation du taux des pensions et des rentes, et du montant des versements et cotisations.

Pour se rendre compte des changements proposés par le projet, il faut comparer soigneusement le système actuel et le système nouveau.

À première vue il y a une disproportion frappante entre le relèvement des versements exigés par la loi nouvelle et l'augmentation des avantages promis par celle-ci.

Ceci résulte du fait que les versements dus actuellement sont encore toujours ceux fixés par la loi du 10 décembre 1924, c'est-à-dire 12 francs par an pour les hommes jusqu'à 18 ans et pour les femmes, 96 francs par an pour les autres assuréttés, et qui étaient calculés en vue d'une pension de 720 francs.

Mais depuis lors le taux de la pension a été plus que doublé, tandis que les versements demeuraient les mêmes.

Par ce fait même le mécanisme de la loi de 1924 était radicalement fausse. Il importait avant tout de rétablir cet équilibre détruit.

Comparons donc, à l'aide des documents fournis par le Département de l'Industrie et du Travail, et en tenant compte de l'observation ci-dessus, le système actuel et celui du projet.

1. Sous l'empire de la loi du 10 décembre 1924, l'intervention maximum de l'Etat en faveur des vieillards pensionnés au commencement du régime transitoire s'élevait,

I

Codificeering van de bestaande wetsbepalingen.

De van kracht zijnde wetten, door talrijke Koninklijke besluiten aangevuld, zijn :

1e De wet van 20 Augustus 1920, gewijzigd door deze van 10 December 1924 en van 20 Juli 1927, op de ouderdomspensioenen. Deze wet is van toepassing op de oude lieden geboren voor 1 Januari 1863;

2^e De wet van 10 December 1924, gewijzigd door deze van 20 Juli 1927 over de verzekering tegen ouderdom en voortijdigen dood;

3^e De wet van 20 Juli 1927 waarbij den toeslag verleend wordt aan de pensioentrekkenden van de wet van 20 Augustus 1920;

4^e De wet van 24 December 1928 : toeslag aan de rechthebbenden op de verhoging der ouderdomsrente of der kosteloze ouderdomstoelage voorzien bij de wet van 10 December 1924 ;

5^e Ten slotte, de wet van 2 April 1929, waarbij voor 1928 eene bijkomende toelage verleend wordt aan de oude lieden die het ouderdomspensioen, de verhoging der ouderdomsrente of de kosteloze ouderdomstoelage trekken.

De nieuwe wet, en de Koninklijke besluiten tot uitvoering er van, vervangen al deze bepalingen.

II

Verhoging van het bedrag der pensioenen en renten en van het bedrag der stortingen en bijdragen.

Om te kunnen oordeelen over de veranderingen in het ontwerp voorgesteld moet men met aandacht het nieuwe en het bestaande stelsel vergelijken.

Op het eerste gezicht, is er eene sterke wanverhouding tusschen de verhoging der stortingen die de nieuwe wet eischt, en de vermeerdering der voordeelen die zij behooft.

Dit vloeit voort uit het feit dat de thans verplichte stortingen nog altijd die zijn, welke de wet van 10 December 1924 heeft vastgesteld, namelijk 12 frank per jaar voor de mannen tot 18 jaar en voor de vrouwen, 36 fr. per jaar voor de andere verzekeringsplichtigen, en die waren berekend met het oog op een pensioen van 720 frank.

Maar sedertdien werd het pensioen meer dan verdubbeld, terwijl de stortingen dezelfde bleven.

Door dit feit was het mecanisme van de wet van 1924 geheel ontwricht. In de eerste plaats moest het verstoorde evenwicht worden hersteld.

Vergelijken wij nu, aan de hand van de door het departement van Nijverheid en Arbeid verstrekte bescheiden en met inachtneming van het hooger vermelde, het bestaande stelsel bij dit van het ontwerp.

1. Onder de wet van 10 December 1924, bedroeg de maximum-tusschenkomst van den Staat ten voordeele van de gepensioneerde oude lieden, bij den aanvang van het

à 720 francs par bénéficiaire, ce qui procurait à un ménage (couple de bénéficiaires mariés) 1,440 francs.

Par des lois ultérieures, ces sommes ont été augmentées. Actuellement, il est accordé :

a) A un bénéficiaire non marié :

majoration	fr. 720
allocation de vie chère (18.75 p. c.)	135
complément	720
Total	1,575

b) A un ménage (couple de bénéficiaires mariés) :

	A l'éoux.	A l'éouse.	Ensemble.
majoration...	fr. 720	720	1,440
allocation de vie chère ...	135	135	270
complément...	720	540	1,260
Totaux ...	1,575	1,395	2,970

En régime normal, les assujettis auraient obtenu une contribution maximum de 240 francs par tête, à charge de l'Etat.

2. Les versements obligatoires des assujettis ont été fixés comme suit par la même loi de 1924 :

hommes de moins de 48 ans : 1 franc par mois, soit 12 francs par an;

femmes : 1 franc par mois, soit 12 francs par an;

hommes de 48 ans et plus : 3 francs par mois, soit 36 francs par an.

Les versements des hommes de plus de 18 ans représentaient 0,5 p. c. d'un salaire annuel moyen de 7,200 francs en 1924-1925 (300 jours à 24 fr.); aujourd'hui ils ne représentent plus que 0,33 p. c. du salaire annuel moyen de 12,000 francs en 1929-1930 (300 jours à 40 fr.).

Les versements des femmes représentaient 0,22 p. c. d'un salaire annuel moyen de 5,400 francs en 1924-1925 (300 jours à 18 fr.); aujourd'hui, ils ne représentent plus que 0,13 p. c. du salaire annuel moyen de 9,000 francs (300 jours à 30 fr.).

3. Le projet de loi, portant révision de la loi de 1924, prévoit les interventions maxima ci-après de l'Etat en faveur des pensionnés, au commencement du nouveau régime transitoire.

a) A un bénéficiaire non marié : 2,100 francs.

(Sous le régime actuel, 1,575 fr., d'où un relèvement égal à 33,3 p. c.).

b) A un ménage (couple de bénéficiaires mariés) : 3,200 fr.

(Sous le régime actuel 2,970 fr., d'où un relèvement égal à 7,7 p. c.).

overgangstijdperk, 720 frank per hoofd, wat voor een gezin (man en vrouw) 1,440 frank verleghenwoordigde.

Door latere wetten werden die sommen verhoogd. Thans wordt er verleend :

a) Aan een niet gehuwd rechthebbende :

verhoging	fr. 720
levensduurtoeslag (18.75 t. h.)	135
bijkomend pensioen	720

Te zamen : fr. 1,575

b) Aan een gezin (man en vrouw rechthebbenden) :

	Aan den echtpaar.	Aan de echtgenoot.	Te zamen.
verhoging	fr. 720	720	1,440
levensduurtoeslag	135	135	270
bijkomend pensioen	720	540	1,260
Te zamen :	fr. 1,575	1,395	2,970

Onder een normaal regime, zouden de verzekerplichtigen eene maximum-bijdrage bekomen hebben van 240 frank per hoofd, ten laste van den Staat.

2. De verplichte stortingen der verzekerplichtigen werden, bij dezelfde wet van 1924, vastgesteld als volgt :

Mannen van minder dan 18 jaar : 1 frank per maand, d. i. 12 frank per jaar;

Vrouwen : 1 frank per maand, d. i. 12 frank per jaar;

Mannen van 18 jaar en meer : 3 frank per maand, d. i. 36 frank per jaar.

De stortingen der mannen van meer dan 18 jaar verleghenwoordigden 0,5 t. h. van een jaarlijksch gemiddeld loon van 7,200 frank in 1924-1925 (300 dagen aan 24 frank); thans vertegenwoordigen zij slechts 0,33 t. h. van het jaarlijksch gemiddeld loon van 12,000 frank in 1929-1930 (300 dagen aan 40 frank).

De stortingen der vrouwen vertegenwoordigden 0,22 t. h. van een jaarlijksch gemiddeld loon van 5,400 frank in 1924-1925 (300 dagen aan 18 frank); thans vertegenwoordigen zij slechts 0,13 t. h. van het jaarlijksch gemiddeld loon van 9,000 frank (300 dagen aan 30 frank);

3. Het wetsontwerp tot herziening van de wet van 1924, voorziet de hiernavolgende maximum-bijdragen van den Staat ten voordeele van de gepensioneerden, bij den aanvang van het nieuwe overgangsregime :

a) Aan een niet gehuwd rechthebbende : 2,100 frank. (Onder het huidig regime, 1,575 frank; er is dus een verhoging van 33,3 t. h.).

b) Aan een gezin (man en vrouw rechthebbenden) : 3,200 frank. (Onder het huidig regime, 2,970 frank; er is dus een verhoging van 7,7 t. h.).

En régime normal, les assujettis obtiendraient une contribution maximum de 1,200 francs par tête.

(Sous le régime actuel 240 fr., d'où un relèvement de 400 p. c.; soit, en d'autres termes, le quintuple de l'ancienne contribution).

4. Les versements obligatoires des assujettis, proposés par le projet de loi, sont fixés par classes de salaire; ils correspondent nominalement à 1.33 p. c. du salaire moyen dans chaque classe. Comme il est tenu compte des périodes de chômage éventuelles, à raison de 40 jours sur 300 jours par an, il s'ensuit que les versements effectifs équivalent à $260/300 \times 1.33 = 1.15$ p. c.

La comparaison de l'importance respective des versements actuels et des versements proposés peut se faire comme suit :

Classes de salaires	Versements personnels	Versements actuels selon la loi de 1924	Rapports des versements proposés aux versements actuels	
		36	12	
1	30	12 ou 36	0.33	2.50
2	42	"	1.17	3.50
3	60	"	1.67	5.—
4	78	"	2.17	6.50
5	96	"	2.67	8.—
6	114	"	3.17	9.50
7	132	"	3.67	11.—
8	150	"	4.17	12.50

On voit que les versements des hommes de plus de 18 ans (salaires journaliers moyens de 35 fr. au moins) seront approximativement quadruplés (de 3.67 à 4.17 fois) tandis que ceux des femmes (salaires journaliers moyens de 35 francs au plus) seront rendus huit fois plus élevés.

5. L'on commettrait une erreur si, opposant le relèvement de l'intervention de l'Etat à celui des versements obligatoires, on concluait que l'Etat ne fera pas des sacrifices proportionnellement aussi importants que les assujettis et les patrons.

Les deux choses ne sont pas comparables.

L'intervention de l'Etat, sous forme de majorations, est destinée à porter les ressources des pensionnés, arrivant à 65 ans, au niveau de 2,100 francs ou de 3,200 francs selon l'état-civil. *Elle est à effet immédiat* et doit cesser ultérieurement.

Par contre, les versements des assujettis ne doivent, en principe, produire leurs effets qu'à une époque plus ou moins lointaine.

Si l'on envisage, par exemple, le cas des plus jeunes assujettis, ceux-ci ne pourraient, par leurs versements actuels, se constituer à 65 ans qu'une rente maximum de 960 francs (y compris 240 francs de contribution de

Onder het normaal regime, zouden de verzekeringsplichtigen een maximum-bijdrage van 1,200 frank per hoofd bekomen.

(Onder het huidig regime is dit 240 frank; er is dus een verhoging van 400 t. h.; met andere woorden, de vroegere bijdrage wordt met 5 vermenigvuldigd.)

4. De verplichte stortingen der verzekeringsplichtigen voorgesteld door het wetsontwerp, worden vastgesteld volgens loonklassen; zij komen nominaal overeen met 1,33 t. h. van het gemiddeld loon in iedere categorie. Aangezien er rekening wordt gehouden met gebeurlijke perioden van werkloosheid, na rato van 40 op 300 dagen per jaar; daaruit volgt dat de effectieve stortingen belopen: $260/300 \times 1.33 = 1.15$ t. h.

De vergelijking van het respectievelijk belang van de huidige stortingen met de voorgestelde kan zich voor doen als volgt :

Loon-klassen van het ontwerp	Huidige stortingen volgens de wet van 1924	Verhouding van de voorgestelde stortingen tot de huidige
Persoonlijke stortingen	12 of 36	36 12
1	30	12 or 36
2	42	" 1.17
3	60	" 1.67
4	78	" 2.17
5	96	" 2.67
6	114	" 3.17
7	132	" 3.67
8	150	" 4.17 12.50

Men ziet dat de stortingen der mannen van meer dan 18 jaar (gemiddelde dagelijksche loonen van 35 frank ten minste) ongeveer met vier zullen vermenigvuldigd worden (van 3.67 tot 4.17 maal) terwijl die der vrouwen (gemiddelde dagelijksche loonen van 35 frank ten hoogste) met meer dan acht zullen worden vermenigvuldigd.

5. Men zou zich vergissen indien men de verhoging van de Staatsbijdrage tegenover die van de verplichte stortingen ging stellen en uit de vergelijking zou besluiten dat de Staat zich naar verhouding, niet zulke oproffering zal moeten getroosten als de verzekeringsplichtigen en de werkgevers.

De twee zaken kunnen niet vergeleken worden.

De bijdrage van den Staat, onder den vorm van verhogingen, is bestemd om de middelen van bestaan der gepensionneerden die den leeftijd van 65 jaar bereiken, te brengen op 2,100 frank of 3,200 frank volgens den burgerlijken stand. *Zij gaat onmiddellijk in* en moet later opgeheven worden.

Daarentegen, moeten de stortingen van de verzekeringsplichtigen, in beginsel, eerst in toepassing gebracht worden binnen een min of meer langen termijn.

Nemen wij bijvoorbeeld het geval van de jongste verzekeringsplichtigen: deze zouden door hunne huidige stortingen, op 65-jarigen leeftijd, slechts een maximum-rente van 960 frank kunnen tot stand brengen, (met inbegrip van

l'Etat) tandis qu'au moyen des versements projetés, ces assujettis obtiendront une rente de 3,600 francs (y compris 1,200 francs de contribution de l'Etat).

Il y a lieu d'observer que, outre la constitution de la rente de retraite personnelle de 960 francs (loi actuelle), il est conclu une assurance de rente de survie en faveur des veuves, rente s'élevant au maximum à 360 francs, *après un grand nombre de versements* (quelques francs seulement, au commencement), alors que selon le nouveau système d'assurance, la rente de veuve peut atteindre 1,800 francs (cas des jeunes mariés), y compris éventuellement la majoration de veuve provenant de l'Etat, garantis immédiatement, quel que soit l'âge de l'assuré au moment du 1er versement et au moment du décès.

Cette amélioration considérable s'acquiert au détriment de la rente de retraite, car tandis que les versements peuvent être regardés comme quadruplés, les rentes, en régime normal, ne seront que multipliées par 3 3/4 ($3\frac{3}{4} \times 960 = 3,600$) ou, en faisant abstraction de la contribution de l'Etat, multipliées par 3 1/3 ($3\frac{1}{3} \times 720 = 2,400$).

**

Quels seront donc en pratique les résultats qui pourront être obtenus sous le régime nouveau ?

La note suivante et les tableaux fournis par le Département de l'Industrie et du Travail, répondent parfaitement à cette question :

Tandis que les versements obligatoires s'élèvent actuellement à 6 francs par mois uniformément, pour les ouvriers de 18 ans et plus (2 francs pour les ouvriers de moins de 18 ans et pour les femmes), sous le régime nouveau ils varieront avec le salaire des intéressés.

Les rentes constituées par ces derniers dépendront donc des diverses classes de salaires auxquelles ils auront appartenu jusqu'au moment de la prise de cours.

Pour gouverne, rappelons que le montant des versements obligatoires, établi comme s'il y avait toujours chaque année chômage pendant 1 1/3 mois, représente effectivement 1,15 p. c. des salaires moyens d'une classe. Un assujetti, qui ne chômera pas un seul jour en une année, versera donc comme s'il chômait 1/9 de l'année; de même, un assujetti qui, en un an, chômerait pendant 3 mois et travaillerait pendant les 9 mois restants, versera comme s'il chômait un mois de plus et ne travaillait que 8 mois.

Afin de montrer les résultats que produira la loi nouvelle il faut considérer des assujettis ayant, conformément à la réalité, des salaires variables.

Les exemples donnés ci-après supposent les carrières suivantes qui sont plutôt modestes :

240 frank, aandeel van den Staat) terwijl, door middel van de ontworpen stortingen, de verzekeringsplichtigen een rente van 3,600 frank zullen bekomen (met inbegrip van 1,200 frank, aandeel van den Staat).

Men gelieve op te merken dat, benevens het tot stand brengen van de persoonlijke lijfrente van 960 frank (huidige wet) een overlevingsrente wordt verzekerd voor de weduwen, een rente die ten hoogste 360 frank bereikt, *na een groot aantal stortingen* (enkele frank slechts, bij den aanvang), terwijl, volgens het nieuw stelsel van verzekering, de weduwenrente 1,800 frank kan beloopen (geval van de jonggehuwden), gebeurlijk met inbegrip van de weduwenverhoging, verleend door den Staat; de bedragen worden dadelijk uitbetaald, welke de leeftijd zij van den verzekerde op het oogenblik van de eerste storting en van het overlijden.

Deze merkbare verbetering wordt bekomen ten koste van de lijfrente, want terwijl men kan aannemen dat de stortingen verviervoudigd worden, zullen de renten, onder het normaal regime, slechts met 3 3/4 ($3\frac{3}{4} \times 960 = 3,600$) vermenigvuldigd worden of, zonder de bijdrage van den Staat, met 3 1/3 ($3\frac{1}{3} \times 720 = 2,400$).

**

Welke zullen in de praktijk, de uitslagen zijn onder het nieuw regime ?

De volgende nota en tabellen, uitgaande van het Departement van Nijverheid en Arbeid, geven een duidelijk antwoord op deze vraag :

Terwijl de verplichte stortingen thans eenvormig 6 frank in de maand bedragen voor de werkliden van 18 jaar en meer (2 frank voor de werkliden onder de 18 jaar en voor de vrouwen) zullen zij onder het nieuw regime verschillen volgens het loon der belanghebbenden.

Bijgevolg zullen de renten, welke door laatsgenoemden zullen gevormd worden, afhangen van de verschillende loonklassen tot welke zij zullen behoord hebben tot den ingang van de rente.

Laten wij er terloops aan herinneren, dat het bedrag van de verplichte stortingen, vastgesteld alsof er elk jaar steeds 1 1/3 maand werkloosheid was, werkelijk overeenkomt met 1,15 t. h. van de gemiddelde loonen eener klasse. Een verzekeringsplichtige, die niet een dag van het jaar werkloos is, zal dus storten alsof hij 1/9 van het jaar werkloos geweest ware ; eveneens zal een verzekeringsplichtige, die, in den loop van een jaar, 3 maanden werkloos zou zijn en gedurende de 9 overblijvende maanden werk zou hebben, storten alsof hij een maand meer werkloos was en maar 8 maand werkte.

De uitslagen van de nieuwe wet kan men best aantoonen door den toestand te onderzoeken van de verzekeringsplichtigen wier loon overeenkomstig de werkelijkheid veranderlijk is.

In de hiernavolgende voorbeelden gaat het om loonen, welke eer bescheiden zijn :

Ages	Salaire journalier	
—	—	—
15	9 à 12 fr.	(Classes I, II)
16 à 17	14 à 18 »	(Classes II, III)
18 à 20	18 à 22 »	(Classes III, IV)
21	Service militaire	
22 à 25	24 à 28 fr.	(Classes IV, V)
26 à 30	28 à 33 »	(Classes V, VI)
31 à 64	35 à 40 »	(Classe VII)

Il a été admis que les versements sont décomposés comme suit :

2/3 correspondant à des contrats « par primes annuelles ».

1/3 correspondant à des contrats « par primes uniques ».

Rentes de vieillesse acquises à 65 ans et avantages complémentaires à charges de l'Etat.

Années de naissance.	Age en 1932.	Rente de vieillesse à 65 ans.	Contribution de l'Etat.	Rente + Contribution.	
				Leeftijd in 1932.	Ouderdomsrenten op 65 jarigen leeftijd. Bijdrage van den Staat Rente + bijdrage
1868	63	52	52	63	104
1869	62	80	80	62	160
1870	61	108	108	61	216
1871	60	139	139	60	278
1870	55	308	231	55	539
1881	50	509	305	50	814
1886	45	747	373	45	1,120
1891	40	1,029	514	40	1,543
1896	35	1,335	677	35	2,032
1901	30	1,711	855	30	2,566
1906	25	2,032	1,016	25	3,048
1911	20	2,246	1,123	20	3,369
1916	15	2,679	1,200	15	3,879

Rentes de veuves et avantages complémentaires à charge de l'Etat et du Fonds des Veuves.
(Il est toujours supposé que les époux sont du même âge.)

Années de naissance de l'époux	Age en 1932	Age au décès veuve	Rente de l'Etat	Rente +	
				Majorat	contr.
				Contrib.	fond's majorat.
1871	60	65	69	69	138
1886	45	50	254	127	381
		65	373	186	559
1901	30	35	420	210	630
	50	667	343	1,030	»
	65	855	600	1,455	1,635
1911	20	25	366	183	549
	40	653	326	979	—
	50	928	464	1,392	1,392
	65	1,123	600	1,723	1,723

Leeftijd	Dagloon	
15	9 tot 12 fr.	(Klassen I, II)
16 tot 17	14 tot 18 »	(Klassen II, III)
18 tot 20	18 tot 22 »	(Klassen III, IV)
21	Soldaten dienst	
22 tot 25	24 tot 28 fr.	(Klassen IV, V)
26 tot 30	28 tot 33 »	(Klassen V, VI)
31 tot 64	35 tot 40 »	(Klassen VII)

De stortingen zullen als volgt verdeeld worden:

2/3 overeenkomende met contracten « door jaarlijksche premiën ».

1/3 overeenkomende met contracten « door in eens uitbetaalde premiën ».

Ouderdomsrenten op 65-jarigen leeftijd en bijkomende voordeelen ten laste van den Staat.

Hommes mariés		Hommes non mariés.	
Major. de l'Etat.	Rente + Contr. Major.	Majoration de l'Etat	Rente + Contr. Major.
Gehuwde vrouwen	Ongehuwde mannen		
Verhoging van den Staat.	Rente + bijdrage + verhoging	Verhoging van den Staat.	Rente + bijdrage + verhoging
3,200	3,304	2,100	2,204
3,200	3,360	2,100	2,260
3,100	3,318	2,000	2,216
3,100	3,378	2,000	2,278
2,800	3,339	1,700	2,236
2,500	3,314	1,400	2,214
2,200	3,320	1,100	2,220
1,800	3,343	700	2,243
1,300	3,332	200	2,232
700	3,266	—	2,566
200	3,248	—	3,048
—	3,369	—	3,369
—	3,879	—	3,879

Weduwenrenten en bijkomende voordeelen ten laste van den Staat en van het Weduwenfonds.
(Steeds in de veronderstelling, dat de echtgenooten denzelfden leeftijd hebben.)

Geborene jaer van den echtegenoot.	Leeftijd in 1932.	Leeftijd bij het overlijden.	Bijdrage van den Staat	Rente + bijdrage.	Rente + bijdrage + verhoging.
1871	60	65	65	89	138
1886	45	50	254	127	381
		65	373	186	559
1901	30	35	420	210	630
	50	667	343	1,030	1,210
	65	855	600	1,455	1,636
1911	20	25	366	183	549
	40	653	326	979	979
	50	928	464	1,392	1,392
	65	1,123	600	1,723	1,723

III

Modification du mécanisme de l'assurance.

Les changements techniques proposés sont des plus importants et des plus intéressants.

Ils ont reçu l'approbation absolue des actuaires les plus autorisés.

C'est un projet « auquel nous n'avons guère à adresser que des éloges au point de vue actuariel » écrit M. le professeur Maingie dans le « Bulletin de la Prévoyance et de l'Assurance Sociale » 1929, n° 3, p. 3.

Dans le n° 4 de la même revue, M. Albert Théate, conclut, après avoir examiné le projet : « Dès maintenant cependant, et nous plaçant avant tout au point de vue particulier de l'actuaire, nous pouvons déjà exprimer notre satisfaction de voir que les principes généraux dont s'inspire le projet sont en tout point conformes à ceux que dicte la science actuarielle. »

Mais en quoi consiste la modification ? Dans l'article mentionné ci-dessus, M. Albert Théate la résume en les termes suivants :

« Dans la loi de 1924, l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématré est réalisée par la constitution d'une rente de retraite et l'assurance d'une rente de survie. Le mode d'assurance prévu par le présent projet est semblable au système d'assurance qui a été introduit dans la loi du 10 mars 1925 sur la pension des employés, et qui a été maintenu dans le projet portant révision de cette dernière loi.

L'assurance consiste en fait, et bien que la loi ne parle que de rentes assurées, en une assurance d'un capital payable en cas de vie à 65 ans et d'un capital payable en cas de décès si celui-ci a lieu avant 65 ans, ces capitaux étant obligatoirement transformés en rentes, soit sur la tête du mari, soit sur la tête de sa veuve. Les capitaux assurés sont tels que, en supposant une femme du même âge que son mari, la rente de veuve soit un pourcentage donné, différents suivant l'âge au décès, de la rente de vieillesse déjà acquise par le mari au moment du décès.

Si l'âge de la femme diffère de celui du mari, le taux de la rente de veuve est modifié suivant un barème annexé au tarif.

Le mode d'assurance ci-dessus est appliqué non seulement aux assujettis mariés, mais encore aux assujettis célibataires, la partie correspondant aux versements personnels du capital payable en cas de décès étant dans ce cas remise aux ayants droit de l'assuré.

Les versements de la femme assujettie ne servent qu'à la constitution d'une rente de retraite. Cependant, dans le cas où l'intéressée est le soutien de certaines per-

III

Wijziging van het verzekeringsmechanisme.

De voorgestelde technische wijzigingen zijn uiterst gewichtig en belangwekkend.

De meest gezaghebbende actuarijen hebben er hun volledige instemming mede beluigd.

Het is een ontwerp « waaraan, van het standpunt van den actuaris, slechts lof toe te zwaaien valt », aldus de heer professor Maingie in het « Bulletin de la Prévoyance et de l'Assurance Sociale », 1929, n° 3, bl. 3.

In n° 4 van hetzelfde tijdschrift, kwam de heer Albert Théate, na een onderzoek van het ontwerp, tot het volgend besluit : « Ons op het zeer bijzonder standpunt van den actuaris plaatsend, mogen wij, reeds nu onze voldoening er van uitdrukken, dat de algemeene beginselen van het ontwerp op alle punten overeenkomen met deze, welke de verzekeringswetenschap voorzcrijft. »

Waarin nu bestaat de wijziging ? In hoogerbedoeld artikel worden zij door den heer Albert Théate volgenderwijze samengevat :

« Volgens de wet van 1924, bestaat de verzekering tegen den ouden dag en den voortijdigen dood in de vorming van een lijfrente en een overlevingsrente. De wijze van verzekering door dit ontwerp voorzien gelijkt aan het stelsel van verzekering, dat in de wet van 10 Maart 1925 op het pensioen der bedienden ingevoerd en behouden werd in het ontwerp tot herziening van laatstgenoemde wet.

In feite, en ofschoon in de wet alleen van verzekerde renten sprake is, bestaat de verzekering in een verzekering van een kapitaal uitbetaalbaar op 65 jarigen leeftijd en van een kapitaal uitbetaalbaar in geval van overlijden, indien dit vóór den 65 jarigen leeftijd voorvalt. Deze kapitalen worden verplichtend omgezet in renten hetzij op het hoofd van den man, hetzij op het hoofd van zijn weduwe. De verzekerde kapitalen zijn, 't geval nemend van een vrouw met denzelfden leeftijd als haar man, zoodanig dat de weduwenrente een gegeven procent weze, verschillend volgens den leeftijd bij het overlijden van de ouderdomsrente welke aan dezen echtgenoot reeds bij het overlijden toekwain.

Indien de vrouw een anderen leeftijd heeft dan de man, wordt het bedrag van de weduwenrente gewijzigd volgens een bij het tarief gevoegd barema.

De hooger bedoelde wijze van verzekering wordt niet alleen op de gehuwde maar ook op de onghuwde verzekeringsplichtigen toegepast. In dit geval wordt het deel, dat overeenkomt met de persoonlijke stortingen van het uitbetaalbaar kapitaal in geval van overlijden, aan de rechthebbenden van den verzekerde teruggegeven.

De stortingen van de verzekeringsplichtige vrouw moeten alleen dienen om een lijfrente te vormen. Nochtans, in geval de belanghebbende de kostwinner van sommige personen is, mag zij de stortingen op haar naam ge-

sonnes, elle peut utiliser les cotisations versées à son nom suivant un mode d'assurance à peu près semblable à celui prévu pour les hommes, c'est-à-dire, l'assurance à côté d'une rente de vieillesse d'un capital payable au décès et convertible en rentes au profit de personnes désignées.

Quels avantages présente la combinaison d'assurance du projet vis-à-vis de la combinaison de la loi de 1924 ?

Bien qu'en apparence moins simple, elle est au contraire, pour l'organisme assureur, d'une application plus facile et offre, d'autre part, plus de sécurité. Ce sont là des facteurs dont se ressentiront vraisemblablement les tarifs.

Au point de vue des assurés, la nouvelle combinaison couvre les mêmes risques que la combinaison actuelle. Comme elle repose sur une seule tête, celle de l'assuré, en cas de décès de l'épouse avant son mari, l'assurance ne disparaît pas comme c'est le cas avec l'assurance de rente de survie, mais elle peut jouer, en cas de décès ultérieur de l'intéressé, en faveur des descendants ou ascendants ou encore en faveur de la veuve si l'assujetti vient à mourir après s'être remarié. (pp. 25 et 26.) (1).

Quant aux avantages pratiques qui résultent du nouveau mode pour les assurés, ils sont suffisamment détaillés dans l'exposé des motifs (pp. 9, 10 et 11) du projet.

IV.

Extension du nombre des bénéficiaires.

Le projet n'augmente pas seulement le nombre des bénéficiaires parce qu'il englobe désormais tous les salariés, quel que soit leur salaire, ni parce qu'il élève les conditions d'admissibilité pour les assurés libres, mais encore parce qu'il crée une catégorie toute nouvelle d'assujettis : *les travailleurs indépendants dont le revenu professionnel ne dépasse pas 18,000 francs.*

Ainsi un très grand nombre d'*artisans*, d'*agriculteurs*, de *commerçants*, etc. deviendront assujettis à la loi.

Nous reparlerons de cette question à l'examen des articles.

(1) Un commentaire détaillé de ce nouveau mode d'assurance est fourni par M. L. Maingie dans sa remarquable étude : « La loi du 10 mars 1925 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés », Bruxelles, Etablissements Bruylant, 1926.

daan aanwenden volgens een wijze van verzekering, welke bijna dezelfde is als deze voorzien voor de mannen, 't is te zeggen, verzekering benevens een ouderdomsrente uitbetaalbaar bij het overlijden en omzetbaar in renten ten gunste van aangeduide personen.

Welke zijn de voordeelen van het verzekeringsstelsel van het ontwerp vergeleken met deze van het stelsel van de wet van 1924 ?

Ofschoon in schijn minder eenvoudig is het, daarentegen, gemakkelijk toe te passen door het verzekerend organisme en, van den anderen kant, veiliger. Dit zijn factoren, welke vermoedelijk hun weerslag op de tarieven zullen hebben.

Voor de verzekerden worden door het nieuw stelsel dezelfde risico's gedekt als door het huidige. Daar zij slechts op een enkel hoofd, dit van den verzekerde, berust, — in geval de vrouw vóór haar man sterft, — verdwijnt de verzekering niet zooals het 't geval is met de verzekering van de overlevingsrente, maar zij mag in geval de belanghebbende achteraf sterft, naar de afstammelingen of ascendenten of ook naar de weduwe gaan indien de verzekerplichtige sterft na hertrouwd te zijn. » (Bl. 25 en 26) (1).

**

Voor bijzonderheden over de praktische voordeelen, welke voor de verzekerden uit de nieuwe wijze voortvloeien, verwijzen wij naar de Menorie van Toelichting (bl. 9, 10 en 11) van het ontwerp.

IV

Uitbreidung van het aantal rechtshabenden.

Door het ontwerp wordt niet alleen het aantal rechtshabenden vermeerderd, omdat het voortaan al de loontrekenden, welk ook hun loon weze, omvat, noch omdat het de toelatingsvoorwaarden voor de vrij-verzekerden verzuagt, maar ook omdat het een gansch nieuwe categorie verzekerplichtigen in 't leven roept : *de onafhankelijke arbeiders wier bedrijfsinkomsten geen 18,000 frank overschrijden.*

Zoo zal een zeer groot aantal ambachtslieden, landbouwers, handelaars, enz., aan de wet onderworpen zijn.

Wij komen hierop terug bij het onderzoek der artikelen..

(1) Een omstandig commentaar van deze nieuwe wijze van verzekering geeft M. L. Maingie in zijn merkwaardige studie : « La loi du 10 mars 1925 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés », Bruxelles, Etablissements Bruylant, 1926.

V.

Création d'un régime spécial en faveur de certains travailleurs des industries insalubres.

Cette innovation est fort heureuse. Elle permettra de tenir compte de situations spéciales dans lesquelles se trouvent certaines catégories de travailleurs.

L'expérience démontrera si dans l'avenir on pourra s'engager plus avant dans cette voie.

**

Avant de passer à l'examen des articles, nous devons d'abord signaler certaines questions préalables qui ont été soulevées au sein de la Commission.

Ainsi par exemple *l'organisation des pensions de vieillesse sur la base des caisses professionnelles paritaires.*

M. le Ministre a répondu par une note qui est reproduite sous la deuxième question, p. 5.

Divers autres points sont également traités dans les questions et réponses, annexées au présent rapport.

**

Pour ce qui concerne la *charge probable qui résultera de la nouvelle loi pour l'industrie, le commerce et l'agriculture*, nous renvoyons à la question 14.

Enfin la réponse à la question 1 donne un aperçu complet sur *l'évolution des divers régimes de pensions qui ont été successivement en vigueur depuis la guerre.*

TITRE I.**CHAPITRE PREMIER.****ARTICLE PREMIER.**

Le projet de loi étend l'assujettissement à la loi à un grand nombre de personnes :

1° La loi en vigueur ne rend l'assurance obligatoire que pour les salariés dont la rémunération annuelle ne dépasse pas 12,000 francs, ce maximum étant augmenté de 1,000 francs par enfant de moins de 16 ans.

Désormais tous les salariés des deux sexes occupés en Belgique ou à l'étranger au service d'un employeur établi en Belgique, seront assujettis à la loi, quel que soit le montant de leur salaire.

Concernant certains salariés dont la besogne est spé-

V

Speciaal stelsel toepasselijk op sommige arbeiders uit ongezonde bedrijven.

Deze nieuwe regeling is zeer gelukkig. Zij doet het middel aan de hand om rekening te houden met bijzondere toestanden, waarin zich sommige categorieën van arbeiders bevinden.

Uit de ervaring zal blijken, of men nog verder op deze weg zal mogen gaan.

**

Vooraleer over te gaan tot het onderzoek der artikelen moeten wij nog op sommige voorafgaande vraagstukken wijzen welke in de Commissie te berde gebracht werden.

Zoo, bijvoorbeeld, de *inrichting van de ouderdomspensioenen op den grondslag van de paritaire beroeps-kassen.*

De heer Minister heeft daarop geantwoord met een nota, welke te vinden is onder de tweede vraag, bladz. 5.

Verschillende andere punten worden eveneens behandeld in de vragen en antwoorden, bij dit verslag gevoegd.

**

Wat de vermoedelijken last betreft, welke uit de nieuwe wet voor rijverheid, handel en landbouw voortspruiten zal, daervoor verwijzen wij naar vraag 14.

Ten slotte geeft het antwoord op vraag 1 een volledig overzicht van de *ontwikkeling van de verschillende pensioenstelsels welke sedert den oorlog achtereenvolgens in zwang geweest zijn.*

Examen des articles.**Onderzoek der artikelen.****TITEL I.****TITEL I.****EERSTE HOOFDSTUK.****EERSTE ARTIKEL.****ARTICLE PREMIER.**

Door het wetsontwerp wordt de verplichting zich te verzekeren tot een groot aantal personen uitgebreid :

1° Door de bestaande wet wordt de verplichte verzekering opgelegd aan de loontrekenden wier jaarlijksch loon minder dan 12,000 frank bedraagt. Dit maximum wordt echter verhoogd met 1000 frank voor elk kind onder de 16 jaar.

Vortaan zullen al de loontrekenden van beider kunne in België of in het buitenland, in dienst van een in België gevestigden werkgever, aan de wet onderworpen worden, welk ook het bedrag van hun loon weze.

Er zou nochtans twijfel kunnen ophalen betreffende

ciale et la rémunération considérable, il pourrait cependant surgir un doute. Mais les lois spéciales relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des *employés* tranchent la question. On peut donc dire que tombent dans l'application du présent projet, tous les salariés, sauf ceux qui sont assujettis à la loi de pension des employés.

Les ouvriers à domicile sont-ils également assujettis ?

Sans doute.

Sous la loi actuelle, il était parfois difficile de déterminer si on avait à faire à des ouvriers ou à des petits patrons.

Sous la nouvelle loi, cette question perdra son intérêt, étant donné que ces travailleurs à domicile seront assujettis dans tous les cas, comme appartenant soit à la première, soit à la seconde catégorie.

2e Mais il est une catégorie nouvelle qui tombera sans l'application de la loi ; ce sont les *travailleurs indépendants*.

Que faut-il entendre par « travailleurs indépendants » ?

A notre demande, M. le Ministre de l'Industrie et du Travail a donné l'explication suivante :

« Par travailleurs indépendants, il faut entendre toutes personnes soumises à la taxe professionnelle autres que celles liées par un contrat de louage de service avec un employeur.

A titre d'exemple, on peut citer :

Travailleurs indépendants : a) de l'industrie :

Tailleurs, plombiers, serruriers, boulanger, cordonniers, charbons, menuisiers, couturières-tailleuses, modistes, horlogers, etc.

Travailleurs indépendants : b) de l'agriculture :

Fermiers ou exploitants agricoles à titre de propriétaire ou de locataire ;

Travailleurs indépendants : c) du commerce :

Cabaretiers, merciers, épiciers, marchands de légumes, papetiers, crémiers, etc.;

Travailleurs indépendants : d) professions libérales :

Experts comptables, agents d'affaires, agents de change, etc. »

Que faut-il entendre par revenu professionnel ?

C'est le revenu produit par la profession seule de l'assujetti pris individuellement. Les revenus, quels qu'ils soient, des biens mobiliers ou immobiliers, n'entrent donc pas en ligne de compte pour déterminer si un travailleur indépendant est assujetti à la loi.

Certains membres ont proposé d'élever le chiffre de 18,000 à 24,000 francs.

Cette proposition n'a pas été admise par la Commiss-

sommige gesalarieerden die een speciaal werk verrichten en een hoog loon ontvangen. Doch de bijzondere wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood der *bedienden* regelen die quaestie. Men mag dus zeggen dat al de gesalarieerden vallen onder de toepassing van dit ontwerp, behalve die waarop de pensioenwet der bedienden toepasselijk is.

Zijn de huisarbeiders insgelijks verzekerplichtig ?

Ongetwijfeld.

Onder het stelsel der bestaande wet was het soms moeilijk uit te maken of men zich bevond voor werkliden of kleine werkgevers.

Met de nieuwe wet heeft dit vraagstuk minder belang, aangezien deze huisarbeiders in ieder geval verzekerplichtig zijn en behooren, hetzij tot de eerste, hetzij tot de tweede categorie.

2^e Er is evenwel een nieuwe categorie die onder de toepassing van de wet valt : de *vrije arbeiders*.

Wat moet men verstaan onder « *vrije arbeiders* » ?

Op onze vraag heeft de Minister van Nijverheid en Arbeid de volgende uitlegging gegeven :

« Onder vrije arbeiders moet men verstaan, alle andere personen — onderworpen aan de bedrijfsbelasting — dan die welke gebonden zijn door eene arbeidsovereenkomst, met een werkgever aangegaan.

Als voorbeeld kan men aanhalen :

Vrije arbeiders : a) in de nijverheid :

Kleermakers,loodgieters, slotmakers, bakkers, schoenmakers, wagenmakers, schrijnwerkers, naaisters-kleermaaksters, modisten, horlogemakers, enz.

Vrije arbeiders : b) in den landbouw :

Pachters of landbouwexploitanten — eigenaars of huurders;

Vrije arbeiders : c) in den handel :

Herbergiers, kramers, kruideniers, groentehandelaars, papierhandelaars, roomverkoopers, enz.;

Vrije arbeiders : d) vrije beroepen :

Expert-rekenplichtigen, handelsgenten, wisselagenten, enz. »

Wat moet men verstaan onder bedrijfsinkomsten ?

Het zijn de inkomsten opgeleverd door het beroep alleen van den, — individueel beschouwd — verzekerplichtige. De inkomsten, van welken aard ook, van roerende of vaste goederen, worden dus niet in aanmerking genomen om te bepalen of een vrije verekerde onder de toepassing van de wet valt.

Sommige leden hebben voorgesteld het cijfer van 18,000 tot 24,000 frank te verhogen.

Dit voorstel werd niet aangenomen door de Commiss-

sion, pour la raison qu'il s'agit ici du revenu professionnel pur et qu'il n'apparaît pas y avoir lieu d'assujettir à la loi ceux dont le revenu dépasse ce chiffre.

Mais un grand nombre de travailleurs indépendants travaillent avec les membres de leur famille. Ces derniers seront-ils considérés chacun individuellement comme travailleurs indépendants à leur tour ? Et les enfants qui font leur apprentissage chez leur père ? Et les filles qui aident en même temps dans le ménage et dans le métier ?

Autant de cas douteux et délicats, pour lesquels il faudra trouver des tempéraments à l'application de la loi. Ceux-ci devront être préparés par le département de l'Industrie et du Travail avant la mise en vigueur de la loi.

sie omdat het hier gaat om het zuiver bedrijfsinkomen en omdat er geen reden schijnt te zijn om de wet toepasselijk te maken op die waarvan het inkomen dit cijfer overschrijdt.

Waar een groot aantal vrije arbeiders werkt samen met de leden van hun gezin, zullen deze laatsten elk afzonderlijk beschouwd worden als vrije arbeiders op hun beurt ? En wat met de kinderen, die hun stiel bij hun vader leerden ? En wat met de dochters, die af en toe een hand toesteken in het huishouden en in het bedrijf ?

Al twijfelachtige en kiesche gevallen waarvoor men bij de toepassing van de wet verzachtingen zal moeten vinden. Deze zullen door het departement van Nijverheid en Arbeid moeten voorbereid worden voor de inwerkingtreding van de wet.

ART. 2.

La Commission propose de dire : « Ne sont pas soumis *obligatoirement* aux dispositions de la présente loi : » pour bien souligner que si des ouvriers mineurs, des employés ou des salariés au service de l'Etat, après avoir rempli leurs obligations en vertu des lois spéciales qui les régissent, veulent faire des versements supplémentaires conformément aux articles 22 et suivants de la présente loi, ils pourront, les cas échéant, bénéficier des avantages de celle-ci, sans cependant pouvoir obtenir plus que le maximum de l'intervention de l'Etat.

ART. 2.

De Commissie stelt voor te zeggen : « Zijn niet *verplicht* aan de bepalingen dezer wet onderworpen » : om wel te doen uitkomēn dat, indien mijnwerkers, bedienden of loontrekkenden in dienst van den Staat, na hun verplichtingen, krachtens de bijzondere wetten, waaraan zij onderworpen zijn, te hebben in acht genomen, aanvullende stortingen willen doen overeenkomstig artikelen 22 en volgende van deze wet, in voorkomend geval van de voordeelen er van kunnen genieten, zonder evenwel meer te kunnen bekomen dan het maximum van de Rijksbijdrage.

CHAPITRE II.

Section I.

ART. 3.

Pour l'établissement des versements personnels et des cotisations patronales, le Gouvernement a dressé 3 tableaux pour les salaires payés par quinzaine, par dizaine et par huitaine.

Ce changement est proposé pour répondre au vœu des industriels. Il facilitera le calcul et la perception des versements et des cotisations.

Il n'est plus tenu compte dans cet amendement du salaire annuel moyen de 260 jours. C'est le salaire journalier effectif qui est devenu la base unique du calcul des sommes à verser, qui répondent très approximativement à 1,33 p. c. du salaire.

Voir aussi les questions 4, 10, 11, 12, 13.

ART. 4.

Un minimum de versement étant prévu pour les salariés, il importait de prévoir également un minimum pour les travailleurs indépendants.

HOOFDSTUK II.

Afdeeling I.

ART. 3.

Om dit bedrag vast te stellen van de persoonlijke stortingen en van de werkgeversbijdragen, heeft de Regeering drie tabellen opgemaakt voor de loonen die om de 15 dagen, om de 10 dagen en om de 8 dagen uitbetaald worden.

Deze wijziging wordt voorgesteld om te beantwoorden aan het verlangen van de industrieën. Zij zal de berekening en de inning van de stortingen en bijdragen vergemakkelijken.

In dit amendement wordt geen rekening meer gehouden met het gemiddeld jaarlijksch loon voor 260 dagen. Het is het effectief dagloon dat de enige grondslag is geworden van de berekening der sommen die te betalen zijn en juist 1,33 t. h. van het loon vertegenwoordigen.

Zie ook de vragen 4, 10, 11, 12, 13.

ART. 4.

Eene minimumstorting werd voorzien voor de gesalarieerden en er moest ook een minimum voorzien worden voor de vrije arbeiders.

L'amendement de la Commission fixe celui-ci à 60 francs par an pour les assurés du sexe féminin et à 120 francs pour les assurés du sexe masculin, ce qui représente 1,50 p. c. d'un revenu professionnel de 4,000 francs pour les premiers et de 8,000 francs pour les seconds.

ART. 5.

Cet article prévoit l'obligation de verser jusque 65 ans pour les hommes et jusque 60 ans pour les femmes.

Il s'agit ici uniquement des femmes qui sont personnellement assujetties, pas des épouses des assujettis.

Cette différence est basée sur la considération que les femmes travaillent moins longtemps que les hommes et que ce n'est que poussées par la nécessité que certaines d'entre elles continuent à travailler après avoir atteint l'âge de 60 ans.

Mais comme il ne s'agit ici que de cas exceptionnels, la Commission a estimé que c'était une complication inutile de fixer l'âge obligatoire de la pension pour des assujettis du sexe féminin à 60 ans.

Elle propose de fixer l'âge obligatoire de la pension à 65 pour tous les assujettis, mais d'accorder aux femmes la faculté de demander la pension à partir de 55 ans, alors que les hommes ne pourront la demander qu'à partir de 60 ans.

ART. 5bis.

Cet article détermine qui devra payer les versements personnels et la cotisation patronale en cas de cessation temporaire du travail à la suite d'un accident.

Section II.

ART. 6.

Ici se posait la question grave de l'intervention des sociétés mutualistes.

La Commission a reconnu, non seulement que les sociétés mutualistes avaient rendu les plus grands services pour la mise en marche du système actuel des pensions de vieillesse, mais encore que pour l'avenir elles pourront rendre les plus grands services pour assurer la bonne application de la loi nouvelle.

Elle a donc décidé, par 11 voix contre 1, de reprendre dans la loi nouvelle le paragraphe 4 de l'article 7 de la loi actuelle, disant que la remise des cartes à l'organisme d'assurance, se fera soit directement par l'employeur soit par l'intermédiaire d'une société mutualiste reconnue.

Het amendement der Commissie bepaalt dit op 60 frank per jaar voor de vrouwelijke verzekeren en op 120 frank voor de mannelijke verzekeren, hetgeen 1,50 t. h. vertegenwoordigt van een bedrijfsinkomen van 4,000 frank voor de eersten en 8,000 voor de tweeden.

ART. 5.

Dit artikel voorziet de verplichting voor de mannen bijdragen te storten tot den leeftijd van 65 jaar, en voor de vrouwen tot den leeftijd van 60 jaar.

Het geldt hier enkel de vrouwen die persoonlijk verzekerplichtig zijn, en niet de echtgenooten van verzekerplichtige mannen.

Dit onderscheid steunt op de beweegreden dat de vrouwen minder lang werken dan de mannen en dat zij, na den leeftijd van 60 jaar, dit slechts noodgedwongen doen.

Maar vermits er hier slechts spraak is van uitzonderlijke gevallen, was de Commissie van gevoelen, dat de vaststelling van den verplichten pensioensleeftijd van 60 jaar voor de verzekerplichtige vrouwen eene nutteloze verwikkeling was.

Zij stelt dus voor, den verplichten pensioensleeftijd te stellen op 65 jaar voor al de verzekerplichtigen, maar aan de vrouwen het recht te verleenen hun pensioen te vragen van af 55 jaar, terwijl de mannen dit slechts kunnen doen van af 60 jaar.

ART. 5bis.

Dit artikel bepaalt wie de persoonlijke stortingen en wie de werkgeversbijdrage moet bekostigen, bij tijdelijk werkverlet ten gevolge van een ongeval.

Afdeeling II.

ART. 6.

Hier rijst het gewichtig vraagstuk van de tusschenkomst der maatschappijen van onderlingen bijstand.

De Commissie heeft erkend, niet alleen dat de mutualiteiten de grootste diensten hadden bewezen bij het in werking treden van het huidig stelsel der ouderdomspensioenen, maar ook dat zij in de toekomst bij de toepassing der nieuwe wet van overgroot nut konden zijn.

Met 11 stemmen tegen 1 heeft zij dus beslist, in de nieuwe wet, de paragraaf 4 van artikel 7 der bestaande wet over te nemen, die huidt dat de afgifte der kaarten aan de verzekeringinstelling, moet geschieden hetzij rechtstreeks door den werkgever, *hetzij door tusschenkomst van eene erkende mutualiteit*.

CHAPITRE IV.

ART. 15.

§ 1. — Etant donnés les avantages accordés par la loi, un grand effort de propagande est souhaitable pour encourager les assujettis à faire des versements complémentaires. Ceux-ci constitueront pour eux un excellent placement.

Mais il importe, en outre, d'attirer l'attention des employeurs sur ce moyen d'accorder des avantages à leurs ouvriers.

C'est pourquoi la Commission propose de permettre aux employeurs de faire des versements complémentaires sur le compte de leurs salariés.

§ 2. — C'est par mesure de précaution que la loi prévoit un délai de deux ans entre le premier des versements et la prise de cours des assurances prévues par l'article 17, II b.

L'expérience a montré la nécessité de cette mesure, disent les actuaires. Même un grand nombre d'affiliés faisant des versements complémentaires ne compenseraient pas le risque. Il faudrait donc choisir entre ce délai de deux ans ou l'examen médical imposé à ceux qui voudraient profiter de cette disposition.

La Commission a reconnu le bien fondé de cette argumentation

HOOFDSTUK IV.

ART. 15.

§ 1. — Uit hoofde van de groote voordeelen door de wet verleend, is het wenschelijk de verzekeringsplichtigen aan te sporen om aanvullende stortingen te doen. Deze zullen eene uitstekende plaatsing uitmaken.

Maar men moet ook de aandacht der werkgevers vestigen op dit middel om voordeelen aan hunne werklieden te bezorgen.

Daarom stelt de Commissie voor, aan de werkgevers toe te laten, aanvullende bijdragen te storten voor rekening van hunne loontrekenden.

§ 2. — Als voorzorgsmaatregel voorziet de wet een termijn van twee jaren tusschen de eerste der stortingen en het ingaan der verzekeringen voorzien bij artikel 17, IIb.

Naar de mening der actuarijen, blijkt uit de ervaring dat deze maatregel noodzakelijk is. Zelfs indien een groot getal aangeslotenen aanvullende bijdragen storten, zou het risico nog niet gedekt zijn. Men zou dus moeten kiezen tusschen den termijn van twee jaren en het medisch onderzoek opgelegd aan hen die van deze bepaling willen gebruik maken.

De Commissie heeft de gegrondheid van deze bewijsvoering ingezien.

CHAPITRE V.

ART. 17.

II. a)

La Commission propose la suppression du troisième alinéa.

Elle estime que cette disposition ne correspond pas au but de la loi, qui est de constituer des pensions de vieillesse et d'empêcher l'imprévoyance individuelle. La remise en espèces à l'assuré au moment de l'ouverture de ses droits, de la moitié ou même du quart de la valeur capitalisée de sa rente, aurait comme conséquence que dans la suite l'intéressé ne jouirait plus que d'une pension annuelle insuffisante.

Mais la Commission a maintenu l'alinéa 5 du litt. B. parce que pour les veuves il peut être extrêmement utile de disposer d'un petit capital au moment où elles perdent leur gagne-pain. L'obtention de ce capital sera d'ailleurs soumise à l'autorisation de la Commission supérieure des pensions de vieillesse.

HOOFDSTU

ART. 17.

II. a)

De Commissie stelt voor, de derde alinea te laten wegvalLEN.

Zij is van gevoelen dat deze bepaling niet beantwoordt aan het doel der wel, namelijk een ouderdomspensioen tot stand te brengen en de kortzichtigheid voor de toekomst bij den encling te beletten. De uitscheiding inbaar geld aan den verzekerde, op het oogenblik dat zijn rechten ingaan, van de helft of zelfs van het vierde van de in kapitaal gevormde waarde zijner rente, zou voor gevolg hebben dat de verzekerde in het vervolg slechts een onvoldoende jaarlijksch pensioen zou trekken.

De Commissie heeft echter alinea 5 van litt. B. behouden, omdat het voor de weduwen een zeer voordeelige zaak kan zijn, over een klein kapitaal te beschikken op het oogenblik dat zij hun broodwinner verliezen. De verkrijging van dit kapitaal wordt trouwens afhankelijk gesteld van de machtiging van de Hoogere Commissie voor ouderdomspensioenen.

b) 2e a)

La Commission propose de ne pas permettre que la moitié du capital soit attribuée à des personnes autres que les descendants et les ascendants. Elle estime en effet que lorsqu'il n'y a ni descendants ni ascendants il est plus conforme à la solidarité ouvrière que ces sommes soient remises au Fonds des veuves et orphelins.

2e b).

Pour les mêmes raisons que ci-dessus, la Commission propose de supprimer la seconde partie de l'alinea premier et de modifier le troisième alinea.

III a) alinea 3.

Cet alinea est à supprimer pour les mêmes raisons que l'alinea 3 du II a.

ART. 18.

Voir la question 18.

TITRE II.

ART. 22.

Voir la question 24.

ART. 23.

En principe les précautions qui ont paru nécessaires à l'article 15 pour les versements complémentaires, le sont de même pour les versements opérés par les assurés libres.

Toutefois, pour ne pas décourager ceux-ci et pour permettre que par une propagande intense un nombre de plus en plus grand de personnes se fasse inscrire dans la catégorie des assurés libres, la Commission propose de n'appliquer le délai de deux ans que pour la partie des versements annuels dépassant 300 francs.

ART. 24.

1e La question suivante a été posée : pourquoi la contribution de l'Etat n'est pas accordée aux enfants de moins de 6 ans ?

A la demande de la Commission, M. le Directeur Bisqueret a demandé à M. le Directeur général de la Caisse d'Epargne les motifs de cette mesure. Voici la réponse :

« CAISSE GENERALE D'EPARGNE ET DE RETRAITE.

N° 4-3-1/9364.

(Loi du 16 mars 1865.)

Bruxelles, le 19 mai 1930.

Monsieur le Directeur,

J'ai l'honneur de vous accuser réception de votre lettre du 14 mai, n° O. L. B., relative au projet de loi revisant la loi du 10 décembre 1924.

b) 2e a)

De Commissie stelt voor niet toe te laten dat de helft van het kapitaal wordt toegekend aan andere personen dan de afstammelingen en de ascendenten. Zij is, inderdaad, van oordeel dat, wanneer er noch afstammelingen noch ascendenten zijn, het met de solidariteit onder werklieden beter overeenstemt dat die sommen aan het weduwen- en weezenfonds worden overgemaakt.

2^e b)

Voor dezelfde redenen als hierboven, stelt de Commissie voor het tweede deel van de eerste alinea weg te laten en de derde alinea te wijzigen.

III. a) alinea 3.

Dit artikel kan wegvalLEN om dezelfde redenen als alinea 3 van II a.

ART. 18.

Zie vraag 18.

TITEL II.

ART. 22

Zie vraag 24.

ART. 23.

In beginsel gelden de voorzorgen, die noodig bleken in artikel 15 voor de bijkomende stortingen, ook voor de stortingen gedaan door de vrije verzekeren.

Om deze echter niet af te schrikken, en om door een ijverige propaganda een steeds groter aantal personen bij de vrije verzekeren aan te werven, stelt de Commissie voor den termijn van twee jaar enkel toe te passen voor het gedeelte der jaarlijksche stortingen dat boven 300 frank gaat.

ART. 24.

1e De volgende vraag werd gesteld : waarom de Staatsbijdrage niet verleend wordt aan de kinderen van minder dan 6 jaar ?

Op verzoek van de Commissie heeft de heer Directeur Bisqueret, aan den Directeur Général van de Spaarkas de redenen daarvan gevraagd. Het antwoord luidde :

ALGEMEENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS.

N° 4-3-1/9365.

(Wet van 16 Maart 1865).

Brussel, 29 Mei 1930.

Mijnheer de Directeur,

Ik heb de eer U de ontvangst te melden van uw brief van 14 Mei, n° O. L. B. betreffende de wet tot herziening van de wet van 10 December 1924.

L'article 40 de la loi de 1865 disposant que les versements ne peuvent être opérés à la Caisse de Retraite au compte de personnes âgées de moins de 6 ans, se justifie par l'appréhension de ne pas voir de concordance suffisante entre le taux de mortalité des tables dont on dispose et la mortalité effective d'affiliés de cet âge.

L'erreur que cette incertitude pourrait amener dans l'estimation de la valeur des rentes à acquérir dans de telles conditions, a paru si importante qu'il vaut mieux proscrire l'opération de constitution de rentes différées au profit de têtes si jeunes.

Le nombre d'affiliés à la Caisse de Retraite âgés de 6, 7, 8 ans est d'ailleurs si faible qu'il semble que l'abolition de la restriction dont il s'agit ne répond pas à une nécessité impérieuse.

Il n'y aurait donc pas lieu, à mon avis, d'apporter à ce projet de loi d'autre amendement relatif à ce point que celui proposé par votre lettre.

Veuillez agréer, Monsieur le Directeur, l'expression de mes sentiments les plus distingués.

Le Directeur Général,
(s.) E. DEROOVER. »

La loi actuelle porte que pour les ouvriers libres la contribution de l'Etat est accordée aux personnes dont les revenus ne dépassent pas 15,000 francs, ce maximum étant augmenté de 500 francs par enfant de moins de 16 ans à charge de l'assuré.

L'expérience a démontré que la variabilité de ce maximum était une source de grandes complications.

La Commission l'admet, mais elle estime dans ces circonstances que s'il faut un maximum invariable et égal pour tous, celui-ci peut être fixé non à 18,000 mais à 24,000 francs.

ART. 25.

La Commission, en admettant le principe du minimum, pense que le taux de 60 francs serait prohibitif pour les enfants assurés libres. Or il faut encourager les versements libres dès le jeune âge.

La Commission propose donc que pour les enfants assurés libres des deux sexes au-dessous de 18 ans, le versement minimum soit de 24 francs.

ART. 29.

La Commission estime que l'article 29 du projet est trop rigoureux. L'épouse non-assujettie et qui atteint l'âge de 65 ans avant son mari, ne pourrait obtenir en aucun cas une majoration quelconque.

Elle propose de prévoir l'allocation de 50 p. c. de la majoration à certaines conditions.

Artikel 40 van de wet van 1865, naar luid van welke de stortingen niet mogen gedaan worden in de Lijfrentekas voor rekening van personen van minder dan 6 jaar, is te verklaren door de vrees dat er geen voldoende overeenkomst zou bestaan tusschen het sterftecijfer der tabellen waarover men beschikt en de werkelijke sterfte van de aangeslotenen van dien leeftijd.

De vergissing, waartoe deze onzekerheid zou kunnen leiden bij de raming van de waarde der te verwerven renten onder die voorwaarden, leek ons van zoo groot belang dat het beter is de verrichting van het vestigen van uitgestelde renten ten voordele van zoo jonge kinderen ter zijde te laten.

Het getal aangeslotenen bij de Lijfrentekas van 6, 7, 8 jaar is overigens zoo gering dat de afschaffing van de beperking waarvan sprake, niet schijnt te beantwoorden aan cene dringende noodwendigheid.

Naar mijn mening bestaat er dus geen aanleiding in het wetsontwerp eenig ander amendement daarover aan te brengen buiten dit waarover uw brief handelt.

Gelieve, Mijnheer de Directeur, de betuiging mijner hoogachting te aanvaarden,

De Directeur generaal,
(w. g.) E. DEROOVER. »

2º Krachtens de bestaande wet wordt voor de vrije werklieden de Staatsbijdrage verleend aan de personen wier inkomen niet 15,000 frank overschrijden; dit maximum wordt verhoogd met 500 frank per kind beneden 16 jaar ten laste van den verzekerde.

Uit de ervaring is gebleken dat de veranderlijkheid van dit maximum vele verwikkelingen teweegbracht.

De Commissie is het daarmede eens, doch is dan ook van gevoelen dat, zoo er een onveranderlijk en voor allen gelijk maximum noodig is, dit kan vastgesteld worden niet op 18,000 maar wel op 24,000 frank.

ART. 25.

De Commissie neemt in beginsel dit minimum aan, doch meent anderzijds dat het bedrag van 60 frank voor de vrij verzekerde kinderen te hoog is; men moet nochtans de vrije stortingen van al den jeugdigen leeftijd aanmoedigen.

De Commissie stelt dus voor, de minimum-storting voor de vrij verzekerde kinderen van beider kanten beneden 18 jaar te stellen op 24 frank.

ART. 29.

De Commissie is van gevoelen dat artikel 29 van het ontwerp te streng is. De niet aan de verzekering onderworpen echtenoote die 65 jaar oud is geworden vóór haar man, zou, in geen enkel geval, enige verhoging kunnen bekomen.

Zij stelt voor onder zekere voorwaarden, 50 t. h. verhoging toe te staan.

ART. 33 § 3.

Voir la question 25.

ART. 36.

Pour l'évaluation des ressources des intéressés la loi actuelle a échafaudé un système compliqué d'immunisations et de présomptions dont la pratique a mis à nu les innombrables défauts.

Le projet de loi supprime tout le Titre IV de la loi actuelle et le remplace par quelques dispositions simples, dont l'application sera aisée.

1e Pour tous ceux nés à partir de 1867 et qui auront rempli les conditions prescrites par l'article 33, les ressources (y compris le salaire) seront immunisées d'une façon totale;

2e L'enquête ne sera donc maintenue que pour ceux visés à l'article 36, donc ceux nés avant 1867 et les assurés libres.

Pour ceux-là on tiendra compte des ressources réelles.

Qu'entend-on par là ?

L'exposé des motifs du projet de loi dit à ce sujet: « Dans la plupart des cas, ce renseignement est possédé par le contrôleur des contributions, pour l'application des lois d'impostes; il lui suffira donc de consulter la fiche de l'intéressé pour connaître le montant de ses revenus. Là où il n'y aura pas de fiche, le demandeur devra faire une déclaration ».

3e Or ne comptera plus comme ressources les rentes alimentaires payées par les enfants. L'article 36 de la loi actuelle a donné lieu à de grandes difficultés.

Il convient d'éviter celles-ci à l'avenir et de faire en sorte que pendant la période transitoire les descendants soient encouragés à servir des rentes à leurs ascendants sans devoir se dire que la pension de vieillesse de ces derniers sera diminuée de ce chef.

4e En outre, des ressources réelles l'amendement du Gouvernement immunise en fait 3,000 francs pour le célibataire et 4,500 francs pour les assurés mariés. (Voir : Annexe : sixième question.)

Voir aussi les questions 6, 19 et 26.

ART. 52.

La Commission a estimé que le Fonds des Veuves et Orphelins devait être assuré de ressources larges. Elle propose donc d'augmenter le nombre de sources qui doivent l'alimenter.

En outre, elle a approuvé la proposition d'un de ses membres tendant à faire répartir par ce Fonds au delà des majorations et allocations fixes prévues par le projet, une partie des ressources de ce Fonds. Celles-ci, notamment les recettes mentionnées aux 2e, 3e, 4e et 5e de l'amendement qu'elle propose, seront affectées à l'octroi aux veuves et orphelins, de compléments de majoration ou d'allocation.

ART. 33 § 3.

Zie vraag 25.

ART. 36.

Voor de raming van de bestaansmiddelen der belanghebbenden heeft de bestaande wet een ingewikkeld stelsel van immunisaties en vermoedens tot stand gebracht waarvan de praktijk de vele gebreken heeft doven inzien.

Het wetsontwerp doet titel IV van bestaande wet geheel wegvalLEN en vervangt hem door eenige eenvoudige bepalingen met gemakkelijke toepassing :

1^e Voor al degenen geboren te beginnen van 1867 en die de bij artikel 33 voorgeschreven vereischten zullen vervuld hebben, zullen de bestaansmiddelen (salaris inbegrepen) buiten rekening worden gesteld.

2^e Het onderzoek zal dus alleen behouden worden voor degenen bedoeld bij artikel 36, te weten degenen vóór 1867 geboren en de vrij verzekerdEN.

Voór dezen zal men rekening houden met de werkelijke bestaansmiddelen.

Wat verstaat men daardoor ?

De Memorie van Toelichting zegt daarover :

« In de meeste gevallen, is de contrôleur der belastingen, wegens het toepassen van de belastingwetten, in 't bezit dier inlichting; het zou dus voor hem voldoende zijn de fiche van belanghebbende te raadplegen, om het bedrag der inkomsten te kennen. Daar, waar geen fiche zal zijn, moet de aanvrager een verklaring doen ».

3^e Men zal niet meer bij de bestaansmiddelen rekenen de onderhoudsrenten door de kinderen betaald. Artikel 36 van de tegenwoordige wet heeft groote moeilijkheden doen oprijzen.

Men moet die voortaan vermijden, en tijdens de overgangsperiode moeten de afstammelingen aangemoedigd worden renten aan hunne ascendenten te verleenen zonder te moeten vreezen dat het ouderdomspensioen van deze laatsten daardoor zal verminderd worden.

4^e Bovendien wordt, luidens het amendement der Regering, van de werkelijke inkomsten feitelijk eene som van 3,000 frank vrijgesteld voor de (n) ongehuwde en van 4,500 frank voor de gehuwde verzekerdEN. (Zie : Bijlage : zesde vraag.)

Zie ook de vragen 6, 19 en 26.

ART. 52.

De Commissie was van oordeel dat het Weduwen- en Weezenfonds ruime inkomsten zou moeten hebben. Zij stelt derhalve voor het getal der bronnen te vergrooten, welke die inkomsten moeten verzekeren.

Zij heeft, daarenboven, het voorstel goedgekeurd van een dezer ledEN, er toe strekkende door dit Fonds, een gedeelte van zijn inkomsten te doen *omslaan*, boven de door het wetsontwerp voorziene vaste verhogingen en tegemoetkomingen. Die inkomsten, inzonderheid de onder 2e, 3e, 4e en 5e van het door haar voorgesteld amendement vermelde ontvangsten, zullen besteed worden om aan de

Cette innovation heureuse introduit donc dans la loi générale des pensions de vieillesse le principe de la *répartition*, tel qu'il est admis dans les lois de pensions des employés et des ouvriers mineurs.

TITRE V.**ART. 53.**

La Commission propose d'étendre le bénéfice des dispositions spéciales aux travailleurs occupés dans une industrie, qui n'est pas considérée comme particulièrement insalubre, mais dont le travail spécial dans cette industrie est particulièrement insalubre; à cette fin elle a remplacé le mot *industrie* par *métier*.

ART. 73.

Afin d'augmenter les avantages de la nouvelle loi en faveur des vieillards nés avant le 1er avril 1866, la Commission propose d'immuniser d'une façon totale le salaire qu'ils pourraient encore gagner.

Voir la question 27.

Le Rapporteur,

EDMOND RUBBENS.

Le Président,

J. PONCELET.

weduwen en de weezen deze *aanvulling* van verhoging of tegemoetkoming te verleenen.

Deze heilzame nieuwheid brengt dus in de algemeene wet op de Ouderdomspensioenen het beginsel van den *omslag*, zooals die in de pensioenwetten van de bedienden en van de mijnwerkers is aangenomen.

TITEL V.**ART. 53.**

De Commissie stelt voor, deze bijzondere bepalingen ook toepasselijk te maken op de arbeiders die werkzaam zijn in een nijverheid die wel is waar niet als bijzonder ongezond wordt beschouwd, doch waar de speciale arbeid bijzonder ongezond is; te dien einde heeft zij het woord *nijverheid* door *ambacht* vervangen.

ART. 73.

Ten einde het voordeel van de nieuwe wet te verhogen, ten voordeele van de vóór 1 April 1866 geboren oude lieden, stelt de Commissie voor, op een algeheele wijze het salaris buiten rekening te stellen, dat zij nog zouden kunnen verdienen.

Zie vraag 27.

De Verslaggever,

EDM. RUBBENS.

De Voorzitter,

J. PONCELET.

ANNEXE I.

**Questions posées au Gouvernement
et Réponses.**

PREMIERE SERIE.

Questions posées par le Rapporteur.**1re Question.**

1) Prière de donner les statistiques aussi complètes que possible, depuis la guerre et pour les divers régimes de pension qui se sont succédés, concernant :

le nombre de bénéficiaires;
les dépenses faites par l'Etat;
les dépenses faites par l'Industrie;
les dépenses faites par les bénéficiaires.

2) Que pense le service du rôle des Caisses de Retraite dans l'économie générale du système des pensions de vieillesse ?

3) Existe-t-il des études sur les systèmes de pensions de vieillesse en vigueur dans les autres pays ?

Réponse.

I. — Statistique des divers régimes de pension qui ont été successivement en vigueur depuis la guerre.

I. — Loi du 10 mai 1900 sur les pensions de vieillesse.

A. Primes de l'Etat en raison des versements effectués à la Caisse Générale de Retraite. Les dispositions relatives à cet objet ont été en vigueur jusqu'au 31 décembre 1925.

BIJLAGE I.

**Vragen aan de Regeering gesteld,
en Antwoorden.**

EERSTE REEKSEN.

Vragen door den Verslaggever gesteld.**1e Vraag.**

1) Men gelieve statistieken te geven, zoo volledig als mogelijk over de verschillende pensioenstelsels achtereenvolgens sedert den oorlog toegepast, nämelijk wat betreft :

het getal verkrijgers;
de uitgaven gedaan door den Staat ;
de uitgaven gedaan door de Nijverheid ;
de uitgaven gedaan door de verkrijgers.

2) Wat denkt de dienst over de rol der Pensioenkassen in den algemeenen samenhang van het stelsel der ouderdomspensioenen ?

3) Bestaan er studies over de stelsels van ouderdomspensioenen die in de andere landen van kracht zijn ?

Antwoord.

I. — Statistische gegevens van de onderscheidene pensioenstelsels die achtereenvolgens van kracht waren sedert den oorlog.

I. — Wet van 10 Mei 1900 op de ouderdomspensioenen.

A. Staatspremiën op grond van de stortingen gedaan aan de Algemeene Lijfrentekas. De bepalingen dienaangaande bleven van kracht tot 31 December 1925.

Années. Jaren.	Nombre de Bénéficiaires. Getal verkrijgers.	Dépenses à charge : <i>Uitgaven ten laste :</i>		
		de l'Etat. van den Staat.	de l'Industrie. van de nijverheid.	des Bénéficiaires. van de verkrijgers.
1919	1,767,000	4,928,870.90	Nous ne possédons aucun élément pour pouvoir donner ce renseignement. A cette époque le service n'a pas fait le relevé des sommes versées volontairement par les employeurs à la Caisse de Retraite au compte de leurs ouvriers.	12,490,283.
1920	1,830,000	767,467.20		3,457,341.
1921	1,880,000	3,441,642.40(1)		12,770,175
1922	1,840,000	1,063,823.60(1)		12,810,324
1923	1,860,000	3,417,548.—		13,439,275
1924	1,905,000	3,557,707.—		13,547,637
1925	2,186,000	3,537,606.80		16,578,620
		4,177,591.90		
		(1) Primes complémentaires pour 1920 et 1921.		
		(1) Aanvullende premiën voor 1920 en 1921.		
			<i>Wij bezitten geen enkel gegeven om die inlichting te bezorgen. Op dit ogenblik, heeft de dienst geen lijst opgemaakt van de sommen, vrijwillig, gestort door de werkgevers aan de Lijfretenkas, op de rekening van hunne werklieden.</i>	

B. *Allocations de 65 francs.* — Les dispositions relatives à cet objet ont été en vigueur jusqu'au 31 décembre 1920.

Années.	Nombre de Bénéficiaires.	Dépenses à charge de l'Etat
—	—	—
1919	210,000 (environ)	13,650,000
1920	210,000 (environ)	13,650,000

II. — Loi du 20 août 1920 sur les pensions de vieillesse.

Les dispositions de cette loi sont applicables aux veillards nés antérieurement au 1er janvier 1863.

Années	Nombre de bénéficiaires.	Dépenses à charge de l'Etat
—	—	—
1921	220,000	120,000,000
1922	235,000	127,000,000
1923	235,000	131,000,000
1924	235,000	129,000,000
1925	235,000	129,000,000
1926	310,000	183,000,000
1927	315,000	195,000,000
1928	300,000	187,000,000
1929	280,000	175,000,000

B. *Toelagen van 65 frank.* — De bepalingen dienaan-gaande bleven van kracht tot 31 December 1920.

Jaren.	Getal gerechtigden.	Uitgaven ten laste van den Staat.
—	—	—
1919	210,000 (ongeveer)	13,650,000
1920	210,000 (ongeveer)	13,650,000

II. — Wet van 20 Augustus 1920 op de ouderdomspensioenen.

De bepalingen dezer wet zijn toepasselijk op de oude lieden geboren vóór 1. Januari 1863.

Jaren.	Getal verkrijgers.	Uitgaven ten laste van den Staat.
—	—	—
1921	220,000	120,000,000
1922	235,000	127,000,000
1923	235,000	131,000,000
1924	235,000	129,000,000
1925	235,000	129,000,000
1926	310,000	183,000,000
1927	315,000	195,000,000
1928	300,000	187,000,000
1929	280,000	175,000,000

III. — Loi du 20 juillet 1927 accordant un complément aux bénéficiaires de la pension de vieillesse prévue par la loi du 20 août 1920. Les dispositions de cette loi sont applicables à partir du 1er janvier 1927.

Années	Nombre de bénéficiaires	Dépenses à charge de l'Etat
—	—	—
1927	235,000	138,950,000
1928	225,000	132,845,000
1929	210,000	124,950,000

IV. — Loi du 10 décembre 1924 sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

Les dispositions de cette loi sont entrées en vigueur le 1er janvier 1926.

A. — Versements opérés à la Caisse Générale de Belgique.
a) *Assujettis.*

Années	Nombre d'assurés	Montant des versements effectués: par les employeurs	par les assurés
—	—	—	—
1927	1,276,700	30,489,772.50	30,489,772.50
1928	1,358,070	31,954,243.50	31,954,243.50
1929	1,409,500	33,750,000.00	33,750,000.00

b) *Assurés libres et versements facultatifs des assujettis.*

Années	Nombre d'assurés	Montant des versements effectués: par les employeurs	par les assurés
—	—	—	—
1927	460,972		12,299,051.00
1928	487,042		14,058,435.00
1929	497,500		15,200,000.00

Intervention de l'Etat dans la constitution des rentes de vieillesse.

L'Etat n'intervient pas par des versements annuels au compte des assurés, mais intervient dans la constitution de la rente au moment de l'entrée en jouissance; système de répartition contrairement au système de capitalisation appliquée aux versements personnels et patronaux (art. 8, paragraphe 2 *in fine*).

La dépense s'est élevée tant pour les assujettis (loi du 10 décembre 1924 et loi du 10 mars 1925) que pour les assurés libres (loi du 10 décembre 1924):

1927 :	264,785.76
1928 :	207,082.10
1929 :	250,000.00 chiffre approximatif.

B. — Majoration gratuite de vieillesse et allocation gratuite de vieillesse (loi du 10 décembre 1924, art. 22 et 28; art. 33 et suivants).

III. — Wet van 20 Juli 1927 tot verleening van een aanvullend pensioen aan de verkrijgers van het ouderdomspensioen, voorzien bij de wet van 20 Augustus 1920. De bepalingen dezer wet zijn toepasselijk van af 1 Januari 1927.

Jaren.	Getal verkrijgers.	Uitgaven ten laste van den Staat.
—	—	—
1927	235,000	133,950,000
1928	225,000	132,845,000
1929	210,000	124,950,000

IV. — Wet van 10 December 1924 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood.

De bepalingen van deze wet werden in werking gesteld op 1 Januari 1926.

A. Stortingen aan de Algemeene Rentekas van België.
a) *Verzekeringsplichtigen.*

Jaren.	Getal verzekerden.	Beloop van de stortingen, gedaan door: de werkgevers.	de verzekerden.
—	—	—	—
1927	1,276,700	30,489,772.50	30,489,772.50
1928	1,358,070	31,954,243.50	31,954,243.50
1929	1,409,500	33,750,000.00	33,750,000.00

b) *Vrije verzekerden en facultatieve stortingen der verzekeringsplichtigen.*

Jaren.	Getal verzekerden.	Beloop van de stortingen, gedaan door: de werkgevers.	de verzekerden.
—	—	—	—
1927	460,972		12,299,051.00
1928	487,042		14,058,435.00
1929	497,500		15,200,000.00

Aandeel van den Staat in de samenstelling van de ouderdomsrenten.

De Staat doet geen jaarlijksche stortingen op de rekening van de verzekerden; doch hij heeft een aandeel in de samenstelling van de rente op het oogenblik van de ingezetreding; de omslagregeling is strijdig met het capitalisatiestelsel, toegepast op de persoonlijke en werkgeversstortingen (art. 8, par. 2 *in fine*).

De uitgave beliep, zoowel voor de verzekeringsplichtigen (wet van 10 December 1924 en wet van 10 Maart 1925) als voor de vrije verzekerden (wet van 10 December 1924):

1927 :	264,785.76
1928 :	207,082.10
1929 :	250,000.00 (ongeveer).

B. Kosteloze verhoging van het ouderdomspensioen en kosteloze ouderdomstoelage (wet van 10 December 1924, art. 22 en 28; art. 33 en volgende).

a) *Majoration de rente de vieillesse allouée aux vieillards depuis le 1er janvier 1863 qui ont effectué les verses à charge de l'Etat*

Années	Nombre de bénéficiaires	Dépenses à charge de l'Etat
--	--	--
1928	13,000	8,125,000
1929	31,000	19,375,000

b) *Allocation gratuite de vieillesse allouée aux vieillards depuis le 1er janvier 1863 qui n'ont pas effectué les versements prévus par l'article 23 à la Caisse Générale de Retraite.*

Années	Nombre de bénéficiaires	Dépenses à charge de l'Etat
--	--	--
1928	2,500	1,250,000
1929	5,500	2,750,000

V. — *Loi du 24 décembre 1928 accordant un complément aux bénéficiaires de la majoration de vieillesse ou de l'allocation gratuite de vieillesse. Les dispositions de cette loi sont applicables à partir du 1er janvier 1928.*

a) *Complément de majoration de rente de vieillesse :*

Années	Nombre de bénéficiaires	Dépenses à charge de l'Etat
--	--	--
1928	9,750	5,752,500
1929	23,250	13,717,500

b) *Complément d'allocation gratuite de vieillesse :*

Années	Nombre de bénéficiaires	Dépenses à charge de l'Etat
--	--	--
1928	1,875	862,500
1929	4,125	1,896,500

VI. — *Loi du 10 mars 1925 sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés.*

Versements effectués à la Caisse Générale de Retraite.

Années	Nombre d'assurés	Montant des versements effectués : par les employeurs	par les assurés
--	--	--	--
1927	199,062	74,223,525.00	44,534,115.00
1928	205,339	83,401,415.00	51,840,849.00
1929	231,000	101,875,000.00	61,125,000.00

Voir observation ci-dessus, loi du 1er décembre 1924 : le montant de la dépense à charge de l'Etat est comprise dans les sommes y mentionnées.

**

2) La question posée me paraît inopportune. Il ne convient pas que les fonctionnaires donnent en cette qualité à

a) *Verhoging van de ouderdomsrente, aan de oude lieden toegekend sedert 1 Januari 1863, die de stortingen deden;*

Jaren.	Getal verkrijgers.	Uitgaven ten laste van den Staat
--	--	--
1928	13,000	8,125,000
1929	31,000	19,375,000

b) *Kosteloze ouderdomstoelage toegekend aan de oude lieden, geboren na 1 Januari 1863, die de stortingen niet deden, voorzien in artikel 23, aan de Algemeene Lijfretekas.*

Jaren.	Getal verkrijgers.	Uitgaven ten laste van den Staat.
--	--	--
1928	2,500	1,250,000
1929	5,500	2,750,000

V. — *Wet van 24 December 1928 tot verleening van een aanvullend pensioen aan de verkrijgers van de verhoging van het ouderdomspensioen of van de kosteloze ouderdomstoelage. De bepalingen dezer wet zijn toepasselijk van af 1 Januari 1928.*

a) *Aanvullende verhoging van de ouderdomsrente*

Jaren.	Getal verkrijgers.	Uitgaven ten laste van den Staat
--	--	--
1928	9,750	5,752,500
1929	23,250	13,717,500

b) *Aanvullende kosteloze ouderdomstoelage :*

Jaren.	Getal verkrijgers.	Uitgaven ten laste van den Staat
--	--	--
1928	1,875	862,500
1929	4,125	1,896,500

VI. — *Wet van 10 Maart 1925 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood der bedienden.*

Stortingen aan de Algemeene Lijfretekas.

Jaren.	Getal verzekerden.	Beloop van de stortingen, gedaan door : de werkgevers.	de verzekerden.
--	--	--	--
1927	199,062	74,223,525.00	44,534,115.00
1928	205,339	83,401,415.00	51,840,849.00
1929	231,000	101,875,000.00	61,125,000.00

Zie voorgaande opmerkingen, wet van 10 December 1924 : het beloop van de uitgave ten laste van den Staat is in de opgegeven sommen begrepen.

2) De vraag schijnt mij ongepast. De ambtenaren hoeven niet aan derde personen, hunne persoonlijke mening te

des tiers, leur opinion personnelle sur une question déterminée dont la solution définitive est de la compétence exclusive du Ministre.

**

3) On trouvera des exposés de ces législations dans les deux documents ci-après :

1) Les problèmes des Assurances sociales. Publication du B. I. T., Genève 1925 :

pages	XIII à XXI
—	14 à 17
—	35 à 39
—	73 à 79
—	103 à 104
—	123 à 124

2) Exposé des motifs du projet de loi français sur les assurances sociales. (Chambre des Députés, document n° 2369, session de 1921, pages 107 à 138.)

Il y a lieu de ne pas perdre de vue, que dans plusieurs pays, l'assurance-vieillesse est soudée à l'assurance-invalidité.

2e Question.

1. Quelle objection technique y a-t-il à l'organisation des pensions sur la base des caisses professionnelles partaires ? Il est permis de noter en effet :

a) que ce système a donné d'excellents résultats en matière de pension de mineurs;

b) que le système des mutualités de retraite présente l'inconvénient : a) de livrer les assujettis à l'arbitraire, à la négligence et à l'ignorance des dirigeants des mutualités de retraite. Il n'est pas rare de voir des assujettis perdre de ce fait, tous leurs droits alors qu'ils ont satisfait à toutes les obligations mises à leur charge par la loi; b) de négliger une occasion importante et excellente de collaboration entre le capital et le travail.

geven over een bepaalde quaestie waarvan de definitieve oplossing uitsluitend tot de bevoegdheid van den Minister behoort.

**

3) Men zal uiteenzettingen van deze wetten vinden in de twee hiernavolgende documenten :

1) De vraagstukken der sociale verzekeringen. Uitgave van het I. B. A., Gèneve 1925 :

bladz.	XIII tot XXI
—	14 » 17
—	35 » 39
—	73 » 79
—	103 » 104
—	123 » 124

2) Memorie van Toelichting van het Fransche wetsontwerp betreffende de sociale verzekeringen. (Kamer der Volksvertegenwoordigers, doc. n° 2369, zitting van 1921, bladz. 107 tot 138.)

Men mag niet uit het oog verliezen dat, in vele landen, de ouderdomsverzekering gevoegd is bij de invaliditeitsverzekering.

2^e Vraag.

1. Welk technisch bezwaar is er tegen de inrichting van de pensioenen op den grondslag van de paritaire beroeps-kassen ? Inderdaad, men neme in aanmerking :

a) dat dit stelsel uitstekende uitslagen opgeleverd heeft op het stuk van het mijnwerkspensioen;

b) dat het stelsel van de pensioensmutualiteiten dit nadeel heeft : a) de verzekeringsplichtigen over te leveren aan de willekeur, aan de zorgeloosheid en de onwetendheid van de bestuurders der pensioensmutualiteiten. Niet zelden gebeurt het, dat verzekeringsplichtigen hierdoor al hun rechten verliezen al hebben zij voldaan aan al de verplichtingen welke door de wet op hun schouders gelegd worden; b) een belangrijke en uitstekende gelegenheid tot samenwerking tusschen kapitaal en arbeid te laten voorbijgaan.

Réponse.

Observation préliminaire.

Nous supposons qu'il s'agit, en l'occurrence, des caisses professionnelles qui réaliseraient directement l'assurance sans l'intervention de la Caisse de Retraite et non pas de caisses professionnelles qui serviraient uniquement d'intermédiaire, pour la réception et le transfert des cotisations, entre les patrons et les assurés, d'une part, et la Caisse de Retraite, d'autre part, celle-ci continuant à être l'organisme d'assurance.

Au point de vue technique : aucune objection ne peut être faite au principe de l'organisation professionnelle de l'assurance contre la vieillesse et le décès prématuré à condition que l'assurance porte sur un nombre de têtes suffisamment élevé et qu'il soit payé, pour l'assurance d'une

Antwoord.

Voorafgaande aanmerking.

Wij veronderstellen dat, in het onderhavige geval, beroepskassen bedoeld worden, die rechtstreeks de verzekering zouden doen zonder de tusschenkomst van de Lijfrentekas en dat het niet om beroepskassen gaat, welke alleen zouden dienen om de bijdragen van patroons en verzekerden over te maken aan de Lijfrentekas, welke verzekeringsorganisme blijven zou.

In technisch opzicht, kan er geen bezwaar gemaakt worden tegen het beginsel van de beroepsinrichting van de verzekering tegen den ouden dag en voortijdigen dood, mits de verzekering gedaan worde voor een vrij groot aantal personen en dat met het oog op het vestigen van een rechte

rente d'un taux déterminé, la prime nécessaire pour sa couverture en tenant compte du risque de mortalité propre à la profession. Il apparaît donc, immédiatement, que ce risque n'étant pas le même pour toutes les professions, la prime à payer ne serait pas, dans ce système, la même pour tous les travailleurs.

Mais en matière d'assurances sociales, il ne peut pas être question de s'en tenir exclusivement au point de vue technique. Il faut également tenir compte dans la mesure où cela est compatible avec le point de vue technique, du point de vue social et du point de vue pratique.

Au point de vue social : nous venons de dire que dans l'organisation professionnelle de l'assurance qui nous occupe, étant donné que la loi a pour but de garantir à tous les travailleurs une rente d'un montant déterminé (3,600 francs) à prendre cours à l'âge de soixante-cinq ans, le taux de la prime à payer (versement personnel, cotisation patronale et contribution de l'Etat) ne pouvait plus être du même import pour tous les assurés, mais devrait être établi en tenant compte du risque de mortalité propre à la profession. Comment pourrait se justifier, vis-à-vis des travailleurs, cette différence de traitement qui les obligerait pour aboutir au même résultat, à payer une prime plus ou moins élevée que le taux moyen, selon le risque de mortalité plus ou moins élevé que la moyenne générale, de la profession exercée ? Sans doute, certains y trouveraient leur compte et seraient par conséquent les derniers à protester. Mais est-ce cela que l'on veut en instaurant les assurances sociales : à ne mettre à charge de chacun que la couverture de son risque *personnel* et ne pas demander à tous les travailleurs, une cotisation uniforme pour assurer à chacun et dans les mêmes conditions, une pension du même import sans devoir pour cela exiger que les uns versent une cotisation plus élevée que les autres ?

Du point de vue pratique : Seraient donc affiliés, obligatoirement, à une caisse professionnelle, tous les travailleurs occupés dans une même profession et dans les professions connexes.

Question préalable : Trouvera-t-on toujours un nombre de travailleurs occupés dans une même profession et dans les professions connexes suffisant pour pouvoir organiser une caisse professionnelle ? Nous ne le pensons pas, il serait donc techniquement nécessaire de prévoir l'institution de caisses interprofessionnelles ou d'une caisse nationale à laquelle seraient obligatoirement affiliés les travailleurs qui ne seraient pas inscrits dans une caisse professionnelle.

Il est indispensable pour le bon fonctionnement d'un organisme d'assurance, que les affiliés à l'institution y restent attachés d'une façon permanente et continue. L'entrée et la sortie des mêmes assurés entravent notablement la bonne marche de l'institution et, élément qui a son importance, a pour effet d'augmenter les dépenses d'administration.

Or, peut-on dire que tous les ouvriers occupés à un mo-

van een bepaald bedrag, de premie betaald worde welke voor de dekking er van noodig is, met inachtneming van het sterfsterisco eigen aan het beroep. Het springt dus dadelijk in 't oog, dat vermits het risico hetzelfde niet is voor al de beroepen, de premie, welche volgens dit stelsel zou moeten betaald worden, niet dezelfde zou zijn voor al de werkliden.

Maar op het stuk van sociale verzekeringen, mag men zich niet uitsluitend op technisch standpunt plaatsen. Men moet ook rekening houden, in zoover zulks vereenigbaar is met het technisch standpunt, met het maatschappelijk en practisch standpunt.

In maatschappelijk opzicht : wij hebben zooeven gezegd, dat bij de beroepsinrichting van de verzekering, waarover wij het hebben, vermits de wet ten doel heeft aan al de werkliden een rente van een bepaald bedrag (3,600 frank) te verzekeren met ingang van den leeftijd van vijf-en-zestig jaar, het bedrag van de te betalen premie (persoonlijke storting, bijdrage van den patroon en tusschenkomst van den Staat) niet meer hetzelfde voor al de verzekerden kon zijn, maar zou moeten berekend worden met inachtneming van het sterfsterisco eigen aan het beroep.

Hoe zou men de werkliden de justheid kunnen doen inzien van dit verschil van behandeling, waardoor zij voor hetzelfde pensioen een hogere of lagere premie dan de gemiddelde zouden moeten betalen naarmate het sterfsterisco van het beroep waarin zij werkzaam zijn groter of kleiner is ? Natuurlijk, bij deze regeling zouden sommigen profijt hebben. Die zullen er niet tegen protesteeren. Maar heeft men dit op het oog bij het invoeren van de sociale verzekeringen : ten laste van ieder de dekking van zijn persoonlijk risico te leggen en niet aan al de werkliden een eenvormige bijdrage te vragen ten einde ieder tegen dezelfde voorwaarden een gelijk pensioen te bezorgen, zonder daarom van de eenen een hooger bijdrage dan van de anderen te moeten vragen ?

In practisch opzicht, dan zouden al de werkliden in eenzelfde bedrijf en in de aanverwante bedrijven werkzaam, verplicht worden zich bij een beroepskas aan te sluiten.

Voorafgaande vraag : Zal men altijd in eenzelfde bedrijf en in de aanverwante bedrijven een voldoende aantal werkliden vinden om een beroepskas te kunnen inrichten ? Wij gelooven dat niet, zoodat het technisch noodig zou zijn de instelling te voorzien van interprofessionele beroepskassen of van een nationale kas met verplichte toetreding van al de werkliden, die niet bij een beroepskas mochten ingeschreven zijn.

Voor de goede werking van een verzekeringsorganisme, is het onmisbaar, dat de aangeslotenen bij dezelfde instelling aangesloten blijven. Door het gaan en keeren van dezelfde verzekerden wordt de goede gang van de instelling belemmerd en worden — dit heeft zijn belang — de administratiekosten verhoogd.

Mag men echter zeggen, dat al de werkliden die op een

ment donné dans une profession et qui, partant, seraient obligatoirement affiliés à la caisse particulière de cette profession, continueront à exercer jusqu'à la fin de leur carrière, cette même profession et, partant, ne seront pas tenus, à un moment donné, de quitter la caisse à laquelle ils sont affiliés pour entrer dans une autre caisse. Nous avons les ouvriers qualifiés : pour ceux-ci on peut admettre que ce n'est qu'exceptionnellement qu'ils changent de profession. Mais à côté de ces ouvriers qualifiés, combien plus important est le nombre des ouvriers « non qualifiés » qui changent plusieurs fois de profession au cours de leur carrière et combien n'en existe-t-il pas qui au cours d'une même année, changent de profession selon les « nécessités » et les « occasions » du jour. Alors tous ces assurés devront changer de caisse chaque fois qu'ils s'engageront dans une profession ne ressortissant pas à la caisse à laquelle ils étaient affiliés. Comment dans ces conditions, réaliser pratiquement l'assurance telle qu'elle est organisée à l'article 17 du projet de loi ? Dans l'hypothèse où les contrats d'assurance pourraient être transférés sans inconvénient d'une caisse à l'autre, voit-on les nombreuses mutations qui devraient être opérées au début de chaque année dans chaque caisse professionnelle. C'est alors que l'on pourrait, à juste titre, critiquer la loi en faisant valoir les difficultés de son application.

Un seul organisme d'assurance, savoir la Caisse de Retraite, institution qui existe depuis 1865 et qui a fait ses preuves en la matière, constitue tant au point de vue social qu'en point de vue pratique, le système idéal pour l'assurance vieillesse et décès prématuré de tous les travailleurs. Si elle n'existe pas, il faudrait la créer.

On invoque pour justifier l'institution des caisses professionnelles, les excellents résultats obtenus par le Fonds National de retraite des ouvriers mineurs qui paraît être l'organisme professionnel d'assurance des travailleurs occupés dans les mines ou dans les exploitations similaires. Nous disons : qui paraît, parce que le caractère professionnel de cette institution est plus apparent que réel. Il ne faut pas perdre de vue, en effet, que les versements personnels et patronaux ne sont pas conservés entièrement par le Fonds National ; une partie est remise à la Caisse de Retraite, pour être affectée aux destinations fixées par la loi du 10 décembre 1924 (système de capitalisation) et la Caisse de Retraite applique à ces versements, les tarifs établis pour ceux affectés en exécution de cette dernière loi. Les sommes ainsi reçues par cette institution ne font pas l'objet d'une gestion et de placements particuliers, il n'y a pas, à la Caisse de Retraite, pour les ouvriers mineurs, un compartiment absolument séparé et indépendant, dont le fonctionnement ferait l'objet d'une réglementation spéciale. La Caisse de Retraite est une et il n'y est pas établi une distinction entre les versements reçus en exécution de la loi générale et ceux reçus en exécution de la loi sur la pension des ouvriers mineurs.

Reste à la disposition du Fonds National, la partie des cotisations qui n'est pas venue à la Caisse de Retraite. On ne doit pas perdre de vue que le taux du versement personnel et celui de la cotisation patronale est, pour ce qui

bepaald oogenblik in een bedrijf werkzaam zijn en bijgevolg verplichtend bij de particuliere kas van dit bedrijf zouden aangesloten zijn, in ditzelfde bedrijf zullen blijven zolang als zij werken en bijgevolg, op een bepaald oogenblik de kas, bij welke zij zijn aangesloten niet zullen moeten verlaten om naar een ander kas over te gaan ?

Dan hebben wij de geschoolden werlieden : voor dezen mag men aannemen, dat zij slechts bij uitzondering van beroep veranderen. Maar benevens deze geschoolden werlieden is er een veel groter aantal « niet-geschoolden » werlieden, die in den loop van hun leven herhaaldelijk van beroep veranderen. Hoevele zijn er niet, die in den loop van hetzelfde jaar, van beroep veranderen volgens de « noodwendigheden » en de « gelegenheden » van den dag. Al deze verzekerden zullen dan van kas moeten veranderen telkens wanneer zij naar een beroep overgaan, dat niet afhangt van de kas, waarbij zij aangesloten zijn. Hoe kan, onder deze voorwaarden, de verzekering praktisch verwezenlijkt worden zoals zij ingericht is bij artikel 17 van het wetontwerp ? In de onderstelling, dat al de verzekeringcontracten zonder bezwaar van de eene op de andere kas zouden kunnen overgedragen worden, kan men zich voorstellen hoevele mutaties er bij den aanvang van elk jaar in elke beroepskas zouden moeten gedaan worden. 't Is dan dat men, terecht de wet zou mogen beklijven door te wijzen op de moeilijkheden, welke men bij haar toepassing ondervindt.

Een enkel verzekeringsorganisme, namelijk de Lijfrente-kas, die bestaat sedert 1865 en op dit gebied hare proeven geleverd heeft, is onder sociaal zoowel als onder practisch opzicht het ideale systeem van verzekering tegen ouderdom en voortijdigen dood van al de arbeiders. Bestond zij niet, dan zou men ze moeten oprichten.

Om de oprichting van de beroepskassen te verdedigen, wijst men op de schitterende uitslagen welke werden bekomen door het Nationaal Pensioenfonds van de mijnwerkers, dat het beroepsverzekeringsorganisme schijnt te zijn van de arbeiders die in de mijnen of soortgelijke inrichtingen werken. Wij zeggen « schijnt », omdat het beroepskenmerk van deze inrichting eer schijn dan werkelijkheid is. Men verlieze inderdaad niet uit het oog dat de persoonlijke en de patroonssstortingen niet geheel door het Nationaal Fonds bewaard worden; een deel er van gaat naar de Lijfrente-kas, om te dienen voor bestemmingen die door de wet van 10 December 1924 zijn aangegeven (stelsel van kapitalisatie) en de Lijfrente-kas past op deze stortingen de tarieven toe, vastgesteld voor de stortingen die volgens deze laatste wet worden aangewend. Voor de sommen aldus door de lijfrente-kas ontvangen, bestaat er niet een bijzonder beheer of eene bijzondere plaatsing, er bestaat niet, in de Lijfrente-kas, voor de mijnwerkers een volstrekt afgescheiden en zelfstandige afdeeling waarvoor bijzondere voorschriften zouden gelden. De Lijfrente-kas is één, en men maakt er geen onderscheid tusschen de stortingen gedaan in uitvoering van de algemeene wet en deze ontvangen in uitvoering van de wet op de mijnwerkerspensioenen.

Ter beschikking van het Nationaal Fonds blijft het deel van de bijdragen dat niet naar de Lijfrente-kas gaat. Men vergeet niet dat het cijfer van de persoonlijke storting en dit van de patroonssstorting, wat aangaat de mijnwerkers,

concerne les mineurs, plus élevé que ceux imposés aux autres travailleurs. C'est ce qui permet au Fonds National d'accorder, à ses affiliés, des suppléments de pensions. Ici on pourrait dire que l'institution est professionnelle puisque ces avantages complémentaires ne sont accordés qu'aux affiliés au Fonds National et que ne peuvent être affiliés au dit Fonds que les ouvriers mineurs.

**

Nous pensons qu'il est utile de rappeler que *les mutualités de retraite ne font pas l'assurance*; c'est la Caisse de Retraite qui, en l'occurrence, est l'organisme-assureur. Les mutualités ne sont que de simples *intermédiaires pour la perception des cotisations qu'elles transfèrent périodiquement à la Caisse de Retraite*. Et encore, ne sont-elles pas des intermédiaires obligatoires. Tout d'abord, pour ce qui concerne les assujettis ou assurés obligatoires, c'est le patron qui perçoit le versement personnel et qui le transfère avec sa propre cotisation, directement à la Caisse de Retraite. L'assujetti a, sans doute, la faculté de demander que sa carte soit transférée à cette institution par l'intermédiaire de la mutualité dont il est membre : mais c'est une faculté.

De même pour les assurés libres, ceux-ci peuvent accomplir cette opération sans passer par l'intermédiaire d'une société mutualiste. Il leur suffit d'acheter une carte de versements à un bureau de poste, d'y apposer des timbres retraite et de l'envoyer à la Caisse de Retraite. On ne peut pas dire que cela soit compliqué et l'assuré qui userait de ce moyen, serait toujours certain que son versement parviendra à la Caisse de Retraite dans les délais réglementaires.

Sans doute, depuis la mise en vigueur de la loi, *les délégués des mutualités* n'ont pas tous compris l'importance de leur mission, dans l'exécution de la nouvelle législation : ignorance des règlements, la plupart du temps; négligence dans certains cas. On a constaté que déjà, en 1928, il y avait un progrès notable qui s'est accentué en 1929.

Il faut tenir compte de l'existence de ces mutualités qui se sont créées spontanément depuis le vote de la loi du 10 mai 1900 et ne pas oublier les magnifiques efforts qu'elles ont fait pour faire connaître aux populations des régions flamandes et wallonnes, les avantages de cette législation, et ont ainsi préparé la voie au régime d'assurance obligatoire. Ces mutualités sont en fait des caisses membres eux-mêmes; d'autre part, ceux-ci conservent régionales administrées par des délégués nommés par les toute leur liberté dans le choix de l'organisme auquel ils veulent être affiliés et ne sont pas obligés de s'inscrire dans un organisme étatique ou quasi-étatique.

3e Question.

M. le Ministre ne pense-t-il pas que les caisses de pension donnent lieu à des abus et des irrégularités?

Le patrons pourraient sans inconvenienc verser les cotisations ouvrières à la caisse de retraite ou à des caisses

hooger is dan de cijfers die voor de andere arbeiders gelden. Daardoor kan het Nationaal Fonds aan zijn aangeslotenen bijpensioenen toestaan. Hier zou men kunnen zeggen dat het eene beroepsinrichting is, vermits deze bijkomende voordeelen slechts verleend worden aan de aangeslotenen bij het Nationaal Fonds, en dat alleen mijnwerkers dit kunnen zijn.

**

Wij denken het nuttig er aan te herinneren dat *de pensioenmutualiteiten zich niet met verzekering bezighouden*; de Lijfrentekas is hier het verzekeringsorganisme. De mutualiteiten zijn niets anders dan *bemiddelaars* voor het innen van de bijdragen die zij, op vaste tijdstippen, overmaken aan de Lijfrentekas. En nog zijn zij geene verplichte bemiddelaars. Eerstens, voor de verzekerplichtigen of verplichte verzekerden is het de patroon die de persoonlijke storting ontvangt en die ze met zijn eigen bijdrage rechtstreeks overmaakt aan de Lijfrentekas. Het staat den verzekerde zonder twijfel vrij te vragen dat zijn kaart aan deze instelling worde overgemaakt door de mutualiteit waarvan hij lid is : doch het is enkel een recht, meer niet.

Zoo ook voor de vrij verzekerden : dezen kunnen deze verrichting doen door de tusschenkomst van een mutualiteit. Het is voldoende dat zij eene stortingskaart koopen op een postkantoor, er de spaarzegels opplakken en ze zenden aan de Lijfrentekas. Men kan niet zeggen dat het ingewikkeld is, en de verzekerde die dit middel zou gebruiken, kan er altijd gerust in zijn dat zijn storting op de Spaarkas zal aankomen binnen de voorgeschreven termijnen.

Voorzeker, sedert het van kracht worden van de wet, hebben *de afgevaardigden der mutualiteiten* niet altijd het gewiclit van hunne taak begrepen bij de uitvoering van de nieuwe wet : meestendeels door onbekendheid met de reglementen; in sommige gevallen door nalatigheid. Men heeft bevonden dat er, reeds in 1928, een merkelijke verbetering was, die nog aangroeide in 1929.

Men moet rekening houden met het bestaan van deze mutualiteiten die spontaan zijn tot stand gekomen sedert de aanneming van de wet van 10 Mei 1900, en men mag niet de bewonderenswaardige pogingen vergeten die zij hebben in het werk gesteld om Vlaanderen en Wallonië bekend te maken met de voordeelen van deze wet, en aldus den weg te bereiden voor het stelsel van verplichte verzekering. Deze mutualiteiten zijn feitelijk gewestelijke kassen, bestuurd door afgevaardigden welke door de ledien zelf worden benoemd; deze ledien blijven verder vrij in de keuze van het organisme waarbij zij willen aansluiten, en zijn niet verplicht zich te laten inschrijven in een organisme dat min of meer Staatsorganisme is.

3e Vraag.

Denkt de heer Minister niet dat de pensioenkassen aanleiding geven tot misbruiken en onregelmatigheden?

Zonder bezwaar, zouden de patroons de arbeidersbijdragen kunnen storten in de pensioenkas of in gewestelijke

régionales administrées par des délégués des patrons et des ouvriers.

Réponse.

Ainsi que je l'ai déclaré en réponse à une autre question; le système le plus simple serait évidemment le transfert direct des cartes de versements des assujettis à la Caisse de Retraite. La loi de 1924 permet cependant de faire ces versements par l'intermédiaire des Caisses de pension ces Caisses rendent des services.

L'intervention, à titre d'intermédiaire, des Caisses régionales, organismes nouveaux qui devraient donc être créés, ne se justifierait pas plus que l'intervention des sociétés mutualistes, organismes existant, pour le plus grand nombre, depuis près de trente ans.

4e Question.

Quelles raisons de technique ou de principe justifient une différence de traitement pour la pension générale d'une part et pour les pensions des employés et des mineurs d'autre part;

Pour ces derniers l'intervention patronale est plus importante que l'intervention des ouvriers et des employés;

Pour les premiers on prévoit la même intervention pour les deux parties. Pourquoi cette différence de régime ?

Réponse.

La loi du 10 décembre 1924 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré a établi l'égalité entre le montant du versement personnel et de la cotisation patronale.

Cette même égalité était prévue dans la loi du 10 mars 1925 sur la pension des employés. Ce n'est que postérieurement (loi du 10 juin 1926) que pour différents motifs, qu'il est inutile de rappeler ici, que le montant du versement personnel a été ramené à 3 p. c.

On ne doit pas perdre de vue que dans la législation qui nous occupe, les avantages prévus, savoir la pension de vieillesse et la pension de veuve, profitent exclusivement à l'assuré et à sa veuve. En principe, donc, l'intéressé devrait trouver dans la rémunération de son travail, les sommes nécessaires pour le paiement de la prime nécessaire à la réalisation de ces assurances. Or, il a été reconnu que l'intéressé ne pouvait supporter seul la charge qui lui serait ainsi imposée. C'est ce qui justifie l'intervention de tiers, savoir ceux qui, directement ou indirectement, tirent profit de l'activité des travailleurs : les patrons et l'Etat.

Mais il ne peut s'agir que d'une simple intervention, d'une aide destinée à compléter l'effort qui peut être ment d'une substitution totale ou même d'une intervention raisonnablement exigé du travailleur lui-même et nulle telle, que celle de l'assuré ne constituerait plus que l'accessoire.

Il y a lieu de remarquer, d'ailleurs, que pendant la période normale, l'assuré n'intervient que pour 1/3 dans la

kassen bestuurd door afgevaardigden van de patroons en van de arbeiders.

'Antwoord.

Zoals ik het verklaarde in antwoord op een andere vraag, zou het eenvoudigste stelsel zijn: het rechtstreeks overmaken van de stortingskaarten der verzekeringsplichtigen aan de Lijfrentekas. De wet van 1924 laat echter toe die stortingen te doen door tusschenkomst van de Pensioenkassen: deze kassen bewijzen diensten.

De tusschenkomst bij wijze van benutting, van de gewestelijke Kassen, — nieuwe organismen die dus zouden moeten opgericht worden,— zou niet meer te billijken zijn dan de tusschenkomst van de mutualiteitsvereenigingen, organismen welke meestendeels sedert nagenoeg dertig jaar bestaan.

4^e Vraag.

Om welke technische of principiële redenen, gaut men anders te werk waar het geldt het algemeen pensioen, dan waar het geldt de pensioenen van bedienden en mijnwerkers ?

Voor deze laatsten is de patroonsbijdrage belangrijker dan de tusschenkomst van de arbeiders en van de bedienden;

Voor de eersten wordt dezelfde tusschenkomst voorzien voor beide partijen. Waarom dit verschil ?

Antwoord.

De wet van 10 December 1924, betreffende de verzekering tegen ouderdom en voortijdigen dood, heeft de gelijkheid vastgesteld tusschen het bedrag van de persoonlijke storting en de patroonsbijdrage.

Dezelfde gelijkheid werd voorzien door de wet van 10 Maart 1925 op het pensioen der bedienden. Het is slechts later (wet van 10 Juni 1926) dat, om verschillende redenen, die het nutteloos is hier te herhalen, het bedrag van de persoonlijke storting werd teruggebracht op 3 t. h.

Men verlieze niet uit het oog, dat in de wet die wij nu behandelen, de voorziene voordeelen, namelijk het ouderdoms- en het weduwenpensioen, uitsluitend ten goede komen aan den verzekerde en aan zijne weduwe. In beginsel dus, zou de belanghebbende in de bezoldiging van zijn werk de noodige sommen moeten vinden voor de betaling van de premie die noodig is om deze verzekeringen tot stand te brengen. Welnu, men heeft erkend dat de belanghebbende niet alleen den last kon dragen die hem aldus zou worden opgelegd. Dit verklaart de tusschenkomst van derde personen die rechtstreeks of onrechtstreeks voordeel halen uit het werk van de arbeiders: de werkgevers en de Staat.

Maar er kan alleen quaestie zijn van een eenvoudige tusschenkomst, van eene hulp die bestemd is de storting aan te vullen, die rechtmatig kan gevuld worden van den arbeider zelf, een geenszins van eene geheele vervanging of zelfs van een zoodanige tusschenkomst dat deze van den verzekerde slechts bijkomstig zou wezen.

Men vergete ten andere niet dat, in de normale periode, de verzekerde slechts een derde bijdraagt voor zijn pen-

constitution de sa pension et de celle de sa veuve, les deux autres tiers étant mis à charge respectivement des patrons et de l'Etat, et que pendant la période transitoire, son intervention est très peu importante au regard de la charge supportée par l'Etat.

Les ouvriers mineurs ont toujours bénéficié, vu la nature toute spéciale de la profession, d'un régime particulier. Il n'y a donc pas lieu d'assimiler aux mineurs, les deux pour ceux-ci, tous les avantages qui sont accordés aux travailleurs des autres professions et, partant, de demander premiers.

5e Question.

1) Combien reçoivent actuellement deux conjoints jouissant tous deux de la pension et du complément ?

Combien toucheront les mêmes conjoints au lendemain de l'application de la loi ?

2) Combien toucheront deux conjoints qui atteindront l'âge de la pension le lendemain de l'application de la loi ?

3) Combien touche aujourd'hui un célibataire qui bénéficie de la pension totale et du complément ?

Combien touchera un célibataire bénéficiant du projet de loi ?

4) Combien touche aujourd'hui une veuve âgée de 65 ans, bénéficiant de la pension totale et du complément ?

Combien touchera une veuve qui bénéficiera de la loi au lendemain de sa mise en vigueur ?

5) Combien touchera au lendemain de l'application de la loi une veuve de 45 ans ayant encore deux enfants de moins de 16 ans.

Réponse.

1) Dans le régime actuel, deux conjoints jouissant tous deux du taux *maximum* de la pension ou de la majoration de la rente de vieillesse et du complément reçoivent

le mari 720 francs + 720 francs = 1,440 francs;

la femme 720 francs + 540 francs = 1,260 francs;
soit donc au total : 2,700 francs.

Dans le régime nouveau, il sera payé au mari une majoration de rente de vieillesse de 3,200 francs.

2) Il y a lieu de noter que dans le système du projet de loi, comme dans le régime actuel, la pension de vieillesse est constituée, pendant la période transitoire : 1° par la rente formée à la Caisse de Retraite par les versements personnels, la cotisation patronale et la contribution de l'Etat; 2° par la majoration de rente de vieillesse entièrement à charge de l'Etat.

Le montant total de la rente et de la majoration formée toujours dans le régime du projet de loi, si le mari a effectué régulièrement ses versements, une pension mini- au tableau 1 annexé au projet de loi.

3) Dans le régime actuel, un célibataire qui jouit du minimum de 3,200 francs. Le taux de la majoration est fixé

sioen en voor dat zijner weduwe, de twee overige derde kommen respectievelijk ten laste van de patroons en van den Staat. In de overgangsperiode, is zijne bijdrage zeer gering in vergelijking met den last dien de Staat op zich neemt.

Wegens den bijzonderen aard van hun beroep, hebben de mijnwerkers altijd een bijzonder regime genoten. Er is dus geen reden om de arbeiders van de andere beroepen gelijk te stellen met de mijnwerkers, en bijgevolg om voor eerstgenoemden al de voordeelen te eischen die aan de anderen worden verleend.

6^e Vraag.

1) Hoeveel ontvangen thans twee echtelingen die beiden het pensioen en het aanvullend pensioen genieten ?

Hoeveel zullen dezelfde echtelingen trekken met de toepassing van de wet ?

2) Hoeveel zullen twee echtelingen, die den pensioentijd zullen bereiken na de toepassing van de wet, trekken ?

3) Hoeveel trekt thans een ongehuwde die het volle pensioen en het aanvullend pensioen geniet ?

Hoeveel zal die ongehuwde trekken met de nieuwe wet ?

4) Hoeveel trekt thans een weduwe van 65 jaar oud die het volle pensioen en het aanvullend pensioen geniet ?

Hoeveel zal een weduwe trekken op welke de wet, zoodra ze van kracht is, zal worden toegepast ?

5) Hoeveel zal, na de toepassing van de wet, een weduwe van 45 jaar trekken die nog twee kinderen beneden 16 jaar heeft ?

Antwoord.

1) Onder het tegenwoordig stelsel, ontvangen twee echtelingen, die beiden het *maximum*-bedrag trekken van het pensioen of van de verhoging van ouderdomsrente en van het aanvullend pensioen :

de man 720 frank + 720 frank = 1,440 frank;

de vrouw 720 frank + 540 frank = 1,260 frank ;
dus in het geheel : 2,700 frank.

Onder het nieuwe stelsel, wordt aan den man eene verhoging van ouderdomsrente uitgekeerd van 3,200 frank.

2) Men merke op dat, in het stelsel van het wetsontwerp, zoals in het bestaande stelsel, het ouderdomspensioen samengesteld wordt, gedurende de overgangsperiode : 1° uit de rente in de Lijfrentekas tot stand gekomen door de persoonlijke stortingen, de patroonbijdrage en de tegemoetkoming van den Staat; 2° uit de verhoging van ouderdomsrente geheel ten laste van den Staat.

Het geheele bedrag van de rente en van de verhoging geven aanleiding, altijd volgens het stelsel van het wetsontwerp, wanneer de man gereeld zijne stortingen heeft gedaan, tot een minimumpensioen van 3,200 frank. Het cijfer van de verhoging is aangegeven in de tabel 1, bijlage van dit wetsontwerp.

3) Onder het tegenwoordig stelsel, trekt een ongehuwde, die het maximumbedrag van het pensioen of van de ver-

taux maximum de la pension ou de la majoration de rente de vieillesse et du complément reçoit 720 francs + 720 francs = 1,440 francs.

Dans le régime nouveau, il sera payé à l'intéressé, une majoration de rente de vieillesse de 2,100 francs.

4) Dans le régime actuel, une veuve âgée de 65 ans, bénéficiant du taux maximum de la pension ou de la majoration de rente de vieillesse et du complément reçoit 720 francs + 720 francs = 1,440 francs.

Lorsque la veuve atteindra l'âge de 65 ans, elle pourra recevoir la majoration de rente de vieillesse dans les conditions fixées à l'article 36 du projet, s'il a été effectué à son compte, à la Caisse de Retraite, les versements minima prévus à l'article 25 du projet (art. 38). Le montant total de la rente formée par ces versements et de la majoration de rente de vieillesse formera une pension d'environ 2,100 francs. Le taux de la majoration est fixé au tableau 1 annexé au projet.

Il y a lieu de ne pas perdre de vue les dispositions des articles 39 et 40 du projet.

5) Une veuve âgée de quarante-cinq ans et ayant encore deux enfants à charge, recevra :

1e 35 à 50 p. c. selon l'âge du mari au moment de son décès, de la rente de vieillesse qui aurait été constituée si le mari avait vécu et effectué régulièrement ses versements;

2e une majoration de rente de veuve dont le montant déterminé au tableau annexé au projet de loi, dépend de l'âge du mari au moment de son décès;

3e deux allocations d'orphelins de 240 francs chacune;

4e enfin, lorsqu'elle atteindra l'âge de soixante-cinq ans, elle pourra bénéficier, en outre, de la majoration de rente de vieillesse comme il est dit ci-dessus.

6e Question.

Un ouvrier de 65 ans n'a pas la pension aujourd'hui parce qu'il possède plusieurs maisons. Cet ouvrier pourra-t-il l'obtenir en vertu de la nouvelle loi ? A noter qu'il aura atteint 65 ans avant l'entrée en vigueur de la loi.

Réponse.

Il n'est pas possible de donner une réponse certaine à cette question étant donné que le Gouvernement déposera un amendement à l'article 36 du projet de loi.

Si cet amendement est adopté, et dans l'hypothèse où l'intéressé ne possèderait aucune autre ressource, le taux maximum de la majoration de rente de vieillesse pourra lui être accordé, si le *revenu locatif réel* des immeubles possédés par l'intéressé, n'est pas supérieur à 3,000 francs si le demandeur est célibataire, veuf ou divorcé, ou à 4,500 francs si le demandeur est marié. Mais toute majoration lui sera refusée, si le revenu dont il s'agit dépasse respectivement 5,400 ou 8,100 francs.

hooging van ouderdomsrente en van het aanvullend pensioen geniet : 720 frank + 720 frank = 1,440 frank.

Onder het nieuwe stelsel, zal aan den belanghebbende eene verhoging van ouderdomsrente uitgekeerd worden van 2,100 frank.

4) Onder het bestaande stelsel trekt een weduwe van 65 jaar oud, die het maximumbedrag van het pensioen of van de verhoging van ouderdomsrente en van het aanvullend pensioen geniet : 720 fr. + 720 fr. = 1,440 frank.

Wanneer de weduwe 65 jaar zal bereiken, kan zij de verhoging van ouderdomsrente trekken onder de voorwaarden vastgesteld in artikel 36 van het ontwerp, wanneer voor hare rekening in de Lijfrentekas de minimastortingen worden gedaan, die voorzien zijn bij artikel 25 van het ontwerp (art. 38). Het geheele bedrag van de rente voortloeiend uit deze stortingen en uit de verhoging van ouderdomsrente, zal aanleiding geven tot een pensioen van ongeveer 2,100 frank. Het cijfer van de verhoging is bepaald in de tabel 4, bijlage van dit ontwerp.

Men verlieze de bepalingen van de artikelen 39 en 40 van het ontwerp niet uit het oog.

5) Eene weduwe van 45 jaar met nog twee kinderen ten laste zal ontvangen :

1^e 35 tot 50 t. h., volgens den leeftijd van den man bij zijn overlijden, van de ouderdomsrente die zou gevormd zijn geweest indien de man hadde geleefd en zijne stortingen geregeld hadde gedaan ;

2^e eene verhoging van weduwerente waarvan het bedrag, aangeduid in de tabel als bijlage bij dit ontwerp gevoegd, afhangt van den leeftijd van den man op het ogenblik van zijn overlijden ;

3^e twee weezentoelagen van 240 frank ieder ;

4^e ten slotte, wanneer zij 65 jaar zal zijn, zal zij bovendien de verhoging van ouderdomsrente kunnen trekken zoals hoger is gezegd.

6^e Vraag.

Een werkman van 65 jaren heeft thans het pensioen niet omdat hij eigenaar is van onderscheidene huizen. Zal hij het kunnen verkrijgen krachtens de nieuwe wet ? Het weze opgemerkt, dat hij 65 jaar zal tellen vóór de inwerking-treding van de wet.

Antwoord.

Het is niet mogelijk een vast antwoord op deze vraag te geven daar de Regeering een amendement op artikel 36 van het wetsontwerp indienen zal.

Indien dit amendement aangenomen wordt en in de onderstelling dat de belanghebbende geen andere inkomsten zou hebben, zal het maximum-bedrag van de verhoging van ouderdomsrente hem kunnen verleend worden, indien de *werkelijke huurwaarde* van de huizen van den belanghebbende niet meer dan 3,000 frank bedraagt, indien de aanvrager ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is, of niet meer dan 4,500 frank, indien de aanvrager gehuwd is. Maar alle verhoging zal hem geweigerd worden, indien bedoelde inkomsten, respectievelijk 5,400 of 8,100 frank overschrijden.

Si le revenu est supérieur à 3,000 francs ou à 4,500 francs et inférieur à 5,400 ou 8,100 francs il sera fait application d'un barème par tranches.

7e Question.

Comment justifier les résultats ci-joints :

Actuellement des conjoints peuvent atteindre : 2,700 francs. Cette somme va être augmentée de 18,75 p. c. sur le montant de la pension soit de 1,440 francs donc de : 260 francs. Les conjoints auront donc 2,700 plus 260 = 2,960 francs.

D'après le projet de loi ils auront 3,200 francs, soit une augmentation de 240 francs.

Par contre le célibataire a maintenant 1,440 francs. L'augmentation de 18,75 p. c. revient à 145 francs. Il obtient donc 1,440 plus 145 = 1,585 francs.

Le projet de loi lui accorde 2,100 francs. Donc une augmentation de 415 francs.

Pourquoi cette différence en faveur des célibataires ?

Réponse.

Il y a lieu de noter que le régime nouveau diffère entièrement du régime actuellement en vigueur, en ce sens qu'il n'est plus prévu, en cas d'existence de deux conjoints, l'attribution d'une pension de vieillesse à l'époux et, en outre, l'attribution d'une pension de vieillesse à l'épouse.

Il ne peut donc être question d'établir une relation entre les avantages dont bénéficient, *sous le régime actuel*, d'une part, un célibataire, et, d'autre part, deux conjoints et ceux qui sont prévus dans le régime nouveau aux uns et aux autres.

Au moyen des versements effectués au compte du mari, il est constitué, à son profit, une rente de vieillesse payable à 65 ans, cette, rente est réversible lors de son décès, sur la tête de sa veuve, dans les proportions fixées à l'article 17 du projet.

Pendant la période transitoire, il est prévu l'octroi à l'assuré, d'une majoration de rente de vieillesse et à la veuve, d'une majoration de rente de veuve.

La différence signalée par l'honorable membre, se rapporte uniquement à la majoration de rente de vieillesse dont le taux est, lorsqu'il s'agit de deux conjoints, proportionnellement moins élevé eu égard au montant total de la pension et du complément dont les deux conjoints bénéficient actuellement, que celui qui sera accordé à un célibataire.

La différence dont il s'agit se justifie parce que le coût d'un ménage de deux conjoints n'est pas le double du ménage d'un célibataire. Il y a dans les deux situations, toute une série de dépenses qui doivent être faites et dont le montant n'est pas plus élevé dans un cas que dans l'autre.

Et vice versa, on ne peut pas dire que le coût du ménage d'un célibataire soit la moitié de celui du ménage de deux conjoints : un célibataire doit nécessairement avoir recours à de la main-d'œuvre étrangère pour faire effectuer cer-

Indien het inkomen meer dan 3,000 of 4,500 frank en minder dan 5,400 of 8,100 frank bedraagt, zal het barema per schijven toegepast worden.

7e Vraag.

Hoe kunnen de hiernavolgende uitslagen gerechtvaardigd worden :

Thans kunnen de echtgenooten komen tot : 2,700 frank. Deze som zal verhoogd worden met 18,75 t. h. op het bedrag van het pensioen, hetzij 1,440 frank, bijgevolg met : 260 frank. Het echtpaar zal dus 2,700 + 260 = 2,960 frank ontvangen.

Volgens het ontwerp, zullen zij 3,200 frank hebben, hetzij een vermeerdering van 240 frank.

De ongehuwde, daarentegen, heeft thans 1,440 frank. De verhoging met 18,75 t. h. komt op 145 frank. Hij bekomt dus 1,440 + 145 = 1,585 frank.

Door het wetsontwerp, wordt hem 2,100 frank verleend. Bijgevolg een vermeerdering van 415 frank.

Waarom dit verschil ten gunste van de ongehuwden ?

Antwoord.

Er dient op gewezen, dat het nieuw regime helemaal van het thans bestaande regime verschilt, in dezen zin, dat er, wanneer beide echtgenooten nog in leven zijn, geen ouderdomspensioen meer voorzien is voor den echtgenoot en, daarenboven, een ouderdomspensioen voor de echtgenote.

Er kan dus geen sprake zijn van verband tusschen de voordelen, waarvan, van den eenen kant, *onder het huidig regime*, een ongehuwde, en van den anderen kant, twee echtgenooten genieten en tusschen deze, welke voorzien zijn voor de eenen en de anderen in het nieuw regime.

Door middel van bijdragen gestort voor rekening van den echtgenoot, wordt te zinen voordeele eene ouderdomsrente gevormd uitbetaalbaar op 65-jarigen leeftijd; deze rente is, bij zijn overlijden, overdraagbaar op zijne weduwe in de verhouding vastgesteld bij artikel 17 van het ontwerp.

Tijdens den overgangstermijn, wordt ten voordeele van den verzekerde *eene verhoging van de ouderdomsrente* voorzien, en ten voordeele van de weduwe, *eene verhoging van de rente der weduwe*.

Het verschil waarop het achtbaar lid wijst, betreft enkel de verhoging der ouderdomsrente, waarvan het bedrag, wanneer het beide echtgenooten geldt, evenredig minder hoog is in verhouding tot het geheel bedrag van het pensioen en van het aanvullend pensioen, dat thans beide echtgenooten genieten, dan dat van een ongehuwde.

Het verschil waarvan sprake, kan verantwoord worden, omdat een huishouden met twee echtgenooten niet het dubbel kost van het huishouden van een ongehuwde. In beide gevallen komen een gansche reeks uitgaven voor, die in het eene geval niet meer bedragen dan in het andere.

En omgekeerd kan men niet zeggen dat het huishouden van een ongehuwde maar de helft kost van het huishouden met twee echtgenooten : een ongehuwde moet natuurlijkerwijze vreemde hulp inroepen voor zijn huishouden, ter-

tains travaux qui dans un ménage de deux conjoints, sont effectués par l'épouse (lessive du linge, réparation, nettoyage, etc) d'où dépense supplémentaire pour le célibataire.

C'est en tenant compte de ces constatations que le taux des majorations a été fixé pour ce qui concerne les célibataires aux 2/3 de celui qui est prévu pour deux conjoints.

8e Question.

Combien de versements légaux annuels les conjoints devront-ils avoir fait pour se constituer à l'âge de 65 ans une pension de 3,600 francs.

Réponse.

Il y a lieu de remarquer que dans le système du projet de loi, et lorsqu'il s'agit de deux conjoints, il est constitué une rente de vieillesse payable à 65 ans, au profit du mari seul, cette rente de vieillesse est réversible sur la tête de la veuve dans la proportion de 35 à 50 p. c., selon l'âge du mari au moment de son décès.

Pour constituer cette rente, le mari seul doit effectuer des versements.

La rente de vieillesse de 3,600 francs, sera formée par les versements personnels de l'assuré, par la cotisation patronale et par la contribution de l'Etat, à concurrence d'un tiers pour chacun d'eux.

Cette rente sera constituée, si les premiers versements sont opérés dès l'âge de dix-huit ans, étant entendu qu'à cet âge l'assuré serait compris dans la première classe, pour passer dans la suite, successivement dans les classes 2, 3, 4, 5, 6 et 7 pour être compris, en fin de compte, dans la huitième classe à partir de trente-cinq ans environ. La plupart des ouvriers qualifiés seront compris dans cette dernière classe, avant cet âge.

A noter qu'il n'a pas été perdu de vue les chômagés éventuels de l'assujetti. Tout d'abord, il y a lieu d'observer que vu le système établi à l'article 3 amendé, pour la perception du versement personnel et le paiement de la cotisation patronale, il suffira que l'assujetti ait travaillé pendant une période quelconque dans le courant d'un mois pour que le versement personnel et la cotisation patronale soient dus. Ensuite, le taux annuel des cotisations nécessaires pour constituer une rente de 3,600 francs à soixante-cinq ans, a été fixé sur la base de 3 perceptions mensuelles par an. L'assujetti pourra donc chômer pendant quatre mois par an, sans que pour cela le montant de sa rente subisse une diminution. Ainsi il appert que si un assujetti travaillait sans interruption de dix-huit à soixante-cinq ans, la rente de vieillesse qui serait fermée dépasserait le chiffre de 3,600 francs.

Il ne faut pas perdre de vue que si l'épouse de l'assujetti effectue elle-même, personnellement des versements à la Caisse de Retraite, elle bénéficiera, comme son mari, de la contribution de l'Etat et la rente de vieillesse qui sera ainsi formée viendra s'ajouter à celle constituée par les versements opérés au compte de son mari.

wijl in een huishouden met twee echtgenooten dat werk gedaan wordt door de vrouw (wassen, herstelwerk, schoonmaak, enz.); daaruit volgt eene meerdere uitgave voor den ongehuwde.

Met inachtneming van deze bevindingen, werd het bedrag der verhoging vastgesteld voor de ongehuwd op 2/3 van dat der beide echtgenooten.

8^e Vraag.

Hoeveel jaarlijksche stortingen moeten de beide echtgenooten gedaan hebben om op 65-jarigen leeftijd een pensioen van 3,600 frank te krijgen ?

Antwoord.

Men dient op te merken dat, volgens het wetsontwerp, wanneer het beide echtgenooten geldt, eene ouderdomsrente wordt samengesteld, uitkeerbaar op 65-jarigen leeftijd, ten voordele van den man zelf; deze ouderdomsrente is overdraagbaar op de weduwe in de verhouding van 35 tot 50 t. h., naar gelang van den leeftijd van den man op het oogenblik van zijn overlijden.

Om deze rente samen te stellen, moet de man alleen bijdragen storten.

De ouderdomsrente van 3,600 frank zal samengesteld worden door de persoonlijke stortingen van den verzekerde, door de bijdragen van den patroon en van den Staat, ieder tot beloop van 1/3.

Deze rente zal uitkeerbaar zijn, indien de eerste stortingen gedaan zijn op den leeftijd van 18 jaar — aangenomen dat op dezen leeftijd de verzekerde in de eerste klasse staat, om daarna achtereenvolgens over te gaan tot de 2^e, 3^e, 4^e, 5^e, 6^e en 7^e klassen en, ten slotte, tot de 8^e klasse te rekenen van den 35 jarigen leeftijd. Meestal de geschoolden werkliden zullen, vóór bedoelde leeftijd, in deze klasse staan.

Men gelieve op te merken dat de eventuele werkloosheid van den verzekeringsplichtige niet uit het oog verloren werd. Vooreerst moet men vaststellen dat, met het stelsel ingevoerd door het gewijzigde artikel 3, voor de inning van de persoonlijke storting en de betaling van de werkgeversbijdrage, het voldoende zal zijn, voor den verzekeringsplichtige gedurende een zekeren tijd te hebben gewerkt, in den loop eener maand, opdat de persoonlijke storting en de werkgeversbijdrage verschuldigd zijn. Bovendien, werd het jaarlijksch beloop der bijdragen noodig om een rente van 3,600 frank tot stand te brengen, op den leeftijd van 65 jaar, vastgesteld op grond van 8 maandelijksche inningen per jaar. De gerechtigde zal dus werkloos mogen zijn gedurende vier maanden per jaar, zonder dat het bedrag van zijn rente verminderd. Zoodus bij een gerechtigde, die doorloopend werkt, van 18 tot 65 jaar, zou de ouderdomsrente het cijfer van 3,600 frank overschrijden.

Men mag niet uit het oog verliezen dat, indien de echtgenote van den verzekeringsplichtige zelf stortingen doet aan de Lijfrentekas, zij evenals haar echtgenoot, het aandeel van den Staat zal bekomen; de aldus tot stand gebrachte ouderdomsrente wordt gevoegd bij die welke tot stand gebracht werd door de stortingen op de rekening van haar man.

9e Question.

- a) *Ne pourrait-on diminuer l'âge de la pension à 60 ans ?*
 b) *Pourquoi ne pas conserver l'immunisation, du moins pour les maisons ouvrières.*

Réponse.

A. Le projet de loi fixe l'âge d'entrée en jouissance de la rente de vieillesse.

- a) pour les assurés du sexe masculin : à 65 ans, avec faculté d'en demander le bénéfice à partir de 60 ans;
 b) pour les assurés du sexe féminin : à 60 ans, avec faculté d'en demander le bénéfice à partir de 55 ans.

Il va de soi que lorsque l'entrée en jouissance est fixée à un âge antérieur à 65 ans, le montant de la rente subit nécessairement une diminution proportionnelle. (Voir exposé des motifs, p. 11.) Pour pouvoir constituer une rente de vieillesse prenant cours à 60 ans, du même import qu'une rente dont la prise de cours serait fixée à 65 ans, le montant du versement personnel, de la cotisation patronale et de la contribution de l'Etat devrait être augmenté de plus d'un tiers.

Pour ce qui concerne la majoration de rente de vieillesse, les taux indiqués au tableau I annexé au projet de loi, sont accordés à 65 ans. Si ces mêmes taux devaient être accordés dès l'âge de 60 ans, la dépense qui en résultera pour l'Etat serait augmentée annuellement d'environ un tiers.

Il y a lieu de ne pas perdre de vue des dispositions du titre V du projet qui établit un régime spécial pour les travailleurs occupés dans une industrie particulièrement insalubre.

B. Je prie l'honorable membre de s'en référer à la réponse que j'ai déjà faite à une question analogue.

10e Question (Art. 3):

Quelles améliorations du côté de l'âge et du côté du taux de la pension pourraient être réalisées par l'application à la loi générale des taux d'intervention appliqués aux ouvriers mineurs (2 p. c. ouvriers - 3 p. c. patrons) ?

Quelle serait la charge supplémentaire pour l'industrie et pour l'Etat ? Les ouvriers affirment unanimement leur accord pour consentir de plus grands sacrifices pour obtenir une pension meilleure. Pourquoi repousser ces avances ?

Réponse.

Il y a lieu de noter, tout d'abord, que l'assertion en vertu de laquelle les ouvriers seraient unanimes pour consentir de plus grands sacrifices pour obtenir une pension meilleure peut être contestée.

Et même, si cela était, ce ne serait pas un motif suffisant pour augmenter le taux des cotisations fixé, dans le projet. Il y a lieu, en effet, en l'occurrence, de ne pas tenir

9e Vraag.

- a) *Zou men den pensioenleeftijd niet kunnen brengen op 60 jaar ?*
 b) *Waarom de buitenrekeningstelling niet behouden, althans voor de arbeiderswoningen ?*

Antwoord.

A. Het wetsontwerp bepaalt den leeftijd voor de ingentreding van de oudérdomsrente :

- a) voor de mannelijke verzekerkenden : op 65 jaar met het recht te vragen dat de rente verleend worde van 60 jaar af;
 b) voor de vrouwelijke verzekerkenden : op 60 jaar met het recht te vragen dat de rente verleend worde van 55 jaar af;

Het spreekt vanzelf dat, wanneer de ingentreding op een leeftijd van minder dan 65 jaar vastgesteld is, het bedroef van de rente noodzakelijkerwijs een evenredige vermindering ondergaat (Zie Mémoire van Toelichting; bl. 11).

Om een oudérdomsrente tot stand te brengen, betaalbaar van 60 jaar af, en van hetzelfde bedrag als die welke betaalbaar zou zijn op 65 jaar, zouden de persoonlijke storting, de werkgeversbijdrage en het aandeel van den Staat, met meer dan een derde moeten verhoogd worden.

Wat betreft de verhoging van de ouderdomsrente, worden de bedragen vermeld op de tabel n° 1, gevoegd bij het wetsontwerp, op 65-jarigen leeftijd verleend. Indien dezezelfde bedragen moesten verleend worden van 60 jaar af, zou de uitgave die daaruit voor den Staat zou voortvloeien, jaarlijks met een derde vermeerderen.

Men gelieve niet uit het oog te verliezen, de bepalingen van titel V van het ontwerp, dat een bijzonder regime invoert voor de werklieden in de bijzonder ongezonde mijverheidsbedrijven.

B. Ik verwijst het achtbaar lid naar het antwoord dat ik gegeven heb op een soortgelijke vraag.

10^e Vraag (Art. 3):

Welke verbetering, ten aanzien van den leeftijd en van het pensioensbedrag zou men kunnen bewerken door de toepassing op de algemene wet van de aandeelbedragen, toegepast voor de mijnwerkers (2 t. h. werklieden, 3 t. h. werkgevers) ?

Welke zou de bijkomende last zijn voor de mijverheid en voor den Staat ? De werklieden beweren eenparig, dat zij het eens zijn om zich grote opofferingen te getroosten ten einde een verhoogd pensioen te bekomen. Waarom die voorstellen afwijzen ?

Antwoord.

Men gelieve er vooreerst nota van te nemen, dat de bewering volgens welke de werklieden het eens zouden zijn om hogere betalingen te doen ten einde een verhoogd pensioen te bekomen, kan worden bestwist.

Zelfs indien het zoo ware, dan zou dit nog geene voldoende reden zijn om het beloop van de in het ontwerp vastgestelde bijdrage te verhogen. Men moet hier

compte uniquement des charges qui sont imposées aux ouvriers dans le projet de loi, mais également des autres charges *sociales* qu'ils doivent supporter actuellement (syndicat, caisse de chômage, etc.) et de celles qui leur seront encore imposées dans un avenir prochain pour l'assurance maladie et invalidité. D'autre part, un grand nombre de travailleurs ont pris des engagements assez onéreux pour pouvoir bénéficier des avantages accordés en matière d'habitations ouvrières. Le Gouvernement et le législateur doivent tenir compte du montant total des charges à supporter par la grande masse des travailleurs, et qui ont comme conséquence de réduire assez notablement la quotité du salaire dont ils peuvent encore disposer pour subvenir à leur entretien et à celui de leur famille.

Un élément important qu'il ne faut pas perdre de vue c'est que l'on devrait aussi augmenter proportionnellement l'intervention des patrons et de l'Etat.

Or, pour ce qui concerne le coût de ces deux interventions, on ne peut pas se borner à l'évaluer uniquement au point de vue du projet qui nous occupe, mais on doit nécessairement tenir compte du montant total des dépenses mises à leur charge dans les autres lois sociales : accidents du travail, maladie professionnelle, fonds des estropiés et des mutilés, allocations familiales, assurance maladie et invalidité.

Il ne peut donc pas être question de fixer à 2 p. c. le montant du versement personnel et à 3 p. c. celui de la cotisation patronale.

Toutefois, nous pouvons dire que dans l'hypothèse où l'intervention de l'Etat serait alors fixée à 50 p. c. du montant total de la cotisation personnelle et patronale, soit donc à 2 1/2 p. c., nous aurons comme cotisation 2 p. c. + 3 p. c. + 2 1/2 p. c. = 7,5 p. c., au lieu de 3,99 p. c. La rente de vieillesse qui serait ainsi formée à soixante-cinq ans, pourrait atteindre 7,000 francs au lieu des 3,600 francs prévus. À soixante ans, la rente de vieillesse serait d'environ 4,350 francs.

niet uitsluitend rekening houden met de lasten die, in het wetsontwerp, aan de werkliden opgelegd zijn, doch ook niet met de andere *sociale* lasten die zij thans te dragen hebben (vakvereeniging, werkloozenkas, enz.) en niet met die welke hun nog zullen opgelegd worden, in een naaste toekomst, voor de verzekering « ziekte » en « invaliditeit ». Anderzijds, hebben een groot getal werkliden verbintenissen met tamelijk zware lasten van geldelijken aard aangenomen om de voordeelen te kunnen bekomen, verleend in zake van arbeiderswoningen. De Regeering en het Parlement moeten rekening houden met het gezamenlijk bedrag van de lasten, te dragen door de overwegende meerderheid der werkliden, en die merkelijk het loon komen verminderen waarover zij kunnen beschikken om te voorzien in hun onderhoud en dat van hun gezin.

Een belangrijk element dat men niet uit het oog mag verliezen, is dat men ook, naar verhouding, de bijdrage van de werkgevers en den Staat zou moeten verhogen.

Wat echter het beloop der uitgave betreft door deze twee bijdragen veroorzaakt, mag men er zich niet toe beperken zulks alleen te ramen, in verband met het voorliggende ontwerp; men moet noodzakelijkerwijs rekening houden met het gezamenlijk bedrag der uitgaven, te hunnen laste gelegd door andere sociale wetten : arbeidsongevallen, beroepsziekten, fonds der vermindert en gebrekkelijken, gezins-toelagen, verzekering ziekte en invaliditeit.

Er kan dus geen sprake van zijn, op 2 t. h. het bedrag van de persoonlijke storting en op 3 t. h. het bedrag van de werkgeversbijdragen te stellen.

Wij mogen evenwel zeggen dat, indien het aandeel van den Staat moest vastgesteld zijn op 50 t. h. van het gezamenlijk bedrag van de persoonlijke en werkgeversbijdrage, d. i. dus op 2 1/2 t. h., dan zullen wij als bijdrage hebben : 2 t. h. + 3 t. h. + 2 1/2 t. h. = 7,5 t. h. in plaats van 3,99 t. h. De ouderdomsrente, welche aldus zou gevormd zijn op 65-jarigen leeftijd, zou tot 7,000 frank, in plaats van tot de voorziene 3,600 frank kunnen gaan. Op 60-jarigen leeftijd, zou de ouderdomsrente ongeveer 4,350 frank bedragen.

11e Question (Art. 3).

Quels résultats donnerait quant au taux des pensions la contribution de 2 p. c. pour les patrons et 1,50 p. c. pour les ouvriers, au lieu de 1,33 p. c. de part et d'autre ?

Réponse.

Je prie l'honorable membre de prendre connaissance de la réponse que j'ai faite à la question précédente.

Dans l'hypothèse où la contribution de l'Etat resterait fixée au taux établi dans le projet de loi, la rente de vieillesse serait augmentée d'environ 1,30 p. c. c'est-à-dire qu'au lieu de 3,600 francs nous aurions 4,700 francs environ.

11e Vraag (Art. 3).

Welke zou de weerslag zijn op het bedrag van de pensioenen van een bijdrage van 2 t. h. voor de patroons en 1,50 t. h. voor de werkliden, in plaats van 1,33 t. h. voor beiden ?

Antwoord.

Ik verwijst het achbaar lid naar het antwoord, dat ik gegeven heb op de voorgaande vraag.

In de onderstelling, dat het bedrag der bijdrage van den Staat hetzelfde blijft als in het wetsontwerp, zou de ouderdomsrente met nagenoeg 1,30 t. h. verhoogd worden, 't is te zeggen, dat we in plaats van 3,600 frank, nagenoeg 4,700 frank zouden hebben.

12e Question. (Art. 3).

Comment se justifient les différences entre le pourcentage des contributions patronales et ouvrières pour les diverses pensions (générale, mineurs et employés) ? Mineurs : 2 p. c. - 3 p. c., employés : 3 p. c. - 5 p. c.

Réponse.

Je prie l'honorable membre de prendre connaissance de la réponse que j'ai faite à la 10e question.

13e Question. (Art. 3).

En quelle mesure la période de transition pourraît-elle être écourtée en demandant des ouvriers et des patrons une contribution égale à 1,50 p. c. des salaires, au lieu de 1,33 p. c.? Cette charge serait-elle trop lourde pour l'industrie, l'agriculture et le commerce?

Réponse.

Ainsi que je l'ai déclaré en réponse à la question et pour les motifs y sont développés, une augmentation du taux du versement personnel et de la cotisation patronale ne peut être envisagée.

Dans l'hypothèse où le versement personnel et la cotisation patronale seraient uniformément fixés l'un et l'autre à 1,50 p. c. des salaires, la rente de 3,600 francs pourrait être constituée après 40 années de versements réguliers.

14e Question.

1) *Quelle sera la charge pour l'industrie, pour l'agriculture et pour le commerce résultant de la nouvelle loi?*

Réponse.

I. — *Dans l'industrie* : le total des salaires payés est d'environ 15 milliards dont 2 milliards pour les femmes.

L'intervention patronale est, comme celle des salariés, de 1,33 p. c.

Le salaire moyen annuel féminin est inférieur à 12,000 francs, la charge patronale peut donc être déterminée pour les assujettis du sexe féminin sur la base de 1,33 p. c. de 2 milliards, soit donc 26,600,000 francs.

Pour ce qui concerne les salariés du sexe masculin l'intervention patronale n'est due qu'à concurrence de 40 francs de salaire quotidien au maximum : or, 38 p. c. gagnent moins de 12,000 francs et 62 p. c. gagnent plus de 12,000 francs. Les calculs établis permettent de conclure à une charge de 180.000.000 de francs.

II. — *Pour le commerce* : la charge patronale a été évaluée à 6,202,000 francs environ.

12e Vraag (Art. 3).

Hoe is het verschil te rechtvaardigen tusschen het procent van de bijdrage van patroons en werklieden voor de verschillende pensioenen (algemeen pensioen, mijnwerkers- en bediendenpensioen)? Mijnwerkers : 2 t. h.-3 t. h., bedienden : 3 t. h.-5 t. h.

Antwoord.

Ik verwijs het achthaar lid naar het antwoord, dat ik op vraag 10 gegeven heb.

13^e Vraag (Art. 3).

In welke mate zou het overgangstijdperk kunnen verkort worden, door aan de werklieden en patroons een bijdrage gelijk aan 1,50 t. h. van de loonen, in plaats van 1,33 t. h. te vragen? Zou deze last te zwaar zijn voor nijverheid, landbouw en handel?

Antwoord.

Zoals ik verklaard heb in het antwoord op de vraag en om de redenen, welke in dit antwoord uiteengezet worden, is verhoging van het bedrag van de persoonlijke storting en van de bijdrage van den patroon uitgesloten.

In de onderstelling, dat de persoonlijke storting en de bijdrage van den patroon evenvormig 1,50 t. h. van de loonen zouden bedragen, zou de rente van 3,600 frank na 40 jaren regelmatige stortingen kunnen gevormd worden.

14^e Vraag.

1) *Welke last zal er voor de nijverheid, den landbouw en den handel voortvloeien uit de nieuwe wet?*

Antwoord.

I. — *In de nijverheid* : het gezamenlijk bedrag van de uitbetaalde loonen bedraagt nogenoeg 15 milliard, waarvan 2 milliard voor de vrouwen.

De tusschenkomst van den patroon bedraagt, zoals deze van de loontrekenden, 1,33 t. h.

Het gemiddeld jaarlijksch loon van een vrouw bedraagt minder dan 12,000 frank. Bijgevolg mag de last van de patroons voor de verzekeringsplichtigen van het vrouwelijk geslacht bepaald worden op grondslag van 1,33 t. h. van 2 milliard, hetzij 26,600,000 frank.

Wat de loontrekenden van het mannelijk geslacht betrifft, is de tusschenkomst van den patroon slechts verschuldigd tot een bedrag van maximum 40 frank dagloon.

Welnu, 38 t. h. verdienen minder dan 12,000 frank en 62 t. h. meer dan 12,000 frank. Volgens berekeningen, mag de last op 180.000.000 frank geraamd worden.

II. — *Voor den handel* : de last werd voor de patroons op nogenoeg 6,202,000 frank geschat.

III. -- Pour l'agriculture : la charge patronale s'élèvera approximativement à 31 millions.

Le montant total de la charge patronale sera donc de 243,802,000 francs.

Il y a lieu de noter que dans cette somme n'est pas comprise la charge imposée aux patrons en vertu de la loi spéciale sur la pension des employés ou de la loi spéciale sur la pension des ouvriers mineurs.

15e Question^e (Art. 3.)

Pourquoi faire 8 catégories ? Cela ne simplifiera pas la besogne. Ne vaudrait-il pas mieux demander le versement de 1,50 p. c. du salaire, sauf à arrondir le chiffre au franc inférieur ?

Réponse.

Observation préliminaire. — Le Gouvernement déposera un amendement à l'article 3.

Les employeurs qui sont tenus d'appliquer la loi et qui ont été consultés, ont demandé instamment que le taux du versement personnel et celui de la cotisation patronale ne soient pas fixés à un pourcentage quelconque du salaire payé à l'assuré, parce que cela leur imposerait un travail considérable, étant donné qu'ils seraient tenus d'établir eux-mêmes lors de chaque paiement de salaire et pour chaque ouvrier, le montant du versement personnel. Ils ont insisté pour que soit prévu dans la loi, un barème établissant la somme à retenir pour les assurés compris dans chacune des classes, selon les modalités de paiement en usage dans l'entreprise et que soient maintenues les règles établies par la législation actuelle et décidant qu'il ne serait fait qu'une seule retenue chaque mois, savoir au premier paiement de salaire fait à l'ouvrier dans le courant du mois.

C'est en vue de répondre à ces désiderata des employeurs, que l'article 3 a été amendé.

16e Question.

Travailleurs manuels indépendants.

Ne faut-il pas fixer un minimum de versement mensuel, pour les cas nombreux où le revenu professionnel ne sera pas connu ?

Réponse.

Travailleurs manuels indépendants.

Il serait bon, en effet, de fixer un versement minimum annuel pour les assurés compris dans cette catégorie.

Le montant de ce versement minimum pourrait être fixé aux sommes déterminées à l'article 25 du projet, soit 60 francs pour les assurés du sexe féminin et 120 francs pour les assurés du sexe masculin ce qui représente 1,50 p. c. d'un revenu professionnel de 4,000 francs, pour les premiers et de 8,000 francs pour les seconds.

III. — Voor den landbouw : de last zal voor de patroons bij benadering 31 miljoen bedragen.

Het gezamenlijk bedrag van de lasten der patroons zal, bijgevolg, 243,802,000 frank bedragen.

Het weze opgemerkt, dat in deze som, de last niet begrepen is, welke op de schouders van den patroon gelegd wordt krachtens de bijzondere wet op het bediendenpensioen of de bijzondere wet op het mijnwerkerspensioen.

15^e Vraag (Art. 3).

Waarom 8 categorieën ? Zeker niet om het werk te vereenvoudigen. Ware het niet beter een storting van 1,50 t. h. van het loon te vragen, mits het cijfer, af te ronden tot den lageren frank ?

Antwoord.

Voorafgaande opmerking. — De Regeering zal een amendement op artikel 3 indienen.

De werkgevers, die de wet moeten toepassen en geraadpleegd werden, hebben met nadruk gevraagd, dat het bedrag van de persoonlijke storting en dit van de bijdrage van den patroon niet zouden vastgesteld worden op een willekeurig procent van het loon van den verzekerde, omdat zulks hun grooten last zou veroorzaken, daar zij zelf bij elke uitbetaling van loon en voor elken werkman het bedrag van de persoonlijke storting zouden moeten berekenen.

Zij hebben aangedrongen opdat in de wet eenbarema zou voorzien worden met het bedrag, dat van de verzekerden van elke klas moet afgehouden worden, volgens de wijze van betaling, in het bedrijf toegepast en dat de huidige wetsbepalingen zouden gehandhaafd worden volgens welke er maandelijks slechts één afhouding moet gedaan worden, te weten bij de eerste uitbetaling van loon in den loop van de maand.

Om deze wenschen van de werkgevers tegemoet te komen, werd artikel 3 gewijzigd.

16e Vraag.

Zelfstandige handarbeiders.

Moet er geen minimum vastgesteld worden voor de maandelijksche storting voor de talrijke gevallen waarin het bedrijfsinkomen niet zal bekend zijn ?

Antwoord.

Zelfstandige handarbeiders.

Inderdaad, het ware niet slecht, een jaarlijksch minimum vast te stellen voor de storting van de verzekerden van deze categorie.

Het minimum-bedrag van deze storting zou kunnen vastgesteld worden op de sommen bepaald bij artikel 25 van het ontwerp, hetzij 60 frank voor de verzekerden van het vrouwelijk geslacht en 120 frank voor de verzekerden van het mannelijk geslacht; wat op 1,50 t. h. komt van een bedrijfsinkomen van 4,000 frank, voor de eersten en van 8,000 frank voor de laatsten.

L'article 4 devrait donc être complété comme suit :

... revenu annuel de 12,000 francs sans pouvoir être inférieur à 60 francs par an pour les assurés du sexe féminin et à 120 francs pour les assurés du sexe masculin.

17e Question (Art. 17).

Quelles sont les raisons qui ont déterminé le ministre à fixer l'âge de pension pour les femmes à 60 ans ? Cette innovation se justifie-t-elle par des considérations de mortalité, d'infirmité, etc... ?

Réponse.

Il est contestable que les femmes deviennent incapables de se livrer à une occupation régulière à un âge moins avancé que les hommes. Il a été constaté que ce n'est qu'exceptionnellement et souvent poussées par la nécessité, que les femmes continuaient à travailler après avoir atteint l'âge de 60 ans.

C'est pour ce motif, qu'il a été proposé dans le projet de fixer l'âge obligatoire de la pension pour les assurés du sexe féminin à 60 ans.

Toutefois, après nouvel examen de la situation, nous constatons qu'il pourra se présenter des cas où l'assurée désirera retarder l'entrée en jouissance de sa rente de vieillesse jusqu'à 65 ans et opérer des versements jusqu'à cet âge, ou s'il s'agit d'une assujettie, voudra bénéficier jusqu'alors de l'intervention patronale; nous vous proposons d'amender l'article 17 III A et de dire « entre 55 et 65 ans ».

18e Question (Art. 18).

Est-il souhaitable de prévoir une répartition de l'excedent à la fin de chaque période quinquennale ? Cela ne pourrait-il donner lieu à beaucoup de difficultés et de contestations superflues ?

Réponse.

Cette répartition quinquennale est déjà prévue dans le régime actuel mais en vertu d'un arrêté royal (A. R. du 29 juillet 1926) qui a été établi, d'accord avec la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite.

19e Question (Art. 27 et suiv.).

La suppression des immunisations ne donnera-t-elle pas lieu à des diminutions de certaines pensions actuelles ? Cette mesure ne sera-t-elle pas cause de beaucoup de mécontentements de nature à gâter l'effet heureux de la loi ?

Réponse.

Le Gouvernement déposera un amendement à l'article 36 du projet.

Artikel 4 zou dus moeten aangevuld worden als volgt :

... jaarlijksch inkomen van 12,000 frank, zonder minder te mogen bedragen dan 60 frank voor de vrouwelijke en 120 frank voor de mannelijke verzekerden.

17e Vraag (Art. 17).

Om welke beweegredenen heeft de Minister den pensioenleeftijd voor de vrouwen op 60 jaren vastgesteld ? Berust deze nieuwigheid op beweeggronden van sterfte, ziekte, enz... ?

Antwoord.

Het is onbetwistbaar, dat de vrouwen, vroeger dan de mannen, niet meer in staat zijn tot geregelde arbeid. Men heeft nagegaan, dat vrouwen na 60-jarigen leeftijd alleen nog, bij uitzondering en noodgedwongen werken.

Dit is de reden waarom in het wetsontwerp voorgesteld werd den verplichten leeftijd voor het pensioen van de verzekerden van het vrouwelijk geslacht vast te stellen.

Na een nieuw onderzoek van den toestand stellen wij, evenwel, vast, dat er zich gevallen kunnen voordoen waarin de verzekerde liever op 65-jarigen leeftijd zijn oudendomsrente zou willen laten ingaan en tot dan toe stortingen doen, of waarin een verzekerde tot dan toe de tusschenkomst van den patroon zou willen genieten. Wij stellen U voor artikel 17, III, A, te wijzigen en te zeggen « tussen 55 en 65 jaar ».

18^e Vraag (Art. 18).

Is het wenschelijk aan het einde van elk tijdperk van vijf jaar een verdeeling van het overschat te voorzien ? Zou dit soms geen aanleiding geven tot veel last en tot overbodige betwistingen ?

Antwoord.

Deze vijfjaarlijksche verdeeling werd reeds voorzien in het bestaande regime, doch krachtens een Koninklijk besluit van 29 Juli 1926, dat genomen werd in overleg met de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas.

19e Vraag (Art. 27 en volgendé).

Zal de afschaffing der vrijstellingen geen aanleiding geven tot vermindering van sommige bestaande pensioenen ? Zal deze maatregel geen ontevredenheid veroekken en alzoo de heilzame uitwerking der wet bederven ?

Antwoord.

De Regeering zal een amendement voorstellen op artikel 36 van het ontwerp.

Dans le projet, il est disposé que la majoration ne peut être accordée que si les ressources réelles annuelles ne sont pas supérieures à 3,600 francs ou 5,400 francs.

Si ces ressources sont inférieures à ces sommes, alors le taux maximum de la majoration doit être diminué du montant de ces ressources d'après un barème par tranches. Il s'ensuit donc que tout demandeur de la majoration qui dispose de quelques ressources, verrait le taux de la majoration diminué du montant de celles-ci.

Dans l'amendement du Gouvernement, tout d'abord, les chiffres sont augmentés de 50 p. c. et portés respectivement à 5,400 et 8,100 francs. De plus il est prévu que le taux maximum de la majoration sera accordé si le montant des ressources ne dépasse pas 3,000 ou 4,500 francs.

Ainsi il sera prévu une immunisation unique à appliquer au montant total des ressources réelles possédées par le demandeur et son conjoint et dont le montant est fixé à 3,000 ou 4,500 francs.

DEUXIEME SERIE.

Questions posées à la demande de divers membres.

20e Question (Art. 1er).

- A. Qu'entend-on par travailleur indépendant ?
Donner des exemples.
- B. Pourquoi ne pas porter le chiffre de 18,000 à 24,000 francs.
- C. Croit-on qu'il est facile d'obtenir les renseignements au Contrôleur des Contributions sur le montant du revenu des assurés : travailleurs indépendants ; assurés libres ?

Réponse.

A. Par travailleurs indépendants, il faut entendre toutes personnes soumises à la taxe professionnelle autres que celles liées par un contrat de louage de service avec un employeur.

A titre d'exemple, on peut citer :

Travailleurs indépendants : a) de l'industrie :

Tailleurs, plombiers, serruriers, boulanger, cordonniers, charbons, menuisiers, couturières-tailleuses, modistes, horlogers, etc.

Travailleurs indépendants : b) de l'agriculture :

Fermiers ou exploitants agricoles à titre de propriétaire ou de locataire ;

Travailleurs indépendants : c) du commerce :

Cabaretiers, merceries, épiceries, marchands de légumes, papetiers, crèmeries, etc. ;

Travailleurs indépendants : d) professions libérales :

Experts comptables, agents d'affaires, agents de change, etc.

B. Parce qu'il nous a paru que le chiffre de 18,000 francs est suffisant et qu'il n'y a pas lieu d'assujettir à la loi, les travailleurs indépendants dont le revenu professionnel dépasse ce taux.

In het ontwerp wordt bepaald dat de verhoging niet kan verleend worden dan wanneer de jaarlijksche inkomsten feitelijk niet 3,600 frank of 5,400 frank overschrijden.

Indien de inkomsten beneden bedoelde sommen staan, dan moet het maximum der verhoging worden verminderd met het bedrag dezer inkomsten volgens een barema met schijven. Daaruit volgt dat al wie de verhoging aanvraagt, terwijl hij over enkele inkomsten beschikt, het bedrag der verhoging zou verminderd zien met het bedrag dezer inkomsten.

In het amendement der Regeering worden vooreerst de cijfers met 50 t. h. verhoogd en respectievelijk gebracht op 5,400 en 8,100 frank. Bovendien, wordt voorzien dat het maximum-bedrag der verhoging wordt verleend, indien de inkomsten niet 3,000 of 4,500 frank overschrijden.

Alzoo wordt eene eenige buiten rekeningstelling voorzien, toe te passen op het totaal bedrag der werkelijke inkomsten, welke de aanvrager en zijn echtgenoot bezitten en waarvan het bedrag bepaald is op 3,000 of 4,500 frank.

TWEEDEREEKS.

Vragen gesteld op verzoek van verschillende leden.

20^e Vraag (1° Art.).

- 2° A. Wat verstaat men door onafhankelijken arbeider ? Voorbeelden.
- B. Waarom het cijfer niet brengen van 18,000 op 24,000 frank.?
- C. Denkt men dat het gemakkelijk is van den Controleur der Belastingen de inlichtingen te bekomen over het bedrag van het inkomen der verzekerden : onafhankelijke arbeiders ; vrij verzekerden ?

Antwoord.

A. Onder onafhankelijke arbeiders moet men verstaan : alle aan de bedrijfsbelasting onderworpen personen die niet zijn gebonden aan een werkgever door een contract van dienstverhuring.

Als voorbeeld kan men noemen :

Onafhankelijke arbeiders : a) in de nijverheid :

Kleermakers, loodwerkers, slotenmakers, bakkers, schoenmakers, wagonmakers, timmerlieden, naaisters, hoedenmaaksters, horlogemakers, enz.

Onafhankelijke arbeiders : b) in den landbouw :

Pachters of landbouwers die eigenaar zijn of huurder.

Onafhankelijke arbeiders : c) in den handel :

Herbergiers, winkeliers, kruideniers, groentevekoopers, houders van papierwinkels, van melkinrichtingen, enz.

Onafhankelijke arbeiders : d) vrije beroepen :

Expert-boekhouders, zaakwaarnemers, wisselagenten, enz.

B. Omdat het ons voorkwam dat het cijfer 18,000 frank voldoende was, en er geen reden toe bestaat de onafhankelijke arbeiders waarvan het bedrijfsinkomen hoger is, aan de wet te onderwerpen.

C. A noter que pour ce qui concerne les travailleurs indépendants, il s'agit uniquement des revenus professionnels : les contrôleurs des contributions en connaissent le montant pour l'application des lois d'impôts.

Pour ce qui concerne les assurés libres, il s'agit du revenu global comprenant, outre les revenus professionnels, les revenus immobiliers et mobiliers. Les deux premiers sont connus par le contrôleur, mais pour ce qui concerne les revenus mobiliers, leur montant exact ne peut être fourni que pour autant qu'il ait été déclaré par le contribuable.

21e Question (Art. 3).

Pourquoi ces huit catégories de cotisations ou versements ?

Réponse.

Etant donnée les règles nouvelles établies à l'article 17 pour la réalisation des assurances prévues par le projet de loi, il a été indispensable d'établir un grand nombre de catégories à l'effet d'éviter une trop grande différence entre le montant du versement personnel et patronal afférent à chacune des catégories; chaque augmentation ou diminution de salaire aura sa répercussion sur le montant des sommes qui seront versées au compte des assurés et aura comme conséquence de modifier le contrat d'assurance établi au profit de l'assuré. Si, lorsqu'il s'agit d'une augmentation, la modification de contrat qui interviendra n'a aucune influence sur les résultats déjà acquis, il n'en sera pas de même lorsqu'il s'agira d'une diminution qui entraînera automatiquement une réduction du contrat, opération très préjudiciable à l'intéressé; et le préjudice ainsi causé est proportionnel à la diminution du versement, dans l'intérêt même de l'assuré, nous devons éviter des diminutions trop importantes et c'est pour ces raisons que nous avons établi 8 catégories.

Du côté de l'assuré lui-même, il faut éviter qu'en suite d'une augmentation de salaire peu importante qui le place dans une catégorie supérieure, il ne soit tenu d'opérer un versement beaucoup plus important que celui qui était imposé antérieurement.

22e Question (Art. 6, § 3 et Art. 10, § 1^r).

Peut-on savoir si les mutualités de Retraite pourront encore servir d'intermédiaire pour le transfert des cartes d'assujettis ?

Dans la négative :

Comment l'assujetti pourra-t-il avoir la preuve que le montant des retenues et la cotisation patronale ont été régulièrement transférés à l'organisme assureur ?

Réponse.

Aucune décision définitive n'est encore prise au sujet des

C. Merk op dat, wat betreft de onafhankelijke arbeiders, het alleen gaat over de bedrijfsinkomsten : de controleurs van de belastingen kennen daarvan het bedrag voor de toepassing van de belastingwetten.

Voor de vrij verzekerkenden, gaat het over het globaal inkomen omvattend, behalve de bedrijfsinkomsten, de onroerende en de roerende inkomsten. De controleur kent de eerste twee, maar wat betreft de roerende inkomsten, kan hij het juiste bedrag slechts kennen in zooverre het door den belastingbetalen is aangegeven.

21^e Vraag (Art. 3).

Waarom deze acht categorieën van bijdragen of stortingen ?

Antwoord.

Op grond van de nieuwe bepalingen, vastgelegd in artikel 17, voor het tot stand brengen van de verzekeringen zoals door het wetsontwerp voorzien, was het noodzakelijk een groot getal categorieën vast te stellen om te vermijden dat er een al te groot verschil weze tusschen het bedrag van de persoonlijke en de patroonsstorting aan elke dezer categoricēn verbonden; elke vermeerdering of vermindering van loon zal zijn terugslag hebben op het bedrag van de sommen die zullen gestort worden voor rekening van den verzekerde en zal voor gevolg hebben het verzekeringscontract, ten voordele van den verzekerde opgemaakt te wijzigen. Zoo, bij eene verhoging, de wijziging van het contract die er uit volgt geen invloed heeft op de reeds verworven uitslagen, zal dit niet het geval zijn waar het eene vermindering geldt die van zelf eene inkrimping van het contract medebrengt, welke verrichting zeer nadeelig is voor den verzekerde; en het aldus berokkende nadeel staat in verhouding tot de vermindering van de storting. In het belang zelf van den verzekerde, moeten wij de al te belangrijke verminderingen vermijden en om deze redenen hebben wij acht categorieën gemaakt.

Voor den verzekerde zelf, moet men vermijden dat hij, ten gevolge van eene onbeduidende loonsverhoging, die hem in eene hogere categorie plaatst, verplicht weze eene veel grotere storting te doen dan deze die hem vroeger was opgelegd.

22^e Vraag (Art. 6, § 3 en Art. 10, § 1).

Mogen wij weten of de pensioen-mutualiteiten nog zullen mogen optreden als bemiddelaars voor het overmaken der kaarten van de verzekeringsplichtigen ?

Zoo neen :

Hoe kan de verzekeringsplichtige het bewijs krijgen dat het bedrag van de afhoudingen en de patroonbijdrage geregelde overgedragen werden aan het verzekeringsorganiسم?

Antwoord.

Daar is nog geene vaste beslissing getroffen voor de

règles qui seront établies pour le transfert des cartes de versements des assujettis à la Caisse de Retraite.

23e Question (Art. 8).

Même question qu'à l'article précédent pour les travailleurs indépendants.

Réponse.

Aucune décision définitive n'est encore intervenue au sujet des règles qui seront établies pour la perception des versements des travailleurs indépendants et leur transfert à la Caisse de Retraite.

Je pense cependant pouvoir déclarer, dès maintenant, que l'intervention des sociétés mutualistes sera autorisée.

24e Question (Art. 22. — Assurés libres).

N'y aurait-il pas lieu d'ajouter un paragraphe disant que l'épouse de l'assujetti et de l'assuré libre peut obtenir des majorations prévues au titre III, surtout si elle atteint l'âge de 65 ans avant son mari.

Réponse.

L'octroi de la majoration de rente de vieillesse à l'épouse de l'assujetti, ou de l'assuré libre, n'est pas compatible avec les principes fondamentaux du projet de loi. En effet, il est dorénavant constitué une pension de vieillesse dite de « ménage » qui est payée au mari au moment où ce dernier atteint l'âge de soixante-cinq ans. C'est pour ce motif que le taux maximum de la majoration est plus élevé lorsqu'il s'agit d'un assuré marié que lorsqu'il s'agit d'un assuré célibataire, veuf ou divorcé.

L'article 29 prévoit cependant que lorsque l'épouse de l'assujetti ou de l'assuré libre a été elle-même assujettie et atteint l'âge de soixante-cinq ans avant son mari, elle pourra recevoir alors et jusqu'au moment où le mari atteint l'âge de soixante-cinq ans, 50 p. c. de la majoration afférente à l'année de naissance du mari.

25e Question (Art. 33, § 3).

Il est à remarquer que la loi du 10 décembre 1924 a été révisée par celle du 20 juillet 1927 pour ce qui est des versements obligatoires. Que d'autre part, il y aurait lieu de spécifier le nombre de versements qui auraient dû être faits par la loi du 10 décembre 1924 pour les vieillards qui auront 65 ans en 1931-1932 et années suivantes.

Réponse.

La loi du 20 juillet 1927 n'a modifié aucune des dispositions de la loi du 10 décembre 1924 relatives aux versements obligatoires. Elle a seulement disposé que les assu-

regelen die zullen vastgesteld worden voor het overmaken van de stortingskaarten der verzekerplichtigen aan de Lijfrentekas.

23e Vraag (Art. 8).

Zelfde vraag als in het vorig artikel, voor de onafhankelijke arbeiders.

Antwoord.

Daar is nog geene vaste beslissing getroffen wat betreft de regelen die zullen aangenomen worden voor het innen der stortingen van de onafhankelijke arbeiders en hun overmaken aan de Lijfrentekas.

Ik meen nochtans van standen aan te kunnen verklaren dat de tusschenkomst der mutualiteiten zal toegelaten zijn.

24^e Vraag. (Art. 22. — Vrij verzekerde).

Zou het niet passen een paragraaf bij te voegen, waarvan de echtgenote van den verzekerde en van den vrij verzekerde de verhogingen bekomen kan voorzien bij titel III, vooral indien zij vóór haar echtgenoot 65 jaar wordt?

Antwoord.

Het verleenen van de verhoging der ouderdomsrente aan de echtgenote van den verzekerde of van den vrij verzekerde is niet overeen te brengen met de grondbeginselen van het wetsontwerp. Inderdaad, voortaan wordt een ouderdomsrente gevormd, « huishoudsrente » genaamd, welke aan den echtgenoot op 65-jarigen leeftijd uitbetaald wordt. Om deze reden, is het maximum-bedrag van de verhoging hoger wanneer het gaat om een gehuwd verzekerde dan wanneer het gaat om een ongehuwde, weduwaar geworden of uit den echt gescheiden echtgenoot.

Bij artikel 29 wordt evenwel voorzien dat, wanneer de echtgenote van den verzekerde of van den vrij verzekerde zelf verzekerd is en vóór haar echtgenoot 65 jaar wordt, zij dan en tot het oogenblik, dat haar echtgenoot 65 jaar wordt, 50 t. h. zal kunnen bekomen van de verhoging, in verband met het goboortejaar van den echtgenoot.

25^e Vraag (Art. 33, § 3).

Men bemerke, dat de wet van 10 December 1924 herzien werd door deze van 20 Juli 1927 wat de verplichte stortingen betreft. Van den anderen kant, zou men het aantal stortingen nauwkeurig moeten opgeven, welke hadden moeten gedaan worden volgens de wet van 10 December 1924 voor de oude lieden, die, in 1931-1932, en de volgende jaren 65 jaren oud zullen worden.

Antwoord.

Door de wet van 20 Juli 1927, wordt geen wijziging gebracht in de bepalingen van de wet van 10 December 1924 betreffende de verplichte stortingen. Alleen heeft zij

rés nés en 1862 seraient régis non pas par la loi du 10 décembre 1924, mais par celle du 20 août 1920.

Le nombre de versements qui auront dû être effectués en exécution de la loi du 10 décembre 1924 pour pouvoir être admis au bénéfice de la majoration de rente prévue par le projet de loi, dépendra de la date de la mise en vigueur de cette dernière législation.

Il y aura naturellement lieu de tenir compte, en l'occurrence, des modifications apportées à l'article 23 de la loi du 10 décembre 1924, par la Chambre des Représentants, dans sa séance du 14 mars dernier. Les assurés nés en 1866 doivent donc, de toute façon, effectuer un versement de 36 francs, s'ils sont du sexe féminin et de 108 francs s'ils sont du sexe masculin, au plus tard, au cours du mois anniversaire de leur naissance en 1931.

Pour ceux nés en 1867, 1868, 1869, 1870, 1873, 1874 et 1875, ils doivent faire un premier versement, au plus tard, au cours du mois anniversaire de leur naissance en 1931.

Pour ceux nés en 1871 et 1876, le premier versement devra être fait en 1932 au plus tard, etc.

26e Question (Art. 36).

Le montant des ressources pour les assurés libres et pour ceux qui n'ont pas fait les versements suffisants est fixé à 5,400 francs pour le mari et 3,600 francs pour le célibataire, veuf ou divorcé.

Ce sera la confusion parce qu'on permet de verser la cotisation si le revenu est inférieur à 18,000 francs.

Tandis que la majoration n'est pas admise si les ressources dépassent 5,400 francs ou 3,600 francs.

L'assuré libre va hésiter pour faire des versements d'une telle importance s'il n'a pas la certitude d'obtenir les majorations.

Pour les uns et les autres, la majoration est insuffisante.

N'y aurait-il pas moyen d'ajouter pour tous les assurés la majoration de 3,200 francs plus la rente correspondante aux versements, plus la contribution de l'Etat ?

Même situation pour la majoration de rente aux veuves et orphelins.

Réponse.

Il y a lieu de noter, tout d'abord, que l'article 36 sera amendé par le Gouvernement. Si cet amendement est adopté, la majoration ne sera refusée que si le revenu réel annuel de l'assuré est supérieur à 5,400 francs ou 8,100 francs et le taux maximum sera alloué si ce revenu ne dépasse pas 3,000 francs ou 4,500 francs.

Dans l'idée de l'honorable membre, la situation particulièrement avantageuse faite aux salariés à l'article 33, devrait également être prévue pour les assurés libres, en

bepaald, dat de verzekerden, in 1862 geboren, niet onder de wet van 10 December 1924, maar onder deze van 20 Augustus 1920 zouden vallen.

Het aantal stortingen die in uitvoering van de wet van 10 December 1924 zullen moeten gedaan worden om de renteverhoging, bij de wet voorzien, te kunnen genieten, zal afhangen van den datum van de in-werkingtreding van deze wet. Er zal natuurlijk in deze omstandigheden rekening moeten gehouden worden met de wijzigingen, door de Kamer van Volksvertegenwoordigers in hare vergadering van 14 Maart j.l. in artikel 23 van de wet van 10 December 1924 aangebracht. De verzekerden, in 1866 geboren, moeten dus, in ieder geval, 36 frank storten, indien zij van het vrouwelijk geslacht zijn en 108 frank, indien zij van het mannelijk geslacht zijn, ten laatste in den loop van de maand van 1931, waarin hun verjaardag valt.

Degenen, die in 1867, 1868, 1869, 1870, 1873, 1874 en 1875 geboren zijn, moeten hun eerste storting doen ten laatste, in den loop van de maand van 1931, waarin hun verjaardag valt.

Voor diegenen die geboren zijn in 1871 en 1876, moet de eerste storting gedaan worden ten laatste in 1932, enz.

26^e Vraag (Art. 36).

Het bedrag der inkomsten voor de vrij verzekerden en voor hen die de vereischte bijdragen niet hebben gestort, wordt bepaald op 5,400 frank voor den man, en op 3,600 frank voor den ongehuwde, den weduwnaar of den uit den echt gescheiden man.

Dat zal verwarring stichten, vermits het toegelaten is de bijdrage te storten indien de inkomsten beneden 18,000 frank komen te staan. Terwijl de verhoging niet aangenomen wordt, indien de inkomsten 5,400 frank of 3,600 frank overschrijden.

De vrij verzekerde zal aarzelen zulke aanzienlijke stortingen te doen, indien hij de zekerheid niet heeft de verhoging te bekomen.

Voor de eenen en de anderen is de verhoging onvoldoende.

Zou het niet mogelijk zijn voor al de verzekerden toe te voegen de verhoging van 3,200 frank plus de met de stortingen overeenkomende rente, plus de bijdrage van den Staat ?

Zelfde toestand voor de rente-verhoging der weduwen en weezzen.

Antwoord.

Vooreerst moeten wij doen opmerken, dat artikel 36 door de Regeering zal gewijzigd worden. Wordt dit amendement aangenomen, dan wordt de verhoging niet geweigerd dan wanneer het jaarlijksch inkomen van den verzekerde feitelijk hooger staat dan 5,400 frank of 8,100 frank, en het maximum-bedrag wordt toegekend, indien dit inkomen 3,000 frank of 4,500 frank niet overschrijdt.

In de gedachte van het achtbaar lid, zou de voordeelige toestand voor de loontrekenden voorzien in artikel 33, insgelijks moeten toegekend worden aan de vrij verze-

ce sens qu'il suffirait à ces derniers, d'avoir opéré régulièrement les versements minima légaux, pour bénéficier *de droit*, à soixante-cinq ans, de la majoration de rente de vieillesse quel que soit le montant des revenus dont ils disposeraient à ce moment.

Cette proposition ne peut se justifier. S'il est prévu l'octroi, pendant la période transitoire, d'une majoration de rente entièrement à charge de l'Etat, c'est en vue de compléter la rente de vieillesse qui aura été constituée, pendant cette période, par les versements personnels et patronaux et par la contribution de l'Etat et d'en porter le montant à un taux approximativement équivalent à celui de la rente qui sera formée en période normale. Cet avantage constitue une charge très importante pour l'Etat. Dans ces conditions, y a-t-il lieu d'accorder cette majoration à tous les assurés qui auront exécuté les obligations qui leur sont imposées par la loi, au point de vue « versements ». Nous estimons que non. Cet avantage accordé gratuitement par l'Etat, ne peut raisonnablement être alloué qu'aux seuls assurés de la période transitoire dont les ressources ne dépassent pas, au moment où ils atteindront l'âge de soixante-cinq ans, les taux fixés ci-dessus.

En limitant ainsi l'octroi de la majoration, nous ne faisons que nous en tenir aux principes mêmes de la loi du 20 août 1920, sur la pension gratuite de vieillesse, et à ceux de la loi du 10 décembre 1924, relatifs à l'octroi de la majoration de rente de vieillesse et de l'allocation gratuite de vieillesse.

Si nous avons établi une situation privilégiée pour les salariés, c'est parce qu'il nous a paru qu'un travailleur de cette catégorie qui reste occupé au service d'un patron, jusqu'à l'âge de soixante-cinq ans, ne dispose pas alors de ressources importantes et c'est ce qui nous a amenés à supprimer toute investigation sur la consistance de celles-ci.

Pour ce qui concerne la majoration de rente de veuve et les allocations d'orphelins, la question des ressources dont le mari a pu disposer ou dont disposerait encore la veuve n'intervient en aucune façon. Cet avantage est accordé à la seule condition qu'il ait été opéré au compte du mari décédé, les versements prévus à l'article 25 du projet de loi.

Enfin, dernière observation, les assurés libres ne doivent pas perdre de vue qu'ils recevront, dans tous les cas, à soixante-cinq ans, la rente constituée par la contribution de l'Etat et dont le montant est fixé à 100 p. c. de la première rente, si l'assuré du sexe masculin est né de 1867 à 1874 et de 1872 à 1874, pour les assurés du sexe féminin, à 75 p. c. pour ceux nés de 1875 à 1879, à 60 p. c. pour ceux nés de 1880 à 1884 et à 50 p. c. pour ceux nés depuis le 1er janvier 1884. L'opération d'assurance, abstraction faite de la majoration de rente de vieillesse, est, il faut le reconnaître, très avantageuse pour les intéressés.

kerden, met dien verstande, dat het voor deze laatsten zou voldoende zijn, regelmatig de wettelijke storting te hebben gedaan om *van rechtswege*, op 65-jarigen leeftijd, de verhoging te trekken van de ouderdomsrente, om het even welke inkomsten zij op dat oogenblik hebben.

Dit voorstel kan niet verantwoord worden. Wordt tijdens den overgangstermijn, de toekenning voorzien van eene rente-verhoging gansch ten laste van den Staat, dan is dit tot aanvulling van de ouderdomsrente die, tijdens deze periode, samengesteld wordt, door middel van persoonlijke stortingen en bijdragen van den patroon en den Staat, en om het bedrag er van ongeveer even hoog op te voeren als dat der rente die in normaal tijdperk wordt samengesteld. Dit voordeel is een zware last voor den Staat. Bestaan er, onder deze omstandigheden, redenen om deze verhoging te verleenen aan al de verzekerden die de verplichtingen der wet in zake van « bijdragen » hebben nageleefd. Wij meinen van neen. Dit voordeel kosteloos door den Staat verleend, kan redelijkerwijs niet toegekend worden dan alléén aan de verzekerden van den overgangstermijn, wier inkomsten op 65-jarigen leeftijd de bepaalde sommen niet overschrijden.

Met aldus het verleenen van de verhoging te beperken, blijven wij eenvoudig bij de beginselen zelf van de wet van 20 Augustus 1920 op het kosteloos ouderdomspensioen, en bij deze van de wet van 10 December 1924 betreffende het verleenen van de verhoging van ouderdomsrente en van de kosteloze ouderdomstoelage.

Zoo wij de loontrekenden hebben begunstigd, geschiedde dit omdat het ons voorkwam dat een arbeider van deze categorie, die in dienst blijft van een werkgever tot 65-jarigen leeftijd, alsdan niet over beduidende hulpmiddelen beschikt, en dit zette er ons toe aan om alle nasporing over wat die middelen zijn op te heffen.

Wat betreft de verhoging van de weduwe-rente en van de weezentoelagen, daarbij komt de kwestie van de middelen waarover de echtgenoot heeft kunnen beschikken of waarover de weduwe nog zou beschikken, niet in aanmerking. Dit voordeel wordt verleend op voorwaarde enkel dat de stortingen, voorzien in artikel 25 van het wetsontwerp, gedaan werden voor rekening van den overleden echtgenoot.

Een laatste opmerking, de vrije verzekerden mogen niet uit het oog verliezen dat zij in ieder geval, op 65-jarigen leeftijd, de rente ontvangen gevormd door de bijdrage van den Staat, waarvan het bedrag vastgesteld is op 100 t. h. van de eerste rente, wanneer de verzekerde van het mannelijk geslacht geboren is tussen 1867 en 1874, en tussen 1872 tot 1874 voor de verzekerden van het vrouwelijk geslacht, op 75 t. h. voor dezen geboren tussen 1875 tot 1879, op 60 t. h. voor dezen geboren tussen 1880 tot 1884, en op 50 t. h. voor dezen geboren sedert 1 Januari 1884. De verzekерingsverrichting is, afgezien nog van de verhoging van ouderdomsrente, zeer voordeelig voor de belanghebbenden, dat zal men erkennen.

risés puisqu'il leur sera appliquée les conditions prévues au titre III du projet, à tous ceux qui devront demander la révision de la décision du Contrôleur des Contributions ou des Commissions d'Appel.

Pourquoi ces deux régimes différents.

Réponse.

En ce qui concerne la partie gratuite de la pension de vieillesse, savoir la pension entière s'il s'agit d'assurés nés avant le 1er janvier 1863, régis par la loi du 20 août 1920 et la majoration de rente de vieillesse ou l'allocation gratuite de vieillesse, pour ce qui concerne les vieillards nés depuis le 1er janvier 1863, régis par la loi du 10 décembre 1924, il n'y a pas, en principe, de droits acquis. Le législateur peut toujours modifier les conditions d'octroi de celles prévues par la loi du 20 août 1920. Les nouvelles règles ont avantage.

La loi du 10 décembre 1924 a élargi les immunisations été appliquées à tous les vieillards qui ne bénéficiaient pas alors du taux maximum de la pension et elles ont été également appliquées à ceux qui n'avaient pas pu être admis au bénéfice de la pension sous le régime de la loi du 20 août 1920 ainsi qu'à ceux qui avaient atteint, depuis lors, l'âge de soixante-cinq ans.

La loi du 20 juillet 1927 a restreint les immunisations prévues par la loi du 10 décembre 1924. Le Gouvernement n'a pas recherché, parmi les vieillards admis au bénéfice de la pension sous le régime de 1924, ceux qui ne se trouvaient plus dans les conditions pour recevoir cet avantage : elle leur a maintenu purement et simplement le taux de pension dont ils bénéficiaient avant le vote de la loi du 20 juillet 1927, mais les nouvelles règles ont été appliquées à toutes les premières demandes ainsi qu'à toutes les demandes en révision formulées depuis le 1er janvier 1928.

C'est la même procédure qui est proposée à l'article 73 du projet de loi.

A tous les vieillards qui seront bénéficiaires de la pension (loi du 20 août 1920) ou de la majoration de rente de vieillesse ou de l'allocation gratuite de vieillesse (loi du 10 décembre 1924) il leur sera accordé la majoration prévue dans le projet de loi, sans qu'il soit enquêté sur le point de savoir s'ils réunissent ou non les conditions nouvelles pour bénéficier de ce dernier avantage. Mais pour les vieillards à qui la pension ou la majoration ou l'allocation aurait été refusée, ou pour ceux qui n'auraient pas même formulé une demande pour bénéficier de l'un ou l'autre de ces avantages, ce seront les nouvelles règles qui seront appliquées dans l'examen de leur demande. Il en sera de même, pour les vieillards qui ne recevant pas alors le taux maximum de la nouvelle majoration, introduiront une demande en révision, cette dernière demande sera examinée d'après les nouvelles.

On le voit, il n'est rien innové en la matière : nous n'avons fait que reprendre la procédure qui a été suivie lors de la mise en application de la loi du 10 décembre 1924 et de celle du 20 juillet 1927.

Et il n'y a donc pas deux régime différents.

in het nadeel gesteld, vermits de voorwaarden voorzien in titel III van het ontwerp zullen worden toegepast op al degenen die de herziening zullen moeten vragen van de beslissing van den Controleur der Belastingen of van de Commissies van Beroep.

Waarom deze twee verschillende stelsels ?

Antwoord.

Wat betreft het kosteloos gedeelte van het ouderdomspensioen, namelijk het gehele pensioen waar het geldt verzekeren geboren vóór 1 Januari 1863, beheerscht door de wet van 20 Augustus 1920, en de verhoging van ouderdomsrente of de kosteloze ouderdomstoelage, wat betreft de oude lieden geboren sedert 1 Januari 1863, beheerscht door de wet van 10 December 1924, zijn er in beginsel geene verworven rechten. De Kamer kan altijd de voorwaarden waaronder dit voordeel wordt verleend, wijzigen.

De wet van 10 Decembér 1924 heeft de door de wet van 20 Augustus 1920 voorziene immunisaties verruimd. De nieuwe regelen werden toegepast op al de oude lieden die alsdan het maximum-bedrag van het pensioen niet genoten, en zij werden eveneens toegepast op dezen die men niet had kunnen toelaten tot het pensioen onder het stelsel van de wet van 20 Augustus 1920, evenals op degenen die sedertdien den leeftijd van 65 jaar hadden bereikt.

De wet van 20 Juli 1927 heeft de door de wet van 10 December 1924 voorziene immunisaties beperkt. De Regeering heeft, onder de oude lieden toegelaten tot het voordeel van het pensioen onder het stelsel van 1924, niet degenen opgezocht die zich niet meer in de voorwaarden bevonden om dit voordeel te trekken : zij heeft hen eenvoudig het bedrag van het pensioen dat zij trokken vóór de goedkeuring van de wet van 20 Juli 1927 laten behouden, maar de nieuwe regelen werden toegepast op al de eerste aanvragen evenals op al de aanvragen tot herziening die werden gedaan sedert 1 Januari 1928.

Hetzelfde stelsel wordt voorgesteld in artikel 73 van het wetsontwerp.

Aan al de oude lieden die het pensioen trokken (wet van 20 Augustus 1920) of de verhoging van ouderdomsrente of de kosteloze ouderdomstoelage (wet van 10 December 1924) zal de in het wetsontwerp voorziene verhoging worden verleend, zonder dat zal nagevorscht worden of zij al dan niet de nieuwe voorwaarden vervullen om die laatste voordeel te genieten. Maar voor de oude lieden aan wie het pensioen of de verhoging of de toelage zou geweigerd geweest zijn, of voor degenen die zelfs geene aanvraag zouden ingediend hebben om het een of het ander van die voordeelen te bekomen, zullen de nieuwe regelen toegepast worden voor het onderzoek van hunne aanvraag. Zoo ook zal voor de oude lieden, die alsdan het maximum bedrag van de nieuwe verhoging niet trekkende eene aanvraag tot herziening zullen indienen, deze laatste aanvraag onderzocht worden volgens de nieuwe regelen.

Zoals men ziet, ligt daarin niets nieuws; wij hebben enkel de procedure overgenomen die gevuld werd bij het in toepassing brengen van de wet van 10 December 1924 en van de wet van 20 Juli 1927.

Er zijn dus geen twee verschillende stelsels.

2e Question.

1e La veuve d'un vieillard pensionné pourra-t-elle, si elle réunit les conditions d'âge, obtenir la majoration de vieillesse à partir du décès du mari :

a) si elle n'a fait aucun versement à la Caisse de Retraite;

b) si elle n'a plus la possibilité de faire les versements minima exigés des assurés libres ?

2e Les assujettis ont un intérêt considérable à pouvoir justifier de versements réguliers de 50 à 65 ans tout en bénéficiant de la pension entière. Il n'en serait pas de même s'ils devaient subir l'enquête, leur salaire devant dépasser le taux de 3,600 ou de 5,400 francs prévus.

N'estimez-vous pas, dans ces conditions, qu'il faut assurer, par la loi, le droit réel pour les intéressés de remettre leur carte de versements à la mutualité de leur choix ou de la renvoyer directement à la Caisse de Retraite ? La liberté ne me paraît assurée à l'ouvrier que pour autant qu'il ait toujours en sa possession la carte lui appartenant sur laquelle il apposera les timbres délivrés par l'employeur.

Si le système actuel persiste, les ouvriers pourront oublier de réclamer leur carte en temps opportun et il ne se trouvera personne pour les inciter éventuellement à user de la faculté prévue à l'article 35.

3e Comment envisagez-vous la perception des versements des travailleurs indépendants qui sont rangés dans la catégorie des assurés obligatoires ?

4e Le projet de loi contient différentes innovations.

a) possibilité de réclamer la pension réduite avant 65 ou 50 ans;

b) rachat de capitaux;

c) attribution de capitaux aux héritiers.

Quel est l'organisme qui va veiller à l'application de ces dispositions ?

L'employeur y sera-t-il tenu ? Ou bien comptez-vous surtout sur les mutualités pour procéder à ce travail ?

5e La cotisation de l'épouse paraissant être une condition indispensable, pour lui assurer la majoration de vieillesse, ne serait-il pas nécessaire de rendre obligatoire la retenue de la cotisation sur le salaire de l'époux ?

Réponse.

1e Question.

La veuve d'un vieillard pensionné recevra, quel que soit son âge, au décès de son mari, la rente de survie (art. 17, 11 b du projet) et éventuellement, la majoration de rente de survie (art. 45) et les allocations d'orphelinat (art. 50) lorsqu'elle atteindra sa soixante-cinquième année, ou au décès de son mari, si elle devient veuve après avoir dépassé l'âge de soixante-cinq ans, elle pourra recevoir, en

2e Vraag.

1e Kan de weduwe van een bejaarden gepensioneerde, zoo zij in de voorwaarden van leeftijd verkeert, de ouderdomsverhoging bekomen met ingang van het overlijden van den man

a) wanneer zij geene enkele storting gedaan heeft in de Lijfrentekas;

b) wanneer zij niet meer in de mogelijkheid verkeert de van de vrij verzekerden gevorgde minima-stortingen te doen ?

2^e De verzekerplichtigen hebben er een groot belang bij te kunnen bewijzen dat zij geregeld de stortingen deden van 50 tot 65 jaar, terwijl zij tegelijkertijd het geheele pensioen trekken. Het zou niet meer zoo zijn indien zij het onderzoek moesten ondergaan, daar hun loon het cijfer van 3,600 of 5,400 frank moet overtreffen.

Denkt gij niet, onder die voorwaarden, dat men door de wet het werkelijk recht van de belanghebbenden moet verzekeren om hunne stortingskaart over te maken aan de mutualiteit hunner keuze of ze rechtstreeks terug te zenden aan de Lijfrentekas ? De vrijheid van den arbeider schijnt mij maar verzekerd in zoo verre hij altijd de hem toebehoorende kaart in zijn bezit heeft waarop hij de zegels, door den werkgever afgeleverd, zal plakken.

Gaat men voort met het tegenwoordige stelsel, dan kunnen de arbeiders vergaten hunne kaart te gepasten tijd op te eischen, en niemand zal ze eventueel willen aanzetten gebruik te maken van het in artikel 35 voorziene recht.

3^e Hoe stelt gij U de inning voor van de stortingen van de zelfstandige werklieden, die ingedeeld werden bij de verplichte verzekerden ?

4^e In het wetsontwerp vindt men verschillende nieuwigheden :

a) de mogelijkheid het verminderd pensioen aan te vragen vóór 65 of 50 jaren;

b) den terugkoop van kapitalen;

c) de toekenning van kapitalen aan de erfgenamen.

Welk organisme zal over de toepassing van deze bepalingen waken ?

Zal het de werkgever zijn ? of verlaat gij u voor dit werk op de mutualiteiten ?

5^e Daar de storting van de echtgenote blijkbaar een onmisbare voorwaarde is om een renteverhoging te kunnen bekomen, zou het dan niet noodig zijn de verplichting op te leggen, dat de bijdrage van het loon van den echtgenoot moet afgehouden worden ?

Antwoord.

1^e Vraag.

De weduwe van een bejaarden gepensioneerde, zal onverschillig welke haar leeftijd zij bij het overlijden van haar echtgenoot, de overlevingsrente (art. 17, 11b van het ontwerp) ontvangen en, evenveel, de overlevingsrenteverhoging (art. 45), en de weezentoeslagen (art. 50); op haar vijf-en-zestigste jaar, of bij het overlijden van haar echtgenoot, indien zij weduwe wordt op meer dan vijf-en-

outre, la majoration de rente de vieillesse dans les conditions fixées à l'article 36 du projet, s'il a été effectué à son compte, à la Caisse de Retraite, les versements minima prévus à l'article 25 du projet (art. 38).

Dans le cas où l'intéressée n'aurait pas effectué tous les versements légaux, il y aurait lieu à application de l'article 39 du projet.

Dans le cas où l'intéressée n'aurait effectué aucun versement ou un nombre de versements inférieurs à la moitié de celui qu'elle aurait dû opérer, la majoration lui sera refusée (art. 40 du projet).

N. B. — Pour gouverne, le Gouvernement déposera un amendement à l'article 36 du projet.

2me Question.

Comme il a été répondu à une question posée par un membre de la Commission de l'Industrie, l'expérience a démontré que le système le plus simple et le plus pratique et présentant le plus de garantie pour l'assuré, serait de supprimer tout intermédiaire entre les patrons et la Caisse de Retraite pour le transfert, à cette institution, des cartes de versement des assujettis.

Sans vouloir nous arrêter aux difficultés que présenterait pour les patrons, l'exécution de la loi et si la carte de versements était conservée par l'assuré, il ne peut être question, *dans l'intérêt même de l'assuré*, d'adopter le système préconisé par l'honorable membre qui a été établi pour les dockers. Or on a constaté que de nombreux assurés ne sont pas en possession de leur carte au moment du paiement du salaire; ainsi les patrons ne peuvent y apposer les timbres retraite : ceux-ci sont alors remis aux intéressés qui souvent les égarent. D'autre part, les assurés perdent de vue que la carte de versements doit être transférée à la Caisse de Retraite au cours du mois anniversaire de leur naissance; ils oublient de déposer ce document dans un bureau de poste ou de le remettre à la mutualité dont ils sont membres et cette carte ne parvient pas à la Caisse de Retraite dans les délais réglementaires d'où perte pour l'assuré.

Les arrêtés d'exécution prévoient les mesures nécessaires pour que les assujettis puissent user, en temps opportun, de la faculté qui leur est accordée à l'article 35 du projet.

3me Question.

Les règles ne sont pas encore définitivement arrêtées : mais nous pouvons cependant dire que l'intervention des mutualités sera prévue.

4me Question.

Il s'agit ici de mesures d'exécution qui doivent être prises par arrêté royal. Mais il va de soi que l'assujetti qui est le principal intéressé, en l'occurrence, devra être mis

zestig jarigen leeftijd, zal zij, daarenboven, de overlevingsrenteverhooging kunnen bekomen, tegen de voorwaarden, vastgesteld bij artikel 36 van het ontwerp, indien, op haar rekening, bij de Lijfrentekas, de minima-stortingen gedaan werden voorzien bij artikel 25 van het ontwerp (art. 38).

Ingeval de belanghebbende al de voorgeschreven stortingen niet mocht gedaan hebben, zou artikel 39 van het ontwerp moeten toegepast worden.

Ingeval de belanghebbende geen storting mocht gedaan hebben of een aantal stortingen kleiner dan de helft van die welke zij had moeten doen, zal haar de verhoging geweigerd worden (art. 40 van het ontwerp).

N. B. — Ter inlichting weze medegedeeld, dat de Regering een amendement bij artikel 36 van het ontwerp zal indienen.

2^e Vraag.

Zoals geantwoord werd op een vraag door een lid van de Nijverheidscommissie, is uit de ondervinding gebleken, dat het meest eenvoudige en praktische stelsel, waarbij de verzekerde het meest waarborg heeft, hierin zou bestaan, elke bemiddeling af te schaffen tusschen de patroons en de Lijfrentekas voor het overmaken aan deze instelling, van de stortingskaarten der verzekeringsplichtigen.

Zonder te blijven stilstaan bij de moeilijkheden, welke de patroons bij de uitvoering van de wet zouden ondervinden, en ingeval de verzekerde de stortingskaart mocht bewaren, kan er, *in 't belang zelf van den verzekerde*, geen sprake van zijn het stelsel aan te nemen, dat door het achtbaar lid aangeprezen werd en voor de dokwerkers doorgevoerd werd. Welnu, men heeft ondervonden, dat talrijke verzekerden hun kaart niet bij zich hebben bij de uitbetaling van het loon; de patroons kunnen er dan ook geen lijfrentezegels oppakken en geven de zegels maar mede aan de belanghebbenden, die ze vaak verliezen.

Van den anderen kant, verliezen de werkliden uit het oog, dat de stortingskaart in den loop van de maand, waarin hun verjaardag valt, aan de Lijfrentekas moet overgemaakt worden. Zij verzuimen dit stuk in een postbureau af te geven of het naar de mutualiteit te dragen, waarvan zij lid zijn, zoodat deze kaart niet binnen den reglementairen tijd bij de Lijfrentekas binnengaat. Wie er onder lijdt is de verzekerde.

Door uitvoeringsbesluiten zullen maatregelen voorzien worden, opdat de verzekeringsplichtigen, te gelegener tijd, gebruik kunnen maken van de vrijheid, welke hun bij artikel 35 van het ontwerp verleend wordt.

3^e Vraag.

Er werd nog geen vaste regeling getroffen, maar wij mogen toch reeds zeggen, dat de tusschenkomst der mutualiteiten zal voorzien zijn.

4e Vraag.

Het gaat hier over uitvoeringsmaatregelen, welke bij Koninklijk besluit moeten genomen worden. Het spreekt echter van zelf, dat de verzekeringsplichtige, welke de

au courant des droits qui lui sont conférés dans le projet afin de pouvoir en user en temps opportun. Le Gouvernement édite à cette fin, un résumé pratique de la loi qui sera remis à chaque assuré. De même, les employeurs et les mutualités seront naturellement invités à aider l'intéressé.

voornaamste belanghebbende is, in deze omstandigheid op de hoogte zal moeten gebracht worden van de rechten, welke hem in het ontwerp verleend worden, opdat hij er op tijd en stond gebruik kunnen maken. Te dien einde, zal de Regeering aan elk verzekerde een praktische samenvatting van de wet laten afgeven. Natuurlijk zullen ook de werkgevers en mutualiteiten verzocht worden den belanghebbende behulpzaam te zijn.

5me Question.

La proposition de l'honorable membre est certainement intéressante. Reste à voir comment elle pourrait être appliquée. Quoi qu'il en soit, elle retient toute mon attention.

5e Vraag.

Het voorstel van het achtbaar lid is ongetwijfeld interessant. De quaestie is maar hoe het zou kunnen toegepast worden. Nu, ik zal het niet uit het oog verliezen.

ANNEXE II.

Amendements présentés par la Commission.ART. 2, 1re alinéa.**Au premier alinéa, ajouter :**

Ne sont pas soumis *obligatoirement* aux dispositions de la présente loi :

ART. 4.

Compléter l'article comme suit :

... d'un revenu annuel de 12,000 francs *sans pouvoir être inférieur à 60 francs par an pour les assurés du sexe féminin et à 120 francs pour les assurés du sexe masculin.*

ART. 5, alinéa 1er.**Supprimer les mots :**

s'il est du sexe masculin et de 60 ans s'il est du sexe féminin.

Au deuxième alinéa, supprimer les mots :

s'il est du sexe masculin et de 60 ans s'il est du sexe féminin.

ART. 6.

Ajouter après le troisième alinéa :

Cette remise s'effectuera soit directement par l'employeur, soit par l'entremise d'une société mutualiste reconnue.

ART. 15.

1. Au premier alinéa, ajouter :

Les assujettis *ainsi que les employeurs*, sont autorisés...

2. Au deuxième alinéa, supprimer les mots :
« et III b ».**3. A l'alinéa 4, rédiger comme suit :**

En cas de décès de l'assuré avant la fin de la période de deux ans *la quotité des versements complémentaires* affectée aux assurances visées ci-dessus, est remise, *pour ce qui concerne les versements opérés par l'assujetti*, sans intérêts, à la veuve, si l'assuré était marié, ou aux ayants droit de l'assuré, si celui-ci était célibataire, veuf ou divorcé, et à l'employeur pour ce qui concerne les versements effectués par ce dernier.

BIJLAGE II.

Amendementen door de Commissie voorgesteld.ART. 2, 1re alinea.**Aan de eerste alinea, toevoegen :**

Zijn aan de bepalingen van deze wet *niet verplicht onderworpen*.

ART. 4.

Het artikel aanvullen als volgt :

«... 12,000 frank, zonder lager te kunnen gaan dan 60 frank per jaar voor de vrouwelijke verzekерden en 120 frank voor de manlijke verzekerdens ».

ART. 5, alinea 1.

Weglaten de woorden :

« wat een manlijken verzekerde betreft en van 60 jaar, wat een vrouwelijke verzekerde aangaat ».

In de tweede alinea, weglaten de woorden :

«... wat een manlijken verzekerde betreft en, van 60 jaar, wat een vrouwelijke verzekerde aangaat ».

ART. 6.

Aan de derde alinea toevoegen :

« Deze overmaking wordt rechtstreeks gedaan door den werkgever, ofwel door bemiddeling van een erkende mutualiteitsvereeniging.

ART. 15.

1. In de eerste alinea, toevoegen :

« De verzekeringsplichtigen *alsmede de werkgevers, zijn...* »

2. In de tweede alinea, de woorden : « en III b » weglaten.**3. Alinea 4 doen luiden als volgt :**

« In geval de verzekerde sterft vóór dat de termijn van twee jaar is verlopen, dan wordt het bedrag van de aanvullende stortingen door bovenbedoelde verzekeringen gedaan, voor wat de voor elken verzekeringsplichtige gedane stortingen betreft, zonder interest, aan de weduwe overgemaakt, indien de verzekerde gehuwd was, of aan de rechtverkrijgenden van den verzekerde, zoo laatstgenoemde ongehуwd, weduwnaar of gedivorceerd was, en aan den werkgever voor wat de door deze gedane stortingen betreft ».

ART. 17.

II, a) Supprimer l'alinéa 3.

II, b) Rédiger le début du premier alinéa comme suit :

« b) *A l'assurance d'une rente viagère de veuve au profit de l'épouse, pourvu que...* » etc.

II, b) Supprimer : 2e et 4e.

II, b), 2e, a) Remplacer : a) par 1e.

II, b), 2e, a) Rédiger l'alinéa comme suit :

Si l'assujetti décède avant d'être entré en jouissance de sa rente de vieillesse, la moitié de ce capital est attribuée à ses descendants *de moins de 16 ans ou à leur défaut à ses descendants*. Le reliquat est remis au Fonds des Veuves et Orphelins.

II, b), 2e, b) Remplacer b) par 2e.

II, b), 2e, b). Supprimer la seconde partie de l'alinéa à partir des mots : « toutefois il peut demander... »

Id. alinéa 3 : 1) Rédiger comme suit :

« Si le pensionné décède sans avoir contracté mariage, la moitié du capital remis au Fonds des Veuves et Orphelins est attribuée sans intérêt à ses descendants âgés de moins de 16 ans ou à leur défaut à ses descendants. »

III. a) Aux alinéas 1 et 2, remplacer « 60 » par « 65 ».

Supprimer l'alinéa 3.

ART. 22.

Ajouter :

... non assujettie à la présente loi et âgée de plus de six ans, peut...

ART. 23.

1. Au premier alinéa, supprimer les mots : « et III b ».

2. Ajouter au premier alinéa :

« après le premier de ces versements pour la partie des versements annuels dépassant 300 francs. »

3. A l'alinéa 3, remplacer les mots :

« la quotité des sommes versées pour l'assuré... » par « la partie des versements annuels dépassant 300 francs. »

ART. 17.

II, a), Alinea 3 weglaten.

II, b) Den aanhef van den eerste alinea doen luiden als volgt :

b) tot het verzekeren van een weduwenlijfrente ten bate van de echtgenote, mits...

II, b), 2e. Weglaten : 2e en 4e.

II, b), 2e, a) a) vervangen door 1e.

II, b), 2e, a), De alinea doen luiden als volgt :

« Indien de verzekeringsplichtige sterft vóór dat zijn ouderdomsrente is ingegaan, dan wordt de helft van dit kapitaal aan zijn afstammelingen van minder dan 16 jaar of, bij dezer ontstentenis, aan zijn ascendenten toegewezen. Het overblijvende wordt aan het Weduwen- en Weezenvonds overgemaakt. »

II, b), 2^e, b) door 2^e vervangen.

II, b), 2^e, b) weglaten : het tweede gedeelte van de alinea van af de woorden « nochtans, mag hij er om vragen... »

Id. Alinea 3 te doen luiden als volgt :

« Komt de gepensioneerde te overlijden, zonder in het huwelijk te zijn getreden, dan wordt de helft van het aan het Weduwen- en Weezenvonds overgemaakt kapitaal, zonder interest, toegewezen aan zijn afstammelingen van minder dan 16 jaar oud of, bij dezer ontstentenis, aan zijn ascendenten. »

III. a) In de alinea 1 en 2, « 60 » vervangen door « 65 ».

Alinea 3 weglaten.

ART. 22.

Toevoegen :

« ... niet verzekeringsplichtig is en meer dan zes jaar oud is, mag... »

ART. 23.

1. In de eerste alinea, de woorden : « en III b », weglaten.

2. Toevoegen aan de eerste alinea :

« voor het gedeelte der jaarlijksche stortingen, dat 300 frank te boven gaat ».

3. In de derde alinea, de woorden : « bedrag van de voor den verzekerde gestorte sommen », vervangen door : « gedeelte van de jaarlijksche stortingen, dat 300 frank te boven gaat ».

ART. 24.

1e Rédiger comme suit :

« aux épouses des assujettis et à leurs enfants légitimes ou à ceux dont-ils ont assumé la charge, âgés de 18 ans au plus ».

2e Remplacer :

18,000 par 24,000 francs;

ART. 24.

1e Doen luiden als volgt :

« aan de echtgenooten van de verzekersplichtigen, alsmede aan hun wettige kinderen, of *adm die*, waareyan; zij de last op zich hebben genomen, en die hoogstens 18 jaar oud zijn. »

2e « 18,000 » vervangen door « 24,000 » frank.

ART. 25.

Premier alinéa, rédiger comme suit la fin du texte :

« mise en vigueur de la présente loi un versement de 24 francs au moins pour les assurés âgés de moins de 18 ans, un versement de 60 francs au moins pour les assurés du sexe masculin âgés de 18 à 21 ans, et pour les assurés du sexe féminin à partir de 18 ans et de 120 francs au moins pour les autres assurés. »

ART. 29.

Rédiger comme suit :

« En cas d'existence des deux conjoints, la majoration de rente ne peut être accordée qu'au mari. Toutefois, lorsque l'épouse de l'assuré a été elle-même assujettie et qu'elle atteint l'âge de 65 ans avant son mari, elle recevra alors et jusqu'au moment où son mari sera admis au bénéfice de la majoration, 50 p. c. de la majoration afférente à l'année de naissance de ce dernier; le même avantage est accordé aux assurées libres dans les limites et conditions fixées aux articles 36, 38, 39 et 40. »

ART. 25.

In de eerste alinea, het slot der paragraaf doen luiden als volgt :

« jaar dat deze wet in werking treedt, een storting van minstens 24 frank werd gedaan voor de verzekerdelen van minder dan 18 jaar, een storting van minstens 60 frank voor de manlijke verzekerdelen van 18 tot 21 jaar, en voor de vrouwelijke verzekerdelen van af 18 jaar, en van minstens 120 frank voor de overige verzekerdelen. »

ART. 29.

Doen luiden als volgt :

« In geval beide echtgenooten nog in leven zijn, mag de renteverhoging niet worden toegestaan dan aan den man. Wanneer echter de echtgenoot van den verzekerde zelf verzekersplichtig was en zij den leeftijd van 65 jaar heeft bereikt vóór haar man, zal zij alsdan en tot het oogenblik waarop haar man op de verhoging zal mogen aanspraak maken, 50 t. h. ontvangen van den toeslag behorende tot het geboortejaar van dezen laatste; hetzelfde voordeel wordt toegekend aan de vrij-verzekerdelen, in de mate en onder de voorwaarden bij de artikelen 36, 38, 39 en 40 bepaald. »

ART. 33.

1. A l'alinéa premier et à l'alinéa 3, après les mots :

« la loi du 10 décembre 1924 » ajouter : « modifiée par celle du 22 avril 1930 ».

2. A l'alinéa 4, après les mots : « les versements minima prescrits », rédiger comme suit : « par l'article 23 de la loi du 10 décembre 1924, modifiée par celle du 22 avril 1930... »

ART. 37.

In fine, ajouter :

« ni des rentes alimentaires payées par les descendants ».

ART. 33.

1. In de eerste alinea en in alinea 3, na de woorden :

« wet d. d. 10 December 1924 » toevoegen : « gewijzigd bij die van 22 April 1930 ».

2. In alinea 4, toevoegen :

« op haar rekening de bij artikel 23 der wet van 10 December 1924, gewijzigd bij die van 22 April 1930 voorgeschreven ».

ART. 37.

In fine, toevoegen :

« noch de door de afstammelingen betaalde onderhoudsrenten ».

ART. 43.

1. Au n° 1°, ajouter :

“... de la majoration cohabitait *au moment de son décès...* ».

2. Au n° 2°, remplacer les derniers mots par :

“*bénéficiaire vivait au moment de son décès* ».

ART. 51.

Rédiger comme suit

Les majorations de rente de veuve et les allocations d'orphelins sont payées à l'intervention du Fonds dénommé *Fonds des Veuves et des Orphelins*, dont l'organisation et le fonctionnement seront réglés par Arrêté royal.

ART. 52.

Rédiger comme suit à partir de l'alinéa 2 :**« Ce Fonds est alimenté :**

1° par un subside annuel de l'Etat, *dont le montant, déterminé annuellement dans la loi du budget, est destiné à faire face aux charges incombant au Fonds pour la liquidation des majorations et des allocations prévues aux articles 45 et 50;*

2° par les recettes prévues à l'article 17, II, b);

3° par les cotisations patronales des salariés qui ont dépassé l'âge de 65 ans;

4° par une contribution annuelle à payer par les assurés mariés du sexe masculin et fixée à 5 francs pour les assurés compris dans les quatre premières classes et à 10 francs pour ceux compris dans les autres classes;

5° par les intérêts produits par le placement des sommes provenant de la vente des timbres retraite.

Les recettes mentionnées aux 2°, 3°, 4° et 5° ci-dessus sont affectées par le Conseil d'administration du Fonds à l'octroi aux veuves et aux orphelins de compléments de majoration ou d'allocation. Les résolutions prises sur cet objet par le Conseil ne sortent leurs effets qu'après approbation du Gouvernement. »

ART. 53.

Remplacer le mot : « industrie » par « métier ».

ART. 56.

A l'alinéa 3, ajouter :

“ de la loi du 10 Décembre 1924 modifiée par celle du 22 avril 1930 ».

ART. 73.

Ajouter comme alinéa final :

“ Pour l'application des présentes dispositions, il ne sera pas tenu compte des ressources provenant du salaire de l'intéressé et de son conjoint. »

ART. 43.

1. Aan n° 1°, toevoegen :

“ met den toeslag, op het oogenblik van zijn overlijden... »

2. In n° 2° invoegen : “ waarmede de begunstigde, op het oogenblik van zijn overlijden, leefde ».

ART. 51.

Doen luiden als volgt :

“ De toeslag van weduwerente en de weezentoelagen worden uitbetaald door bemiddeling van het Fonds voor weduwen en weezzen, waarvan de inrichting en de werking bij Koninklijk besluit zullen worden geregeld. »

ART. 52.

Het overige, van af de tweede alinea, doen luiden als volgt :**“ Bedoeld Fonds wordt gestijfd :**

1° door een jaarlijksche Rijkstoelage wier bedrag, jaarlijks in de begrootingswet bepaald, bestemd is om de lasten te bestrijden die het Fonds moet dragen voor de uitkeering van de bij artikelen 45 en 50 voorziene verhogingen en tegemoetkomingen;

2° door de bij artikelen 17, II, b, voorziene ontvangsten;

3° door de werkgeversbijdragen der in dienstverband staande verzekeringsplichtigen die den leeftijd van 65 jaar hebben overschreden;

4° door een jaarlijksche bijdrage door de manlijk gehuwde verzekerden te betalen en bepaald op 5 frank voor de verzekerden behorende tot de eerste 4 klassen, en op 10 frank voor die behorende tot de overige klassen;

5° door de interessen opgebracht door het beleggen van de sommen voortkomende van den verkoop der pensioenzegels.

De bij bovenstaande 2°, 3°, 4° en 5° vermelde ontvangsten worden door den Beheerraad van het Fonds bestemd om aan de weduwen en weezzen verhogings- of tegemoetkomingsaanvullingen te verleenen. De door den Raad over dit onderwerp genomen besluiten, kunnen eerst na goedkeuring van de Regeering hun uitwerking hebben. »

ART. 53.

Het woord : « nijverheid » vervangen door : « ambacht ».

ART. 56.

In alinea 3, toevoegen :

“ ... wet dd. 10 December 1924, gewijzigd bij die van 22 April 1930... »

ART. 73.

Een slotalinea toevoegen, luidende :

“ Voor de toepassing van deze bepalingen, wordt geen rekening gehouden met de bestaansmiddelen voortkomende van het salaris van den betrokkenen en van zijn echtgenoot. »

N° 287 (Annexe)

(A)

N° 287 (Bijlage).

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1929-1930	(Annexe) N° 287 (Bijlage)		Zittingsjaar 1929-1930
PROJET DE LOI, N° 23. AMENDEMENTS, N° 245 ET 265.	SÉANCE du 10 juin 1930	VERGADERING van 10 Juni 1930	WETSONTWERP, N° 23. AMENDEMENTEN, N° 245 EN 265.

PROJET DE LOI

portant révision de la loi du 10 décembre 1924,
modifiée par celle du 20 juillet 1927, relative à l'assurance
en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

WETSONTWERP

tot herziening van de wet van 10 December 1924, gewijzigd door die van 20 Juli 1927 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood der bedienden.

Tableau des textes :

- 1° Législation actuelle ;
- 2° Projet de loi ;
- 3° Amendements de la Commission.

Tabel der teksten :

- 1° Huidige wetgeving ;
- 2° Wetsontwerp ;
- 3° Amendementen van de Commissie.

TABLEAU DES TEXTES

TABEL DER TEKSTEN

Loi du 10 décembre 1924 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, modifiée par la loi du 20 juillet 1927.

[Les textes placés entre crochets sont ceux de la loi du 20 juillet 1927.]

TITRE I^e. — Des assurés obligatoires.

CHAPITRE I^e. — DES ASSUJETTIS.

ART. 1e. — L'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré est obligatoire pour tous les travailleurs des deux sexes occupés pour le compte d'un employeur et dont la rémunération annuelle ne dépasse pas 12,000 francs. Ce maximum est augmenté de 1,000 francs par enfant âgé de moins de seize ans ou enfant dont ils ont assumé la charge.

ART. 2. — Ne sont pas soumises aux dispositions de la présente loi :

1e Les personnes occupées pour le compte de l'Etat, des provinces, des communes ou des autres administrations publiques et qui ont droit à une pension de retraite en vertu des règlements qui les régissent sans qu'elles aient à fournir aucune contribution pour la constituer ;

2e Les personnes tombant sous l'application de la loi du 30 décembre 1924 sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des ouvriers mineurs ;

3e Les personnes tombant sous l'application de la loi du 10 mars 1925, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés.]

Projet de loi.

Wetsontwerp.

TITRE I. Des assurés obligatoires.

CHAPITRE I. DES ASSUJETTIS.

ART. 1.

Sont soumis obligatoirement aux dispositions de la présente loi :

1e Les salariés des deux sexes occupés en Belgique ou à l'étranger, au service d'un employeur établi en Belgique ;

2e Les travailleurs indépendants dont le revenu professionnel ne dépasse pas 18,000 francs par an.

ART. 2.

Ne sont pas soumis aux dispositions de la présente loi :

a) Les ouvriers mineurs et assimilés, régis par les lois spéciales relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des ouvriers mineurs ;

b) Les employés régis par les lois spéciales relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés ;

c) Les salariés occupés au service de l'Etat, des provinces et des communes, des établissements publics et des établissements d'utilité publique, régis soit par une loi prévoyant au moins l'octroi, aux intéressés, d'une pension de vieillesse, soit par un règlement prévoyant à la fois et conformément aux dispositions fondamentales de la présente loi, l'octroi, aux intéressés, d'une pension de vieillesse, à leur veuve, d'une pension de veuve

TITEL I

Verplichte verzekering.

HOOFDSTUK I

VERZEKERINGSPLICHTIGEN.

ART. 1.

Zijn er toe verplicht zich aan de bepalingen dezer wet te ontwerpen :

1e De indienstverband staande handarbeiders van beiderlei kunne, in België of in den vreemde werkzaam, in dienst van een in België gevestigden werkgever ;

2^e De buiten dienstverband staande handarbeiders, wier bedrijfsinkomen 18,000 frank's jaars niet overschrijdt.

ART. 2.

Zijn niet aan de bepalingen dezer wet onderworpen :

a) De mijnwerkers en de daarmee gelijkgestelden, beheerscht door de speciale wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voorbijdigen dood der mijnwerkers ;

b) De bedienden, beheerscht door de speciale wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voorbijdigen dood der bedienden ;

c) De handarbeiders, werkzaam voor het Rijk, de provinciën en de gemeenten, de openbare inrichtingen en de instellingen ten openbaren nutte, beheerscht 't zij door een wet, waarbij minstens het verleenen van een ouderdomspensioen aan de belanghebbenden wordt voorzien, 't zij door een reglement, waarbij terzelfdertijd en overeenkomstig de grondbepalingen dezer wet het verleenen wordt voorzien van een ouderdomspensioen aan

TABLEAU DES TEXTES

TABEL DER TEKSTEN

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Wet van 10 December 1924 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood, gewijzigd bij de wet van 20 Juli 1927.

[De teksten tusschen haakjes behooren tot de wet van 20 Juli 1927.]

TITEL I.

Verplichte verzekering.

HOOFDSTUK I. VERZEKERINGSPLOCHTIGEN.

ART. 1. — Al de arbeiders van beiderlei kunne, voor rekening van een werkgever werkzaam en wier jaarloon niet 12,000 frank overschrijdt, zijn verplicht zich te verzekeren tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood. Dit maximum wordt verhoogd met 1,000 frank voor elk kind beneden zestien jaar of voor elk kind, waarvan zij den last op zich genomen hebben.

ART. 2, 1er alinea.

ART. 2, 1er alinea.

Artt 2. — Zijn niet aan de bepalingen dezer wet onderworpen :

Au premier alinea, ajouter :

Ne sont pas soumis obligatoirement aux dispositions de la présente loi :

Aan de eerste alinea, toevoegen :

Zijn aan de bepalingen van deze wet niet verplicht onderworpen :

1º De personen, die ten laste van het Rijk, van de provinciën, van de gemeenten of van andere openbare besturen werkzaam zijn en krachtens reglementen, waardoor ze worden beheerscht, recht hebben op ouderdomsrente, zonder dat zij eenige bijdrage moeten storten tot vestiging daarvan ;

2º De personen onderworpen aan de wet van 30 December 1924 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood der mijnwerkers ;

3º De personen onderworpen aan de wet van 10 Maart 1925 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood der bedienden.]

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

ART. 3. — Les salariés étrangers travaillant en Belgique sont soumis au même régime que les salariés belges.

Ils ne peuvent bénéficier de la cotisation patronale et de la contribution de l'Etat que si les pays d'origine garantissent aux Belges des avantages équivalents.

Lorsqu'ils n'ont pas droit à la cotisation patronale, celle-ci est versée dans le fonds spécial prévu à l'article 20.

CHAPITRE II.

DES VERSEMENTS OBLIGATOIRES.

SECTION 1re.*Montant des versements obligatoires.*

ART. 4. — Les assujettis sont tenus d'opérer mensuellement, au minimum un versement dont la quotité est fixée comme suit :

1° Assujettis célibataires du sexe masculin, âgés de moins de dix-huit ans et assujettis du sexe féminin : 1 franc.

2° Autres assujettis : 3 francs.

ART. 5. — La cotisation mensuelle de l'employeur est fixée, au minimum, comme suit :

1° Pour les assujettis célibataires du sexe féminin, âgés de moins de dix-huit ans et les assujettis du sexe féminin : 1 franc.

2° Pour les autres assujettis : 3 francs.

et, à leurs orphelins âgés de moins de 16 ans, d'une allocation d'orphelins. Ce règlement est soumis, au préalable à l'examen du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale (*Amendé par le Gouvernement, Doc. n° 215.*)

de belanghebbenden, van een weduwen-pensioen aan hun weduwe en van een weezentoelage aan hun weezen van beneden 16 jaar. Bedoeld reglement wordt, vooraf, tot onderzoek aan den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg voorgelegd. (*Gewijzigd door de Regeering; stuk n° 215.*)

CHAPITRE II.

DES VERSEMENTS PERSONNELS ET PATRONAUX OBLIGATOIRES.

SECTION I.
Du montant des versements.

ART. 3.

Le montant mensuel du versement personnel et celui de la cotisation patronale sont fixés, pour chacun d'eux, sur la base du salaire payé à l'assuré lors du premier paiement fait à l'intéressé dans le courant de chaque mois, conformément aux barèmes ci-après :

HOOFDSTUK II

VERPLICHTE STORTINGEN VANWEGE HANDARBEIDER EN WERKGEVER.

AFDEELING I.
Bedrag der stortingen.

ART. 3.

Het bedrag der maandelijksche persoonlijke storting en dat van de werkgeversbijdrage worden, wat ieder van hen betreft, vastgesteld op den grondslag van het salaris dat aan den verzekerde wordt betaald bij de eerste betaling welke, in den loop van elke maand, overeenkomstig met de hierna volgende barema's aan den belanghebbende wordt gedaan.

I. — *Salaire payé par quinzaine.*
I. — *Veertiendaagsch salaris.*

Classes Klassen	Somme perçue par l'assuré <i>Som door den verzekerde ontvangen</i>	Montant		
		du versement personnel <i>Bedrag van de persoonlijke verstorting</i>	de la cotisation patronale <i>Bedrag van de werkgevers- bijdrage</i>	Total <i>Totaal</i>
1 1	moins de 100 fr. <i>minder dan 100 fr.</i>	2.50	2.50	5
2 2	100.01 à 150 <i>100.01 tot 150</i>	3.50	3.50	7
3 3	150.01 à 200 <i>150.01 tot 200</i>	5.—	5.—	10
4 4	200.01 à 250 <i>200.01 tot 250</i>	6.50	6.50	13
5 5	250.01 à 300 <i>250.01 tot 300</i>	8.—	8.—	16
6 6	300.01 à 350 <i>300.01 tot 350</i>	9.50	9.50	19
7 7	350.01 à 400 <i>350.01 tot 400</i>	11.—	11.—	22
8 8	plus de 400 <i>meer dan 400</i>	12.50	12.50	25

Amendementen van de Commissie.

Amendementen van de Commissie

Huidige wet.

ART. 3.— De vreemde arbeiders, in België werkzaam, vallen onder dezelfde regeling als de Belgische arbeiders.

Zij hebben geen recht op de werkgeversbijdrage en de Rijksbijdrage, tenzij de landen, waaruit zij herkomstig zijn, aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verzekeren.

Wanneer zij op de werkgeversbijdrage geen recht hebben, dan wordt deze in het bij artikel 20 voorzien bijzonder fonds gestort.

HOOFDSTUK II.

VERPLICHTE STORTINGEN.

AFDEELING I.

Bedrag der verplichte stortingen.

ART. 4. — De verzekerplichtigen zijn gehouden als minimum een maandelijksche storting te doen, waarvan het bedrag wordt vastgesteld als volgt :

1º Verzekerplichtige jonkmans, minder dan achttien jaar oud, en vrouwelijke verzekerplichtigen : 1 frank ;

2º Andere verzekerplichtigen : 3 frank ;

ART. 5. — De maandelijksche minimumbijdrage van den werkgever wordt vastgesteld als volgt :

1º Voor de verzekerplichtige jonkmans van minder dan achttien jaar en voor de vrouwelijke verzekerplichtigen : 1 frank ;

2º Voor de andere verzekerplichtigen : 3 frank.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

II. — *Salaire payé par dizaine.*
 II. — *Tiendaagsche salaris.*

Classes	Somme perçue par l'assuré <i>Som door den verzekerde ontvangen</i>	Montant du versement personnel <i>Bedrag van de persoonlijke storting</i>	de la cotisation patronale <i>Bedrag van de werkgeversbijdrage</i>	Total <i>Totaal</i>
1	moins de 70 fr. <i>minder dan 70 fr.</i>	2.50	2.50	5
2	70.01 à 105 <i>70.01 tot 105</i>	3.50	3.50	7
3	105.01 à 140 <i>105.01 tot 140</i>	5.—	5.—	10
4	140.01 à 175 <i>140.01 tot 175</i>	6.50	6.50	13
5	175.01 à 210 <i>175.01 tot 210</i>	8.—	8.—	16
6	210.01 à 245 <i>210.01 tot 245</i>	9.50	9.50	19
7	245.01 à 280 <i>245.01 tot 280</i>	11.—	11.—	22
8	plus de 280 <i>meer dan 280</i>	12.50	12.50	25

III. — *Salaire payé par semaine.*
 III. — *Wekelijksch salaris.*

Classes	Somme perçue par l'assuré <i>Som door den verzekerde ontvangen</i>	Montant du versement personnel <i>Bedrag van de persoonlijke storting</i>	de la cotisation patronale <i>Bedrag van de werkgeversbijdrage</i>	Total <i>Totaal</i>
1	moins de 50 fr. <i>minder dan 50 fr.</i>	2.50	2.50	5
2	50.01 à 75 <i>50.01 tot 75</i>	3.50	3.50	7
3	75.01 à 100 <i>75.01 tot 100</i>	5.—	5.—	10
4	100.01 à 125 <i>100.01 tot 125</i>	6.50	6.50	13
5	125.01 à 150 <i>125.01 tot 150</i>	8.—	8.—	16
6	150.01 à 175 <i>150.01 tot 175</i>	9.50	9.50	19
7	175.01 à 200 <i>175.01 tot 200</i>	11.—	11.—	22
8	plus de 200 <i>meer dan 200</i>	12.50	12.50	25

Amendementen van de Commissie.

Amendements de la Commission.

Huidige wet.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

Le Gouvernement est autorisé à établir des barèmes spéciaux lorsqu'il s'agit de salariés à qui, vu les modalités spéciales adoptées, pour le paiement des salaires, les sommes ci-dessus ne peuvent être appliquées. Ces barèmes seront établis sur la base de 1.33 p. c. du salaire payé avec un maximum annuel approximatif de 150 francs, respectivement pour le versement personnel et pour la cotisation patronale. (*Am. Gouv.*; doc. n° 215.)

ART. 4.

Le montant du versement est fixé, pour ce qui concerne les travailleurs indépendants, au minimum à 1,50 p.c. du revenu professionnel de l'assuré, jusqu'à concurrence d'un revenu annuel de 12,000 francs.

ART. 5.

Le versement personnel des salariés et travailleurs indépendants est dû, jusqu'au moment où l'assuré atteint l'âge de 65 ans, s'il est du sexe masculin et de 60 ans, s'il est du sexe féminin.

La cotisation patronale est due pour tout salarié occupé au service de l'employeur. Toutefois, si l'assuré a dépassé l'âge de 65 ans, s'il est du sexe masculin et, de 60 ans, s'il est du sexe féminin, cette cotisation est versée au Fonds des veuves et des orphelins.

ART. 5bis.

En cas de cessation temporaire du travail, survenu en suite d'un accident du travail et jusqu'au moment où l'assuré a repris du service chez un employeur, le montant du versement personnel est perçu sur l'indemnité payée à l'assuré en vertu des lois sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

La cotisation personnelle est due, pendant cette période, par le patron à qui incombe la réparation de l'accident.

De regeering is er toe gemachtigd bijzondere baremas vast te stellen, wanneer het gesalarieerden betreft op dewelke, gezien de bijzondere modaliteiten aangenomen voor de uitbetaling der salarissen, bovenstaande sommen niet kunnen toegepast worden. Die baremas zullen vastgesteld worden op den grondslag van 1.33 t. h. van het uitbetaald salaris, met een benadrend jaarlijksch maximum van 150 frank, respectievelijk voor de persoonlijke storting en voor de werkgeversbijdrage. (*Wijzig. Regeering; stuk n° 215.*)

ART. 4.

Het bedrag van de storting, wat de buiten dienstverband staande handarbeiders betreft, wordt minstens op 1.50 t. h. van het bedrijfsinkomen van de(n) verzekerde vastgesteld, tot beloop van een jaarlijksch inkomen van 12,000 frank.

ART. 5.

De persoonlijke storting van de in dienst en buiten dienstverband staande handarbeiders is verschuldigd tot op het oogenblik dat de verzekerde den leeftijd van 65 jaar bereikt, wat een mannelijke verzekerde betreft en, van 60 jaar, wat een vrouwelijke verzekerde aangaat.

De werkgeversbijdrage is verschuldigd voor iedere(n) handarbeid(st)er, in den dienst van den werkgever werkzaam. Nochtans, als de verzekerde den leeftijd van 65 jaar heeft overschreden, wat een mannelijke verzekerde betreft en, van 60 jaar, wat een vrouwelijke verzekerde betreft, dan wordt bedoelde bijdrage in het Fonds van weduwen en wezen gestort.

ART. 5bis.

In geval van tijdelijke onderbreking van den arbeid, als gevolg van een arbeidsongeval, en tot het oogenblik waarop de verzekeringsplichtige opnieuw dienst heeft genomen bij een werkgever, wordt het bedrag aan den verzekeringsplichtige uitgekeerd krachtens de wetten op de schadeloosstelling wegens arbeidsongevallen.

Gedurende dit tijperk, is de werkgeversbijdrage verschuldigd door den werkgever te wiens laste de vergoeding voor het ongeval komt.

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie

Huidige wet.

ART. 4.

Compléter l'article comme suit :

... d'un revenu annuel de 12,000 francs sans pouvoir être inférieur à 60 francs par an pour les assurés du sexe féminin et à 120 francs pour les assurés du sexe masculin.

ART. 5, alinéa 1e.

Supprimer les mots :

« s'il est du sexe masculin et de 60 ans s'il est du sexe féminin ».

Au deuxième alinéa, supprimer les mots :

« s'il est du sexe masculin et de 60 ans s'il est du sexe féminin ».

ART. 4.

Aanvullen als volgt :

... van een jaarlijksch inkomen van 12,000 frank, zonder lager te kunnen gaan dan 60 frank per jaar voor de vrouwelijke verzekерden en 120 frank voor de manlijke verzekерden

ART. 5, alinea 1.

Weglaten de woorden :

« wat een manlijken verzekerde betreft en, van 60 jaar, wat een vrouwelijke verzekerde aangaat ».

In de tweede alinea, weglaten de woorden :

« wat een manlijken verzekerde betreft en, van 60 jaar, wat een vrouwelijke verzekerde betreft ».

ART. 6. — De bij de artikelen 4 en 5 voorziene minimum-stortingen worden gedaan tot op het oogenblik dat de verzekeringsplichtige ten volle vijf en zestig jaar bereikt.

Zij worden gedaan met afstand van kapitaal.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

Si le patron a contracté, pour le paiement des dites indemnités avec un établissement d'assurance agréé, cet établissement est tenu d'effectuer les retenues du versement personnel sur l'indemnité payée et d'en faire parvenir mensuellement le montant à l'employeur. (Amendement du Gouvernement; Doc. n° 215.)

SECTION II. — *De la perception des versements.*

ART. 6.

Le versement personnel du salarié est prélevé sur son salaire par l'employeur.

L'employeur doit sa cotisation pour tout salarié occupé à son service aux époques qui seront fixées pour la perception du versement personnel.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour la perception du versement personnel et de la remise de celui-ci ainsi que de la cotisation patronale à l'organisme d'assurance.

ART. 7. — Le versement de l'assujetti est prélevé sur son salaire par l'employeur.

Tout employeur est tenu d'inscrire dans le règlement d'atelier de son exploitation une stipulation additionnelle déterminant les conditions dans lesquelles ce prélèvement sera opéré en conformité des dispositions de la présente loi et des arrêtés d'exécution.

L'employeur doit sa cotisation pour tout salarié occupé à son service aux époques qui seront fixées pour la perception du versement de l'assujetti.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour la perception du versement de l'assujetti et la remise de celui-ci et de la cotisation patronale à la Caisse générale de Retraite. Cette remise s'effectuera soit directement par l'employeur, soit par l'entremise d'une société mutualiste reconnue.

[ART. 7bis. — En cas de cessation temporaire du travail, survenue en suite d'un accident du travail, et jusqu'au moment où l'assujetti a repris du service chez un employeur, le montant du versement personnel est perçu sur l'indemnité payée à l'assujetti en vertu de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

La cotisation patronale est due, pendant cette période, par le patron à qui incombe la réparation de l'accident.]

Heeft de werkgever voor de betaling van voornoemde vergoedingen eene overeenkomst gesloten met eene toegelezen verzekeringsinstelling, dan is deze laatste verplicht de afhoudingen van de persoonlijke storting te doen op de betaalde vergoeding, en daarvan maandelijks het bedrag te doen toekomen bij den werkgever. (Wijziging van de Regeering; stuk n° 215.)

AFDEELING II. — *Inning der stortingen.*

ART. 6.

Het bedrag der persoonlijke storting van den in dienstverband staanden handarbeider wordt door den werkgever van zijn loon afgehouden.

De werkgever is, voor iederen handarbeider in zijn dienst werkzaam, zijn bijdrage verschuldigd op de tijdstippen, die voor het innen der persoonlijke storting zullen worden vastgesteld.

Een Koninklijk besluit zal de regelen bepalen voor het invorderen van de persoonlijke storting en voor het overmaken derzelve alsmede van de werkgeversbijdrage aan de verzekeringsinrichting.

ART. 7.

Tout employeur est tenu d'inscrire dans le règlement d'atelier de son exploitation, une stipulation additionnelle, déterminant les conditions dans lesquelles est opéré le prélèvement du versement personnel. Cette stipulation devra être conforme avec les dispositions de la présente loi et des arrêtés d'exécution.

ART. 7.

Ieder werkgever is er toe gehouden, in het werkplaatsreglement van zijn onderneming, een aanvullingsbepaling in te lassen tot vaststelling der voorwaarden, waaronder de afhouding van de persoonlijke storting dient gedaan. Deze bepaling dient met de voor-schriften derzer wet en met de uitvoeringsbesluiten overeen te stemmen.

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
<p>ART. 6.</p> <p>Ajouter après le troisième alinéa :</p> <p>« Cette remise s'effectuera soit directement par l'employeur, soit par l'entremise d'une société mutualiste reconnue. »</p>	<p>ART. 6.</p> <p>Na de derde alinea, toevoegen :</p> <p>«Deze overmaking wordt rechtstreeks gedaan door den werkgever, ofwel door de bemiddeling van een erkende mutualiteitsvereeniging. »</p>	<p>ART. 7. — De door den verzekeringsplichtige te storten som wordt van zijn salaris door den werkgever afgehouden.</p> <p>Elke werkgever is er toe gehouden, in het werkplaatsreglement van zijn onderneming, een aanvullingsbepaling in te lasschen tot vaststelling der voorwaarden, waaronder bedoelde afhouding overeenkomstig de bepalingen dezer wet en de uitvoeringsbesluiten dient gedaan.</p> <p>De werkgever is, voor elken arbeider in zijn dienst werkzaam, zijn bijdrage verschuldigd op de tijdstippen die voor het innen der storting van den verzekeringsplichtige zullen worden vastgesteld.</p> <p>Een Koninklijk besluit regelt het innen der storting van den verzekeringsplichtige en het overmaken daarvan, alsmede van de werkgeversbijdrage, aan de Algemeene Lijfsrentekas. Die overmaking zal worden gedaan 't zij rechtstreeks door den werkgever, 't zij door toedoen van een erkende mutualiteitsvereeniging.</p> <p>[ART. 7bis. — In geval van tijdelijke onderbreking van den arbeid, als gevolg van een arbeidsongeval, en tot het ogenblik waarop de pensioengerechtigde opnieuw dienst heeft genomen bij een werkgever, wordt het bedrag van de persoonlijke storting geheven van de vergoeding aan den pensioengerechtigde uitgekeerd krachtens de wet van 24 December 1903 op de schadeloosstelling wegens arbeidsongevallen.</p> <p>Gedurende dit tijdperk is de werkgeversbijdrage verschuldigd door den werkgever te wiens laste de vergoeding voor het ongeval komt.]</p>

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

ART. 8.

Le paiement de la cotisation personnelle et patronale est garanti par un privilège qui prend rang immédiatement après le n° 4bis et sous le n° 4ter, de l'article 19 de la loi du 16 décembre 1851 sur les priviléges et hypothèques.

Ce privilège s'étend au montant des cotisations personnelles au cas où l'employeur, ayant omis d'en effectuer le prélèvement, dans les délais légaux, a été, par application de l'article 62 de la loi, condamné à en opérer le paiement de ses propres deniers.

(Voir article 9 de la loi.)

ART. 9.

Le versement du travailleur indépendant, est effectué et transmis à l'organisme d'assurance dans les conditions et aux époques qui seront fixées par arrêté royal.

ART. 10.

Un arrêté royal déterminera les règles à suivre pour l'évaluation du salaire, la perception du versement personnel et le transfert de celui-ci ainsi que de la cotisation patronale à l'organisme d'assurance, en ce qui concerne :

1° Les travailleurs dont la rémunération est payée, en tout ou en partie, en nature, ou dont la rémunération est constituée, en tout ou en partie, en pourboires, soit que ceux-ci soient versés directement à l'assuré ou par l'entremise de l'employeur;

2° Les travailleurs à façon, aux pièces ou à la tâche, lorsqu'ils sont occupés simultanément, soit à l'atelier, soit à domicile, au service de plusieurs employeurs;

3° Les travailleurs dont la rémunération n'est pas payée périodiquement;

4° Les travailleurs occupés d'une façon intermittente pour le compte d'un ou de plusieurs employeurs.

ART. 8.

Het betalen der persoonlijke storting en werkgeversbijdrage wordt gewaarborgd door een voorrecht, dat onmiddellijk rang neemt na n° 4bis en onder 4ter van artikel 19 van de wet van 16 December 1851 op de voorrechten en hypotheken.

Dit voorrecht geldt eveneens wat het bedrag der persoonlijke stortingen betreft, in het geval waarin de werkgever, wegens verzuimde inhouding er van op de wettelijke tijdstippen, bij toepassing van artikel 62 der wet, er toe veroordeeld werd ze met zijn eigen geldmiddelen te betalen.

ART. 9.

De storting van den buiten dienstverband staanden handarbeider wordt gedaan en aan de verzekeringinstelling overgemaakt onder de voorwaarden en op de tijdstippen die bij een Koninklijk besluit zullen worden bepaald.

ART. 10.

Bij een Koninklijk besluit zullen de voorwaarden worden vastgesteld waaronder het loon dient geraamd, de persoonlijke storting geïnd en met de werkgeversbijdrage aan de verzekeringinstelling overgemaakt, wat betreft :

1° De handarbeiders wier bezoldiging geheel of gedeeltelijk in natura wordt uitgekeerd, of wier bezoldiging geheel of gedeeltelijk in drinkgeld bestaat, dat 't zij rechtstreeks, 't zij door het toedoen van den werkgever aan den verekerde wordt uitbetaald ;

2° De handarbeiders, betaald tegen maakloon, per stuk of per taak, wanneer zij terzelfder tijd, 't zij in de plaats, 't zij thuis voor verscheidene werkgevers werkzaam zijn ;

3° De handarbeiders, die op geen geregelde tijdstippen worden bezoldigd ;

4° De handarbeiders, die nu en dan voor rekening van één of meer werkgevers werkzaam zijn.

Amendements de la Commission.

—
Amendementen van de Commissie.

—
Huidige wet.

(Zie artikel 9 van de wet.)

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
	CHAPITRE III. DE LA CONTRIBUTION DE L'ÉTAT.	HOOFDSTUK III. RIJKSBIJDRAGE.
	ART. 11.	ART. 11.
<p>ART. 8. — La contribution annuelle de l'Etat est fixée, par franc versé à capital abandonné au compte de l'intéressé, à : 1 franc pour les assujettis nés de 1862 à 1869 ;</p> <p>75 centimes pour les assujettis nés de 1870 à 1875 ;</p> <p>60 centimes pour les assujettis nés de 1876 à 1881 ;</p> <p>50 centimes pour les assujettis nés après 1881.</p> <p>Sauf l'exception prévue à l'article 13, cette contribution est définitivement acquise à son bénéficiaire; elle est payée sous forme de rente, à prendre cours aux époques fixées à l'article 10.</p> <p>Cette contribution est accordée jusqu'au moment où il aura été constitué, au moyen de celle-ci, une rente-vieillesse personnelle de 240 francs et une rente totale de 240 francs au profit de l'épouse de l'assujetti. Cette dernière rente est payée à concurrence d'un maximum de 120 francs si l'intéressée entre en jouissance de sa rente de survie avant d'avoir atteint l'âge de soixante-cinq ans. Dans ce cas, l'intervention maximum de l'Etat dans la constitution de la rente-vieillesse de celle-ci est limitée à la différence entre le montant de sa part contributive dans la rente de survie et la rente totale de 240 francs. Si l'intéressée entre en jouissance de sa rente-vieillesse avant d'avoir bénéficié de la rente de survie, la rente maximum de 240 francs constituée au moyen de la contribution de l'Etat lui est payée, mais l'intervention de l'Etat dans la constitution de la rente de survie est limitée à la différence entre la rente totale de 240 francs et la part contributive de l'Etat dans la constitution de la rente vieillesse.</p> <p>Toutefois, la contribution de l'Etat est limitée à un versement annuel total maximum de 288 francs inscrit au compte de l'assujetti.</p> <p>ART. 9. — Le mode de perception des versements personnels et des cotisations patronales des travailleurs à domicile et des travailleurs rémunérés à façon, aux pièces ou à la tâche, sera déterminé par arrêté royal.</p>	<p>L'Etat intervient dès le moment de la prise de cours de la rente viagère de vieillesse, par l'octroi d'une contribution annuelle égale à 50 p. c. du montant de cette rente.</p> <p>Cette contribution est fixée : 1° en ce qui concerne les assurés du sexe masculin, à 100 p. c. pour ceux nés de 1867 à 1874, à 75 p. c. pour ceux nés de 1875 à 1879 et à 60 p. c., pour ceux nés de 1880 à 1884; 2° en ce qui concerne les assurés du sexe féminin, à 100 p. c. pour ceux nés de 1872 à 1874, à 75 p. c. pour ceux nés de 1875 à 1879 et à 60 p. c. pour ceux nés de 1880 à 1884.</p> <p>Le montant maximum annuel de la contribution de l'Etat est fixé à 1,200 francs lorsque la rente de vieillesse prend cours à 65 ans. Si l'entrée en jouissance de cette rente est fixée à un âge antérieur, le montant de cette contribution est réduit conformément à un barème établi par arrêté royal.</p> <p>La contribution de l'Etat n'est pas accordée aux assurés de nationalité étrangère sauf si la législation de leur pays d'origine prévoit l'octroi aux Belges d'avantages équivalents.</p> <p>La contribution de l'Etat est réversible au profit de la veuve dans les proportions fixées à l'article 17, IIb, 1° et au profit des bénéficiaires de rente visés à l'article 17, IIIb, dans la proportion de 30 p. c.</p> <p>(Voir article 10 du projet).</p>	<p>Van het oogenblik af dat de oudersomslifrente ingaat, komt het Rijk tegemoet door het verleenen van een jaarlijksche bijdrage gelijk aan 50 t.h. van het bedrag dier rente.</p> <p>Vermelde bijdrage wordt bepaald : 1° wat de manlijke verzekerden betreft, op 100 t. h. voor deze geboren binnen 1867 en 1874; op 75 t. h. voor deze geboren binnen 1875 en 1879; op 60 t. h. voor deze geboren binnen 1880 en 1884; 2° wat de vrouwelijke verzekerden betreft, op 100 t. h. voor deze geboren binnen 1872 en 1874; op 75 t. h. voor deze geboren binnen 1875 en 1879, en op 60 t. h. voor deze geboren binnen 1880 en 1884.</p> <p>Het jaarlijksch maximum-bedrag van de Rijksbijdrage wordt op 1,200 frank vastgesteld, wanneer de oudersomslrente op 65 jaar ingaat. Indien het ingaan der rente op een vroegeren leeftijd is bepaald, dan wordt het bedrag dier bijdrage verminderd overeenkomstig een bij Koninklijk besluit vastgestelde berekeningstabell.</p> <p>De Rijksbijdrage wordt niet verleend aan verzekerden van vreemde nationaliteit, behoudens indien bij de wetgeving van het land, waaruit ze herkomstig zijn, het verleenen van gelijkwaardige voordeelen aan de Belgen wordt voorzien.</p> <p>De Rijksbijdrage kan overgaan op de weduwe binnen de bij artikel 17, IIb, 1° bepaalde verhoudingen en op de bij artikel 17, IIIb, bedoelde rentegerechtigden, in verhouding van 30 t. h.</p> <p>(Zie artikel 10 van het ontwerp.)</p>

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 8. — De jaarlijksche Rijksbijdrage wordt vastgesteld per frank, op de rekening van den belanghebbende gestort met afstand van kapitaal : op 1 frank voor de verzekeringsplichtigen geboren binnen de jaren 1862-1869 ;

75 centimes voor de verzekeringsplichtigen geboren binnen de jaren 1870-1875 ;

60 centimes voor de verzekeringsplichtigen geboren binnen de jaren 1876-1881 ;

50 centimes voor de verzekeringsplichtigen geboren na 1881.

Behoudens de bij artikel 13 voorziene uitzondering wordt die bijdrage onherroepelijk aan den gerechtigde verleend ; zij wordt onder den vorm van rente, ingaande op de bij artikel 10 vastgestelde tijdstippen, bepaald.

Die bijdrage wordt verleend totdat daardoor zijn gevestigd eene persoonlijke ouderdomsrente van 240 frank en een totale rente van 240 frank ten behoeve van de vrouw van den verzekeringsplichtige. Deze laatste rente wordt ten bedrage van ten hoogste 120 frank betaald, indien de betrokken in het genot harer overlevingsrente treedt alvorens den leeftijd van vijf en zestig jaar te hebben bereikt. In dit geval wordt 's Rijks maximumbijdrage in het vestigen van haar ouderdomsrente beperkt tot het verschil tusschen het bedrag van zijn aandeel in de overlevingsrente en de totale rente van 240 frank. Indien de betrokken in het genot van haar ouderdomsrente treedt alvorens de overlevingsrente te hebben opgetrokken, wordt de maximumrente van 240 frank, gevestigd door 's Rijks bijdrage, haar betaald, doch 's Rijks bijdrage in het vestigen van de overlevingsrente wordt besperkt tot het verschil tusschen de totale rente van 240 frank en 's Rijks aandeel in het vestigen van de ouderdomsrente.

Evenwel wordt 's Rijks bijdrage beperkt tot een jaarlijksche totale storting van ten hoogste 288 frank, op de rekening van den verzekeringsplichtige ingeschreven.

ART. 9. — De wijze van inniging der persoonlijke stortingen en der werkgeversbijdragen voor de huisarbeiders en voor de arbeiders betaald tegen maakloon, per stuk of per taak, wordt geregeld bij Koninklijk besluit.

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
	CHAPITRE IV. DES VERSEMENTS COMPLÉMENTAIRES. ART. 15.	HOOFDSTUK IV AANVULLENDE STORTINGEN. ART. 15.
	<p>Les assujettis sont autorisés à effectuer des versements complémentaires pour les destinations prévues au chapitre V.</p> <p>Toutefois, les assurances prévues à l'article 17, IIb, et IIIb, ne prennent cours que deux années après le premier de ces versements.</p> <p>S'il y a interruption de plus d'un an dans les versements complémentaires, un nouveau délai de deux ans est applicable aux versements ultérieurs.</p> <p>En cas de décès de l'assuré avant la fin de la période de deux ans, la quantité des sommes versées pour l'assuré, affectée aux assurances visées ci-dessus, est remise, sans intérêts, à la veuve, si l'assuré était marié, ou aux ayants droit de l'assuré si celui-ci était célibataire, veuf ou divorcé.</p>	<p>De verzekeringsplichtigen zijn er toe gemachtigd aanvullende stortingen te doen om daaraan de bij hoofdstuk V voorziene bestemming te geven. De bij artikel 17, IIb, en IIIb, voorziene verzekeringen gaan slechts in, twee jaar na de eerste dier storting. Indien de aanvullende stortingen gedurende meer dan één jaar worden onderbroken, dan gaan bedoelde verzekeringen eveneens opnieuw in, na een tijdsverloop van twee jaar, wat de latere stortingen betreft.</p> <p>Ingeval de verzekerde sterft vóór dat de termijn van twee jaar is verlopen, dan wordt het bedrag van de voor den verzekerde gestorte sommen, voor bovenbedoelde verzekeringen bestemd, zonder interest, aan de weduwe overgemaakt, indien de verzekerde getrouw was, of aan de rechtverkrijgenden van den verzekerde, zoo laatstgenoemde echtelooos, weduwnaar of gedivorceerd was.</p>
SECTION II.	ART. 16. CHAPITRE V. DE LA DESTINATION DES VERSEMENTS. ART. 17.	ART. 16. HOOFDSTUK V BESTEMMING DER STORTINGEN. ART. 17.
<i>Destination des versements obligatoires.</i>	<p>I. Les versements effectués au compte d'un assujetti du sexe masculin, âgé de moins de 18 ans, sont affectés à l'assurance d'une rente viagère de vieillesse à prendre cours à la même époque et dans les mêmes conditions que la rente dont il est question au IIa, ci-après.</p> <p>II. Les versements effectués au compte d'un assujetti du sexe masculin âgé de 18 ans et plus sont affectés :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) A l'assurance d'une rente viagère de vieillesse à son profit et prenant cours, au choix de l'assuré, à son anniversaire entre 60 et 65 ans. <p>Pour obtenir la liquidation de sa</p>	<p>I. De stortingen op rekening van een manlijken verzekeringsplichtige van minder dan 18 jaar, worden bestemd tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente, in te gaan op hetzelfde tijdstip en onder dezelfde voorwaarden als de rente, waarvan in benedenstaande IIa sprake.</p> <p>II. De stortingen, gedaan op rekening van een manlijken verzekeringsplichtige van méér dan 18 jaar worden bestemd :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente te zijnen voordeele, die, naar de keuze van den verzekerde, ingaat op zijn verjaardag binnen zijn 60- en 65-jarigen leeftijd. <p>Om vóór den leeftijd van 65 jaar</p>

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
<p>ART. 15.</p> <p>1. Au premier alinéa, ajouter : Les assujettis <i>ainsi que les employeurs</i>, sont autorisés...</p> <p>2. Au deuxième alinéa, supprimer les mots : « et III b ».</p> <p>3. A l'alinéa 4, rédiger comme suit : En cas de décès de l'assuré avant la fin de la période de deux ans <i>la quotité des versements complémentaires</i> affectées aux assurances visées ci-dessus, est remise, pour ce qui concerne <i>les versements opérés par l'assujetti</i>, sans intérêts, à la veuve, si l'assuré était marié, ou aux ayants droit de l'assuré, si celui-ci était célibataire, veuf ou divorcé, et à l'employeur pour ce qui concerne <i>les versements effectués par ce dernier</i>.</p>	<p>ART. 15.</p> <p>1. Aan de eerste alinea toevoegen : De verzekerplichtigen <i>alsmede de werkgevers</i> zijn er toe gemachtigd.</p> <p>2. In de tweede alinea, weglaten de woorden : « en III b ».</p> <p>3. De vierde alinea doen luiden als volgt : Ingeval de verzekerde sterft vóór dat de termijn van twee jaar is verlopen, dan wordt het bedrag <i>van de aanvullende stortingen</i> door bovenbedoelde verzekeringen <i>gedaan</i>, voor wat de voor elken verzekerplichtige gedane stortingen betreft, zonder interest, aan de weduwe overgemaakt, indien de verzekerde gehuwd was, of aan de rechtverkrijgenden van den verzekerde, zoo laatstgenoemde ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerd was, en aan den werkgever voor wat de door dezen gedane stortingen betreft.</p>	<p>AFDEELING II.</p> <p><i>Bestemming der verplichte stortingen.</i></p> <p>Art. 10. — Het bedrag van de persoonlijke storting en van de werkgeversbijdrage is bestemd om de volgende minimum-renten te vestigen :</p> <p>1º Een ouderdomsrente van 480 frank ten behoeve van den verzekerplichtige. Deze rente, alsmede die, gevestigd door middel van 's Rijks bijdrage, gaan in met de maand volgende op die, in den loop waarvan de verzekerplichtige zijn vijf en zestigste jaar heeft bereikt;</p> <p>2º Een overlevingsrente van 240 frank ten behoeve van de echtgenoot van den verzekerplichtige, alsmede van zijn wettige kinderen of van die, waarvan hij den last op zich genomen heeft.</p> <p>Die rente en, bij voorkomend geval, de rente gevestigd door middel van 's Rijks bijdrage zijn, na het overlijden van den</p>

Législation actuelle.

mari à sa veuve; elle prend cours à partir du mois suivant celui du décès de l'assujetti.

Elle est payable après le décès des deux époux et, en cas d'existence d'enfants légitimes ou d'enfants dont ils avaient assumé la charge, et âgés de moins de 16 ans, au Fonds spécial prévu à l'article 20 à charge pour cet organisme de payer, concurremment avec la majoration dont il est question à l'article 18, à la personne ou à l'organisme qui, en fait, a la charge des enfants et jusqu'au moment où ceux-ci auront atteint l'âge de seize ans, une allocation annuelle de [180 francs];

3e Une rente-vieillesse de 450 francs au profit de l'épouse de l'assujetti.

Cette rente, et éventuellement celle constituée au moyen de la contribution de l'Etat, prend cours à partir du mois suivant celui pendant lequel l'intéressé a accompli sa soixante-cinquième année.

L'assujetti est dispensé de constituer cette rente lorsque son épouse est titulaire d'une rente personnelle de vieillesse de 270 francs.

SECTION III.

Répartition des versements obligatoires.

ART. 11. — Les versements effectués par les assujettis célibataires du sexe masculin âgés de moins de dix-huit ans et les assujettis du sexe féminin, la cotisation patronale et la contribution de l'Etat y afférentes sont affectés à la constitution de la rente-vieillesse.

ART. 12. — Les versements effectués par les assujettis célibataires du sexe masculin âgés de dix-huit ans et plus et les assujettis veufs ou divorcés, la cotisation patronale et la contribution de l'Etat y afférente, sont affectés à concurrence de 50 p. c. à la constitution de la rente-vieillesse et de 50 p. c. à la constitution d'un capital destiné à être converti en rentes de survie au moment du mariage de l'intéressé.

Dès qu'un capital de 1,800 francs a été constitué, l'entièreté du versement personnel, de la cotisation patronale et de la contribution de l'Etat, est affectée à la constitution de la rente-vieillesse de l'assujetti.

ART. 13. — Si l'assujetti célibataire vient à décéder avant d'avoir contracté mariage, ou si l'assujetti veuf ou divorcé décède avant d'avoir contracté un nouveau mariage, le capital constitué au moyen des versements personnels et des cotisations patronales pour la création de la rente-survie est versé au Fonds spécial, dont il est question à l'article 20.

Art. 14. — Les versements effectués par les assujettis mariés, la cotisation patronale et la contribution de l'Etat y

Projet de loi.

rente avant l'âge de 65 ans, l'assuré doit en faire la demande à l'organisme assureur, douze mois avant l'âge croisi pour l'entrée en jouissance. Dans ce cas, la rente qu'il eût acquise à 65 ans, est réduite conformément à un barème approuvé par arrêté royal.

L'assuré peut obtenir, au moment de l'ouverture de ses droits, le paiement en espèces, d'un quart, au plus, de la valeur capitalisée de sa rente; (*Amendé par le Gouvernement; doc. n° 215.*)

b) En outre, 1° lorsque l'assujetti est marié, à l'assurance d'une rente viagère de veuve au profit de son épouse, pourvu que le mariage ait été contracté avant l'entrée en jouissance de la rente prévue au a) ci-dessus.

Si l'épouse a le même âge que l'assujetti, le montant de sa rente est fixé aux quotités ci-après, de la rente viagère de ce dernier :

En cas de décès de l'assujetti.	Quotité.
Avant 41 ans	35 p. c.
A 41 "	36 —
A 42 "	37 —
A 43 "	38 —
A 44 "	39 —
A 45 "	40 —
A 46 "	41 —
A 47 "	42 —
A 48 "	43 —
A 49 "	44 —
A 50 "	45 —
A 51 "	46 —
A 52 "	47 —
A 53 "	48 —
A 54 "	49 —
A 55 ans et plus.	50 —

Lorsqu'il il y a différence d'âge entre l'assujetti et son épouse, le taux de la rente est modifié conformément à un barème approuvé par le Gouvernement.

La veuve peut obtenir, avec l'autorisation de la Commission supérieure des pensions de vieillesse, et seulement dans le cas où l'époux est décédé avant l'entrée en jouissance de sa rente, le paiement en espèces, de la moitié, au plus, de la valeur capitalisée de la rente dont elle est bénéficiaire;

Wetsontwerp.

de uitkeering zijner rente te bekomen, moet de verzekerde daar toe binnen een termijn van minstens twaalf maanden vóór den leeftijd, gekozen om de rente te genieten, bij het verzekeringsorgani-nism een aanvraag indienen.

In dit geval wordt de rente die hij op 65-jarigen leeftijd zou hebben verkregen, overeenkomstig een bij Koninklijk besluit goed te keuren maatstaf verminderd.

De verzekerde kan, op het ogenblik dat zijn rechten op bovenbedoelde rente ingaan, de uitkeering verkrijgen, inbaar geld, van hoogstens een vierde van de in-kapitaal-gevormde waarde zijner rente. (*Gewijz. door de Regeering; stuk n° 215.*)

b) Bovendien, 1° wanneer de verzekeringsplichtige is gehuwd: tot het verzekeren van een weduwelijfrente ten voordele van zijn echtgenoot, mits hij in 't huwelijk is getreden vóór het ingaan van de in bovenstaande a) voorziene rente.

Indien de echtgenote even oud is als de verzekeringsplichtige, wordt het bedrag harer rente bepaald naar onderstaande bedragen der lijfrente van den laatstgenoemde :

Ingeval de verzekerings-plichtige sterft.	Bedrag.
Vóór 41 jaar	35 t. h.
Op 41 "	36 —
Op 42 "	37 —
Op 43 "	38 —
Op 44 "	39 —
Op 45 "	40 —
Op 46 "	41 —
Op 47 "	42 —
Op 48 "	43 —
Op 49 "	44 —
Op 50 "	45 —
Op 51 "	46 —
Op 52 "	47 —
Op 53 "	48 —
Op 54 "	49 —
Op 55 " jaar en meer.	50 —

Wanneer de verzekeringsplichtige en zijn echtgenote in leeftijd verschillen, wordt bedoeld rentebedrag, overeenkomstig een door de Regeering goedgekeurden maatstaf gewijzigd.

Mits daartoe door de Hoogere Commissie voor ouderdomspensioenen gemachtigd, en, enkel in het geval dat de echtgenoot vóór het ingaan zijner rente overleden is, kan de weduwe de betaling inbaar geld verkrijgen van hoogstens de helft van de in-kapitaal-gevormde waarde der rente, waarop zij recht heeft.

Amendements de la Commission.

ART. 17.

II, a) Supprimer l'alinéa 3.

II, b) Rédiger le début du premier alinéa comme suit :

« b) A l'assurance d'une rente viagère de veuve au profit de l'épouse, pourvu que... » etc.

II, b) Supprimer : 2e et 1e.

Amendementen van de Commissie.

ART. 17.

II, a) Alinea 3 weglaten.

II, b) Den aanvang van de eerste alinea doen luiden als volgt :

“ b) tot het verzoeken van een weduwenlijfrente ten bate van de echtgenoot, mits... » enz.

II, b) Weglaten : 2^e en 1^e.

Huidige wet.

man, betaalbaar aan zijne weduwe ; zij gaat in met de maand volgende op die, in den loop waarvan de verzekersplichtige is overleden.

Na het overlijden van beide echtgenoten en zoo er wettige kinderen zijn of kinderen, waarvan zij den last op zich genomen hebben, van minder dan zestien jaar oud, is zij betaalbaar aan het bijzonder fonds, voorzien bij artikel 20, met verplichting voor dit fonds eene jaarlijksche tegemoetkoming van [180 frank] te betalen, te gelijk met den bij artikel 18 bedoelten toeslag, aan den persoon of aan de instelling die werkelijk voor de kinderen moet zorgen en totdat deze den leeftijd van zestien jaar bereiken ;

3^e Een ouderdomsrente van 480 frank ten behoeve van de echtgenoot van den verzekersplichtige.

Bedeelde rente en, bij voorkomend geval, die gevestigd door middel van 's Rijks bijdrage, gaat in met de maand volgende op die, in den loop waarvan de belanghebbende haar vijf en zestigste jaar heeft bereikt.

De verzekersplichtige wordt er van vrijgesteld bedoelde rente te vestigen, als zijn echtgenoot op een persoonlijke ouderdomsrente van 720 frank recht heeft.

AFDEELING III.

Omslag der verplichte stortingen.

ART. 11. — De door de verzekersplichtige jonkmans van minder dan achttien jaar en door de vrouwelijke verzekersplichtigen gedane stortingen, alsmede de daarmee in verband staande werkgevers- en Rijksbijdragen, worden bestemd tot het vestigen van de ouderdomsrente.

ART. 12. — De door de verzekersplichtige jonkmans van achttien jaar en meer, alsmede door de verzekersplichtigen, weduwnaars of uit den echt gescheiden, gedane stortingen, en de daarmee in verband staande werkgevers- en Rijksbijdrage, worden bestemd, ten bedrage van 50 t. h., tot het vestigen van de ouderdomsrente en ten bedrage van 50 t. h. tot het vormen van een kapitaal, bestemd om in overlevingsrenten te worden omgezet bij het in het huwelijk treden van den belanghebbende.

Zoodra er een kapitaal van 1,800 frank is gevormd, wordt het totaal van de persoonlijke storting, van de werkgevers- en de Rijksbijdrage, bestemd tot het vestigen van de ouderdomsrente van den verzekersplichtige.

ART. 13. — Indien de verzekersplichtige jonkmaat komt te sterven, alvorens een huwelijk te hebben aangegaan, of indien de verzekersplichtige, weduwnaar of uit den echt gescheiden, sterft alvorens opnieuw in het huwelijk te zijn getreden, dan wordt het kapitaal, door middel van de persoonlijke stortingen en van de werkgeversbijdrage gevormd om de overlevingsrente te vestigen, in het bij artikel 20 bedoeld bijzonder fonds gestort.

ART. 14. — De door de gehuwde verze-

Législation actuelle.

afférentes, sont affectés à concurrence de 50 p. c. à la constitution de la rente-vieillesse de l'assujetti et de 50 p. c. à la constitution de la rente de survie, et, dès que celle-ci est parfaite, à la constitution de la rente-vieillesse de l'épouse.

Lorsque la rente-vieillesse de l'épouse est constituée ou lorsque l'épouse est titulaire d'une rente de vieillesse de 720 francs, y compris la rente formée au moyen de la contribution ou des primes de l'Etat, l'ensemble des versements, la cotisation patronale et la contribution de l'Etat y comprises, est affecté à la constitution de la rente-vieillesse de l'assujetti.

Projet de loi.

2e Lorsque l'assujetti est célibataire, veuf ou divorcé, le capital assuré en vue de la constitution de la rente prévue au b) 1e, ci-dessus, reçoit les destinations suivantes :

a) Si l'assujetti décède avant d'être entré en jouissance de sa rente de vieillesse, la moitié de ce capital est attribuée à ses descendants ou, à leur défaut, à ses ascendans, et, à défaut d'ayants-droit compris dans ces deux catégories, à la personne ou aux personnes désignées par l'assujetti. Le reliquat est remis au Fonds des veuves et des orphelins.

b) Si l'assujetti entre en jouissance de sa rente de vieillesse, ce capital est versé au Fonds des veuves et des orphelins; toutefois il peut demander que la moitié de ce capital soit converti en rente viagère à son profit : le reliquat est seul versé au Fonds des veuves et des orphelins.

Dans le cas d'un mariage ultérieur du pensionné, le Fonds assure une rente de veuve au profit de l'épouse. Si les conjoints sont du même âge, le montant de cette rente est égal à 50 p. c. de la rente de l'époux prévue au IIa, ou lorsque le pensionné a usé de la faculté prévue à l'alinea ci-dessus, à 50 p. c. de la moitié de cette dernière rente. Si les conjoints sont d'âge différents, le taux de la rente est modifié conformément à un barème fixé par arrêté royal.

Si le pensionné décède sans avoir contracté mariage, et s'il n'a pas usé de la faculté prévue au premier alinéa, *in fine*, le capital, remis au Fonds des veuves et des orphelins reçoit les destinations prévues au II, 2e, a, ci-dessus. Si le pensionné a fait usage de cette faculté, le capital remis au Fonds demeure acquis à celui-ci.

III. Les versements effectués au compte d'un assujetti du sexe féminin sont affectés :

Wetsontwerp.

2e Wanneer de verzekeringsplichtige echtelooos, weduwnaar of gediorceerd is, dan wordt het kapitaal, verzekerd met het oog op het vestigen van de bij bovenstaande b) 1e, voorziene rente, bestemd tot volgende doeleinden :

a) Indien de verzekeringsplichtige sterft vóór dat zijn ouderdomsrente is ingegaan, dan wordt de helft van dit kapitaal aan zijn afstammelingen of, bij dezer ontstentenis, aan zijn ascendenanten verleend en, bij ontstentenis van rechtverkrijganden in deze twee categoriën begrepen, aan den persoon of aan de personen door den verzekeringsplichtige aangeduid. Het overige wordt aan het Fonds voor weduwen en weezens overgemaakt ;

b) Indien de verzekeringsplichtige in 't genot treedt van zijn ouderdomsrente, dan wordt dit kapitaal in het Fonds voor weduwen en weezens gestort ; nochtans, mag hij vragen dat de helft van bedoeld kapitaal te zijnen voordele, in lijfrente worde omgezet. Het overige alleen, wordt in het Fonds voor weduwen en weezens gestort.

Ingeval de gepensionneerde naderhand een huwelijk aangaat, wordt bij dit Fonds een weduwerente ten voordele van de echtgenoot verzekerd. Indien de echtgenoot even oud zijn, dan is het bedrag van bedoelde rente gelijk aan 50 t. h. van de bij IIa, voorziene rente van den echtgenoot, of, gelijk aan 50 t. h. van de helft der laatstvermekte rente, wanneer de gepensionneerde van de inbovenstaande alinea voorzien recht heeft gebruik gemaakt. Indien de echtgenoot niet even oud zijn, dan wordt het rentebedrag overeenkomstig een bij Koninklijk besluit bepaalde herkeningstabel gewijzigd.

Komt de gepensionneerde te overlijden, zonder in het huwelijk te zijn getreden en, indien hij van het in de eerste alinea *in fine* voorzien recht geen gebruik heeft gemaakt, dan wordt aan het kapitaal, overgemaakt aan het Fonds voor weduwen en weezens, de bij bovenstaande II, 2^e, a, voorziene bestemming gegeven. Heeft de gepensionneerde van bedoeld recht gebruik gemaakt, dan blijft het aan het Fonds overgemaakt kapitaal daar-aan verworven.

III. De stortingen gedaan op rekening van een vrouwelijke verzekeringsplichtige worden bestemd :

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
II, b), 2 ^e a) Remplacer : a) par 1 ^e .	II, b), 2 ^e , a), a) vervangen door 1 ^e	keringsplichtigen gedane stortingen en daarmee in verband staande werkgevers- en Rijksbijdragen worden bestemd, ten bedrage van 50 t. h. om de ouderdomsrente van den verzekersplichtige en ten bedrage van 50 t. h. de overlevingsrente te vestigen en, zoodra deze haar volle bedrag heeft bereikt, om de ouderdomsrente van de echtgenoot te vestigen.
II, b), 2 ^e , a) Rédiger l'alinéa comme suit :	II,b), 2 ^e , a), De alinea donen luiden als volgt :	Wanneer de ouderdomsrente der echtgenoot is gevestigd of wanneer de echtgenoot titularis is van een ouderdomsrente van 720 frank, met inbegrip van de rente wegens 's Rijks bijdrage of premiën, wordt het totaal der stortingen, met inbegrip van de werkgeversbijdrage en de Rijksbijdrage, bestemd tot het vestigen van de ouderdomsrente van den verzekersplichtige.
« Si l'assujetti décède avant d'être entré en jouissance de sa rente de viellessé, la moitié de ce capital est attribuée à ses descendants de moins de 16 ans ou à leur défaut à ses ascendants. Le reliquat est remis au Fonds des Veuves et Orphelins. »	« Indien de verzekersplichtige sterft voor dat zijn ouderdomsrente is ingegaan, dan wordt de helft van dit kapitaal aan zijn afstammelingen van minder dan 16 jaar, of bij deser ontstentenis, aan zijn ascenden ten toegewezen. Het overblijvende wordt aan het Weduwen- en Weezenfonds overgemaakt. »	
II,b), 2 ^e , b) Remplacer b par 2 ^e .	II, b), b) door 2 ^e vervangen.	
II, b), 2 ^e , b) Supprimer la seconde partie de l'alinéa à partir des mots : « toutefois il peut demander... »	II, b), 2 ^e , b) weglaten het tweede gedeelte van de alinea van af de woorden : « nochtans, mag hij er om vragen... ».	
Id. alinea 3 : Rédiger comme suit :	Id. Alinea 3 te doen luiden als volgt:	
« Si le pensionné sans avoir contribué au Fonds des Veuves et Orphelins est marié, la moitié du capital tins est attribué sans intérêts à ses descendants âgés de moins de 16 ans ou à leur défaut à ses ascendants. »	« Komt de gepensioneerde te overlijden, zonder in het huwelijk te zijn getreden, dan wordt de helft van het van het Weduwen- en Weezenfonds overgemaakt kapitaal, zonder interest, toegewezen aan zijn afstammelingen van minder dan 16 jaar oud of, bij deser ontstentenis, aan zijn ascenden ten ».	

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

a) A l'assurance d'une rente viagère à son profit et prenant cours, au choix de l'assurée, à son anniversaire entre 55 et 60 ans.

L'intéressée qui désire obtenir la liquidation de cette rente, avant 60 ans, doit en faire la demande à l'organisme assureur dans un délai de 12 mois, au moins, avant l'âge choisi pour l'entrée en jouissance. Dans ce cas, la rente que l'intéressée eût acquise à 60 ans, est réduite conformément à un barème qui sera approuvé par arrêté royal.

L'assurée peut réclamer, au moment de l'ouverture de ses droits à la rente ci-dessus, le paiement en espèces d'un quart, au plus, de la valeur capitale bénéficiaire. (*Am. Gouvernement, document n° 245.*)

b) En outre, si l'intéressée est célibataire veuve ou divorcée, et à condition qu'elle soit âgée de 18 ans accomplis et en exprime la volonté : à l'assurance, en cas de décès de l'assurée, avant l'entrée en jouissance de sa rente de vieillesse, du capital constitutif, à l'âge où le décès survient, d'une rente viagère égale à 30 p. c. de la rente de vieillesse.

L'assurée âgée de moins de 21 ans, est réputée majeure pour l'accomplissement de cette opération.

Cette assurance ne peut être conclue qu'au bénéfice de personnes dont l'assurée est le soutien et qu'elle doit désigner.

Elle ne sort ses effets que deux ans après la déclaration faite par l'assurée.

Un arrêté royal pris après consultation de la Commission supérieure des pensions de vieillesse, règle les modalités de ces opérations et les conditions dans lesquelles les capitaux constitutifs de rentes sont convertis en rentes au profit des bénéficiaires; il détermine les catégories de personnes qui peuvent, dans tous les cas, être désignées pour bénéficier de l'assurance.

Lorsque la personne désignée par l'intéressée n'est pas comprise parmi celles déterminées par l'arrêté royal visé ci-dessus, le Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance

A) Tot het verzekeren van een te haren voordeele gevestigde ouderdomslijfrente, die, naar de keus van de verzekerde, ingaat op haar verjaardag binnen haar 55- en 60-jarigen leeftijd.

Om vóór den leeftijd van 60 jaar, de uitkeering dier rente te bekomen, moet de belanghebbende daartoe, binnen een termijn van minstens 12 maanden vóór den leeftijd, gekozen om de rente te genieten, bij het verzekeringsorganiسمe een aanvraag indienen. In dit geval wordt de rente, die zij op 60-jarigen leeftijd zou hebben verkregen, overeenkomstig een bij Koninklijk besluit goed te keuren berekenings-tabel verminderd.

De verzekerde kan, op het oogenblik dat zij op voornelde rente gerechtigd wordt, de uitkeering verkrijgen, in baar geld, van hoogstens een vierde der in-kapitaal-gevormde waarde der lijfrente, waarop zij is gerechtigd. (*Wijzig. van de Regeering; stuk n° 245.*)

B) Bovendien, wanneer de belanghebbende echtelos, weduwe of gedivorcieerd is, en op voorwaarde dat zij den leeftijd van 18 jaar vervult en daartoe het verlangen uitdrukt: ingeval de verzekerde sterft vóór het ingaan harer ouderdomsrente, tot het verzekeren van het vormingskapitaal, op het oogenblik van haar overlijden, eener lijfrente gelijk aan 30 t. h. der ouderdomsrente.

De verzekerde van minder dan 21 jaar gaat wat het vervullen dier verrichting betreft, voor meerderjarig door.

Deze verzekering mag slechts worden aangegaan ten voordeele van personen, wier steun zij is, en die zij dient aan te duiden.

Zij wordt slechts van kracht, twee jaar na de door de verzekerde gedane verklaring.

Bij een Koninklijk besluit, gegeven na raadpleging van de Hooge Commissie voor de ouderdomspensionen, worden de modaliteiten dier verrichtingen alsmede de voorwaarden geregeld, waaronder de vormingskapitalen van renten, in renten ten voordeele der gerechtigden worden omgezet, en, worden de categorieën van personen bepaald, die in elk geval mogen worden aangeduid om de verzekering te genieten.

Wanneer de door de belanghebbende aangeduide persoon niet is begrepen onder de bij bovenbedoeld Koninklijk besluit bepaalde personen, dan treft de Minister van Nijverheid,

Amendements de la Commission.

III. a) Aux alinéas 1 et 2, remplacer « 60 » par « 65 ».

Amendementen van de Commissie.

III. a) In de alinea's 1 en 2, « 60 » vervangen door « 65 ».

Huidige wet.

Supprimer l'alinéa 3.

Alinea 3 weglaten.

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
	sociale statue après consultation de la Commission supérieure des pensions de vieillesse.	Arbeid en Sociale Voorzorg een beslissing, na de Hooge Commissie voor de ouderdomspensioenen te hebben gevoordpleegd.
ART. 15. — Lorsqu'une rente de survie de 360 francs, y compris la rente formée au moyen de la contribution de l'Etat, n'aura pas été entièrement constituée, l'Etat accorde aux veuves des assujettis, gratuitement et sans condition, une majoration de 120 francs, sans que cependant le total de la majoration et de la rente de survie acquise puisse dépasser 360 francs.	Si l'assurée est mariée, cette assurance ne peut être conclue qu'au profit de son mari.	Indien de verzekerde gehuwd is, dan mag bedoelde verzekering slechts ten voordele van haar echtgenoot worden aangegaan.
ART. 16. — Cette majoration cesse d'être payée dans le cas où la bénéficiaire se remarie ou lorsqu'elle est admise au bénéfice soit de la majoration prévue aux articles 22 et 28, soit de l'allocation gratuite de vieillesse.	La désignation de la personne bénéficiaire d'assurance est révocable par l'assujettie.	De aanduiding van den persoon, gerechtigd op verzekering, mag door de verzekeringsplichtige worden ingetrokken.
(Voir article 45 du projet).	(Voir article 49 du projet).	(Zie artikel 45 van het ontwerp.)
ART. 17. — La majoration prévue à l'article 15 sera, de droit et sans condition, accordée, à titre d'allocation de veuvage, aux veuves des bénéficiaires de la pension de vieillesse prévu par la loi du 20 août 1920, jusqu'au moment où elles auront atteint l'âge de soixante-cinq ans accomplis.		(Zie artikel 49 van het ontwerp.)
Elles bénéficient en outre de la majoration prévue à l'article 18.		
Les orphelins de père et de mère reçoivent jusqu'à l'âge de seize ans cette dernière majoration; elle est payée à la personne ou à l'organisme qui, en fait, a la charge des enfants.		
ART. 18. — Il est accordé annuellement à la veuve une majoration de 180 francs par enfant, visé à l'article 10, 2 ^e , et âgé de moins de seize ans.	(Voir article 50 du projet).	(Zie artikel 50 van het ontwerp.)
ART. 19. — Les orphelins de père et de mère bénéficient jusqu'à l'âge de seize ans de cette majoration.	(Voir article 50 du projet).	(Zie artikel 50 van het ontwerp.)
Elle est payée concurremment avec l'allocation prévue à l'article 10, 2 ^e , à la personne ou à l'organisme qui, en fait, a la charge des enfants.		
ART. 20. — Les majorations prévues aux articles 15, 18 et 19 sont à charge d'un Fonds spécial dont l'organisation et le fonctionnement seront réglés par un arrêté royal.	(Voir article 51 du projet).	(Zie artikel 51 van het ontwerp.)
L'Etat met annuellement à la disposition de cet organisme les sommes nécessaires pour parfaire le déficit éventuel de ses ressources.		
ART. 21. — Le Fonds spécial jouit de la personification civile et peut recevoir des dons et des legs moyennant autorisation du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale.	(Voir article 52 du projet).	(Zie artikel 52 van het ontwerp.)

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART 15. — Werd een overlevingsrente van 360 frank, met inbegrip van de rente wegens 's Rijks bijdrage, niet ten volle gevestigd, dan verleent het Rijk aan de weduwen der verzekerplichtigen kosteloos en onvoorwaardelijk een toeslag van 120 frank, met dien verstande nochtans dat deze, gevoegd bij de verworven rente, 360 frank niet mag overschrijden.

ART. 16. — Bedoelde toeslag wordt niet meer verleend indien de toeslagenietende in het huwelijk treedt of wanneer zij met den bij de artikelen 22 en 28 voorzienen toeslag of met de om niet verleende ouderdomstoelage wordt begunstigd.

ART. 17. — De bij artikel 15 voorziene toeslag zal, van rechtswege en onvoorwaardelijk, als tegemoetkoming in den weduwestaat worden verleend aan de weduwen van de gerechtigden op het ouderdomspensioen, voorzien bij de wet van 20 Augustus 1920, tot op het ogenblik dat zij den ouderdom van volle vijf en zestig jaar hebben bereikt.

Zij genieten daarenboven den bij artikel 18 voorzienen toeslag.

De wezen, die beide ouers hebben verloren, ontvangen laatstvermelden toeslag tot op den leeftijd van zestien jaar; hij wordt uitgekeerd aan den persoon of de inrichting, die, feitelijk, de kinderen ten laste heeft.

ART. 18. — Er wordt jaarlijks aan de weduwe, voor elk kind, bedoeld bij artikel 10, 2^e, minder dan 16 jaar oud, een toeslag van 120 frank verleend.

ART. 19. — De weezen, die beide ouders hebben verloren, genieten bedoelde toeslag tot den leeftijd van zestien jaar.

Hij wordt, te gelijk met de tegemoetkoming voorzien bij artikel 10, 2^e, betaald aan den persoon of aan de instelling, die werkelijk voor de kinderen zorgt.

ART. 20. — De bij de artikelen 15, 18 en 19 voorziene toeslagen komen ten beware van een Bijzonder Fonds, waarvan de inrichting en de werking bij Koninklijk besluit worden geregeld.

De Staat stelt jaarlijks de sommen, noodig om het eventueel tekort van de geldmiddelen daarvan te dekken, ter beschikking van bedoeld organisme.

ART. 21. — Het Bijzonder Fonds geniet rechtspersoonlijkheid en mag, mits daartoe door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg te zijn gemachtigd, giften en legaten ontvangen.

Législation actuelle.

Projet de loi:

Wetsontwerp.

CHAPITRE VI.

DE L'ORGANISME D'ASSURANCE.

ART. 18.

(Voir article 30 de la loi.)

La Caisse Générale d'Epargne et de Retraite est chargée de réaliser les assurances prévues par la présente loi.

ART. 19.

Un arrêté royal pris sur la proposition du Ministre des Finances et du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale, approuve le tarif à appliquer par la Caisse de Retraite pour l'exécution des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré. L'arrêté royal indique le taux de l'intérêt, des frais d'administration ainsi que la table de mortalité d'après laquelle les tarifs auront été calculés. (*Amendement du Gouvernement; doct. n° 215.*)

Tous les règlements établis par la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite pour l'exécution des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, sont soumis à l'approbation du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale.

ART. 20.

A la fin de chaque période quinquennale, et s'il existe un excédent suffisant d'actif, la Caisse de Retraite répartit une partie de cet excédent à d'accord avec le Ministre des Finances et le Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale, entre les affiliés en vie ayant effectué des versements en exécution de la présente loi et les bénéficiaires de rentes constituées en vertu de celle-ci. (*Am. du Gouvernement; doc. n° 215.*)

(Voir article 32 de la loi.)

ART. 21.

En vue de couvrir leurs frais d'administration, il sera accordé aux associations mutualistes reconnues qui interviendront, à titre d'intermédiaire, entre les assurés et la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite pour l'exécution de la présente loi, un subside annuel dont le montant et les conditions d'octroi seront fixés par arrêté royal.

HOOFDSTUK VI.

VERZEKERINGSORGANISME.

ART. 18.

De Algemeene Spaar- en Lijfrentekas wordt er mee belast de bij deze wet voorziene verzekeringen te bewerkstelligen.

ART. 19.

Bij een Koninklijk besluit gegeven op voordracht van den Minister van Financiën en van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg, wordt het tarief bepaald, toe te passen door de Lijfrentekas ter uitvoering van de wetten op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdig dode. Bij het Koninklijk besluit worden het bedrag van den interest en van de bestuurskosten vastgesteld alsmede de sterftetabel waarnaar de tarieven werden berekend. (*Wijzig. van de Regeering; stuk n° 215.*)

Al de reglementen door de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas ter uitvoering van de wetten op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdig dode opgemaakt, worden ter goedkeuring aan den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg voorgelegd.

ART. 20.

Op het einde van elken vijfjaarlijkschen termijn, en indien er een voldoend batig saldo bestaat, dan wordt door de Lijfrentekas een gedeelte van bedoeld overschot, vast te stellen door den beheerraad in gemeen overleg met den Minister van Financiën en den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg, omgeslagen tusschen de nog in leven zijnde aangeslotenen, die ter uitvoering dezer wet stortingen hebben gedaan, en de gerechtigden op krachtens deze wet gevestigde renten. (*Wijzig. van de Regeering; stuk n° 215.*)

ART. 21.

Ten einde hunne beheerkosten te dekken, wordt er een jaarlijksche subsidie, waarvan bedrag en toekenningsoorwaarden bij Koninklijk besluit worden vastgesteld, aan de erkende mutualiteitsvereenigingen verleend die, als bemiddelaars, ter uitvoering dezer wet tusschen de verzekerden en de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas zullen optreden.

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

(Zie artikel 30 van de wet.)

(Zie artikel 32 van de wet.)

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

CHAPITRE III.

DISPOSITIONS TRANSITOIRES.

ART. 22. — Tant que les versements minima obligatoires régulièrement effectués y compris la cotisation minimum patronale et la contribution de l'Etat n'auront pas constitué au profit des assujettis une rente-vieillesse de 720 francs, l'Etat accorde aux intéressés une majoration égale à la différence entre la rente qui aurait été produite si les versements obligatoires réglementaires avaient été régulièrement opérés et la rente maximum de 720 francs.

Le montant de cette majoration est fixé au tableau annexé à la présente loi. Il pourra être modifié par arrêté royal dans le cas où des changements seraient apportés aux tarifs de la Caisse générale d'Epargne et de Retraite.

ART. 23. — Cette majoration est accordée dans les conditions fixées pour l'attribution de l'allocation gratuite de vieillesse dont il est question au titre IV ci-après.

Toutefois, il doit avoir été versé au compte de l'intéressé pour la constitution de la rente-vieillesse, au minimum :

300 francs s'il s'agit d'assujettis du sexe féminin et 450 francs s'il s'agit d'assujettis du sexe masculin, en 25 versements annuels au moins s'ils sont nés postérieurement à l'année 1901 ;

240 francs ou 360 francs en 20 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1901 à 1892 ;

180 francs ou 270 francs en 15 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1891 à 1882 ;

120 francs ou 180 francs en 10 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1881 à 1872 ;

60 francs ou 90 francs en 5 versements annuels ou moins s'ils sont nés de 1871 à 1867 ;

36 francs ou 54 francs en 3 versements annuels au moins s'ils sont nés de 1866 à 1864 ;

24 francs ou 36 francs en 2 versements au plus au moins s'ils sont nés en 1863 ;

12 francs ou 18 francs en 1 versement au plus au moins s'ils sont nés en 1862.

Les versements annuels dépassant 24 francs pour les assujettis du sexe féminin et 46 francs pour les assujettis du sexe masculin ne sont comptés que pour ce montant dans le calcul du minimum ci-dessus.

Les versements annuels qu'auraient effectués les intéressés en qualité d'assurés libres, entrent en ligne de compte dans les mêmes conditions pour la fixation des minima ci-dessus.

Toutefois, la majoration est acquise de droit à tous ceux qui ont été assujettis de 51 à 65 ans et ont effectué au cours de chacune de ces années les versements réglementaires.

Les vieillards qui, au moment de la

(Voir titre III du projet).

(Zie titel III van het ontwerp.)

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

HOOFDSTUK III.

OVERGANGSBEPALINGEN.

ART. 22. — Zoolang een ouderdoms-

rente van 720 frank ten behoeve van de verzekerplichtigen niet gevestigd is door middel van de geregeld gedane verplichte minimum-stortingen, met inbegrip van de minimum-bijdrage der werkgevers en van 's Rijksbijdrage, verleent het Rijk aan de belanghebbenden een toeslag gelijk aan het verschil tusschen de rente, die zou gevestigd zijn, indien al de verplichte stortingen geregeld werden gedaan, en de maximum-rente van 720 frank.

Het bedrag van dien toeslag wordt op de bij deze wet gevoegde tabel vastgesteld. Het kan bij Koninklijk besluit worden gewijzigd, ingeval in de tarieven van de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas wijzigingen mochten worden gebracht.

ART. 23. — Bedoelde toeslag wordt verleend onder de voorwaarden vastgesteld voor het kosteloos verleenen der ouderdomstoelage, waarvan in onderstaanden titel IV sprake is.

Evenwel moet, op rekening van den belanghebbende, tot vestiging van de ouderdomsrente gestort zijn geweest minstens:

300 frank wanneer het gaat om vrouwelijke verzekerplichtigen en 450 frank wanneer het gaat om mannelijke verzekerplichtigen, in minstens 25 jaarlijksche stortingen indien zij geboren zijn na het jaar 1901;

240 frank of 360 frank, in minstens 20 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1801-1892;

180 frank of 270 frank in minstens 15 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1891-1882;

120 frank of 180 frank in minstens 10 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1881-1872;

60 frank of 90 frank in minstens 5 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1871-1867;

36 frank of 45 frank in minstens 3 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn binnen de jaren 1866-1864;

24 frank of 36 frank in minstens 2 jaarlijksche stortingen, indien zij geboren zijn in 1863;

12 frank of 18 frank in 1 jaarlijksche storting, indien zij geboren zijn in 1862.

De jaarlijksche stortingen, die voor de vrouwelijke verzekerplichtigen 24 fr. en voor de mannelijke verzekerplichtigen 36 frank overschrijden, worden enkel voor dit bedrag in het berekenen van bovenstaand minimum in aanmerking genomen.

De jaarlijksche stortingen, die de belanghebbenden als vrijwillig verzekerd mochten hebben gedaan, worden onder dezelfde voorwaarden voor het vaststellen van bovenvermelde minima in acht genomen.

De toeslag wordt echter van rechtswege bekomen door al degenen, die binnen de jaren 51-65 verzekerplichtig waren en in den loop van elk dier jaren

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
<p>mise en application de la présente loi, jouissent d'une pension en vertu de la loi du 20 août 1920, ont droit, d'office, à cette majoration en remplacement de leur pension actuelle.</p> <p>Cette pension nouvelle leur est acquise définitivement.</p>		
<p>TITRE II. — Des assurés libres.</p> <p>ART. 24. — Des primes seront accordées par l'Etat aux personnes reprises à l'article suivant qui effectueront des versements en vue de la constitution d'une rente de vieillesse et d'une rente de survie..</p>	<p>TITRE II.</p> <p>Des assurés libres.</p> <p>ART. 22.</p> <p>Toute personne, non assujettie à la présente loi, peut effectuer des versements en vue d'être affectés aux destinations prévues à l'article 17.</p>	<p>TITTEL II.</p> <p>Vrijwillig verzekerkenden.</p> <p>ART. 22.</p> <p>Ieder persoon, die ingevolge deze wet niet verzekeringsplichtig is, mag stortingen doen, ten einde daaraan de bij artikel 17 voorziene bestemmingen te geven.</p>
<p>ART. 25. — Peuvent bénéficier des primes :</p> <p>1° L'épouse des assujettis et leurs enfants, âgés de six ans au moins, légitimes ou dont ils ont assumé la charge ;</p> <p>2° Toutes les personnes qui ne tombent pas sous l'application du titre 1er de la présente loi et dont les revenus ne dépassent pas 15,000 francs, leur épouse et leurs enfants, âgés de six ans au moins, légitimes ou dont ils ont assumé la charge.</p> <p>Ce maximum est augmenté de 500 francs par enfant, visé à l'article 10, 2e, âgé de moins de seize ans, à charge de l'assuré.</p>	<p>ART. 23.</p> <p>Toutefois, les assurances prévues à l'article 17 IIb et IIIb, ne prennent cours que deux années après le premier de ces versements.</p> <p>S'il y a interruption de plus d'un an dans les versements, un nouveau délai de deux ans est applicable aux versements ultérieurs.</p> <p>En cas de décès de l'assuré, avant la fin de la période de deux ans, la quotité des sommes versées pour l'assuré, affectée aux assurances visées ci-dessus, est remise sans intérêts, à la veuve, si l'assuré était marié, ou, aux ayants-droit de l'assuré, si celui-ci était célibataire, veuf ou divorcé.</p> <p>ART. 24.</p> <p>La contribution de l'Etat est accordée, dans les conditions et limites fixées au chapitre III, du Titre I :</p> <p>1° A l'épouse des assujettis et à leurs enfants légitimes ou dont ils ont assumé la charge, âgés de 6 ans au moins et de 18 ans au plus;</p> <p>2° Aux personnes dont le revenu global taxable annuel ne dépasse pas 18,000 francs;</p> <p>3° A l'épouse des assurés repris au 2e ci-dessus et à leurs enfants légitimes ou dont ils ont assumé la charge, âgés de 6 ans au moins et de 18 ans au plus.</p>	<p>ART. 23.</p> <p>Nochtans, de bij artikel 17, IIb en IIIb, voorziene verzekeringen gaan slechts in, twee jaar na de eerste dier stortingen.</p> <p>Worden de stortingen gedurende meer dan één jaar onderbroken, dan gaan bedoelde verzekeringen eveneens opnieuw in, na een tijdsverloop van twee jaar wat de latere stortingen betreft.</p> <p>Ingeval de verzekerde sterft vóór dat de termijn van twee jaar is verlopen, dan wordt het bedrag van de voor den verzekerde gestorte sommen, voor bovenbedoelde verzekering bestemd, zonder interest, aan de weduwe overgemaakt, indien de verzekerde gehuwd was, of aan de rechtverkrijgenden van den verzekerde, indien deze echtelos, weduwnaar of gedivorceerd was.</p> <p>ART. 24.</p> <p>De Rijksbijdrage, wordt verleend, onder de voorwaarden en binnen de grenzen, vastgesteld bij hoofdstuk III, titel I :</p> <p>1° Aan de echtgenoot van de verzekeringsplichtigen alsmede hun wettige kinderen of aan die, waarvan zij den last op zich hebben genomen, en minstens 6 en hoogstens 18 jaar oud zijn ;</p> <p>2° Aan de personen, wier globaal jaarnlijksch belastbaar inkomen 18,000 frank niet overschrijdt ;</p> <p>3° Aan de echtgenote van de in voorgaand 2° vermelde verzekerkenden, alsmede aan hun wettige kinderen of aan die, waarvan zij den last op zich hebben genomen, en minstens 6 en hoogstens 18 jaar oud zijn.</p>

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 22.

Ajouter :

« ... non assujettie à la présente loi et âgée de plus de six ans, peut... ».

ART. 23.

1. Au premier alinéa, supprimer les mots :

« et III b ».

2. Ajouter au premier alinéa :

« après le premier de ces versements pour la partie des versements annuels dépassant 300 francs. »

3. A l'alinéa 3, remplacer les mots :

« la quotité des sommes versées pour l'assuré... » par : « la partie des versements annuels dépassant 300 francs. »

ART. 24.

1° Rédiger comme suit :

« Aux épouses des assujettis et à leurs enfants légitimes ou à ceux dont ils ont assumé la charge, âgés de 18 ans au plus ».

2° Remplacer :

« 18,000 » par « 24,000 » francs.

ART. 22.

Toevoegen :

«... niet verzekeringsplichtig is en meer dan zes jaar oud is, mag... ».

ART. 23.

1. In de eerste alinea, weglaten de woorden :

« en III b ».

2. Aan de eerste alinea, toevoegen :

« na de eerste dier stortingen voor het gedeelte der jaarlijksche stortingen, dat 300 frank te boven gaat ».

3. In de alinea 3, de woorden :

« het bedrag van de voor den verzekerde gestorte sommen... » **vervangen door** : « het gedeelte van de jaarlijksche stortingen, dat 300 frank te boven gaat ».

ART. 24.

1. Doen luiden als volgt :

« aan de echtgenooten van de verzekeringsplichtigen en aan hun wetige kinderen of aan die, waarvan zij den last op zich genomen hebben, en die ten hoogste 18 jaar oud zijn ».

2. « 18,000 » vervangen door « 24,000 » frank.

de verplichte stortingen hebben gedaan. De ouderlingen die, op het oogenblik dat deze wet in werking treedt, een pensioen trekken krachtens de wet van 20 Augustus 1920, hebben van ambtswege recht op dezen toeslag ter vervanging van hun tegenwoordig pensioen.

Dit nieuw pensioen blijft hun voorgoed verworven.

TITEL II. — Vrijwillig verzekerd.

ART. 24. — Rijkspremiën worden verleend aan de in het volgend artikel bedoelde personen, die, met het oog op het vestigen van een ouderdomsrente en een overlevingsrente, stortingen zullen doen.

ART. 25. — Kunnen met de premiën worden begunstigd :

1° De echtgenoot van de verzekerplichtigen en hun wettige kinderen of die waarvan zij den last op zich genomen hebben en die ten minste zes jaar oud zijn.

2° Al de personen, die niet onder de toepassing vallen van titel I dezer wet en wiec inkomen niet 15,000 frank overschrijden, hun echtgenote en hun wetige kinderen of die waarvan zij den last op zich genomen hebben en die ten minste zes jaar oud zijn.

Dit maximum wordt verhoogd met 600 frank voor elk kind bedoeld bij artikel 10, 2°, beneden zestien jaar en ten laste van den verzekerde.

Législation actuelle.

ART. 26. — Les primes de l'Etat sont accordées dans les limites et conditions fixées aux articles 8 et 27 de la présente loi. Sauf l'exception prévue à l'article 27, littera B, 2e, ces primes sont définitivement acquises à leur bénéficiaire; elles seront payées aux ayants droit sous forme de rente lors de l'entrée en jouissance des rentes.

ART. 27. — Les primes sont accordées :

A. A concurrence d'un maximum annuel de 144 francs :

Pour les versements destinés à la constitution d'une rente de vieillesse en faveur des épouses et des enfants des assujettis et des personnes assurées dont les revenus ne dépassent pas le maximum fixé à l'article 25 :

B. A concurrence d'un maximum annuel de 144 francs ;

1° Pour les versements opérés en vue de la constitution d'une rente de vieillesse en faveur des personnes dont les revenus ne dépassent pas le maximum fixé à l'article 25 ;

2° Pour la constitution d'une rente de survie, ou, si l'assuré est célibataire du sexe masculin, veuf ou divorcé, pour la constitution d'un capital destiné à être converti en rente de survie en cas de mariage ou de remariage.

Les dispositions de l'article 13 sont applicables au capital constitué au moyen des versements qui ont bénéficié des primes de l'Etat.

ART. 28. — Les assurés libres des deux sexes bénéficieront de la majoration fixée à l'article 22, dans les conditions fixées pour l'attribution de l'allocation gratuite de vieillesse dont il est question au titre IV ci-après.

Il devra, en outre, avoir été versé à leur compte pour la constitution de la rente de vieillesse les sommes fixées à l'article 23 dans les conditions déterminées pour les assujettis.

Les versements annuels qu'auraient effectués les intéressés en qualité d'assujettis entreront en ligne de compte dans les mêmes conditions pour la fixation des minima fixés à l'article 23.

La veuve et les orphelins des assurés libres pourront recevoir les majorations dont il est question aux articles 16 et 18, à condition que l'assuré ait opéré annuellement, pour la constitution de la rente de survie, un versement minimum de 36 francs au cours de chacune des cinq

Projet de loi.

ART. 25.

Toutefois, cette contribution n'est pas accordée s'il n'a pas été effectué annuellement au compte de l'assuré et depuis le 1er janvier de l'année de la mise en vigueur de la présente loi, un versement de 60 francs au moins pour les assurés du sexe masculin âgés de moins de 21 ans et pour les assurés du sexe féminin et de 120 francs au moins pour les autres assurés.

La contribution sera néanmoins accordée s'il n'y a, dans les versements, qu'une interruption d'une année pour les assurés nés en 1873 et 1874, de deux années pour ceux nés de 1875 à 1879, ce nombre étant augmenté alors successivement d'une unité par période quinquennale.

ART. 25 bis.

Les étrangers ne peuvent bénéficier des avantages prévus à l'article 24 que si les pays d'origine garantissent aux Belges des avantages équivalents. (Amend. Gouvernement; doc. n° 215.)

ART. 26.

Les versements des assurés libres sont remis à l'organisme assureur soit directement, soit par l'intermédiaire des sociétés mutualistes reconnues.

(Voir art. 36 et suivants du projet.)

(Voir art. 45 et suivants du projet).

Wetsontwerp.

ART. 25.

Bedoelde bijdrage echter wordt niet verleend, indien er niet jaarlijks op de rekening van den verzekerde en zulks van 1 Januari af van het jaar dat deze wet in werking treedt, een storting van minstens 60 frank werd gedaan voor de manlijke verzekerden van minder dan 21 jaar en voor de vrouwelijke verzekerdēn, en van minstens 120 frank voor de andere verzekerden.

De bijdrage zal nietemin worden verleend, indien de stortingen slechts één jaar werden onderbroken, wat de in 1873 en 1874 geboren verzekerden betreft, en twee jaar wat de binnende 1875 en 1879 geboren verzekerden aangaat, met dien verstande dat bedoeld getal onderbrekingen alsdan achtereenvolgens om de vijf jaar, met één eenheid wordt vermeerderd.

ART. 25 bis.

De vreemdelingen kunnen de bij artikel 24 voorziene voordeelen niet genieten, tenzij de landen van waar zij herkomstig zijn aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verzekeren. (Wijzig. van de Regeering; stuk n° 215.)

ART. 26.

De stortingen der vrijwillig-verzekerkenden worden 't zij rechtstreeks, 't zij door bemiddeling van de erkende mutualiteitsvereenigingen aan het verzekeringsorganisme overgemaakt.

(Zie art. 36 en volgende van het ontwerp.)

(Zie art. 45 en volgende van het ontwerp.)

Amendements de la Commission.

ART. 25.

Premier alinéa, rédiger comme suit la fin du texte :

“ mise en vigueur de la présente loi un versement de 24 francs au moins pour les assurés âgés de moins de 18 ans, un versement de 60 francs au moins pour les assurés du sexe masculin âgés de 18 à 21 ans et pour les assurés du sexe féminin à partir de 18 ans et de 120 francs au moins pour les autres assurés. »

Amendementen van de Commissie.

ART. 25.

In de eerste alinea, het slot van den tekst doen luiden als volgt :

“ ... jaar dat deze wet in werking treedt, een storting van minstens 24 frank werd gedaan voor de verzekerden van minder dan 18 jaar, een storting van minstens 60 frank voor de manlijke verzekerden van 18 tot 21 jaar en voor de vrouwelijke verzekerden van af 18 jaar, en van minstens 120 frank voor de overige verzekerden.

Huidige wet.

ART. 26. — De Rijkspremien worden verleend binnen de grenzen en onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 8 en 27 dezer wet. Behoudens de bij artikel 27, litera B, 2^e, voorziene uitzondering, worden de premien onherroepelijk aan den gerechtigde verleend; zij worden aan de rechthebbenden, te gelijk met hun ouderdoms- of overlevingsrente, rentegewijs verleend.

ART. 27. — De premien worden verleend :

A. Tot een bedrag van ten hoogste 144 frank per jaar;

Voor de stortingen bestemd tot vestiging eener ouderdomsrente ten behoeve van de echtgenoot en de kinderen der verzekeringsplichtigen en der vrijwillig verzekerden, wier inkomsten het bij het artikel 25 bepaald maximum niet overschrijden;

B. Tot een bedrag van ten hoogste 144 frank per jaar :

1^e Voor de stortingen bestemd tot vestiging eener ouderdomsrente ten behoeve van de personen wier inkomsten het bij artikel 25 bepaald maximum niet overschrijden;

2^e Tot vestiging eener overlevingsrente of, zoo de verzekerde, jonkman, weduuaar of uit den echt gescheiden is, tot vestiging van een kapitaal bestemd om te worden omgezet in overlevingsrente in geval van huwelijk of tweede huwelijk.

De bepalingen van artikel 13 zijn toepasselijk op het kapitaal, gevormd door middel der stortingen, waarvoor de Rijkspremien werden verleend

ART. 28. — De vrijwillig-verzekerden van beiderlei kunne genieten den bij artikel 22 bepaalden toeslag onder de voorwaarden vastgesteld voor het kosteloos verleenen der ouderdomstoelage, waarvan in onderstaenden titel IV sprake.

Bovendien moeten, tot vestiging der ouderdomsrente, op hun rekening gestort worden de bij artikel 23 vastgestelde sommen onder de voorwaarden bepaald voor de verzekeringsplichtigen.

De jaarlijksche stortingen, die de belanghebbenden als verzekeringsplichtigen mochten hebben gedaan, dienen, onder dezelfde voorwaarden tot vaststelling der bij artikel 23 bepaalde minimia in aanmerking genomen te worden.

De weduwe en de weezen van de vrijwillig-verzekerden kunnen de bij de artikelen 15 en 18 bedoelde toeslagen ontvangen, onder voorwaarde dat de verzekerde elk jaar in den loop van ieder der vijf jaren, die aan dat van zijn overlijden voorafgaan, ten minste 36 frank heeft

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
dernières années précédant celle de son décès. Toutefois, ces avantages seront accordés aux intéressés à condition que l'assuré ait versé une somme quelconque, s'il est décédé en 1926; au minimum 36 francs, s'il est décédé en 1927; 72 francs, en deux versements annuels de 36 francs au moins, s'il est décédé en 1928; 108 francs, en trois versements annuels de 36 francs au moins, s'il est décédé en 1929, et 144 francs, en quatre versements annuels de 36 francs au moins, s'il est décédé en 1930.		
ART. 29. — Les étrangers ne pourront bénéficier des avantages prévus au présent titre que si les pays d'origine garantissent aux Belges des avantages équivalents.	(Voir art. 31 et 46 du projet).	(Zie de art. 31 en 46 van het ontwerp.)
TITRE III. Des organismes de l'assurance.		
ART. 30. — Les versements personnels des assujettis et les cotisations patronales y afférentes et les versements personnels des assurés libres sont déposés à la Caisse générale d'Epargne et de Retraite qui est chargée de la gestion des capitaux et de la constitution des rentes.	(Voir chapitre VI du projet).	(Zie hoofdstuk VI van het ontwerp.)
Les règlements et les tarifs établis par cet organisme pour l'exécution de la présente loi sont soumis à l'approbation préalable du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale.		
ART. 31. — Les employeurs ne peuvent obliger les assujettis ou les assurés libres de faire partie d'un organisme déterminé ni les empêcher de s'affilier à celui qu'ils ont choisi.		
ART. 32. — En vue de couvrir leurs frais d'administration, il sera accordé aux associations mutualistes reconnues, ayant pour objet l'affiliation de leurs membres à la Caisse générale d'Epargne et de Retraite en vue de l'exécution de la présente loi, un subside annuel dont le montant sera fixé d'après un barème qui sera établi par arrêté royal.		
<i>(Voir articles 22 et 23 de la loi.)</i>	TITRE III. De la majoration de rente de vieillesse.	TITEL III Ouderdomsrentetoeslag.
	ART. 27:	ART. 27.
	Il est accordé, dans les conditions ci-après, aux assurés de nationalité belge, nés de 1867 à 1907, une majoration de rente de vieillesse, dont le montant annuel est fixé au tableau annexé à la présente loi. Ce montant pourra être modifié par arrêté royal dans le cas où des changements seraient apportés aux tarifs de l'organisme d'assurance.	Aan de Belgische verzekerden, geboren binnen de jaren 1867 en 1907, wordt onder benedenopgegeven voorwaarden een ouderdomsrentetoeslag verleend, waarvan het jaarlijksch bedrag is vastgesteld op de bij deze wet gevoegde tabel. Bedoeld bedrag kan bij Koninklijk besluit worden gewijzigd, ingeval de tarieven van het verzekeringsorganisme mochten worden veranderd.

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

gestort tot vestiging van de overlevingsrente.

Nochtans worden bedoelde voordeelen aan de belanghebbenden verleend mits de verzekerde onverschillig welke som heeft gestort, indien hij in 1926 overleden is; ten minste 36 frank, indien hij in 1927 overleden is; 72 frank in twee jaarlijksche stortingen van ten minste 36 frank indien hij in 1928 overleden is; 108 frank in drie jaarlijksche stortingen, van ten minste 36 frank, indien hij in 1929 overleden is, en 144 frank in vier jaarlijksche stortingen van ten minste 36 frank, indien hij in 1930 overleden is.

ART. 29. — De vreemdelingen worden met de in dezen titel voorziene voordeelen niet begunstigd tenzij de landen, waaruit ze herkomstig zijn, aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verzekeren.

TITEL III.

Verzekeringsorganismen.

ART. 30. — De persoonlijke stortingen der verzekerplichtigen en de daarmee in verband staande werkgeversbijdragen, alsmede de persoonlijke stortingen der vrijwillig-verzekerden worden in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gestort, die belast is met het beheer der gelden en met het vestigen der renten.

Al de door dat organisme voor de uitvoering dezer wet uit te vaardigen tarieven en reglementen dienen aan de voorafgaande goedkeuring van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke voorzag te worden onderworpen.

ART. 31. — De werkgevers mogen aansluiting van verzekerplichtigen of vrijwillig-verzekerden bij een bepaald organisme noch opleggen, noch verhinderen.

ART. 32. — Ten einde de bestuurskosten te dekken, wordt aan de erkende mutualiteitsinstellingen die ten doel hebben, met het oog op de uitvoering dezer wet, hun leden bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas aan te sluiten, een jaarlijksche toelage verleend, waarvan het bedrag naar een bij Koninklijk besluit vast te stellen regeling zal worden bepaald.

(Zie de artikelen 22 en 23 van de wet.)

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

ART. 28.

La majoration est payable lorsque l'assuré atteint l'âge de 65 ans accomplis. L'assuré qui obtient la liquidation de sa rente viagère de vieillesse, à un âge antérieur, peut bénéficier, à partir du même âge, de la majoration, moyennant réduction, conformément à un barème établi par arrêté royal.

ART. 29.

En cas d'existence des deux conjoints, la majoration de rente ne peut être accordée qu'au mari. Toutefois, lorsque l'épouse a été elle-même assujettie et qu'elle atteint l'âge de 65 ans, avant son mari, elle peut recevoir alors, et jusqu'au moment où son mari atteint cet âge, 50 p. c. de la majoration afférente à l'année de naissance de ce dernier.

ART. 30.

En cas de séparation de fait, des deux conjoints, la majoration est payable, par moitié, à chacun des deux époux.

ART. 31.

Cette majoration est accordée aux ressortissants des pays étrangers dont la législation prévoit l'octroi d'un avantage équivalent aux Belges.

ART. 32.

Sauf pour les assujettis de nationalité belge, à qui la majoration aura été accordée, en vertu de l'article 33, celle-ci n'est payable qu'à la condition, pour l'assuré, d'avoir sa résidence en Belgique.

Cette dernière condition n'est pas imposée aux assujettis de nationalité étrangère, à qui la majoration aura été accordée, en vertu de l'article 32, lorsque leur pays d'origine accorde aux Belges et, dans les conditions analogues, un avantage équivalent.

ART. 28.

De toeslag is betaalbaar, wanneer de verzekerde den leeftijd van 65 jaar vervult. De verzekerde, die de betaalbaarstelling van zijn ouderdomslijfrente op een vroegeren leeftijd verkrijgt, mag van denzelfden leeftijd af, mits vermindering, overeenkomstig eene bij Koninklijk besluit vastgestelde berekeningstabell, met den toeslag worden begunstigd.

ART. 29.

Ingeval de twee echtgenooten nog in leven zijn en samenwonen, dan mag de rentetoeslag slechts aan den man worden verleend. Nochtans, wanneer de echtgenote zelf verzekerplichtig was en zij vóór haar echtgenoot den leeftijd van 65 jaar vervult, dan kan zij, tot op het oogenblik dat haar echtgenoot dien leeftijd bereikt, 50 t. h. van den toeslag, betrekkelijk tot het geboortejaar van den laatstgenoemde ontvangen.

ART. 30.

Ingeval de echtgenooten feitelijk gescheiden zijn, dan is de toeslag bij helften aan beide echtgenooten betaalbaar.

ART. 31.

Bedoelde toeslag wordt verleend aan de onderhoorigen van vreemde landen, waarvan in de wetgeving het verleenen van een gelijkwaardig voordeel aan de Belgen wordt voorzien.

ART. 32.

Behoudens wat de verzekerplichtigen van Belgische nationaliteit betreft, aan wie krachtens artikel 33 de toeslag werd verleend, is deze slechts betaalbaar, op voorwaarde dat de verzekerde zijn verblijfsplaats in België heeft.

Laatstvermelde voorwaarde wordt niet opgelegd aan de verzekerplichtigen van vreemde nationaliteit, aan wie krachtens artikel 32 de toeslag werd verleend wanneer hun land, waaruit zij herkomstig zijn, onder dergelijke voorwaarden aan de Belgen een gelijkwaardig voordeel toekent.

Amendements de la Commission.

Amendements de la Commission.

Huidige wet.

ART. 29.

ART. 29.

Rédiger comme suit :

En cas d'existence des deux conjoints, la majoration de rente ne peut être accordée qu'au mari. Toutefois, lorsque l'épouse de l'assuré a été elle-même assujettie et qu'elle atteint l'âge de 65 ans avant son mari, elle recevra alors et jusqu'au moment où son mari sera admis au bénéfice de la majoration, 50 p. c. de la majoration afférente à l'année de naissance de ce dernier; le même avantage est accordé aux assurés libres dans les limites et conditions fixées aux articles 36, 38, 39 et 40.

Doen luiden als volgt :

In geval beide echtgenooten nog in leven zijn, mag de renteverhoging alleen worden toegestaan aan den man. Wantier achter de echtgenoot van den verzekerde zelf verzekeringplichtig was en zij den leeftijd van 65 jaar heeft bereikt vóór haar man, zal zij alsdan en tot het oogenblik waarop haar man *op de verhoging zal mogen aanspraak maken*, 50 t. h. ontvangen van den toeslag behorende tot het geboortejaar van dezen laatste; *hetzelfde voordeel wordt toegekend aan de vrij-verzekerden, in de mate en onder de voorwaarden 36, 38, 39 en 4*

Législation actuelle.

Projet de loi.

ART. 33.

La majoration est acquise de droit à tous ceux qui ont été assujettis de 51 à 65 ans, à condition qu'il ait été effectué à leur compte, au cours de chacune de ces années, suivant l'année de naissance de l'assuré, les versements minima prescrits à l'article 23 de la loi du 10 décembre 1924 et les versements légaux prescrits par la présente loi.

La majoration est également acquise, de droit, à 60 ans, dans les conditions prévues à l'article 28, à l'assuré du sexe féminin qui aura effectué les versements ci-dessus de 46 à 60 ans. L'assurée peut retarder l'entrée en jouissance de la majoration jusqu'à l'âge de 65 ans, sans obligation de versements ultérieurs. La réduction prévue à l'article 28 n'est pas alors opérée.

Toutefois, pour les assujettis nés du 1er janvier 1868 au 31 décembre 1882, la majoration leur est acquise de droit, à 65 ans, s'il a été effectué à leur compte les versements minima prescrits à l'article 23 de la loi du 10 décembre 1924, et, en outre, un versement annuel légal, prescrit par la présente loi, si l'assuré est né en 1868, deux versements si l'assuré est né en 1869, ce nombre étant ensuite augmenté d'une unité pour chacune des années suivantes.

Lorsqu'il s'agit d'un assujetti du sexe féminin né du 1er janvier 1872 au 31 décembre 1887, la majoration peut également leur être accordée, de droit, à 60 ans, dans les conditions fixées à l'article 28 s'il a été opéré, à son compte, les versements minima prescrits par la loi du 10 décembre 1924 et, en outre, un versement légal prescrit par la présente loi, si elle est née en 1872; deux versements si elle est née en 1873, ce nombre étant augmenté d'une unité pour chacune des années suivantes.

ART. 34.

Pour l'application de la présente loi, un versement annuel légal doit comprendre, pour ce qui concerne les

Wetsontwerp.

ART. 33.

De toeslag wordt rechtens verkregen door al dezen, die binnen de jaren 51 en 65 verzekeringsplichtig waren, op voorwaarde dat op hun rekening, in den loop van elk dier jaren, volgens het geboortejaar van verzekerde, de bij artikel 23 van de wet van 10 December 1924 voorgeschreven minima stortingen en de bij deze wet voorgeschreven wettelijke stortingen werden gedaan.

De toeslag wordt eveneens van rechtswege verkregen op 60 jaar, onder bij artikel 28 voorziene voorwaarden, door de vrouwelijke verzekerde, die binnen de jaren 46 en 60 bovenvermelde stortingen zal hebben gedaan. De verzekerde mag tot op den leeftijd van 65 jaar, de ingeontreding van den toeslag uitstellen, zonder er toe verplicht te zijn nog stortingen te doen. De bij artikel 28 voorziene vermindering wordt dan niet toegepast.

Nochtans, wat de verzekeringsplichtigen betreft, geboren binnen den termijn van 1 Januari 1868 en 31 December 1882, verkrijgen deze, op 65 jaar, van rechtswege den toeslag, indien op hun rekening de bij art. 23 van de wet van 10 December 1924 voorgeschreven minima-stortingen werden gedaan, en bovendien één wettelijke jaarlijksche storting, bij deze wet voorgeschreven zoo de verzekerde in 1868 is geboren, twee stortingen, zoo de verzekerde in 1869 is geboren, met dien verstande dat het aantal stortingen daarna voor elk volgend jaar met één eenheid wordt vermeerderd.

Wanneer het gaat om een vrouwelijke verzekeringsplichtige, geboren binnen den termijn van 1 Januari 1872 en 31 December 1887, mag de toeslag haar eveneens, op 60 jaar, rechtens, onder de bij artikel 28 vastgestelde voorwaarden, worden verleend, indien op haar rekening de bij de wet van 10 December 1924 voorgeschreven minima-stortingen werden gedaan en, bovendien, één wettelijke storting, bij deze wet voorgeschreven, zoo zij in 1872 is geboren; twee stortingen zoo zij in 1873 is geboren, met dien verstande dat het aantal stortingen voor elk volgend jaar met één eenheid wordt vermeerderd.

ART. 34.

Voor de toepassing van deze wet, dient één wettelijke jaarlijksche storting, wat de in dienstverban staande ar-

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
—	—	—
ART. 33.	ART. 33.	
<p>1. A l'alinéa premier et à l'alinéa 3, après les mots : « la loi du 10 décembre 1924 » ajouter : « modifiée par celle du 22 avril 1930 ».</p> <p>2. A l'alinéa 4, après les mots : « les versements minima prescrits » modifier la phrase comme suit : « par l'article 23 de la loi du 10 décembre 1930. »</p>	<p>1. In de eerste alinea en in de derde alinea, na de woorden : « de wet van 10 December 1924 » toevoegen : « gewijzigd bij die van 22 April 1930 ».</p> <p>2. Het slot van alinea 4 wijzigen als volgt :</p> <p>« indien op haar rekening de bij artikel 23 der wet van 10 December 1924, gewijzigd bij die van 22 April 1930, voorgeschreven minima-stortingen worden gedaan. »</p>	

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

salariés, au moins dix versements mensuels, opérés au cours de l'année.

ART. 35.

L'assuré qui, pendant l'année en cours, a été occupé en qualité de salarié pendant moins de dix mois et plus de quatre mois, peut parfaire, par des versements libres, le nombre de versements mensuels requis à l'article précédent pour la constitution d'un versement annuel légal. La somme totale à verser ainsi par l'assuré sera au moins égale au montant du versement personnel et de la cotisation patronale afférente à la classe dans laquelle il a été compris pendant le mois au cours duquel il a cessé d'être occupé, multiplié par le nombre de mois à parfaire.

Ce versement complémentaire doit être opéré pendant l'année en cours.

ART. 36.

Les assujettis qui ne se trouvent pas dans les conditions pour bénéficier, de droit, de la majoration ainsi que les assurés libres, peuvent recevoir la majoration de rente de vieillesse à condition pour les uns et les autres que leurs ressources réelles annuelles ne soient pas supérieures à 5,400 ou divorcé et à 8,100 francs si l'assuré est marié. Ces sommes sont augmentées de 1,200 francs par enfant âgé de moins de 16 ans, à charge de l'assuré.

Le taux maximum de la majoration sera accordé lorsque les ressources s'élèvent respectivement, au maximum à 3,000 ou 4,500 francs.

Si le demandeur célibataire, veuf ou divorcé dispose de ressources supérieures à 3,000 francs, ou s'il s'agit d'un demandeur du sexe masculin, marié, de ressources supérieures à 4,500 francs, le taux maximum de la majoration est diminué du montant des ressources dépassant les quotités ci-dessus, suivant un barème par tranches qui est établi par arrêté royal. (Amend. Gouv.; doc. n° 215.)

beiders betreft, te bestaan uit minstens tien maandelijksche stortingen, in den loop van 't jaar gedaan.

ART. 35.

De verzekerde die, in den loop van 't jaar, gedurende minder dan tien maanden en meer dan 4 maanden als verzekeringsplichtige in dienst van een werkgever werkzaam was, kan, door vrijwillige stortingen het aantal maandstortingen volmaken in vorig artikel vereischter vorming van één wettelijke jaarstorting. Gansch de aldus door verzekerde te storten som zal, minstens, gelijk staan met het bedrag der persoonlijke storting en der werkgeversbijdrage, dat in verband is met de klasse waarin hij werd begrepen tijdens de maand waarin hij zijn dienst stakte, vermenigvuldigd met het getal der aan te vullen maanden.

Die volmakende storting dient in het loopende jaar te worden gedaan.

ART. 36.

De verzekeringsplichtigen, die niet aan de vereischten beantwoorden om rechtens den toeslag te genieten alsmede de vrijwillig-verzekerden mogen den ouderdomsrentetoeslag ontvangen op voorwaarde, wat beide categorieën van verzekerden betreft, dat hun werkelijke jaarlijksche bestaansmiddelen 5,400 frank niet overschrijden, indien de verzekerde ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerd is, en 8,100 frank indien het gaat om een gehuwd verzekerde. Deze sommen worden met 1,200 frank per kind van minder dan 16 jaar oud, ten laste van verzekerde vermeerderd.

Het maximum-bedrag van den toeslag wordt toegekend wanneer de bestaansmiddelen respectievelijk het maximum van 3,000 of 4,500 frank bereiken.

Zoo de aanvrager, ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerd, over hooger inkomsten dan 3,000 frank beschikt, of zoo het een aanvrager betreft van het mannelijk geslacht, gehuwd, met bestaansmiddelen boven 4,500 frank, dan wordt het maximum-bedrag van den toeslag verminderd met het bedrag dier bestaansmiddelen, naar een bij Koninklijk besluit trapsgewijs vastgestelde berekeningstabel. (Wijzig. van de Regeering; stuk n° 215.)

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

ART. 37.

Il n'est pas tenu compte, pour l'application de l'article 36, des rentes de vieillesse et de veuves constituées en exécution de la loi du 10 décembre 1924 et de la présente loi, ainsi que des rentes de vieillesse et de veuves constituées en exécution des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des employés et des allocations accordées en vertu de ces lois.

ART. 38.

Il doit, de plus, avoir été effectué, au compte des assurés visés à l'article 36, les versements minima prévus à l'article 25 de la présente loi.

ART. 39.

Si l'assuré n'a pas effectué le nombre de versements annuels légaux, le montant de la majoration auquel il pourrait prétendre si cette condition avait été remplie, est diminué proportionnellement au rapport entre le nombre des versements annuels que l'assuré a opérés et celui qu'il aurait dû effectuer.

ART. 40.

Dans le cas où le nombre de versements légaux annuels est inférieur à la moitié de celui que l'assuré aurait dû opérer, la majoration ne sera pas accordée.

ART. 41.

Les versements effectués au compte des assurés obligatoires, en cette dernière qualité, sont pris en considération pour l'application de l'article 38 ci-dessus.

ART. 42.

Un arrêté royal fixera les conditions d'octroi de la majoration aux vieillards hospitalisés dans un établissement public ou privé aux frais des pouvoirs publics.

ART. 37.

Wat de toepassing van artikel 36 betreft, wordt er geen rekening gehouden met de ouderdoms- en weduwerenten, gevestigd ter uitvoering van de wet van 10 December 1924 en van deze wet, noch met de ouderdoms- en weduwerenten, gevestigd ter uitvoering van de wetten op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood der bedienden, noch met de krachtens bedoelde wettelijke toelagen.

ART. 38.

Bovendien, moeten op de rekening van de bij artikel 36 bedoelde verzekerkosten, de minima-stortingen gedaan zijn, voorzien bij artikel 25 dezer wet.

ART. 39.

Indien de verzekerde het aantal wettelijke jaarstortingen niet heeft gedaan dan wordt het bedrag van den toeslag, waarop hij aanspraak zou kunnen maken, indien hij aan bedoeld vereiste had voldaan, in evenredigheid verminderd naar gelang het aantal jaarstortingen die de verzekerde heeft gedaan, in verband staan met deze, die hij had moeten doen.

ART. 40.

Ingeval het aantal wettelijke jaarstortingen niet de helft bereikt van het aantal, dat de verzekerde had moeten doen, wordt de toeslag niet verleend.

ART. 41.

De stortingen, op de rekening van de verzekeringsplichtigen als dusdanig verricht, worden voor de toepassing van bovenvermeld artikel 38 in aanmerking genomen.

ART. 42.

Bij een Koninklijk besluit zullen de voorwaarden worden bepaald, waaronder de toeslag zal worden verleend aan de bejaarde lieden, in een openbaar of bijzonder gesticht ten beware van openbare machten ter verpleging opgenomen.

Amendements de la Commission. —	Amendementen van de Commissie. —	Tuidige wet. —
ART. 37.	ART. 37.	
In fine, ajouter : <i>“ni des rentes alimentaires payées par les descendants”.</i>	In fine, toevoegen : <i>betaalde onderhoudsrenten.”</i> <i>“noch de door de afstammelingen</i>	

Législation actuelle.

[ART. 15. — En cas de décès d'un bénéficiaire de la pension de vieillesse prévue par la loi du 20 août 1920, modifiée par celle du 10 décembre 1924, et du complément de pension allouée en vertu de la présente loi, les arrérages échus et non payés sont liquidés aux personnes ci-après :

1° Au conjoint avec lequel le bénéficiaire de la pension cohabitait et chez qui il est décédé ;

2° A défaut de conjoint, aux enfants ou à toute autre personne avec qui le bénéficiaire vivait, à condition que celui-ci soit décédé chez celui qui réclame les arrérages échus.

Si le bénéficiaire était hospitalisé dans un établissement public ou privé, les arrérages sont également payés aux personnes reprises ci-dessus, si celles-ci intervenaient dans les frais d'hospitalisation de l'intéressé.

La partie saisissable de la pension de vieillesse est payée à l'établissement hospitalier jusques et y compris le trimestre au cours duquel le bénéficiaire est décédé.]

Projet de loi.

ART. 43.

En cas de décès d'un bénéficiaire de la majoration de rente de vieillesse, les arrérages échus et non payés sont liquidés aux personnes ci-après :

1° Au conjoint avec lequel le bénéficiaire de la majoration cohabitait et chez qui il est décédé ;

2° A défaut du conjoint, aux enfants ou à toute autre personne avec qui le bénéficiaire vivait, à condition que celui-ci soit décédé chez celui qui réclame les arrérages échus.

Si le bénéficiaire était hospitalisé dans un établissement public ou privé, les arrérages sont également payés aux personnes reprises ci-dessus, si celles-ci intervenaient dans les frais d'hospitalisation. La partie saisissable de la majoration est payée à l'établissement hospitalier jusques et y compris le trimestre au cours duquel le bénéficiaire est décédé.

ART. 44.

En vue de liquider les dépenses résultant du paiement des majorations de rentes de vieillesse, il est institué un fonds dénommé *Fonds des dotations pour le paiement des majorations de rentes de vieillesse*.

Ce Fonds est rattaché à la Caisse des Dépôts et Consignations.

Il est alimenté par une allocation annuelle de cinq cent vingt-cinq millions, inscrite au Budget ordinaire de l'Etat et, éventuellement, par des ressources exceptionnelles qui seront sollicitées de la législature.

Wetsontwerp.

ART. 43.

Bij overlijden van een begunstigde met den ouderdomsrentetoeslag, worde vervallen en nog niet uitbetaalde termijnen aan benedenvermelde personen uitgekeerd :

1° Aan de(n) echtgenoot(c) met wie(n) de begunstigde met den toeslag samenwoonde en overleden is ;

2° Bij ontstentenis van echtgenoot(e), aan de kinderen of aan ieder ander persoon, waarmede de begunstigde leefde, mits deze is overleden bij den gene die de vervallen termijnen op-eischt.

Indien de begunstigde in een openbaar of bijzonder gesticht ter verpleging was opgenomen, worden de vervallen termijnen insgelijks aan voormelde personen, indien deze in de verplegingskosten zijn tegemoet gekomen, uitbetaald. Het voor beslagname vatbaar gedeelte van den toeslag wordt aan het verplegingsgesticht uitgekeerd tot en met inbegrip van het kwartaal, waarin de begunstigde is overleden.

ART. 44.

Om de uitgaven te vereffenen, die uit het betalen van den toeslag der ouderdomsrenten voortvloeien, wordt er een fonds tot stand gebracht, onder de benaming van *Dotatiënfonds ter uitkeering van den toeslag der ouderdomsrenten*.

Bedoeld Fonds wordt bij de Deposito- en Consignatiekas aangesloten.

Het wordt gestijfd door een jaarlijksche toelagen van vijf honderd vijf en twintig miljoen frank ingeschreven op het gewoon Rijksbudget en, in voor-komend geval, door buitengewone geldmiddelen, die van de wetgevende macht zullen worden gevraagd.

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
<p>1. Au n° 1°, ajouter : <i>“ ... de la majoration cohabitait au moment de son décès... ”.</i></p> <p>2. Au n° 2°, remplacer les derniers mots par : <i>“ bénéficiaire vivait au moment de son décès ”.</i></p>	<p>1. Aan n° 1°, toevoegen : <i>“ de begunstigde met den toeslag, op het oogenblik van zijn overlijden, samenwoonde en overleden is ”.</i></p> <p>2. Aan n° 2°, de laatste woorden vervangen door : <i>“ waarmede de begunstigde, op het oogenblik van zijn overlijden leefde. ”</i></p>	<p>[ART. 15. — Bij het afsterven van een rechthebbende op het ouderdomspensioen voorzien bij de wet van 20 Augustus 1920, gewijzigd bij de wet van 10 December 1924, en op het aanvullend pensioen bij de toepassing van deze wet toegekend, worden de vervallen en nog verschuldigde pensioengedeelten uitbetaald aan de hiernavermelde personen :</p> <p>1° Aan den echtgenoot waarmede de pensioengerechtigde samenwoonde en bij wie hij is overleden ;</p> <p>2° Bij ontstentenis van echtgenoot aan de kinderen of aan ieder ander persoon waarmede de pensioengerechtigde leefde, mits deze is overleden bij degene die de vervallen renten opeischt.</p> <p>Indien de pensioengerechtigde in een openbaar of privaat gesticht was opgenomen, worden de vervallen renten insgelijks uitgekeerd aan de voormalde personen, indien dezen de kosten van opening van de betrokkene hebben helpen betalen.</p> <p>Het voor beslagneming vatbaar pensioengedeelte wordt aan het verplegingsgesticht uitgekeerd tot en met inbegrip van het kwartaal waarin de pensioengerechtigde is overleden.]</p>

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

TITRE IV.**De l'allocation gratuite de vieillesse.**

ART. 33. — Les Belges résidant en Belgique qui ne bénéficieront pas de la majoration prévue aux articles 22 et 28, recevront, à l'âge de soixante-cinq ans accomplis, une allocation annuelle de vieillesse dans les conditions ci-après déterminées.

Les ressortissants des pays étrangers qui accordent des avantages équivalents aux Belges peuvent également bénéficier de cette allocation.

ART. 34. — Le montant maximum de l'allocation est fixé au tableau annexé à la présente loi. Si le requérant dispose de certaines ressources, la quotité maximum de l'allocation est diminuée du montant de ces ressources, suivant un barème par tranches qui sera établi par arrêté royal.

[ART. 35. — Un arrêté royal déterminera les règles à suivre pour l'évaluation des ressources des intéressés. Il ne pourra être tenu compte que des ressources personnelles du requérant et de celles de son conjoint.

Toutefois, seront immunisées :

1° Pour la totalité :

a) Les rentes de vieillesse et les rentes de survie constituées en exécution de la présente loi ;

b) La pension de vieillesse prévue par la loi du 20 août 1920, la majoration de rente prévue aux articles 22 et 28 et l'allocation gratuite prévue à l'article 23 de la présente loi, dont bénéficie le conjoint du demandeur ;

c) Les rentes et pensions accordées par l'Etat, au demandeur ou son conjoint en sa qualité d'ancien militaire et pour faits de guerre, ainsi que celles accordées aux déportés civils malades ou invalides ;

d) Les pensions accordées par l'Etat aux veuves et aux descendants des combattants morts pour la Patrie et des victimes civiles de la guerre ;

e) Les rentes, suppléments et compléments de rentes accordés au demandeur et à son conjoint en exécution des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des ouvriers mineurs ;

2° A concurrence du minimum exempté de la supertaxe tel qu'il est fixé par les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, le montant total :

a) Du salaire ou traitement et profits de toute occupation lucrative et des profits nets des exploitations industrielles, commerciales ou agricoles du demandeur et de son conjoint ;

b) Les rentes, indemnités et allocations payées par application de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des accidents du travail ;

3° A concurrence de 2,400 francs, s'il s'agit d'un demandeur célibataire, veuf ou divorcé, et de 3,600 francs, s'il s'agit de deux conjoints, les pensions et alloca-

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

TITEL IV. — Ouderdomstoelage.

ART. 33. — De in België verblijvende Belgen, die den bij de artikelen 22 en 28 voorzienén toeslag niet mochten genieten, zullen op den leeftijd van volle vijf en zestig jaar onder navermelde voorwaarden een jaarlijksche ouderdomstoelage ontvangen.

De onderhoorigen van vreemde landen, die aan de Belgen gelijkwaardige voordeelen verleenen, kunnen die toelage ook bekomen.

ART. 34. — Het maximum-bedrag der toelage is op de bij deze wet gevoegde tabel vastgesteld. Indien de aanvrager over sommige bestaansmiddelen beschikt, wordt het maximum-bedrag der toelage, naár een bij Koninklijk besluit vast te stellen regeling, trapsgewijze met het bedrag dier bestaansmiddelen verminderd.

[ART. 35. — Bij Koninklijk besluit wordt bepaald op welke wijze de raming moet geschieden van de persoonlijke inkomsten van den aanvrager en die van zijn echtgenoot.

Nochtans dienen daarvan te worden afgetrokken :

1º Het volle bedrag van :

a) De krachtens deze wet gevestigde ouderdoms- en overlevingsrenten ;

b) Het ouderdomspensioen voorzien bij de wet van 20 Augustus 1920, de rentebijslag voorzien bij de artikelen 22 en 28, en de kosteloos verleende toelage voorzien bij artikel 23 dezer wet, waarmede de echtgenoot van den aanvrager is begunstigd ;

c) De door het Rijk aan den aanvrager of diens echtgenoot, wegens krijgs- en oorlogsfeiten verleende renten en pensioenen, evenals die verleend aan zieke of invalide gedeporteerde burgers ;

d) De pensioenen, door het Rijk verleend, aan de weduwen en bloedverwanten in opgaande linie der voor het Vaderland gesneuvelde strijders en der burgerlijke slachtoffers van den oorlog ;

e) De renten, bijrenten en aanvullingsrenten aan den aanvrager en aan zijn echtgenoot verleend krachtens de wetten op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood der mijnwerkers ;

2º Ten beloope van het van-supertaxevrijgesteld minimum, zooals dit bij de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen werd bepaald, het volle bedrag :

a) Van het loon of de wedde en de profijten van elk winstgevende bediening en van de netto-winsten der nijverheids-, handels-, of landbouwondernemingen van den aanvrager en zijn echtgenoot ;

b) De renten, vergoedingen en toelagen, betaald bij toepassing van de wet van 24 December 1903 op de vergoeding van de arbeidsongevallen ;

3º Ten beloope van 2,400 frank, wanneer de aanvrager ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is, en van 3,600 frank, wanneer het twees echtgenoot geldt, de pensioenen en tegemoetkomin-

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
tions payées à titre de pension de vieillesse au demandeur et à son conjoint par les anciens employeurs, y compris l'Etat, les provinces, les communes, ainsi que les caisses de prévoyance des veuves et orphelins et les caisses de prévoyance des ouvriers mineurs ;		
4º A concurrence de 600 francs, si un seul des conjoints sollicite le bénéfice de la pension, majoration ou allocation, et de 1,200 francs si les deux conjoints demandent à bénéficier des avantages :		
a) Les rentes, les pensions et allocations de vieillesse dont le demandeur et son conjoint sont bénéficiaires, sauf ce qui est dit aux 1º, 2º, littera b, et 3º ci-dessus ;		
b) La valeur en rente viagère calculée au taux de 10 p. c. des capitaux mobiliers et immobiliers possédés par le demandeur et son conjoint et acquis par un effort d'épargne et de prévoyance des intéressés.		
Toutefois, lorsque le demandeur et son conjoint ne sont propriétaires que d'un seul immeuble et habitent celui-ci, l'immanisation ci-dessus sera appliquée à la valeur vénale de cet immeuble, sans distinguer si celui-ci a été acquis par un effort d'épargne ou reçu par héritage ; dans ce cas, le taux de la rente viagère sera calculé sur la valeur vénale de l'immeuble diminuée, au préalable, d'une somme de 21,000 francs, si l'immeuble est situé dans une commune comprise dans la première catégorie ; de 22,500 francs, s'il est situé dans une commune comprise dans la deuxième catégorie ; de 24,000 francs, s'il s'agit d'une commune de la troisième catégorie ; de 25,500 francs, si la commune est placée dans la quatrième catégorie, et de 27,000 francs, si celle-ci appartient à la cinquième catégorie.		
En vue de déterminer la catégorie dans laquelle est comprise une commune, il sera fait application de la classification établie par le ministère des Finances pour l'exécution de l'article 41 des lois relatives aux impôts sur le revenu.]		
[ART. 35bis. — Le montant maximum des ressources immunisées par application des dispositions ci-dessus ne peut, en aucun cas, être supérieur au minimum exempté de la supertaxe, tel qu'il est déterminé par les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.]		
ART. 36.— Il sera porté en compte dans les ressources du requérant la rente alimentaire due par les descendants qui sont dans l'aisance.		
Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour l'évaluation de la rente dont il s'agit. Dans le cas où les descendants ne paieraient pas à leurs ascendants la rente ainsi établie, celle-ci sera rétrocéée par l'Etat.		
ART. 37. — Ne peut prétendre à l'allocation toute personne qui, après avoir accompli sa cinquante-cinquième année, a diminué au profit de ses enfants ou d'autres personnes, ses moyens de subsistance dans une telle mesure qu'elle s'est par là même ouvert un droit à l'allocation.		

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
		<p>gen als ouderdomspensioen aan den aanvrager en zijn echtgenoot uitgekeerd door hun gewezen werkgevers, daaronder begrepen de Staat, de provincies, de gemeenten alsmede de voorzorgskassen der weduwen en weezien en de voorzorgskassen der mijnwerkers ;</p> <p>4° Ten beloope van 600 frank, wanneer slechts één der echtgenooten om pensioen, toeslag of toelage verzoekt, en van 1,200 frank wanneer beiden om die voordeelen verzoeken :</p> <p>a) De ouderdomsrente, -pensioenen en -toelagen aan den aanvrager en zijn echtgenoot verleend, behoudens hetgeen onder bovenstaande 1°, 2°, littera b) en 3° werd gezegd ;</p> <p>b) De waarde in lijfrente, omgerekend tegen 10 t. h. van de roerende en onroerende kapitalen in 't bezit van den aanvrager en zijn echtgenoot en verkregen door spaarzaamheid en voorzorg.</p> <p>Wanneer echter de aanvrager en zijn echtgenoot maar één huis bezitten en het bewonen, wordt bovenbedoeld af te trekken bedrag toegepast op de handelswaarde van dat huis, onverschillig of het door spaarzaamheid of door erfenis werd verkregen ; in dit geval wordt het bedrag der lijfrente berekend naar de handelswaarde van het huis, vooraaf verminderd met een som van 21,000 frank wanneer het huis zich bevindt in een gemeente der eerste categorie ; van 22,500 frank, wanneer het zich bevindt in een gemeente der tweede categorie ; van 24,000 frank, wanneer het zich bevindt in een gemeente der derde categorie ; van 25,500 frank, wanneer het zich bevindt in een gemeente der vierde categorie, en van 27,000 frank, wanneer het zich bevindt in een gemeente der vijfde categorie.</p> <p>Ten einde de categorie te bepalen, waarin een gemeente is begrepen, zal de indeeling, voorgesteld door het ministerie van Financiën ter uitvoering van artikel 41 der wetten betreffende de inkombelastingen worden toegepast.]</p> <p>[ART. 35bis. — Het maximum van de op grond van bovenstaande bepalingen af te trekken bedragen mag, in geen geval, hooger zijn dan het van-supertaxevrijgesteld minimum, zoodals dit wordt bepaald bij de samengeordende wetten op de inkombelastingen.]</p> <p>ART. 36. — Bij de bestaansmiddelen van den aanvrager dient te worden aangerekend de onderhoudstoelage, verschuldigd door bemiddelde afstammelingen.</p> <p>De regelen, bij het schatten van bedoelde onderhoudstoelage te volgen, worden bij Koninklijk besluit bepaald. Mochten de afstammelingen aan hun bloedverwanten in opgaande linie de alzoo vastgestelde toelage niet betalen, dan zal deze door het Rijk worden ingevorderd.</p> <p>ART. 37.—Hebben geen recht op de toelage, de personen die, na 55 jaar te hebben bereikt, ten voordeele hunner kinderen of andere personen hun bestaansmiddelen in der mate mochten hebben verminderd dat zij daardoor in den toestand van toelagegerechtigden komen te verkeeren.</p>

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
<p>ART. 38. — Un arrêté royal réglera les conditions d'octroi de l'allocation gratuite aux requérants hospitalisés aux frais des pouvoirs publics ou dans un établissement public ou privé dont les frais d'entretien ou d'hospitalisation sont supportés par une tierce personne.</p>		
	TITRE IV.	TITEL IV
	De la majoration de rente de veuve et des allocations d'orphelins.	Toeslag van de weduwerente en weezentoelagen.
(Voir article 15.)		
	ART. 45.	ART. 45.
	<p>Il est accordé, dans les conditions ci-après, aux veuves, de nationalité belge, des assurés nés de 1867 à 1907, une majoration de rente dont le montant annuel est fixé au tableau annexé à la présente loi. Ce montant pourra être modifié par arrêté royal dans le cas où des changements seraient apportés aux tarifs de l'organisme d'assurance.</p>	<p>Onder benedenopgegeven voorwaarden, wordt aan de weduwen, van Belgische nationaliteit, van verzekerden geboren binnen 1867 en 1907 een renteloësag verleend, waarvan het jaarlijksch bedrag op de bij deze wet gevoegde tabel wordt bepaald. Dit bedrag zal bij Koninklijk besluit kunnen worden gewijzigd, ingeval in die tarieven van het verzekeringsorganisme veranderingen mochten worden toegebracht.</p>
	ART. 46.	ART. 46.
	<p>Cette majoration est accordée aux veuves de nationalité étrangère, si la législation de leur pays d'origine prévoit l'octroi d'avantages équivalents à nos nationaux.</p>	<p>Bedoelde toeslag wordt aan de weduwen van een vreemde nationaliteit verleend, indien in de wetgeving van het land, waaruit ze herkomstig zijn, het verleenen van gelijkwaardige voordeelen aan de Belgen wordt voorzien.</p>
	ART. 47.	ART. 47.
	<p>La majoration prend cours à la même époque que la rente de veuve. Toutefois, lorsqu'il s'agit d'une veuve ayant reçue la nationalité belge, postérieurement à cette époque, la majoration n'est payable qu'à partir du premier du mois qui suit celui au cours duquel les formalités légales prescrites à cette fin ont été accomplies.</p>	<p>De toeslag gaat in op hetzelfde tijdstip als de weduwerente. Nochtans, wanneer het gaat om een weduwe, die na dit tijdstip de Belgische nationaliteit wederom heeft verworven, dan is de toeslag slechts betaalbaar van den eersten dag af der maand, volgende op die, waarin de daartoe voorgeschreven wettelijke formaliteiten werden vervuld.</p>
	ART. 48.	ART. 48.
(Voir article 16.)	<p>La majoration est accordée aux veuves des assurés au compte desquels ont été effectués les versements minima prévus à l'article 25 de la présente loi.</p>	<p>De toeslag wordt verleend aan de weduwen van de verzekerden, zoo op rekening van laatstgenoemden de bij artikel 25 dezer wet voorziene minima-stortingen werden gedaan.</p>
	ART. 49.	ART. 49.
	<p>La majoration cesse d'être payée dans le cas où le bénéficiaire se remarie.</p>	<p>De toeslag wordt niet meer uitbetaald, ingeval de gerechtigde hertrouwt.</p>

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 38. — Bij Koninklijk besluit zullen de voorwaarden worden bepaald, waaronder de ouderdomstoelage kosteloos wordt verleend aan de aanvragers, in een openbaar of bijzonder gesticht, ten bezware van de openbare machten, opgenomen of wier onderhouds- of verplegingskosten al dan niet in een dergelijk gesticht ten last komen van een derden persoon.

(Zie artikel 15.)

(Zie artikel 16.)

Législation actuelle.

(Voir articles 18 et 19.)

Projet de loi.

ART. 50.

Il est accordé au conjoint survivant d'un assuré, une allocation annuelle de 240 francs par enfant âgé de moins de 16 ans à charge de ce dernier.

En cas de décès du conjoint survivant, le montant de cette allocation est porté à 420 francs et est payé à la personne ou l'organisme qui pourvoit à l'entretien de l'enfant.

En cas de décès d'un assuré du sexe féminin, célibataire, veuf ou divorcé, et s'il existe des enfants âgés de moins de 16 ans, une allocation de 240 francs est payée à la personne ou à l'organisme qui pourvoit à l'entretien de ces enfants. Cette allocation ne peut se cumuler avec celle prévue au § 2 du présent article.

ART. 51.

(Voir article 20 du projet de loi.)

Les majorations de rente de veuve et les allocations d'orphelins sont à charge du Fonds dénommé *Fonds des veuves et des orphelins*, dont l'organisation et le fonctionnement seront réglés par arrêté royal.

ART. 52.

(Voir articles 20, alinéa 2, et 21 du projet de loi.)

Le Fonds des veuves et des orphelins jouit de la personification civile ; il peut recevoir des dons et legs moyennant autorisation préalable du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale.

Ce Fonds est alimenté :

1° Par les recettes prévues à l'article 17, II, 2°;

2° Par une contribution annuelle de l'Etat ;

3° Par les cotisations patronales des salariés qui ont dépassé l'âge de 65 ou 60 ans, selon le sexe ;

4° Par une contribution fixée à 10 francs à payer pour les assurés du sexe masculin.

Cette contribution est prélevée sur le montant des versements remis à l'organisme d'assurance.

Wetsontwerp.

ART. 50.

Aan de overleden echtgenoot van een verzekerde wordt, per kind van minder dan 16 jaar en ten laste van laatstgenoemde, een jaarlijksche toelage van 240 frank verleend.

Ingeval de overlevende echtgenoot sterft, dan wordt het bedrag dier toelage op 420 frank gebracht en aan den persoon of de inrichting uitbetaald, die in het onderhoud van 't kind voorziet.

Ingeval een vrouwelijke verzekerde sterft, die echtelos, weduwe of gedivorceerd is, en indien er kinderen zijn van minder dan 16 jaar, dan wordt er aan den persoon of de inrichting, die in het onderhoud dier kinderen voorziet, eene toelage van 240 frank uitbetaald. Laatstbedoelde toelage mag wel voorzien, niet worden samengevoegd.

ART. 51.

De toeslag van de weduwerente en de weezentoelagen zijn ten laste van het *Fonds voor weduwen en weezen*, waarvan de inrichting en de werking bij Koninklijk besluit zullen worden geregeld.

ART. 52.

Het Fonds voor weduwen en weezen geniet rechtspersonelijkheid ; het mag giften en legaten ontvangen, mits daartoe vooraf door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg te zijn gemachtigd.

Bedoeld Fonds wordt gestijfd :

1° Door de bij artikel 17, II, 2° voorziene ontvangsten ;

2° Door eene jaarlijksche Rijksbijdrage ;

3° Door de werkgeversbijdragen der in dienstverband staande verzekeringsplichtigen, die, naar kunnen, den leeftijd van 60 of 65 jaar hebben overschreden ;

4° Door een bijdrage, op 10 frank vastgesteld, door de manlijke verzekerden te betalen.

Deze bijdragen worden geheven op het bedrag van de stortingen, aan het verzekeringsorganisme overgemaakt.

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
		(Zie artikelen 18 en 19.)
ART. 51.	ART. 51.	
Rédiger comme suit : Les majorations de rente de veuve et les allocations d'orphelins sont payées à l'intervention du Fonds dénommé <i>Fonds des Veuves et Orphelins</i> , dont l'organisation et le fonctionnement seront réglés par Arrêté royal.	Doen luiden als volgt : “ De toeslag van weduwerente en de weezentoelagen worden uitbetaald door bemiddeling van het Fonds voor Weduwen en Weezen, waarvan de inrichting en de werking bij Koninklijk besluit zullen worden geregeld. ”	(Zie artikel 20 van het wetsontwerp.)
ART. 52.	ART. 53.	
Rédiger comme suit à partir de l'alinéa 2 : “ Ce Fonds est alimenté : 1° par un subside annuel de l'Etat, dont le montant, déterminé annuellement dans la loi du budget, est destiné à faire face aux charges incombant au Fonds pour la liquidation des majorations et des allocations prévues aux articles 45 et 50 ; 2° par les recettes prévues à l'article 17, II, b) ; 3° par les cotisations patronales des salariés qui ont dépassé l'âge de 65 ans ; 4° par une contribution annuelle à payer par les assurés mariés du sexe masculin et fixée à 5 francs pour les assurés compris dans les quatre premières classes et à 10 francs pour ceux compris dans les autres classes ; 5° par les intérêts produits par le placement des sommes provenant de la vente des timbres retraile.	Van af alinéa 2, doen luiden als volgt : “ Bedoeld Fonds wordt gestijfd : 1° door een jaarlijksche Rijkstoelage wier bedrag, jaarlijks in de begrotingswet bepaald, bestemd is voor de lasten te bestrijden die het Fonds moet dragen voor de uitkeering van de bij artikelen 45 en 50 voorziene verhogingen en tegemoetkomingen ; 2° door de bij artikel 17, II b), voorziene ontvangsten ; 3° door de werkgeversbijdragen der in dienstverband staande verzekerplichtigen dien den leeftijd van 65 jaar hebben overschreden ; 4° door een jaarlijksche bijdrage door de manlijke gehuwde verzekerden te betalen en bepaald op 5 frank voor de verzekerden behorende tot de eerste vier klassen, en op 10 frank voor die behorende tot de overige klassen ; 5° door de interesten opgebracht door het beleggen van de sommen voorkomende van den verkoop der pensioenzegels .	(Zie artikelen 20, alinea 2, en 21 van het wetsontwerp.)
<i>Les recettes mentionnées aux 2°, 3°, 4° et 5° ci-dessus sont affectées par le Conseil d'administration du Fonds à</i>	<i>De bij bovenstaande 2°, 3°, 4° en 5° vermelde ontvangsten worden door den Beheerraad van het Fonds bestemd</i>	

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

TITRE V.

Dispositions spéciales.

ART. 53.

Les travailleurs occupés dans une industrie particulièrement insalubre sont autorisés à fixer l'entrée en jouissance de la rente de vieillesse formée par les versements ci-après, à partir de 55 ans pour les assurés du sexe masculin et de 50 ans, pour les assurés du sexe féminin.

ART. 54.

Pour ce qui concerne les travailleurs de ces industries, le montant du versement personnel et celui de la cotisation patronale sont fixés, pour chacun d'eux, sur la base du salaire payé à l'assuré lors du premier paiement fait à l'intéressé dans le courant de chaque mois, conformément aux barèmes ci-après :

TITEL V

Bijzondere bepalingen.

ART. 53.

De handarbeiders, in een vooral ongezonde nijverheid werkzaam, worden er toe gemachtigd de ingenottreding der ouderdomsrente door benedenopgegeven stortingen gevestigd, vanaf den leeftijd van 55 jaar vast te stellen, wat de manlijke verzekeren betreft, en van 50 jaar, wat de vrouwelijke verzekeren aangaat.

ART. 54.

Aangaande de handarbeiders in bedoelde nijverheden werkzaam, worden het bedrag van de persoonlijke storting en dat der werkgeversbijdrage voor ieder van hen vastgesteld op den grondslag van het salaris aan den verzekerde uitbetaald bij de eerste betaling aan den betrokken uitgekeerd, in den loop van iedere maand, overeenkomstig de volgende barema's.

I. — *Salaire payé par quinzaine.*

Classes	Somme perçue par l'assuré
Klassen	Som door den verzekerde ontvangen
1	moins de 100 fr. minder dan 100 fr.
2	100.01 à 150 100.01 tot 150
3	150.01 à 200 150.01 tot 200
4	200.01 à 250 200.01 tot 250
5	250.01 à 300 250.01 tot 300
6	300.01 à 350 300.01 tot 350
7	350.01 à 400 350.01 tot 400
8	plus de 400 meer dan 400

I. — *Salaris om de veertien dagen uitgekeerd.*

	Montant du versement personnel	de la cotisation patronale	Total
	Bedrag van de persoonlijke storting	werkgeversbijdrage	Totaal
1	4	4	8
2	6	6	12
3	8	8	16
4	10	10	20
5	12	12	24
6	14	14	28
7	16	16	32
8	18	18	36

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
<p><i>l'octroi aux veuves et aux orphelins de compléments de majoration ou d'allocation. Les résolutions prises sur cet objet par le Conseil ne sortent leurs effets qu'après approbation du Gouvernement. »</i></p>	<p><i>om aan de weduwen en weezen verhoogings- of tegemoetkomingsaanvullingen te verleenen. De door den Raad over dit onderwerp genomen besluiten, kunnen eerst na goedkeuring van de Regeering hun uitwerking hebben. »</i></p>	
ART. 53. Remplacer le mot: « industrie » par: « métier ».	ART. 53. Het woord : « nijverheid » vervangen door : « ambacht ».	

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

II. — *Salaire payé par dizaine.*II. — *Salaris om de tien dagen uitgekeerd.*

Classes	Somme perçue par l'assuré	Montant du versement de la cotisation personnel patronale	Total
Klassen	Som door den verzekerde ontvangen	Bedrag van de persoonlijke werkgevers-bijdrage	Totaal
1	moins de 70 fr.	4	8
1	minder dan 70 fr.	4	8
2	70.01 à 105	6	12
2	70.01 tot 105	6	12
3	105.01 à 140	8	16
3	105.01 tot 140	8	16
4	140.01 à 175	10	20
4	140.01 tot 175	10	20
5	175.01 à 210	12	24
5	175.01 tot 210	12	24
6	210.01 à 245	14	28
6	210.01 tot 245	14	28
7	245.01 à 280	16	32
7	245.01 tot 280	16	32
8	plus de 280	18	36
8	meer dan 280	18	36

III. — *Salaire payé par semaine.*III. — *Salaris per week uitgekeerd.*

Classes	Somme perçue par l'assuré	Montant du versement de la cotisation personnel patronale	Total
Klassen	Som door den verzekerde ontvangen	Bedrag van de persoonlijke werkgevers-bijdrage	Totaal
1	moins de 50 fr.	4	8
1	minder dan 50 fr.	4	8
2	50.01 à 75	6	12
2	50.01 tot 75	6	12
3	75.01 à 100	8	16
3	75.01 tot 100	8	16
4	100.01 à 125	10	20
4	100.01 tot 125	10	20
5	125.01 à 150	12	24
5	125.01 tot 150	12	24
6	150.01 à 175	14	28
6	150.01 tot 175	14	28
7	175.01 à 200	16	32
7	175.01 tot 200	16	32
8	plus de 200	18	36
8	meer dan 200	18	36

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

Le Gouvernement est autorisé à établir des barèmes spéciaux lorsqu'il s'agit de salariés à qui, vu les modalités spéciales adoptées pour le paiement des salaires, les sommes ci-dessus ne peuvent être appliquées. Ces barèmes seront établis sur la base de 2 p. c. du salaire payé avec un maximum annuel approximatif de 200 frs., respectivement pour le versement personnel et pour la cotisation patronale. (*Amend. Gouvernement; doc. n° 265.*)

ART. 55.

La contribution de l'Etat est accordée dans les proportions fixées à l'article 11, dès la prise de cours de la rente constituée par ces versements, sans que toutefois, le montant maximum de cette contribution dépasse 1,200 francs.

ART. 56.

Par dérogation aux dispositions de l'article 28, la majoration de rente de vieillesse portée au tableau annexé à la présente loi est accordée, de droit, et sans réduction, à l'âge de 60 ans aux travailleurs des deux sexes, régis par les présentes dispositions, qui auront opéré chaque année les versements ci-dessus, de 51 à 60 ans.

Toutefois, pour les assujettis nés du 1^r janvier 1873 au 31 décembre 1876, la majoration leur est acquise, de droit, à 60 ans, s'il a été effectué à leur compte, les versements minima prescrits à l'article 23 de la loi du 10 décembre 1924 et, en outre, un versement en vertu des présentes dispositions, si l'assuré est né en 1873; deux versements, si l'assuré est né en 1874; ce nombre étant ensuite augmenté d'une unité pour chacune des années suivantes.

Cette majoration sera également accordée, de droit, mais avec réduction, si la prise de cours est fixée à un âge compris entre 55 et 60 ans, pour les assurés du sexe masculin et, entre 50 et 60 ans, pour les assurés du sexe féminin, à condition d'avoir opéré annuellement et sans interruption, jusqu'à l'âge fixé pour l'entrée en jouissance de la majoration, dix versements, au minimum, du montant annuel fixé ci-dessus, sauf application

De Regeering is er toe gemachtigd, bijzondere barema's vast te stellen wanneer het gesalarieerden betreft aan dewelke, oin reden van de bijzondere modaliteiten voor de uitbetaaling der salarissen aangenomen, de bovenstaande sommen niet kunnen toegepast worden. Deze barema's worden vastgesteld op den grondslag van 2 t. h. van het uitbetaald salaris, met een jaarlijksch maximum van nagenoeg 200 frank, respectievelijk voor de persoonlijke storting en voor de werkgeversbijdrage. (*Wijzig. van de Regeering; stuk n° 265.*)

ART. 55.

De Rijksbijdrage wordt binnen de bij artikel 11 vastgestelde verhoudingen toegekend, van het oogenblik af dat de door bedoelde stortingen gevastigde rente ingaat, zonder dat echter het maximum-bedrag dier bijdrage 1,200 frank overschrijdt.

ART. 56.

In afwijking van de bepalingen van artikel 28, wordt de ouderdomsrentetoeslag, op de bij deze wet gevoegde tabel vermeld, rechtens en zonder vermindering, op 60-jarigen leeftijd verleend aan de handarbeiders van beiderlei kunne, door deze bepalingen beheerscht, die binnen de leeftijdsjaren 51 tot 60, jaarlijks bovenopgegeven stortingen hebben gedaan.

Nochtans wat de verzekeringsplichtigen betreft, geboren binnen den termijn van 1 Januari 1873 en 31 December 1876, verkrijgen deze op 60 jaar rechtens den toeslag, indien op hun rekening de bij artikel 23 van de wet van 10 December 1924 voorgeschreven minima-stortingen werden gedaan, en bovendien, één wettelijke jaarlijksche storting, bij deze bepalingen voorgeschreven, zoo de verzekerde in 1873 is geboren; twee stortingen, zoo de verzekerde in 1874 is geboren, met dien verstande dat het aantal stortingen voorts voor elk volgend jaar met één eenheid wordt vermeerderd.

Bedoelde toeslag wordt insgelijks van rechtswege maar met vermindering verleend, indien, wat de manlijke verzekeren betreft, de ingetroding er van binnen de leeftijdsjaren 55-60 wordt vastgesteld, en, wat de vrouwelijke verzekeren betreft, binnen de leeftijdsjaren 50-60, mits jaarlijks en zonder onderbreking, tot op het leeftijdsjaar waarop de ingetroding van den toeslag werd vastgesteld, minstens 10 stortingen van

Amendements de la Commission.

—
Amendementen van de Commissie.

—
Huidige wet.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

de l'article 34. Pour les assujettis du sexe masculin nés du 1er janvier 1877 au 31 décembre 1885 et pour les assujettis du sexe féminin nés du 1er janvier 1882 au 31 décembre 1890, la majoration leur est acquise dans les conditions ci-dessus s'il a été effectué à leur compte, les versements minima prescrits à l'article 23 de la loi du 10 décembre 1924 et, en outre, un versement en vertu des présentes dispositions, si l'assuré est né en 1877 ou 1882 suivant son sexe, deux versements si l'assuré est né en 1878 ou 1883, ce nombre étant ensuite augmenté d'une unité pour chacune des années suivantes.

ART. 57.

Un arrêté royal déterminera les industries et pour chacune d'elles, les catégories d'ouvriers, auxquelles les dispositions du présent titre seront applicables.

TITRE VI

**De la Commission Supérieure
des Pensions de Vieillesse.**

ART. 58.

Il est institué, au Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale, une Commission supérieure des pensions de vieillesse.

ART. 59.

Cette Commission a notamment pour mission :

1° De donner son avis sur toutes les questions relatives à l'interprétation et à l'exécution de la présente loi qui lui sont soumises par le Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale;

2° De statuer définitivement sur les demandes introduites par les veuves des assujettis, en vertu de l'article 17, III^b.

bovenbepaald jaarlijksch bedrag te hebben verricht, behoudens toepassing van artikel 34. Wat de manlijke verzekeringsplichtigen betreft, geboren binnen den termijn van 1 Januari 1877 en 31 December 1885, en wat de vrouwelijke verzekeringsplichtigen betreft, geboren binnen den termijn van 1 Januari 1882 en 31 December 1890, verkrijgen dezen den toeslag onder bovenvermelde voorwaarden, indien op hun rekening de bij artikel 23 der wet van 10 December 1924 voorgeschreven minima-stortingen werden gedaan, en bovendien, één wettelijke jaarlijksche storting, bij deze bepalingen voorgeschreven, zoo de verzekerde in 1877 of 1882, naar kunne, is geboren; twee stortingen, zoo de verzekerde in 1878 of 1883 is geboren, met dien verstande dat het aantal stortingen voorts voor elk volgend jaar met één eenheid wordt vermeerderd.

ART. 57.

Bij een Koninklijk besluit zullen de rijverheden en voor elk daarvan, de categorieën van handarbeiders worden bepaald, waarop de bepalingen van dezen titel zullen toepasselijk zijn.

TITEL VI

**De Hooge Commissie
voor Ouderdomspensioenen.**

ART. 58.

In het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg wordt een Hooge Commissie voor ouderdomspensioenen tot stand gebracht.

ART. 59.

Deze heeft onder meer in opdracht :

1° Haar advies uit te brengen omtrent al de aangelegenheden betreffende de interpretatie en de uitvoering dezer wet, die haar door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg zijn voorgesteld;

2° Definitief te beslissen omtrent de vragen, door de weduwen der verzekeringsplichtigen krachtens artikel 17, III^b, ingediend.

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 56.

ART. 56.

A l'alinéa 3, ajouter :

« de la loi du 10 décembre 1924 modifiée par celle du 22 avril 1930 ».

Aan alinea 3, toevoegen :

« der wet van 10 December 1924,
gewijzigd bij die van 22 April 1930 ».

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

ART. 60.

La composition et le fonctionnement de la Commission supérieure seront réglés par arrêté royal.

Il sera établi dans son sein, une Sous-Commission qui aura pour mission de réformer, sur proposition du Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale, les décisions prises en matière d'octroi de la majoration de rente de vieillesse en violation des dispositions de la loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci.

ART. 61.

Les crédits nécessaires pour payer les frais de fonctionnement de la Commission sont inscrits annuellement au Budget du Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale.

TITRE VII

Dispositions pénales.

ART. 62.

Sera puni d'une amende de 1 à 25 francs, l'employeur ou son préposé qui n'aura pas opéré le prélèvement prévu à l'article 7 ou aura omis d'en verser le montant à la Caisse générale d'Epargne et de Retraite, concurremment avec sa cotisation, dans les conditions fixées par l'arrêté royal.

TITRE V. — Dispositions générales.

ART. 39. — Sera puni d'une amende de 1 à 25 francs, l'employeur ou son préposé qui n'aura pas opéré le prélèvement prévu à l'article 7 ou aura omis d'en verser le montant à la Caisse générale d'Epargne et de Retraite, concurremment avec sa cotisation, dans les conditions fixées par l'arrêté royal.

Lorsque le prélèvement prévu à l'article 7 n'aura pas été opéré par l'employeur ou son préposé, à l'époque fixée au dit article, l'employeur sera en outre condamné à payer, au moyen de ses deniers personnels, le montant du versement de l'assujetti.

Le jugement fixera le délai endéans lequel l'intéressé devra effectuer les versements dont il s'agit.

A défaut pour l'employeur de s'être exécuté dans le délai ainsi fixé, le recouvrement des sommes dues sera opéré par voie de contrainte comme en matière de contributions directes.

L'employeur ne peut récupérer directement ou indirectement auprès de l'assujetti la somme versée en exécution du dit jugement.

Lorsque les prélèvements n'ont pas été effectués, par l'employeur ou son préposé, à l'époque réglementaire, l'employeur est, en outre, condamné à effectuer de ses deniers personnels, les versements de l'assujetti et éventuellement à réparer tout autre préjudice causé par sa faute à l'assujetti ou à la veuve. (*Amend. Gouvernement; document n° 215.*)

Le jugement fixe le délai endéans lequel l'employeur devra exécuter cette obligation.

A défaut, pour l'employeur, d'avoir satisfait au jugement dans le délai ainsi fixé, le recouvrement des sommes dues est opéré par voie de contrainte comme en matière de contributions directes.

ART. 60.

De samenstelling en de werking der Hooge Commissie worden bij Koninklijk besluit geregeld. In haar schoot wordt een subcommissie tot stand gebracht, die in opdracht heeft, op voorstel van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg, de beslissingen te niet te doen, getroffen omtrent het verleenen van den ouderdomsrentetoeslag, in strijd met de bepalingen der wet en besluiten, ter uitvoering dier wet gegeven.

ART. 61.

De credieten, noodig om de kosten betreffende de werking van de Commissie te betalen, worden jaarlijks op de Begrooting van het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg uitgetrokken.

TITEL VII

Strafbepalingen.

ART. 62.

Wordt gestraft met een geldboete van 1 tot 25 frank, de werkgever of zijn aangestelde die de bij artikelen 3 en 6 voorziene afhoudingen niet heeft gedaan of heeft verwaaarloosd, het bedrag er van, te zamen met zijn bijdragen, onder de bij het Koninklijk besluit bepaalde voorwaarden, bij de verzekeringsinrichting, te storten.

Werden deze afhoudingen op het voorgeschreven tijdstip door den werkgever of zijn aangestelde niet gedaan, dan wordt de werkgever daarboven veroordeeld om de stortingen van de (n) verzekeringsplichtige, en het, door zijn schuld, aan den verzekeringsplichtige of aan de weduwe berokkend nadeel te herstellen. (*Wijzig. van de Regeering; stuk n° 215.*)

Het veroordeelend vonnis bepaalt den termijn waarin de werkgever bedoelde verplichting dient te vervullen.

Mocht de werkgever aan de bepalingen van het vonnis, binnen den alzoo vastgestelden termijn niet hebben voldaan, dan zal de invordering van de verschuldigde sommen door middel van dwang, zoals inzake rechtstreekse belastingen, plaats hebben.

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

TITEL V. — Algemeene bepalingen.

ART. 39. — Wordt gestraft met een geldboete van 1 tot 25 frank, de werkgever of zijn vertegenwoordiger, die de bij artikel 7 voorziene som niet afhoudt, of die mocht verwaarlozen het bedrag ervan te zamen met zijn bijdrage, onder de bij Koninklijk besluit vastgestelde voorwaarden, in de *Algemeene Spaar- en Lijfrentekas* te storten.

Wordt de bij artikel 7 voorziene afhouding door den werkgever of zijn vertegenwoordiger niet op het bij bedoeld artikel voorzien tijdstip gedaan, dan zal de werkgever daarenboven worden veroordeeld om het bedrag van de storting van den verzekeringsplichtige te betalen met zijn eigen geldmiddelen.

Het veroordeelend vonnis dient den termijn te bepalen, waarbinnen de belanghebende bedoelde stortingen dient te doen.

Mocht de werkgever dit binnen den alzoo vastgestelden termijn niet doen, dan zal de invordering van de verschuldigde sommen door middel van ambtsdwang, gelijk in zake rechtstreeksche belastingen, plaats hebben.

De werkgever mag van den verzekeringsplichtige de in uitvoering van bedoeld vonnis gestorte som, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks terugiseichen.

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
	<p>L'employeur ne peut récupérer, directement ou indirectement, à charge de l'assujetti, la somme versée en exécution du dit jugement.</p> <p>ART. 63.</p> <p>La peine prévue à l'article 62 est appliquée autant de fois qu'il y a d'omissions pour chaque assujetti.</p> <p>ART. 64.</p> <p>Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 200 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui, en vue de l'exécution de la présente loi, aura contraint un assujetti ou un assuré libre à faire partie d'un organisme déterminé ou qui l'aura empêché de s'affilier à l'organisme de son choix.</p> <p>ART. 65.</p> <p>Est punie d'un emprisonnement de huit jours à un an, toute personne qui a fait sciemment de fausses déclarations en vue de bénéficier ou de faire bénéficier des avantages prévus par la présente loi, ou en vue d'obtenir ou de faire obtenir la majoration ou l'allocation gratuite de vieillesse ou de faire majorer le taux de celle-ci.</p> <p>La restitution des sommes indûment perçues sera en outre ordonnée.</p> <p>ART. 66.</p> <p>Sans préjudice de l'application éventuelle des articles 269 à 274 du Code pénal, seront punis d'une amende de 26 à 200 francs les employeurs ou leurs préposés qui refuseront de fournir aux personnes ou aux organismes chargés de l'exécution de la présente loi, tous les renseignements qu'ils demandent en vue de l'application de la présente loi.</p> <p>ART. 67.</p> <p>Par dérogation à l'article 100 du Code Pénal, le chapitre VII et l'article 85 du livre I^e de ce Code sont applicables aux articles 41, 42 et 43 de la présente loi.</p>	<p>De werkgever mag van de(n) verzekerkingsplichtige de in uitvoering van bedoeld vonnis gestorte som, noch middellijk, noch onmiddellijk terug eischen.</p> <p>ART. 63.</p> <p>De bij artikel 62 voorziene straf wordt toegepast zoo dikwijls de werkgever jegens een(e) zijn verzekerkingsplichtigen in verzuim is.</p> <p>ART. 64.</p> <p>Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 26 tot 200 frank of met slechts één dezer straffen, alwies in verband met de uitvoering dezer wet een(e) verzekerkingsplichtige of een(c) vrijwillig-verzekerde er toe zal hebben belet zich bij een verzekeringseinrichting naar zijn (haar) keuze aan te sluiten.</p> <p>ART. 65.</p> <p>Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, elk persoon die, wilens en wetens, valsche aangiften doet, om de bij deze wet voorziene voordeelen te genieten of te laten genieten, of, om de bij titels III en IV voorzienen ouderdomstoestag te verkrijgen of te laten verkrijgen ofwel om het bedrag daarvan te laten vermeerderen.</p> <p>Het terugbetaLEN van de onrechtmatig getrokken sommen wordt bovendien opgelegd.</p> <p>ART. 66.</p> <p>Onverminderd de eventuele toepassing van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met een geldboete van 26 tot 200 frank gestraft, de werkgevers of hun aangesteldeN, die aan de personen of aan de instellingen met de uitvoering dezer wet belast, al de met het oog op de toepassing er van gevraagde inlichtingen weigeren te verstrekken.</p> <p>ART. 67.</p> <p>In afwijking van artikel 100 van het Strafwetboek zijn hoofdstuk VII en artikel 85, boek I, van dit Wetboek, toepasselijk op de bij artikelen 62, 65 en 66 dezer wet voorziene inbreuken.</p>

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 40. — De bij artikel 39 voorziene straf wordt toegepast zoo dikwijls de werkgever jegens een zijner verzekerplichtigen in verzuim is.

ART. 41. — Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 26 tot 200 frank, of met slechts één dezer straffen, degene die, in verband met de uitvoering dezer wet, aansluiting van een verzekerplichtige of van een vrijwillig-verzekerde in een bepaald orga-nisme oplegt of verhindert.

ART. 42. — Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, elke persoon die wetens en willens valsche aangiften doet om de bij deze wet voorziene voordeelen te genieten of te laten genieten, of om den toeslag of de ouderdomstoelage kosteloos te verkrijgen of om het bedrag daarvan te laten vermeerderen.

Het terugbetalen van de ten onrechte getrokken sommen zal bovendien worden opgelegd.

ART. 43. — Onverminderd de even-tueele toepassing van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met een geldboete van 26 tot 200 frank gestraft, de werkgevers of hun vertegenwoordigers, die aan de personen of aan de organismen met de uitvoering dezer wet belast, de inlichtingen weigeren te verstrekken, waarom deze, met het oog op de toepassing dezer wet, vragen.

ART. 44. — Bij afwijking van artikel 100 van het Strafwetboek zijn hoofdstuk VII en artikel 85 van boek I van dit Wetboek toepasselijk op de bij de artikelen 41, 42 en 43 dezer wet voorziene inbreuken.

Législation actuelle.	Projet de loi.	Wetsontwerp.
	ART. 68.	ART. 68.
	<p>Les employeurs sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs préposés pour l'inexécution des obligations prévues par la présente loi.</p>	<p>De werkgevers zijn burgerlijk aansprakelijk voor de betaling der geldboeten opgelegd aan hun aangestelde, wat het niet uitvoeren van de bij deze wet voorziene verplichtingen betreft.</p>
	ART. 69.	ART. 69.
<p>ART. 45. — Les employeurs sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs préposés auxquels incombe les obligations prévues par la présente loi.</p> <p>ART. 46. — Une expédition des jugements rendus en exécution des articles 39, 41, 42 et 43 de la présente loi sera adressée au Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale.</p> <p>ART. 47. — Sauf en ce qui concerne les majorations accordées aux assujettis qui ont effectué régulièrement les versements réglementaires pendant chacune des quinze années précédant l'entrée en jouissance de la rente, et dont le montant est exclusivement à charge de l'Etat, les dépenses nécessaires au paiement des majorations accordées en exécution des articles 22 et 28 et de l'allocation gratuite, sont à charge de l'Etat pour cinq huitièmes, des provinces pour un huitième et des communes pour deux huitièmes. Les communes peuvent faire intervenir les commissions des hospices et les bureaux de bienfaisance en tout ou en partie dans le paiement de leur part, après approbation de la députation permanente, la commission des hospices et le bureau de bienfaisance entendus.</p> <p>ART. 48. — Le paiement des rentes, des majorations et des allocations gratuites sera réglé par arrêté royal. Un arrêté royal fixera également les conditions de récupération des sommes avancées par l'Etat pour compte des provinces et des communes, pour le paiement des majorations et des allocations gratuites.</p> <p>ART. 49. — Les procurations, quittances, certificats et autres pièces relatives à l'exécution de la présente loi sont délivrés gratuitement et dispensés du droit de timbre, de greffe et de l'enregistrement.</p>	<p>Une expédition des jugements rendus en exécution des articles 62, 64, 65 et 66 de la présente loi est adressée au Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale.</p> <p>TITRE VIII</p> <p>Dispositions générales.</p> <p>ART. 70.</p> <p>Le paiement des rentes et des majorations sera réglé par arrêté royal.</p> <p>ART. 71.</p> <p>Les procurations, quittances, certificats et autres pièces relatifs à l'exécution de la présente loi, sont délivrés</p>	<p>Een uitgifte van de ter uitvoering der artikelen 62, 64, 65 en 66 van deze wet geveld vonnissen wordt verzonden naar den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg.</p> <p>TITEL VIII</p> <p>Algemeene bepalingen.</p> <p>ART. 70.</p> <p>Bij een Koninklijk besluit zullen de regels worden vastgesteld, waarnaar de renten en de toeslagen zullen worden uitbetaald.</p> <p>ART. 71.</p> <p>De volmachten, quittantiën, getuigschriften en andere stukken betreffende de uitvoering dezer wet, worden</p>

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 45. — De werkgevers zijn burgerlijk aansprakelijk voor de betaling der geldboeten, opgelegd aan hun vertegenwoordigers waarop de bij deze wet voorziene verplichtingen rusten.

ART. 46. — Een uitgifte van de vonnissen, geveld in uitvoering van de artikels 39, 41, 42 en 43 dezer wet, dient aan den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg te worden overgemaakt.

ART. 47. — Behoudens wat betreft de toeslagen, verleend aan de verzekerplichtigen die gereeld de vereischte stortingen hebben gedaan in elk der vijftien jaren, die aan het ingaan der rente voorafgaan, en waarvan het bedrag uitsluitend ten laste is van het Rijk, komen de uitgaven, noodig tot het betalen der toeslagen, verleend in uitvoering van de artikelen 22 en 28, en van de kosteloze ouderdomstoelage, voor vijf achtsten ten bezware van het Rijk, voor een achtste ten bezware van de provinciën en voor twee achtsten ten bezware van de gemeenten. De gemeenten mogen de godshuis- en armbesturen, mits voorafgaande goedkeuring door de deputatie, betrokken besturen gehoord, geheel of gedeeltelijk in de betaling van hun aandeel doen tegemoetkomen.

ART. 48. — De betaling der rente, toeslagen en ouderdomstoelagen zal bij Koninklijk besluit worden geregeld. De voorwaarden, waaronder de sommen, door het Rijk voor rekening der provinciën en gemeenten ter uitkeering van de toeslagen en ouderdomstoelagen voorgeschoten, dienen te worden teruggevorderd, worden eveneens bij Koninklijk besluit bepaald.

ART. 49. — De volmachten, quitantien, getuigschriften en andere stukken, tot de uitvoering dezer wet betrekkelijk, worden kosteloos uitgereikt en van griffieën zegelrecht, alsmede van registratie vrijgesteld.

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

gratuitement et sont exempts des droits de timbre et de greffe ainsi que de la formalité de l'enregistrement.

A l'article 176 du Code des taxes assimilées au timbre, il est ajouté un 5° ainsi conçu :

“ 5° Les assurances contractées en exécution de la loi relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré. ”

L'article 50 de la loi du 30 août 1913 remplacé par l'article 4 de la loi du 11 octobre 1919 n'est pas applicable aux rentes et capitaux constitués en exécution de la présente loi. (*Amend. Gouv.; doc. n° 215.*)

ART. 72.

Les rentes et majorations acquises en vertu de la présente loi, sont incessibles et insaisissables sauf ce qui sera disposé par l'arrêté royal et pris en exécution de l'article 42 en ce qui concerne les vieillards hospitalisés aux frais des pouvoirs publics.

ART. 73.

Les bénéficiaires de la pension de vieillesse accordée par la loi du 20 août 1920, de la majoration de rente de vieillesse ou de l'allocation gratuite de vieillesse, allouée par la loi du 10 décembre 1924 et du complément prévu par les lois du 20 juillet 1927 et du 24 décembre 1928, recevront, à partir du 1er janvier 1931, en remplacement de ces avantages, la majoration de rente de vieillesse prévue au titre III de la présente loi.

Le taux maximum de la majoration qui pourra être ainsi accordée est fixé à 3,200 francs, lorsqu'il s'agit de deux conjoints, et à 2,100 francs lorsque le bénéficiaire est célibataire, veuf ou divorcé.

Le montant de la majoration qui sera ainsi allouée, sera fixée proportionnellement au taux maximum de la majoration et au montant de la somme totale accordée au bénéficiaire à la date du 31 décembre 1930 à titre de pension de vieillesse, de majoration de rente ou d'allocation gratuite de vieillesse et à titre de complément.

kosteloos uitgereikt en zijn vrij van zegel- en griffierecht, alsmede van de formaliteit der registratie.

Bij artikel 176 van het Wetboek van de met het zegel gelijkgestelde taxes, wordt een 5° toegevoegd luidende :

“ 5° De in uitvoering van de wet betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood, aangegeane verzekeringen. ”

Artikel 50 der wet van 30 Augustus 1913, vervangen door artikel 4 der wet van 11 November 1919, is niet toepasselijk op de in uitvoering dezer wet gevaste renten en kapitalen. (*Wijzig. van de Regeering, stuk n° 215.*)

ART. 72.

De krachtens deze wet verworven rentetoeslag en ouderdomstoelagen zijn voor overdracht noch voor beslag vatbaar, behoudens wat daaromtrent bij Koninklijk besluit, te geven ter uitvoering van artikel 42, zal worden bepaald, wat de ten bezware van openbare machten in een gesticht verpleegde oude lieden betreft.

ART. 73.

De gerechtigden op het ouderdomspensioen, verleend bij de wet van 20 Augustus 1920, op den ouderdomsrentetoeslag of op de kosteloze ouderdomstoelage, verleend bij de wet van 10 December 1924, en op de aanvulling er van voorzien bij de wetten van 20 Juli 1927 en 24 December 1928, zullen van 1 Januari 1931 af, ter vervanging van bedoelde voordeelen, den ouderdomsrentetoeslag ontvangen, voorzien bij titel III dezer wet.

Het maximum-bedrag van den toeslag, die aldus zal kunnen worden verleend, wordt bepaald op 3,200 frank, indien het om beide echtgenooten gaat, en op 2,100 frank zoo de gerechtigde echtelooos, weduwe (weduwnaar) of gedivorceerd is.

Het bedrag van den toeslag, die aldus zal worden verleend, zal evenredig worden vastgesteld aan het maximum-bedrag van den toeslag en aan het bedrag der globale som op 31 December 1930 aan de gerechtigden toegekend, 't zij als ouderdomspensioen, 't zij als rentetoeslag, 't zij als kosteloze ouderdomstoelage, 't zij als aanvulling er van.

Amendements de la Commission.	Amendementen van de Commissie.	Huidige wet.
		<p>ART. 50. — De krachtens deze wet verworven renten, toeslagen en ouderdomstoelagen zijn noch voor overdracht noch voor beslag vatbaar, behoudens wat daaromtrent bij Koninklijk besluit, te geven ter uitvoering van artikel 38, zal worden bepaald, wat de ten bezware van openbare machten in een gesticht verpleegde oude lieden betreft.</p>

Législation actuelle.

Projet de loi.

Wetsontwerp.

Un barème par tranches sera établi à cette fin par arrêté royal.

Les demandes en révision qui seront formulées, à partir du 1er octobre 1930 par les vieillards nés avant le 1er janvier 1866, seront examinées d'après les règles établies aux articles 36, 37 et 42. Le taux maximum de la majoration auquel ces intéressés peuvent prétendre en suite de cette révision, est fixé aux chiffres cités au § 2 du présent article.

Les personnes nées avant le 1er avril 1866, qui à la date du 1er octobre 1930, n'auront pas sollicité l'un ou l'autre des avantages rappelés au § 1 du présent article, ou qui n'auront pas été admises à en bénéficier, pourront recevoir la majoration de rente de vieillesse prévue par la présente loi, si elles se trouvent dans les conditions déterminées aux articles 36 et 37. Le taux maximum de majoration qui pourra leur être accordé, est fixé aux sommes citées au paragraphe précédent.

ART. 74.

Une majoration de rente de veuve de 540 francs sera accordée à partir du 1er janvier 1931, aux veuves bénéficiaires de la majoration de rente en vertu de la loi du 10 décembre 1924, en remplacement de cet avantage. L'allocation d'orphelin sera portée à 240 francs à partir de cette même date.

Dans le cas où la veuve ne bénéficierait pas du taux maximum de la majoration prévu par la loi du 10 décembre 1924, la majoration accordée en vertu de la présente loi est diminuée proportionnellement d'après un barème par tranches qui sera établi par arrêté royal.

ART. 75.

Les mesures d'application de la présente loi seront réglées par arrêté royal ; elle entrera en vigueur le 1er juillet 1931 pour ce qui concerne les titres I et II.

ART. 51. -- Les ouvriers mineurs et veuves d'ouvriers mineurs titulaires de la pension de vieillesse prévue par la loi spéciale ne peuvent être admis au bénéfice de la majoration ni de l'allocation prévue aux articles 22, 28 et 33 de la présente loi.

Les majorations accordées aux veuves et aux orphelins en vertu des articles 15, 18, 19 sont supprimées et éventuellement réduites dans les cas où, par suite

Daartoe zal bij Koninklijk besluit trapsgewijs een berekeningstabel worden vastgesteld.

De aanvragen om herziening, die van 1 October 1930 af mochten worden ingediend door oude lieden vóór 1 Januari 1866 geboren, zullen naar de bij artikelen 36, 37 en 42 bepaalde regels worden onderzocht. Het maximum-bedrag van den toeslag, waarop bedoelde gerechtigden ingevolge die herziening aanspraak mogen maken, wordt vastgesteld op de in § 2 van dit artikel vermelde cijfers.

De personen, geboren vóór 1 April 1866, die, uiterlijk op 1 October 1930, om een of ander der voordeelen, in § 1 van dit artikel niet zullen hebben gevraagd, of die er niet mede werden begunstigd, zullen den bij deze wet voorzienen ouderdomsrentetoeslag kunnen verkrijgen, indien zij aan de bij artikelen 36 en 37 bepaalde vereischten beantwoorden. Het maximum-bedrag van den toeslag die hun zal kunnen worden toegekend wordt op de in vorige paragraaf vermelde sommen vastgesteld.

ART. 74.

Een weduwerentetoeslag van 540 frank zal, van 1 Januari 1931 af, aan de weduwen die krachtens de wet van 10 December 1924 op den toeslag van een ovenlevingsrente gerechtigd zijn, worden verleend, ter vervanging van bedoeld voordeel. De weezentoelage zal van denzelfden datum af op 240 frank worden gebracht.

Ingeval de weduwe of den bij de wet van 10 December 1924 voorzienen toeslag niet mocht gerechtigd zijn, dan zal de krachtens deze wet verleende toeslag in evenredigheid worden verminderd naar een bij Koninklijk besluit trapsgewijs vastgestelde berekeningstabel.

ART. 75.

Bij Koninklijk besluit zullen de toepassingsmaatregelen dezer wet worden bepaald ; zij zal op 1 Juli 1931, wat de titels I en II betreft, in werking treden,

Amendements de la Commission.

Amendementen van de Commissie.

Huidige wet.

ART. 73.

ART. 73.

Ajouter comme alinéa final :

« Pour l'application des présentes dispositions, il ne sera pas tenu compte des ressources provenant du salaire de l'intéressé et de son conjoint. »

Een slotalinea toevoegen, luidende:

« Voor de toepassing van deze bepalingen, wordt geen rekening gehouden met de bestaansmiddelen voortkomende van het salaris van den betrokkenen en van zijn echtgenoot. »

ART. 51. — De mijnwerkers en weduwen van mijnwerkers, die het bij de bijzondere wet voorzien ouderdomspensioen genieten, mogen noch met den toeslag, noch met de toelage, voorzien bij de artikelen 22, 28 en 33 dezer wet, worden begunstigd.

De krachtens de artikelen 15, 18 en 19, aan de weduwen en weezen verleende bisslagen, worden ingetrokken of, in voor komend geval verminderd, ingeval bij het

Législation actuelle.

du décès accidentel de l'époux ou du père, des indemnités au moins équivalentes leur ont été attribuées, en vertu de la loi du 24 décembre 1903, sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

Huidige wet.

afsterven, door ongeval, van den echtgenoot of van den vader, ingevolge de wet van 24 December 1903 op de vergoeding der schade wegens arbeidsongevallen, hun ten minste daarmee gelijkgestelde vergoedingen werden uitgekeerd.

Montant de l'allocation gratuite (Art. 33 de la loi). — Bedrag der kostelooze ouderdomstoelage (Art. 33 der wet).

Année de naissance	SITUATION des personnes n'ayant pas effectué de versements. Montant maximum de l'allocation gratuite.	SITUATION des personnes ayant effectué les versements requis.		
		TOESTAND waarin de personen verkeeren, die geen stortingen hebben gedaan.		
Geboortejaar	TOESTAND waarin de personen verkeeren, die geen stortingen hebben gedaan. Maximumbedrag der kostelooze ouderdomstoelage.	Majoration	Rente aequise	Total
		Toeslag	Verworven rente	Totaal
1862	600	720	4 80	724 80
1863	600	720	10 08	730 08
1864	580	720	15 84	735 84
1865	580	700	22 08	722 08
1866	560	700	28 80	728 80
1867	560	700	36 »	736 »
1868	540	680	43 68	723 68
1869	540	680	51 36	731 36
1870	520	680	59 08	732 08
1871	520	660	59 64	719 64
1872	500	660	68 04	728 04
1873	500	660	76 86	736 86
1874	480	640	86 10	726 10
1875	480	640	95 76	735 76
1876	460	640	96 76	736 76
1877	460	620	106 36	726 36
1878	440	620	116 73	736 73
1879	440	600	127 48	727 48
1880	420	600	139 »	739 »
1881	420	580	150 91	730 91
1882	400	580	153 36	733 36
1883	400	560	165 60	725 60
1884	380	560	176 56	736 56
1885	380	540	192 24	732 24
1886	360	520	206 64	726 64
1887	360	500	221 76	721 76
1888	360	500	237 60	737 60
1889	360	480	254 16	734 16
1890	360	460	271 44	731 44
1891	360	440	289 44	729 44
1892	360	420	308 52	728 52
1893	360	400	328 32	728 32
1894	360	380	349 20	729 20
1895	360	360	370 80	730 80
1896	360	340	393 48	733 48
1897	360	320	417 24	737 24
1898	360	280	442 08	722 08
1899	360	260	468 36	728 36
1900	360	240	493 72	733 72
1901	360	200	524 52	724 52
1902	360	180	554 40	734 40
1903	360	140	585 72	725 72
1904	360	120	618 48	738 48
1905	360	80	652 68	732 68
1906	360	40	688 68	728 68
Après 1906	360	0	720 »	720 »

Projet de loi.
Wetsontwerp.

*Majorations de rentes de vieillesse.
Ouderdomsrentetoeslag.*

Années de naissance	Bénéficiaires	
	mariés du sexe masculin.	Autres bénédiciaires.
Geboorte-jaren.	Gehuwde manlijke gerechtigden.	Andere gerechtigden.
1867	3,200	2,100
1868	3,200	2,100
1869	3,200	2,100
1870	3,100	2,000
1871	3,100	2,000
1872	3,000	1,900
1873	3,000	1,900
1874	2,900	1,800
1875	2,900	1,800
1876	2,800	1,700
1877	2,700	1,600
1878	2,600	1,500
1879	2,600	1,500
1880	2,600	1,500
1881	2,500	1,400
1882	2,400	1,300
1883	2,400	1,300
1884	2,300	1,200
1885	2,300	1,200
1886	2,200	1,100
1887	2,100	1,000
1888	2,000	900
1889	1,900	800
1890	1,800	700
1891	1,800	700
1892	1,700	600
1893	1,600	500
1894	1,500	400
1895	1,400	300
1896	1,300	200
1897	1,200	100
1898	1,100	—
1899	900	—
1900	800	—
1901	700	—
1902	600	—
1903	500	—
1904	400	—
1905	300	—
1906	200	—
1907	100	—

(75)

Législation actuelle.

Projet de loi.
Wetsontwerp.*Majorations de rentes de veuves.*
Weduwerentetoeslag.

Années de naissance de l'assurée. Gebortejaar d'r verzekerde.	Majorations. Toeslag.
1867	540
1868	540
1869	540
1870	540
1871	540
1872	540
1873	480
1874	480
1875	480
1876	480
1877	480
1878	420
1879	420
1880	420
1881	420
1882	420
1883	360
1884	360
1885	360
1886	360
1887	360
1888	300
1889	300
1890	300
1891	300
1892	300
1893	240
1894	240
1895	240
1896	240
1897	240
1898	180
1899	180
1900	180
1901	180
1902	180
1903	120
1904	120
1905	120
1906	120
1907	120

(77)

TABLEAU — TABEL

1e Des rentes acquises à la Caisse de retraite par les versements personnels et patronaux obligatoires et par les contributions de l'État ; — 1e Omrent de renten bij de Lijfrentekas verworven wegens de verplichte persoonlijke stortingen, de verplichte werkgeversbijdragen en de Rijksbijdragen ;

2e Des majorations de rente (art. 22 du projet de loi). — 2e Alsmede omrent de toelagen op de renten (art. 22 van het wetsontwerp).

(Assujettissement à partir de 1926). — (Verplichte verzekering vanaf 1926).

Année de naissance	Age atteint en 1927	Rente acquise par 24 francs versés annuellement depuis l'âge ci-contre	Rente provenant de la contribution de l'État	Rente totale	Majoration (montant hypothétique)	Majoration (montant réel)
		Rente verworven per jaarlijksche storting van 24 frank sinds den hiernaast opgegeven leeftijd	Rente die uit de Rijksbijdrage voortkomt	Totale rente		
Geboortejaar	Leeftijd bereikt in 1927				Toeslag (ondersteld bedrag)	Toeslag (werkelijk bedrag)
1862	65	2 40	2 40	4 80	745 20	720
1863	64	5 04	5 04	10 08	709 92	720
1864	63	7 92	7 92	15 84	704 16	720
1865	62	11 04	11 04	22 08	697 92	700
1866	61	14 40	14 40	28 80	691 20	700
1867	60	18 "	18 "	36 "	684 "	700
1868	59	21 84	21 84	43 68	676 32	680
1869	58	25 68	25 68	51 36	668 64	680
1870	57	29 76	22 32	52 08	667 92	680
1871	56	34 "	25 56	59 64	660 36	660
1872	55	38 88	29 16	68 04	651 96	660
1873	54	43 92	32 94	76 86	643 14	660
1874	53	49 20	36 90	86 10	633 90	640
1875	52	54 72	41 04	95 76	624 24	640
1876	51	60 48	36 28	96 76	623 24	640
1877	50	66 48	39 88	106 36	613 64	620
1878	49	72 96	43 77	116 73	603 27	620
1879	48	79 68	47 80	127 48	592 52	600
1880	47	86 88	52 12	139 "	581 "	600
1881	46	94 32	59 59	150 91	569 09	580
1882	45	102 24	51 12	153 36	566 64	580
1883	44	110 40	53 20	163 60	554 40	560
1884	43	119 04	59 52	176 56	541 44	560
1885	42	128 16	64 08	192 24	527 75	540
1886	41	137 76	68 88	206 64	513 36	520
1887	40	147 84	73 92	221 76	498 24	500
1888	39	158 40	79 20	237 60	482 40	500
1889	38	169 44	84 72	254 16	465 84	480
1890	37	180 96	90 48	271 44	448 56	460
1891	36	192 96	96 48	289 44	430 56	440
1892	35	203 68	102 84	308 52	411 48	420
1893	34	218 88	109 44	323 32	391 68	400
1894	33	232 80	116 40	349 20	370 80	380
1895	32	247 20	123 60	370 80	349 20	360
1896	31	262 32	131 16	393 48	326 52	340
1897	30	278 16	139 08	417 24	302 76	320
1898	29	294 72	147 36	442 08	277 92	280
1899	28	312 24	156 12	468 36	251 64	260
1900	27	330 48	165 24	493 72	224 28	240
1901	26	349 68	174 84	524 52	195 48	200
1902	25	369 60	184 80	554 40	165 60	180
1903	24	390 48	195 24	585 72	134 28	140
1904	23	412 32	206 16	618 48	101 52	120
1905	22	435 12	217 56	652 68	67 32	80
1906	21	459 12	229 56	683 68	31 32	40
Après 1906 de moins de 21 ans (Na 1906 van minder dan 21 jaar)		480 "	240 "	720 "	0 00	0

N. B. — Dans ce tableau il n'est pas tenu compte du versement partiel qui pourra être effectué dès 1926. Ce versement partiel aura pour effet d'augmenter la rente totale. — In die tabel wordt geen rekening gehouden met de gedeelteelijke storting die vanaf 1926 mag worden gedaan. Bedoelde gedeelteelijke storting zal vermeerdering van de totale rente ten gevolge hebben.

(Publié par le Moniteur des 22-23 décembre 1924, n° 357-358. — Bekendgemaakt door den Moniteur van 22-23 December 1924, n° 357-358.)

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoorrigers	
Session de 1929-1930	(2 ^e annexe) N° 287 (2 ^e bijlage)	Zittingsejaar 1929-1930	
PROJET DE LOI, N° 25 RAPPORT, N° 287 AMENDEMENTS, N° 215 ET 265 TABLEAU DES TEXTES, N° 287 (Annexe)	SÉANCE du 12 Juin 1930	VERGADERING van 12 Juni 1930	WETSONTWERP N° 25 VERSLAG N° 287 AMENDEMENTEN, N° 215 EN 265 TABEL DER TEKSTEN, N° 287 (Bijlage)

PROJET DE LOI
portant revision de la loi du 10 décembre 1924, modifiée par celle du 20 juillet 1927, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

WETSONTWERP
houdende herziening van de wet van 10 December 1924, gewijzigd bij die van 20 Juli 1927, op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdig dood.

ANNEXE AU RAPPORT DE LA COMMISSION

NOTE DE LA MINORITÉ.

Au cours de la discussion et de l'examen des articles de ce projet en Commission spéciale, la minorité a présenté plusieurs objections de principes et des amendements qui n'ont pas recueilli une majorité malgré que sur plusieurs points il apparaissait qu'il y avait accord unanime.

En effet, aucun membre présent aux deux premières séances de la Commission spéciale n'a fait d'objection lorsque nous avons soutenu qu'il fallait en matière de pension, unifier les versements aux différentes lois de pension qui seront appliquées, aux employés, aux mineurs, et celle qui s'appliquera aux catégories énoncées dans ce projet.

Pourquoi cette différence dans les taux de versements ?

	Cotisation à charge des employeurs	Cotisation à charge des employés
Pour la loi de pension des employés.	5 %	3 %
Pour la loi des mineurs	3 %	2 %
Projet de loi pension générale	1,33 %	1,33 %

Rien ne justifie pareille différence dans les versements et ce sont les motifs qui empêchent d'arriver à former une pension sérieuse au profit des travailleurs assujettis à la loi générale de pensions.

Les versements insuffisants sont entièrement la cause qu'il n'est pas possible d'établir un *Fonds de répartition* tel qu'il sera appliqué pour les employés et ouvriers mineurs.

Il est donc superflu d'en démontrer l'utilité puisque ce

BIJLAGE VAN HET VERSLAG VAN DE COMMISSIE.

NOTA VAN DE MINDERHEID.

Tijdens de besprekking en het onderzoek der artikelen van dit ontwerp, in de bijzondere Commissie, heeft de minderheid verschillende tegenwerpingen van principieelen aard, doen gelden; zij diende ook amendementen in die de meerderheid niet bekwaam waren ofschoon alle leden het eens bleken te zijn betreffende verschillende punten.

Inderdaad, geen enkel der leden die de eerste twee vergaderingen van de bijzondere Commissie bijwoonden, verzette zich tegen het standpunt dat wij verdedigen en dat er toe streekt tot eenheid te komen in de stortingen voorzien door de verschillende pensioenwetten die zullen toegepast worden op de bedienden, de mijnwerkers en de categorieën van verzekeringsplichtigen opgesomd in het voorliggend ontwerp.

Waarom dit verschil in de stortingsbedragen ?

	Bijdrage ten laste van de werkgevers	bedienden
Voor de wet op het bediendenpensioen.	5 %	3 %
Voor de wet op het mijnwerkers-pensioen	3 %	2 %
Voor de wet op het algemeen pensioen	1,33 %	1,33 %

Dergelijk verschil in de stortingsbedragen steunt op niets en het is een der redenen die ons verbinderen een ernstig pensioen te verzekeren voor de werkliden waarop de algemene pensioenwet toepasselijk is.

De ontoereikende stortingen brengen mede dat het niet mogelijk is een *Verdeelingsfonds* op te richten zooals er een zal opgericht worden voor de bedienden en de mijnwerkers.

Het is dus overbodig het mit er van te bewijzen vermits

système est admis pour les deux autres catégories précitées.

Tout en estimant qu'il doit y avoir une différence d'âge pour avoir droit au taux maximum de la pension telle qu'elle existe et proposée en faveur des mineurs et ouvriers travaillant dans les industries insalubres, et ceux travaillant dans l'industrie ordinaire.

Cette différence d'âge pour être admis à la pension ne peut avoir comme conséquence une diminution du taux maximum de la majoration pour les ouvriers mineurs et ceux travaillant dans les industries insalubres.

Nous soutenons que pour arriver à un taux de pension pouvant mettre à l'abri de la misère ceux qui ont le plus contribué à réaliser la richesse du pays par les 40, voire même les 50 années de dur labeur, il faudrait :

1° Relever le taux de la majoration jusqu'à 4,000 pour deux conjoints et 2,400 pour les célibataires, veufs et divorcés;

2° Fixer le taux de la cotisation des employeurs à 3 p. c. du salaire;

3° Fixer le taux de la cotisation des ouvriers à 2 p. c. du salaire;

4° Instituer un « Fonds de Répartition » au moyen d'un prélèvement de 1 p. c. sur la cotisation des employeurs;

5° Ajouter à la majoration de 4,000 et 2,400, la rente acquise par les versements des employeurs et assujettis ainsi que la contribution de l'Etat jusqu'au moment où les assujettis auraient atteint 6,000 francs pour deux conjoints et 3,600 francs pour les célibataires, veufs et divorcés par les moyens repris au 1°, 2°, 3°, 4° ci-dessus.

Nous connaissons les objections qui nous seront présentées :

C'est que, la charge de l'Etat augmenterait de plus de 25 p. c. de ce qui est prévu dans le projet et que par voie de conséquence le montant des cotisations patronales et ouvrières seraient augmentées dans les mêmes proportions.

Nous reconnaissions que l'effort serait supérieur de part et d'autre par les moyens que nous proposons, mais il se justifie et il est mérité.

Il se justifie pour l'Etat, car si on compare le taux de la majoration qui sera de 3,200 francs au taux de pension et du complément alloué en 1927, il n'y a qu'une différence de 18 à 19 p. c. d'augmentation. L'index du coût de la vie pendant la même période est augmenté de 20 p. c.

Aussi, en 1927, nous étions en pleine difficulté financière et il fallait recourir à l'amortissement de la dette flottante.

Depuis, le Gouvernement a pu amortir cette dette au moyen des sacrifices faits de 1926 à 1929 et en ce moment il vient de diminuer dans une très forte proportion l'imposte dû par les plus riches.

C'est donc à bon droit que nous réclamons pour les vieux travailleurs un taux de majoration de pension supérieur à celui qui est proposé par le Gouvernement.

dit stelsel aangenomen wordt voor de twee andere voorname categorieën.

Wij nemen evenwel aan dat er een leeftijdsverschil kan aangenomen worden om recht te kunnen hebben op het maximumbedrag van het pensioen, zoals dit bestaat en voorgesteld wordt ten voordele van de mijnwerkers en werklieden die in ongezonde bedrijven werkzaam zijn, en die welke in de gewone nijverheid werken.

Dit leeftijdsverschil mag echter niet voor gevolg hebben het maximumbedrag van de verhoging te verminderen, voor de mijnwerkers en de werklieden der ongezonde nijverheidsbedrijven.

Wij blijven beweren dat, om tot een pensioensbedrag te komen, om diegenen tegen de ellende te beschutten, die het meest bijgedragen hebben tot den rijkdom van het land, door 40 en zelfs 50 jaren hard werk, men tot het volgende zou moeten komen :

1° Het bedrag van de verhoging op 4,000 brengen voor twee echtgenooten en op 2,400 voor de ongehuwden, weduwnaars en gedivorceerden ;

2° Het bedrag van de bijdrage der werkgevers op 3 t. h. van het salaris vaststellen ;

3° Het bedrag van de storting der werklieden op 2 t. h. van het salaris brengen ;

4° Een « Verdeelingsfonds » vormen door middel van een voorafhouding van 1 t. h. op de bijdrage der werkgevers ;

5° Bij de verhoging van 4,000 en 2,400, de rente bijvoegen bekomen door de stortingen der werkgevers en verzekeringsplichtigen, alsmede de bijdrage van den Staat tot het oogenblik dat de verzekeringsplichtigen 6,000 frank zouden bereikt hebben voor twee echtgenooten en 3,600 frank voor de ongehuwden, weduwnaars en gedivorceerden, op de wijze vermeld bij bovenstaande 1°, 2°, 3°, 4°.

Wij weten welke bezwaren hier tegen zullen aangevoerd worden.

Namelijk dat de last van den Staat zou toenemen met meer dan 25 t. h. van wat in het ontwerp voorzien wordt en dat, dienvolgens, het bedrag van de stortingen van de patroons en de werklieden in dezelfde mate zullen toenemen.

Wij geven toe, dat door de middelen, welke wij voorstellen, van beide zijden een groter inspanning zal moeten gedaan worden ; maar deze is gerechtvaardigd en verdiend.

Zij is gerechtvaardigd voor den Staat, want indien men het bedrag van de verhoging, welke 3,200 frank bedragen zal, vergelijkt met dit van het pensioen en van den toeslag, in 1927 verleend, is er slechts een verschil van 18 en 19 t.h. verhoging. De index van de levensduurte is gedurende hetzelfde tijdperk met 20 t. h. toegenomen.

Bovendien, in 1927, zaten wij volop in financiële moeilijkheden en moest men tot de delging van de vlopende schuld overgaan.

Sedertdien, heeft de Regeering deze schuld kunnen aflossen door middel van oprofferingen van 1926 tot 1929 gedaan en thans heeft zij in zeer grote mate de belasting verlicht door de rijksten verschuldigd.

Terecht eischen wij dus voor de bejaarde werklieden een groter verhoging van het pensioenbedrag dan deze welke door de Regeering voorgesteld wordt.

Nous avons donc déposé les amendements que nous avions présentés et défendus en Commission.

Si le premier amendement que nous présentons à l'article 3 est admis, ce sera à la Chambre de modifier en conséquence certains articles et d'ajouter d'autres articles pour la création du « Fonds de Répartition ».

Si, au contraire, l'amendement que nous présentons à l'article 3 est rejeté, nous en présenterons un autre à titre subsidiaire ainsi qu'à toute une série d'autres aux articles suivants dans le but d'améliorer la loi et de la rendre moins compliquée pendant la période transitoire.

H. DELOR.
E. VAN WALLEGHEM.
Ed. FALONY.
A. DELATTRE.
Alf. LOMBARD.

Wij hebben, bij gevolg, de amendementen ingediend, welke wij in de Commissie voorgesteld en verdedigd hebben.

Indien het eerste amendement, dat wij op artikel 3 indienen, aangenomen wordt, zal de Kamer sommige artikelen moeten wijzigen en andere artikelen bijvoegen met het oog op de vorming van het « Verdeelingsfonds ».

Mocht, daarentegen, het amendement, dat wij op artikel 3 indienen verworpen worden, zullen wij er in bijkomende orde, een ander indienen alsmede gaansch een reeks andere op de volgende artikelen, ten einde de wet te verbeteren en ze gedurende het overgangstijdperk minder ingewikkeld te maken.

H. DELOR.
E. VAN WALLEGHEM.
Ed. FALONY.
A. DELATTRE.
Alf. LOMBARD.